

MIERCURI 11 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: HANS-GERT PÖTTERING

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Declarațiile Președinției

Președintele –Doamnelor și domnilor, aș dori să fac o declarație cu ocazia celei de-a cincea Zile europene a victimelor terorismului. Aceasta este o zi care trebuie să rămână în amintirea noastră și o zi în care comemorăm toate victimele inocente ale terorismului. În acest weekend, doi soldați din comitatul Antrim din Irlanda de Nord au fost uciși de Real IRA (Adevărata IRA), iar luni un polițist a fost împușcat în comitatul Armagh. Polițistul care a fost omorât era căsătorit și avea copii. Acest act barbar de terorism a lăsat din nou în urmă o familie îndurerată, provocându-i suferințe inimaginabile. Ieri, cel puțin zece oameni au murit într-un atac sinucigaș cu bombă din sudul Sri Lankăi și peste 20 au fost grav răniți.

În numele Parlamentului European, aș dori să îmi exprim indignarea profundă față de aceste atacuri odioase asupra unor oameni nevinovați și să transmit cele mai sincere condoleanțe familiilor victimelor. Acestea vor rămâne mereu în amintirea noastră.

Astăzi, noi cei din Parlamentul European dorim să luăm o poziție fermă și clară împotriva violenței nediscriminatorii a terorismului. Condamnăm în totalitate distrugerea fără sens a vieții omenești, decesul unor familii întregi provocat de fanatismul orb, care determină unii oameni să își ucidă semenii și să calce în picioare demnitatea umană. Terorismul reprezintă un atac direct asupra libertății, drepturilor omului și democrației. Terorismul reprezintă o încercare de a distruge prin intermediul violenței fără deosebire valorile care ne unesc în Uniunea Europeană și în cadrul statelor noastre membre.

Cu toții suntem șocați de aceste acte de terorism. Ele ne provoacă o durere profundă și sfâșietoare, însă nu pot și nu ne vor distruge bazele societății democratice care se întemeiază pe valorile noastre comune.

Terorismul reprezintă o crimă care nu merită niciun fel de indulgență. Terorismul constituie unul dintre cele mai mari pericole la adresa siguranței, stabilității și valorilor democratice ale comunității internaționale. El este un atac direct asupra cetățenilor noștri, asupra noastră a tuturor. Parlamentul European joacă un rol activ în combaterea terorismului și în sprijinirea victimelor atacurilor teroriste. Trebuie să repetăm cu fiecare ocazie că terorismul nu are nicio justificare. Din acest motiv, trebuie să continuăm să colaborăm pentru a combate terorismul aplicând principiile statului de drept și utilizând întreaga putere a legii. Astăzi, în Parlamentul European, toate gândurile noastre se îndreaptă către victimele terorismului, indiferent de regiunea de pe glob unde au murit. Ținem să ne exprimăm solidaritatea cu acestea. Vreau să vă rog să păstrăm un moment de reculegere în memoria victimelor Real IRA și ale atacului sinucigaș cu bombă din Sri Lanka.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

Doamnelor și domnilor, marele european Jean Monnet, unul dintre părinții fondatori ai integrării europene, a murit în urmă cu 30 de ani, la 16 martie 1979. Cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la moartea sa, aș dori ca la începutul acestei sesiuni plenare să-i aduc un scurt omagiu și să-mi exprim recunoștința față de moștenirea pe care ne-a lăsat-o și față de munca depusă pentru cauza integrării europene.

Astăzi ne amintim de moștenirea neprețuită a unui om care, împreună cu Robert Schuman, unul dintre arhitecții reconcilierii dintre Germania și Franța, a făcut primul pas către stabilirea unei comunități cu un destin comun, bazat pe pace, înțelegere, democrație și cooperare între cetățenii Europei. Acum, la începutul secolului XXI, principiile evidențiate de Jean Monnet și metodele pe care acesta le-a utilizat pentru a le pune în aplicare nu și-au pierdut câtuși de puțin relevanța. Dimpotrivă, importanța lor este evidentă pentru noi toți. Provocările majore aduse de globalizare, criza economică și financiară și încălzirea globală vor determina europenii să colaboreze și mai strâns pentru a asigura o apărare eficientă a valorilor noastre comune și a intereselor noastre în lume. În mod sigur, Jean Monnet ar saluta progresele înregistrate în Tratatul de la Lisabona către o Uniune Europeană democratică, aptă să acționeze și să facă față dificultăților secolului XXI.

Și, în sfârșit, este important de menționat faptul că Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei înființat de Jean Monnet este cel care, printre altele, a propus organizarea de alegeri directe pentru Parlamentul European. În cei 30 de ani de la moartea lui Jean Monnet, acest vis s-a transformat în mod impresionant în realitate prin crearea dimensiunii parlamentare a Uniunii Europene. Suntem cu toții moștenitorii acestui mare european, Jean Monnet, iar munca sa continuă să aibă un impact durabil. Ea a produs schimbări fundamentale în relațiile dintre statele europene și încă mai influențează viețile tuturor cetățenilor noștri de astăzi.

Cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la moartea lui Jean Monnet, aș dori să ne gândim la sarcina pe care o avem în față și la obligațiile noastre pentru viitor, care constau în asumarea angajamentului de a continua munca extraordinară începută de Jean Monnet pentru unificarea continentului nostru.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei –(FR) Dle Președinte, onorați deputați, „între mai multe țări, avantajul fiecăreia se limitează la rezultatele propriilor sale eforturi, la câștigurile obținute în raport cu vecinul său și la dificultățile pe care reușește să i le transfere acestuia. În Comunitatea noastră, avantajul fiecăreia dintre țările membre reprezintă efectul prosperității întregului”. Aceasta afirma Jean Monnet în 1954. Cuvintele nu și-au pierdut câtuși de puțin relevanța, ci dimpotrivă.

În luna martie a acestui an, după cum tocmai a menționat și dl Pöttering, se împlinesc 30 de ani de la moartea sa din 1979. De aceea aș dori să aduc un omagiu acestui părinte fondator al Europei pe care o iubim cu toții, acestui mare european a cărui moștenire nu poate decât să ne inspire în aceste vremuri de criză.

Recent, pentru a marca și cea de-a cincizecea aniversare a Comisiei Europene, am decis să dedicăm Sala Colegiului – principala sală a Comisiei – memoriei lui Jean Monnet în cadrul unei ceremonii foarte simple, dar pline de semnificații, la care am avut plăcerea și onoarea de a îi avea alături nu numai pe Președintele Parlamentului European, Hans-Gert Pöttering, dar și pe președintele în exercițiu al Consiliului European, Nicolas Sarkozy.

Aceasta este o dovadă a faptului că noi, membrii Comisiei, suntem mândri de uriașa moștenire a lui Jean Monnet. Fiind primul președinte al Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, el a fost, de fapt, primul președinte al instituției care a stat la originea Comisiei Europene din zilele noastre, care face tot posibilul să țină în viață idealurile sale, care sunt idealurile tuturor europenilor care iubesc pacea, democrația și solidaritatea.

(Aplauze)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) – (PT) Și eu țin să-i aduc un omagiu lui Jean Monnet, însă am solicitat să iau cuvântul pentru a-l felicita pe dl Președinte pentru declarația sa cu ocazia Zilei Europene în Memoria Victimelor Terorismului. Această poziție a fost adoptată la sugestia mea acum cinci ani, Consiliul aprobând-o în cadrul unei reuniuni la 25 martie, în urma tragicelor atentate de la Madrid. Însă discursul meu constituie un apel. Parlamentul a comemorat mereu cu conștiinciozitate această dată, însă, din păcate, ea nu a căpătat amploarea pe care ar trebui să o aibă în cadrul instituțiilor europene și al statelor membre. În opinia mea, comemorarea acestei date reprezintă una dintre cele mai importante căi de a aduce un omagiu victimelor, așa cum a făcut-o dl Președinte, dar și de a spori nivelul de conștientizare în rândul publicului. Știu că astăzi au loc niște festivități de comemorare la Madrid, dar cam atât.

De aceea, solicit Comisiei și Președinției cehe să se asigure că toate statele membre vor comemora această dată în mod adecvat în viitor.

3. Pregătirea Consiliului European (19-20 martie 2009) - Plan european de relansare economică - Liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre - Politica de coeziune: investiții în economia reală (dezbatere)

Președintele – Următorul punct se referă la dezbateră comună privind declarațiile Consiliului și ale Comisiei: Pregătirea pentru Consiliul European (19 și 20 martie 2009),

- raportul (A6-0063/2009) al doamnei E. Ferreira, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind un Plan european de redresare economică [2008/2334(INI)],

- raportul (A6-0052/2009) al domnului J. Andersson, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă din statele membre (COM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS)),

- raportul (A6-0075/2009) al domnului E. Kirilov, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind politica de coeziune: investiții în economia reală (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, *președintele în exercițiu al Consiliului* – Dle Președinte, dați-mi voie mai întâi să-i aduc și eu un omagiu lui Jean Monnet. Ne aflăm într-o perioadă de criză și cred că acesta este exact momentul în care avem nevoie de o instituție puternică și este o ocazie excelentă de a aduce în atenție importanța lui Jean Monnet, care este unul dintre părinții fondatori ai integrării europene.

Însă scopul reuniunii de astăzi este de a discuta despre următorul Consiliu European. Acest Consiliu, după cum știm cu toții, vine într-un moment critic pentru Uniune. Ne confruntăm cu dificultăți semnificative ca urmare a încercărilor fără precedent la care sunt supuse sistemele financiare și economiile noastre.

Această chestiune, alături de securitatea energetică, schimbările climatice și finanțarea pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, va fi un punct central al reuniunii de săptămâna viitoare.

După cum acest Parlament știe fără doar și poate, Uniunea și statele membre au adoptat o serie de măsuri pentru combaterea crizei financiare. Am evitat o prăbușire a sistemului financiar.

Prioritatea noastră este restabilirea fluxurilor de credit în economie. Trebuie să ne ocupăm, în special, de „activele depreciate” ale băncilor, deoarece acestea le descurajează să reia împrumuturile. La reuniunea lor din 1 martie, șefii de stat și de guvern au convenit că trebuie să facem acest lucru într-o manieră coordonată, în conformitate cu orientările prevăzute de Comisie.

De asemenea, trebuie să depunem mai multe eforturi în vederea îmbunătățirii reglementării și supravegherii instituțiilor financiare. Acesta este unul dintre învățămintele clare pe care le-am tras din această criză, iar măsurile de prevenire nu sunt mai puțin importante. Băncile transfrontaliere dețin până la 80% din activele bancare ale Europei. Două treimi din activele băncilor europene sunt deținute de doar 44 de grupuri multinaționale. De aceea, întărirea supravegherii este importantă în sine. Aceasta va ajuta la prevenirea crizelor viitoare, dar va trimite, de asemenea, un mesaj de încredere consumatorilor și piețelor.

Lucrări importante sunt în curs de desfășurare în acest sens. Președinția se angajează pe deplin să colaboreze îndeaproape cu Parlamentul European în vederea adoptării rapide a Directivei Solvabilitate II (privind asigurările), a Directivei revizuite privind cerințele de credit (privind băncile) și a Directivei OPCVM (privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare). De asemenea, lucrăm în vederea unei adoptări rapide a regulamentelor privind protecția depozitelor bancare și agențiile de rating al creditelor.

Totuși, probabil că trebuie să facem mai mult. Grupul la nivel înalt prezidat de dl de Larosière a oferit, după cum știți, recomandări foarte interesante, iar comunicarea Comisiei din 4 martie pregătește, de asemenea, terenul unei reforme semnificative în acest domeniu. Așadar, Consiliul European trebuie să transmită un mesaj clar că aceasta reprezintă o prioritate și că trebuie luate decizii încă din luna iunie.

După cum bine știți, deficitele bugetare ale statelor membre înregistrează o creștere rapidă în prezent. Desigur, deficitele cresc în mod inevitabil în vremuri de recesiune economică. Stabilizatorii automați pot, într-o anumită măsură, să joace un rol pozitiv. Pactul de stabilitate și creștere a fost revizuit în 2005 exact din acest motiv, pentru a permite o flexibilitate suficientă în perioade dificile. Însă această flexibilitate trebuie să fie utilizată în mod rațional, luând în considerare diferite puncte de plecare. Restabilirea încrederii necesită, de asemenea, ca guvernele să adopte un angajament clar pentru a avea finanțele publice sănătoase, respectând pe deplin Pactul de stabilitate și creștere. Unele state membre au făcut deja eforturi în vederea consolidării. Majoritatea va face acest lucru începând cu 2010. Acesta va fi, de asemenea, un mesaj important al reuniunii de săptămâna viitoare.

Criza financiară afectează acum economia reală. Statele membre au lansat programe importante de redresare, care acum sunt în curs de aplicare. Așa cum s-a convenit, stimulentele totale oferite reprezintă 1,5% din PIB, dar, dacă se iau în calcul stabilizatorii automați ai acestuia, se ajunge la 3,3% din PIB-ul UE. Desigur, răspunsurile statelor membre diferă. Acestea se confruntă cu situații diferite și au marje diferite de manevră, însă ele sunt coordonate și se bazează pe principii comune definite în Planul de redresare economică aprobat în luna decembrie a anului trecut. Acest lucru este important dacă dorim să creăm sinergii și să evităm efectele negative de răspândire a crizei.

Comisia, statele membre și Președinția au colaborat pentru elaborarea unor măsuri specifice și precise. Acest lucru ne-a permis să păstrăm mediul concurențial echitabil și să înfruntăm într-o manieră concertată și eficientă înrăutățirea situației din unele sectoare industriale cheie ale Europei, cum ar fi industria de automobile.

Consiliul European va evalua stadiul implementării acestui program. Și în acest caz, comunicarea Comisiei din 4 martie stabilește mai multe principii importante care ar trebui să ghideze acțiunile statelor membre. Printre acestea se numără necesitatea de a menține deschiderea pe piața internă, asigurarea nediscriminării și depunerea de eforturi pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung, cum ar fi facilitarea modificărilor structurale, creșterea competitivității și clădirea unei economii cu emisii reduse de dioxid de carbon.

În ceea ce privește partea comunitară a Planului de redresare, Președinția depune eforturi intense pentru a ajunge la un acord în cadrul Consiliului European în ceea ce privește propunerea Comisiei de finanțare a proiectelor energetice și de dezvoltare rurală. După cum știți, au existat discuții în cadrul Consiliului privind lista precisă a proiectelor care trebuie să fie sprijinite de Comunitate și modul în care acestea trebuie să fie finanțate.

Dat fiind rolul important al Parlamentului, care este una dintre ramurile autorității bugetare și co-legislator în această chestiune, Președinția se angajează să coopereze îndeaproape cu dumneavoastră în următoarele săptămâni pentru a ajunge la un acord cât mai curând posibil.

Pe lângă măsurile pe termen scurt, este nevoie de eforturi de durată dacă dorim să asigurăm competitivitatea economiilor noastre. Reformele structurale trebuie întreprinse acum mai mult ca niciodată dacă dorim să promovăm creșterea economică și crearea de locuri de muncă. De aceea, Strategia reînnoită de la Lisabona rămâne cadrul adecvat în care trebuie să promovăm creșterea economică durabilă care, la rândul ei, va duce la crearea de noi locuri de muncă.

În acest moment, cetățenii noștri sunt deosebit de preocupați de efectul situației economice asupra nivelurilor șomajului. Consiliul European de săptămâna viitoare ar trebui să convină asupra unor orientări concrete privind modul în care UE poate contribui la atenuarea impactului social al crizei. Această chestiune va fi, de asemenea, în centrul atenției în cadrul reuniunii speciale la nivel înalt care va avea loc la începutul lunii mai.

Permiteți-mi să clarific un aspect: nu vom proteja locurile de muncă prin crearea de bariere pentru concurența externă. La reuniunea din urmă cu 10 zile, șefii de stat și de guvern au afirmat clar că piața unică trebuie să fie utilizată la maximum ca un motor al redresării. În mod evident, protecționismul nu este răspunsul potrivit pentru combaterea crizei – dimpotrivă. Mai mult ca niciodată, companiile noastre au nevoie de piețe deschise, atât în interiorul Uniunii, cât și la nivel mondial.

Ceea ce mă aduce la reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra. Consiliul European va stabili poziția Uniunii înainte de reuniunea la nivel înalt G20. Dorim ca această reuniune la nivel înalt să fie una ambițioasă. Nu ne putem permite ca aceasta să eșueze.

Liderii vor analiza perspectivele de creștere economică și ocupare a forței de muncă și reforma sistemului financiar mondial și a instituțiilor financiare internaționale. Ei vor examina și dificultățile specifice cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare. UE este activă în toate aceste domenii și trebuie să aibă o poziție puternică pentru a asigura luarea unor decizii potrivite de către comunitatea internațională.

Celălalt punct important de pe ordinea de zi a Consiliului European de săptămâna viitoare va fi securitatea energetică. Recenta criză energetică ne-a arătat foarte clar în ce măsură trebuie să ne sporim capacitatea de a face față viitoarelor probleme de aprovizionare, așa cum am văzut la începutul acestui an.

Comisia a oferit elemente utile în cadrul celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice. Pe baza acestei revizuirii, președinția intenționează ca la Consiliul European să se stabilească un set de orientări clare menite să sporească securitatea energetică a Uniunii pe termen scurt, mediu și lung.

Pe termen scurt, acest lucru înseamnă că trebuie să avem la dispoziție măsuri concrete la care să putem recurge dacă ne confruntăm brusc cu o nouă întrerupere a aprovizionării cu gaz. De asemenea, înseamnă că trebuie să luăm măsuri urgente pentru lansarea unor proiecte de infrastructură în vederea dezvoltării interconexiunilor energetice – iar acesta este, cu siguranță, un lucru esențial.

Pe termen mediu, aceasta înseamnă că trebuie să ne adaptăm legislația privind stocurile de petrol și gaz astfel încât statele membre să dea dovadă de responsabilitate și solidaritate. Înseamnă că trebuie să luăm măsuri adecvate pentru creșterea eficienței energetice.

Pe termen lung, înseamnă că trebuie să ne diversificăm sursele, furnizorii și rutele de aprovizionare. Trebuie să colaborăm cu partenerii noștri internaționali pentru a promova interesele energetice ale Uniunii. Trebuie să creăm o piață internă veritabilă pentru energia electrică și gaz. După cum știți, Președinția speră ca aceste măsuri legislative să fie adoptate înainte de alegerile europene.

La reuniunea de săptămâna viitoare vor fi, de asemenea, discutate pregătirile pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice. Ne păstrăm angajamentul de a ajunge la un acord global, cuprinzător, la Copenhaga în luna decembrie. Comunicarea din ianuarie a Comisiei constituie o bază utilă. Este cât se poate de clar că schimbările climatice reprezintă o provocare care poate fi depășită doar printr-un efort comun la nivel mondial.

În sfârșit, Consiliul European va lansa, de asemenea, Parteneriatul estic. Această importantă inițiativă va ajuta la promovarea stabilității și prosperității pe întregul continent. De asemenea, va contribui la accelerarea reformelor și la întărirea angajamentului nostru de a colabora cu țările respective.

Parteneriatul cuprinde o dimensiune bilaterală care este adaptată pentru fiecare țară parteneră. Acesta prevede negocierea acordurilor de asociere, care ar putea include zone de liber schimb extinse și cuprinzătoare.

Acțiunile multilaterale vor oferi un cadru care va permite depășirea provocărilor comune. Vor exista patru platforme politice: democrația, buna guvernare și stabilitatea; integrarea economică; securitatea energetică; și, nu în ultimul rând, contactele dintre oameni.

Din această prezentare vă veți da seama că există numeroase teme importante de discutat la Consiliul European de săptămâna viitoare. Ne confruntăm cu multe provocări serioase, una dintre cele mai grave fiind actuala criză economică. Președinția cehă, în frunte cu prim-ministrul Topolánek, intenționează să asigure faptul că reuniunea de săptămâna viitoare va demonstra prin intermediul unor acțiuni practice că Uniunea Europeană rămâne devotată idealurilor sale și că face față acestor provocări împreună, într-o manieră coordonată și într-un spirit de responsabilitate și solidaritate.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei – (FR) Dle Președinte, dle Vondra, onorați deputați, traversăm o perioadă de grea încercare.

O criză economică de o asemenea amploare își face simțite efectele asupra familiilor, a lucrătorilor, a tuturor categoriilor populației și asupra companiilor de pe tot cuprinsul Europei. Ea distruge locurile de muncă și pune la încercare rezistența modelelor noastre sociale. Ea pune, de asemenea, o puternică presiune politică asupra tuturor liderilor.

Uniunea Europeană nu este ferită de asemenea tensiuni. De aceea, UE a decis să folosească toate pârghiile de care dispune pentru combaterea acestei crize și a consecințelor sale, apelând la lucrul pe care se bazează forța sa: conlucrarea dintre instituțiile europene și statele membre în cadrul unei comunități de drept pentru oferirea de soluții colective la probleme comune.

Doamnelor și domnilor, în ultimele șase luni am făcut deja foarte multe pentru combaterea crizei prin care trecem. Am evitat o prăbușire a sistemului financiar în toamnă; am contribuit la lansarea unui proces internațional prin G20; ne-am numărat printre primii care s-au concentrat pe economia reală prin adoptarea unui plan de redresare în luna decembrie, un plan a cărui recomandare prioritară – un stimulent bugetar nemaiîntâlnit la nivel european – începe să fie implementată. Acest sprijin al economiei reale reprezintă în total 3,3% din PIB și cuprinde o contribuție reală de la bugetul european.

Planul de redresare include, de exemplu, accelerarea avansurilor din fondurile structurale în valoare de 6,3 miliarde de euro în 2009, pe lângă cele 5 miliarde de euro deja alocate.

Acțiunile derulate în ultimele șase luni sunt în deplină conformitate cu Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă. Reformele structurale, care au contribuit substanțial la întărirea economiilor noastre, trebuie continuate, întrucât ajută și la menținerea cererii pe termen scurt, însă acum trebuie să trecem la etapa următoare și să aplicăm mai temeinic măsurile de combatere a crizei.

Avem nevoie de o coordonare sporită și de efecte mai ample. Acum este momentul să accelerăm măsurile de combatere a crizei. Trebuie să înțelegem faptul că acesta este un nou tip de criză și că nu am prevăzut niciodată o criză de asemenea dimensiuni, amploare și profunzime.

Aceasta va fi misiunea Consiliului European de săptămâna viitoare. Cu sprijinul puternic al Președinției cehă, al cărei angajament și a cărei cooperare deplină cu Comisia țin să le salut, sunt convins că se vor înregistra progrese în patru domenii pe care Comisia le-a definit în urmă cu câteva zile în comunicarea sa, și anume piețele financiare, economia reală, ocuparea forței de muncă și dimensiunea socială și dimensiunea globală prin G20.

Reuniunea informală la nivel înalt din 1 martie – mulțumită în mare măsură modului eficient în care reuniunea a fost prezidată de prim-ministrul Topolánek – a pus deja bazele pentru un Consiliu European productiv. Sunt mândru să constat că munca pregătitoare a Comisiei s-a bucurat de o primire atât de favorabilă. Orientările noastre privind activele depreciate, comunicarea noastră privind sectorul automobilelor și raportul pe care i l-am încredințat lui Jacques de Larosiére și grupului său la nivel înalt au permis statelor membre să ajungă la un consens, astfel încât să poată adopta poziții comune.

Mă bucur că aceste piste de acțiune beneficiază de un sprijin larg în cadrul Parlamentului European. Ca exemplu în acest sens, pot menționa rapoartele pe care le vom dezbate în această dimineață, raportul Ferreira privind planul de redresare economică, raportul Andersson privind orientările pentru ocuparea forței de muncă și raportul Kirilov privind politica de coeziune.

Aceste rapoarte și rezoluțiile pe care Adunarea le va vota săptămâna aceasta, în special cele ale grupului de coordonare pentru Strategia de la Lisabona, vor avea ceea ce eu consider a fi o contribuție esențială la Consiliul European. În preajma reuniunii la nivel înalt de la Londra, acestea nu pot decât să consolideze poziția Europei pe scena internațională, iar acest lucru mă bucură.

Președintele Comisiei – Dle Președinte, aș dori să fac o scurtă referire la trei teme care consider că trebuie să ghideze lucrările acestui Consiliu European: stabilizarea piețelor financiare, revitalizarea economiei reale și asistarea cetățenilor în depășirea crizei.

Să privim sistemul financiar. Da, avem nevoie de măsuri imediate pentru depășirea problemelor imediate. După inițiativele noastre privind recapitalizarea și garanțiile, orientările noastre privind activele depreciate vizează principalul obstacol identificat acum ca fiind blocarea fluxului de credit. Consider că, dacă nu vom curăța sistemul bancar, nu vom putea restabili fluxul de credit în economia reală, iar acest lucru este menționat în comunicarea noastră.

Însă, așa cum s-a susținut deseori în această Cameră, trebuie, de asemenea, să restabilim încrederea prin intermediul unei revizuii substanțiale a regimului nostru de reglementare. De aceea, am stabilit un calendar detaliat cu noi propuneri de reglementare. Luna viitoare, Comisia va veni cu noi propuneri privind fondurile speculative, fondurile de capital privat și salariile personalului de conducere.

Însă trebuie să restructurăm și sistemul de supraveghere. După cum veți fi văzut în comunicarea pe care Comisia a adoptat-o miercuri trecută și pe care am avut ocazia să o discut la Conferința președinților din ziua următoare, Comisia dorește să accelereze punerea în aplicare a raportului de Larosiére. Vom prezenta arhitectura generală la sfârșitul lunii mai pentru a fi sprijinită de Consiliul European în iunie și vom aduce propuneri legislative în toamnă.

În termeni mai generali, în afara sistemelor financiare, aplicarea unor măsuri pe termen scurt pentru îndeplinirea obiectivelor noastre pe termen lung va aduce beneficii duble. Ne va face mai puternici atunci când economia va fi relansată, pregătindu-ne să facem față provocării competitivității și unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

Priviți securitatea energetică. Faptul că ne aflăm într-o criză economică nu face ca problemele noastre legate de dependența energetică să dispară. Dimpotrivă, iar eu salut decizia prim-ministrului Topolánek de a avea o discuție pe această temă. Acest lucru este esențial pentru activitățile noastre. Investițiile în infrastructură aduc un stimulent în prezent, economia europeană având mare nevoie de ele, însă acestea ne vor face, de asemenea, mai puternici și mai competitivi în viitor. De aceea este atât de prețios sprijinul dumneavoastră, sprijinul Parlamentului European pentru stimulentele în valoare de 5 miliarde de euro acordat domeniului energetic și proiectelor privind infrastructura de internet de bandă largă – cu atât mai mult cu cât sunt destul de îngrijorat, ca să fiu sincer, în ceea ce privește situația din Consiliu, unde nu reușim să facem progresele pe care mi le-aș dori.

Desigur, știm cu toții că bugetul comunitar, care reprezintă mai puțin de 1% din PIB, poate contribui doar în mod limitat la stimulentele acordate la nivel european. Bani trebuie să provină, în principal, de la bugetele naționale. Cu toate acestea, trebuie să utilizăm toate pârghiile naționale în perspectivă europeană pentru a fi eficienți. Piața unică este cea mai bună platformă posibilă pentru redresare. Numai în 2006, Europa era mai bogată cu 240 de miliarde de euro, adică echivalentul a 518 euro pentru fiecare cetățean european, datorită pieței unice.

Consiliul European trebuie să își consolideze locul central pe care îl are în cadrul strategiei noastre de redresare prin adoptarea unor principii care să contureze procesul de însănătoșire a economiei europene, incluzând un angajament comun privind deschiderea și un mediu concurențial echitabil pe plan intern și extern,

respingând astfel în mod clar protecționismul, dar protejând desigur piața unică, temelia prosperității europene.

Însă lucrul cel mai important este că trebuie să recunoaștem că aceasta nu este o chestiune de teorie economică sau o statistică goală. Această criză are un impact major asupra cetățenilor, și anume asupra oamenilor celor mai vulnerabili din întreaga Europă – acum, astăzi. De aceea, principala mea preocupare – de departe cel mai important test la care suntem supuși – este impactul social al acestei crize, și anume problema creșterii șomajului.

Trebuie să ne concentrăm energia pe ocuparea forței de muncă și asistarea cetățenilor în depășirea crizei. Aceasta necesită determinare și imaginație. Trebuie să ajutăm firmele să-și mențină angajații, trebuie să utilizăm programele de formare cu multă imaginație pentru a răspunde nevoilor pe termen scurt și lung și trebuie să îi ajutăm pe cei care sunt deja în șomaj. Trebuie să ne asigurăm că utilizăm la maximum acțiunile naționale pentru a-i ajuta pe cei mai vulnerabili, însă trebuie să profităm la maximum și de instrumentele europene de care dispunem, de la Fondul social la Fondul european de ajustare la globalizare.

Dacă vom lansa acum un proces care să dureze până la reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă din luna mai, vom avea la dispoziție două luni de eforturi intense pentru aplicarea unor planuri și, dacă este posibil, pentru punerea la punct a unor strategii noi, mai ambițioase, pentru combaterea problemei șomajului. Trebuie să folosim acest timp în mod corespunzător.

Deși timpul este scurt, eu cred că trebuie să încercăm să organizăm un proces mai cuprinzător în acest răstimp, care să implice partenerii sociali, societatea civilă și parlamentarii. Este foarte important să ne folosim de informațiile dumneavoastră concrete privind situația de pe teren. Dacă urmărim această abordare de regrupare a resurselor și de coordonare a acțiunilor la toate nivelurile – la nivel european, la nivel național, la nivel regional, la nivelul partenerilor sociali – vom ieși mai repede din această criză și eu cred că vom fi mai puternici.

De asemenea, vom avea mai multă greutate pe scena internațională. Nu este o coincidență faptul că propunerile noastre privind poziția Uniunii Europene la reuniunea G20 se aseamănă mult cu abordarea pe care o folosim în Europa. Acestea se bazează pe aceleași principii. Dacă Uniunea Europeană va vorbi cu o singură voce la reuniunea G20, aceste propuneri vor cântări mult și, dacă statele membre sunt pregătite să conlucreze cu adevărat, Uniunea Europeană va juca un rol important în formularea unui răspuns global la această criză.

În prezent, Europa trebuie să își bazeze forța pe coeziune, pe coordonare și pe o solidaritate practică veritabilă. Pentru aceasta, trebuie să colaborăm cu toții îndeaproape și să rămânem în strânsă legătură pe parcursul perioadei de redresare, inclusiv, desigur, cu Parlamentul.

Aștept cu nerăbdare să transformăm acest lucru în realitate grație eforturilor noastre de redresare din următoarele săptămâni și luni.

Elisa Ferreira, raportoare – (PT) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, actuala criză este cea mai gravă din istoria Uniunii Europene. Din păcate, este departe de a se fi încheiat. Continuă să se înregistreze falimente, iar șomajul este în creștere. Proiectul european nu a mai fost niciodată supus unui test atât de dur. Forța revigorării va depinde nu numai de răspunsul nostru comun, ci, după toate probabilitățile, și de însăși continuarea proiectului european, cel puțin în ceea ce privește ritmul dezvoltării și al extinderii.

Nu am creat Uniunea Europeană pentru a ne limita, în vremuri de prosperitate, la o piață uriașă și nici pentru a reveni, în vremuri de criză, la egoismul național de tipul „fiecare pentru el”. Proiectul european este unul politic și un garant al păcii, libertății și democrației. Însă, în termeni economici, el se bazează atât pe concurență, cât și pe solidaritate și coeziune. De fapt, succesul acestui proiect se bazează pe capacitatea sa de a oferi calitate și oportunități de progres tuturor cetățenilor, indiferent de originea acestora.

Astăzi, în această situație de criză, cetățenii se așteaptă ca Europa să le ofere protecție și să întreprindă acțiuni care să îi ajute să depășească faza critică actuală, fără perturbări sociale grave. Ei așteaptă de la Europa să îi ajute să își redescopere viitorul și să stimuleze ocuparea forței de muncă și dezvoltarea afacerilor, pe baza unor abordări noi, mai viabile, în ceea ce privește dezvoltarea.

Agenda de la Lisabona și angajamentele cu privire la mediu reprezintă intenții îmbucurătoare, dar trebuie să le dăm urgent substanță și forță. În această privință, apelul Parlamentului către Consiliu și Comisie este clar, ferm și puternic. Consensul atins la votul din cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare

indică această intenție comună. Sper ca votul de astăzi din această Cameră să fie o dovadă în plus a acestui fapt.

Diferenții raportori și diferitele grupuri politice au lucrat împreună, iar eu sper ca acest mesaj să fie transmis Comisiei și perceput de aceasta în acest sens.

În acest context, aș dori să le mulțumesc raportorilor virtuali, în special dlui Hökmark și dnei in't Veld. Sper ca votul de astăzi să ne permită să confirmăm și să transmitem acest mesaj cu aceeași determinare.

În ceea ce privește cauzele acestei crize, astăzi lucrul cel mai important este să tragem învățămintele. Raportul Larosière este, de fapt, un ghid deosebit de important pe care trebuie să îl urmăm. Acesta reprezintă o bază excelentă de lucru și cuprinde majoritatea propunerilor pe care le-am adus deja în această Cameră. Însă concluziile sale trebuie să fie urmate de acțiuni imediate și planificate din partea Comisiei. De asemenea, este vital ca Uniunea Europeană să adopte o poziție hotărâtă în această privință la următoarea reuniune G20.

În acest context, consider că există unele elemente simbolice și sper că Parlamentul va avea astăzi un vot clar pentru combaterea sistemului offshore și a paradisurilor fiscale. Cu toate acestea, nu este suficientă simpla corectare a erorilor din trecut, în special în ceea ce privește reglementarea și supravegherea financiară. Pagubele s-au produs deja și avem nevoie de un plan de redresare care să fie în acord cu responsabilitățile UE. Salutăm inițiativa rapidă a Comisiei, dar știm și trebuie să afirmăm foarte clar că mijloacele și instrumentele de acțiune sunt evident nepotrivite.

Parlamentul acordă Comisiei un vot de sprijin în ceea ce privește flexibilitatea, gândirea constructivă și punerea rapidă la dispoziție a instrumentelor, însă nu putem uita că 85% din fondurile disponibile în prezent se află în mâinile diferitelor țări care alcătuiesc Uniunea Europeană. Însă țările din UE nu au fost niciodată atât de diferite între ele cum sunt astăzi. Unele țări au puterea și instrumentele pentru a acționa, în timp ce altele sunt complet vulnerabile și total lipsite de mijloace. Există țări care nu au nicio posibilitate de a acționa la nivel național și care nu au capacitatea de a rezista forțelor simultane și violente reprezentate de piața internă, moneda unică și globalizare. Printre acestea se află noile țări care tocmai s-au alăturat proiectului european și care se numără printre cele care au cel mai mult de suferit.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, eu cred că în acest moment mesajul Parlamentului poate fi împărțit în mai multe mesaje foarte clare și precise, care au însă o singură idee comună, și anume faptul că avem nevoie de oameni, locuri de muncă și resurse naționale, dar și de resurse europene, pentru a restabili dinamismul, creșterea economică și solidaritatea în spațiul european, conform așteptărilor cetățenilor.

Jan Andersson, raportor – (SV) Dle Președinte, dle președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, au existat unele discuții referitoare la necesitatea modificării orientărilor privind ocuparea forței de muncă. Aceasta nu este o discuție importantă, întrucât orientările privind ocuparea forței de muncă prevăd o marjă de manevră considerabilă. În acest moment, problema constă în lipsa capacității de a acționa. Ne-am aflat și încă ne aflăm într-o criză financiară care s-a transformat într-o criză economică. Acum este pe cale să izbucnească criza ocupării forței de muncă, aducând perspectiva unor probleme sociale.

Organizarea reuniunii la nivel înalt din luna mai pe tema ocupării forței de muncă este bine-venită, dar nu trebuie să izolăm chestiunile legate de ocuparea forței de muncă de chestiunile economice. Acestea trebuie, așadar, integrate în discuție. Cred că am făcut prea puține lucruri și prea târziu. Cota de 1,5% din PIB-ul statelor membre – a fost o decizie bună la momentul respectiv, dar acum criza este și mai gravă decât am crezut atunci. Trebuie să facem mai multe, să depunem eforturi coordonate – cu siguranță este nevoie de mai mult de 2% – pentru a combate criza. Riscul de lua măsuri insuficiente sau de a le lua prea târziu este mult mai mare decât riscul de a face prea multe, deoarece acest lucru va duce la creșterea șomajului și la reducerea veniturilor din impozite, ceea ce va agrava problemele sociale cu care se confruntă statele membre.

Atunci, ce e de făcut? Răspunsul îl știm prea bine. Trebuie să stabilim o legătură între ceea ce e bine pe termen scurt pentru combaterea șomajului și ceea ce este necesar pe termen lung. Soluția constă în investițiile în mediul înconjurător, în proiectele noi de infrastructură, în eficiența energetică din locuințe și se bazează în primul rând pe educație.

Am vorbit despre învățarea de-a lungul vieții. Nu am acționat niciodată îndeajuns, însă acum avem ocazia să facem investiții importante în educație. De asemenea, trebuie să stimulăm cererea, iar pentru aceasta trebuie să ne îndreptăm atenția către acele grupuri care vor utiliza fondurile pentru consum: șomerii, familiile cu copii, pensionarii și alte categorii care vor cheltui mai mult în calitate de consumatori.

Trebuie să facem tot ceea ce putem la nivelul UE și să încercăm să gestionăm rapid Fondul social și Fondul de ajustare la globalizare astfel încât resursele să ajungă în statele membre. Cu toate acestea, dacă e să fim pe deplin sinceri, știm că resursele economice importante se află în statele membre și, dacă acestea nu vor lua suficiente măsuri, într-o manieră coordonată, nu vom avea sorți de izbândă. Dacă aruncăm o privire și facem un rezumat al acțiunilor statelor membre, observăm că există un singur stat membru care a respectat cota de 1,5%, iar acela este Germania, o țară care inițial nu era foarte dornică să ia măsuri. Alte țări, precum cele nordice, de unde provin și eu, au o contribuție redusă, în ciuda faptului că au o situație economică bună.

Acum am ajuns la consecințele sociale. Le-ați menționat și sunt deosebit de importante. Ele afectează nu numai sistemele de securitate socială, ci și sectorul public. Sectorul public are o importanță dublă. Pe de o parte, acest sector asigură îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă și securitatea socială, iar, pe de altă parte, joacă un rol important în ocuparea forței de muncă. Există un număr foarte mare de oameni care lucrează în sectorul public, iar noi trebuie să ne asigurăm că acest sector beneficiază de resurse economice suficiente.

Aș dori să spun câteva cuvinte și în ceea ce privește tinerii. În prezent, tinerii devin șomeri imediat după absolvire. Trebuie să creăm oportunități pentru ca tinerii să își găsească un loc de muncă sau să își continue educația sau să facă orice este necesar în acest sens. În caz contrar, vom acumula probleme pentru viitor. În concluzie, trebuie să acționăm. Trebuie să acționăm într-o manieră coordonată, dând dovadă de solidaritate, trebuie să acționăm acum și nu să așteptăm, iar măsurile noastre trebuie să fie suficiente.

(Aplauze)

Evgeni Kirilov, raportor – (BG) Vă mulțumesc, dle Președinte, dle Vondra și dle Barroso. Ne-a luat foarte puțin timp să redactăm acest raport intitulat „Politica de coeziune: investiții în economia reală”. Cu toate acestea, am elaborat un document care a fost acceptat și sprijinit în unanimitate. Acest rezultat deosebit nu ar fi fost posibil fără implicarea și ajutorul colegilor mei din cadrul comisiei, al raportorilor virtuali și fără cooperarea dintre grupurile politice, motiv pentru care țin să le mulțumesc tuturor.

Aș dori să insist asupra principalelor mesaje transmise de acest raport. În primul rând, acest raport susține în fiecare caz măsurile propuse de Comisia Europeană pentru accelerarea și simplificarea punerii în aplicare a fondurilor structurale, care includ creșterea plăților anticipate, introducerea unor regimuri mai flexibile pentru fixarea cheltuielilor etc. De fapt, aceste măsuri sunt necesare acum, tocmai în momentul când trebuie să venim cu un răspuns adecvat la criza economică: investițiile în economia reală, păstrarea și crearea de locuri de muncă și încurajarea spiritului antreprenorial. Însă aceste măsuri nu reprezintă singurul indiciu privind necesitatea de a acționa mai eficient. Utilizatorii fondurilor UE solicită și așteaptă de mult propunerile de simplificare a regulamentelor, care vin ca răspuns la recomandările noastre și ale Curții de Conturi Europene.

În al doilea rând, politica de coeziune și politica de solidaritate. În acest caz avem nevoie nu doar de o declarație de solidaritate, ci și de punerea în practică a solidarității. Într-un context în care economiile europene depind una de cealaltă, efectele negative ale crizei afectează fiecare economie. Pentru contracararea acestor efecte, trebuie să obținem rezultate pozitive care vor genera beneficii importante și care vor fi utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor de creștere și dezvoltare stabilite în cadrul Strategiei de la Lisabona. De asemenea, este important să menținem standardele sociale ale cetățenilor UE, să protejăm categoriile sociale vulnerabile, să împiedicăm denaturarea concurenței și să protejăm în continuare mediul înconjurător. În acest sens, este nevoie de cât mai multă solidaritate și coeziune astfel încât să reușim să găsim împreună o metodă mai rapidă pentru depășirea crizei.

În al treilea rând, este important să tragem învățămintele de pe urma acestei crize, iar măsurile care vor fi adoptate nu trebuie să fie izolate. Trebuie să analizăm în continuare greșelile pe care le-am făcut și experiența pe care am dobândit-o. În plus, trebuie continuat procesul de simplificare a procedurilor. Regulamentele trebuie să fie mai clare, informațiile mai accesibile, povara administrativă mai mică și procedurile mai transparente. Aceasta este singura modalitate de reducere a numărului de greșeli și de limitare a oportunităților de corupție și de încălcare a legii.

În sfârșit, aș dori să solicit Consiliului să adopte cât mai curând posibil măsurile propuse pentru accelerarea și simplificarea utilizării fondurilor structurale. Fac, de asemenea, un apel către membrii Comisiei Europene, de la care așteptăm să monitorizeze impactul noilor măsuri și să aducă noi sugestii, precum și să supravegheze procesele în ansamblu. Nu în ultimul rând, doresc să subliniez rolul fundamental jucat de statele membre, de care depind măsurile care trebuie luate și obținerea unor rezultate reale în urma aplicării politicii de coeziune. Voi încheia reiterând ideea punerii în aplicare a solidarității.

Salvador Garriga Polledo, *raportorul pentru avizul Comisiei pentru bugete* –(ES) Dle Președinte, în numele Comisiei pentru bugete aș dori să spun înainte de toate că acest plan de redresare economică are mai mult o dimensiune interguvernamentală decât comunitară și că el arată adevăratele limite financiare ale Uniunii Europene.

La nivel comunitar, vom utiliza 30 de miliarde de euro, bani care vor fi practic mobilizați de Banca Europeană de Investiții, iar în ceea ce privește deblocarea celor 5 miliarde de euro care provin, strict vorbind, de la bugetul comunitar, întâmpinăm probleme serioase.

Nu avem la dispoziție resurse noi; actualmente se recurge la redistribuirea resurselor existente. În ceea ce privește Banca Europeană de Investiții, suntem complet de acord că trebuie să solicităm sprijinul acesteia, dar trebuie să spunem că ne îngrijorează faptul că îi încredințăm prea multe angajamente fără a avea garanția că acestea vor fi respectate.

În sfârșit, regretăm faptul că nu s-a putut ajunge la un acord în cadrul Consiliului în ceea ce privește cele 5 miliarde de euro pentru interconexiunile energetice și internetul de bandă largă în zonele rurale.

Considerăm că nu trebuie să se utilizeze marjele nefolosite. Comisia Europeană și Consiliul trebuie să utilizeze resursele care le-au fost puse la dispoziție prin acordul interinstituțional.

Elisabeth Morin, *raportorul pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale* –(FR) Dle Președinte, dle Barroso, în această dimineață aș dori să vă împărtășesc opinia unanimă a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, deoarece dorim să vedem o promovare veritabilă a coeziunii sociale în cadrul acestui plan de redresare. Coeziune socială înseamnă integrare pe piața muncii. Așadar, pentru început, dorim ca toți angajații să își păstreze locurile de muncă, iar șomerii să revină în câmpul muncii, printre altele prin direcționarea Fondului de ajustare la globalizare către noi cursuri de formare, astfel încât forța de lucru să fie pregătită pentru clipa când vom ieși din criză.

Prin urmare, pe termen scurt trebuie să menținem angajații în câmpul muncii. Pe termen mediu, trebuie să oferim o mai bună angajare o mai bună formare pentru momentul când criza va lua sfârșit, iar pe termen lung, trebuie să inovăm, inclusiv în ceea ce privește organizațiile sociale prin intermediul grupurilor de angajatori.

Europa este obligată să inoveze dacă dorește să supraviețuiască globalizării.

Joseph Daul, *în numele Grupului PPE-DE* – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Consiliul European de săptămâna viitoare nu trebuie să fie o reuniune la nivel înalt ca oricare alta. Nu trebuie să fie o reuniune de rutină. Europeanii așteaptă semnale concrete în urma acesteia, la fel ca și grupul meu parlamentar.

Această reuniune la nivel înalt trebuie să afirme forța și determinarea Europei în fața crizei. Această forță a fost demonstrată în trecut, când Europa a adoptat regulamentele privind economia socială de piață, care limitează pagubele produse de o criză fără precedent care afectează concomitent fiecare regiune a lumii. Această forță a fost, de asemenea, demonstrată în urmă cu 10 ani, când Europa a adoptat moneda euro, care acum este supusă primului său test major, dar care rezistă.

Însă o Europă puternică nu trebuie să fie o Europă protecționistă. O Europă care asigură o protecție prin intermediul regulilor sale nu trebuie să fie o fortăreață, deoarece nu vom putea ieși din criză prin adoptarea unei strategii de izolare. În schimb, trebuie să ne bazăm pe deschidere și pe afirmarea identității noastre. Forța Europei pe vreme de furtună, mai mult decât în perioadele de liniște, stă în măsurile luate în numele concetățenilor noștri, inclusiv al celor mai defavorizați și, mai presus de toate, în acțiunea unitară.

Cu ajutorul Comisiei și al dlui Barroso, ale cărui serii de măsuri inspirate de raportul de Larosièrre țin să le salut, Europa se luptă să salveze sistemul bancar.

Ea se luptă, iar noi ne luptăm împreună cu ea, nu pentru a salva locurile de muncă ale comercianților, așa cum vor să creadă unii, ci pentru a evita o prăbușire generală a întregii noastre economii și pentru că nu poate exista o relansare durabilă fără un sistem bancar sănătos.

Europa duce o luptă eficace și salut acordul la care s-a ajuns ieri privind reducerea cotelor de TVA pentru sectorul restaurantelor și hotelurilor și cel al construcțiilor, privind introducerea unui sistem de supraveghere reală a piețelor financiare, salvarea slujbelor, menținerea sau restabilirea încrederii și asigurarea unui viitor pentru cetățenii europeni.

Doamnelor și domnilor, am vorbit de forță, am vorbit de unitate, am vorbit de eficiență, însă motivația din spatele tuturor acestor teme este solidaritatea. Aceasta este Europa lui Jean Monnet și a tuturor părinților fondatori. La ce ar mai fi servit crearea Europei în urma ultimului război dacă această unificare s-a înfăptuit doar pentru a se renunța la ea în favoarea unei abordări de tipul „fiecare pentru el” odată cu sosirea celei mai severe crize economice din 1929 încoace?

Uneori, concetățenii noștri întrebă la ce servește Europa. De noi depinde să demonstrăm că Europa este alături de cei 500 de milioane de cetățeni ai săi, dintre care mulți suferă de pe urma acestei crize, și că este alături și de țările Uniunii – mă gândesc la Irlanda, Ungaria și la alte țări care se confruntă cu dificultăți deosebite.

Solicit în numele grupului meu ca fiecare șef de stat sau de guvern din cele 27 de state membre să respingă tentația izolării, care ar fi – și îmi aleg cu grijă cuvintele – sinucigașă pentru toate țările noastre.

Adresez o solicitare dlui Vondra, dlui Barroso, dar și dumneavoastră, dle Pöttering, care veți interveni în cadrul Consiliului European în numele Parlamentului nostru, să optați pentru solidaritate și inovație. Da, am spus inovație deoarece sunt convins că vom ieși din această criză doar dacă vom utiliza resurse noi și vom face investiții masive în economia bazată pe cunoaștere și în cercetare și dezvoltare.

Trebuie să exploatăm cât mai curând potențialul imens pe care îl are Uniunea Europeană în domeniul noilor tehnologii de mediu, întrucât aceste inovații ecologice trebuie să fie incluse în toate politicile europene. Aceasta ar da un adevărat impuls industrial redresării economice.

În același mod, obstacolele de reglementare de pe piața internă care încă împiedică dezvoltarea acestor tehnologii trebuie să fie înlăturate cât mai repede. Trebuie să fie instaurată o piață internă reală pentru energiile regenerabile, cu reguli clare, deoarece, pe perioada unei crize, nimic nu va rămâne la fel și trebuie să ne pregătim pentru noua situație. Acesta este sensul Strategiei de la Lisabona, iar acum, al Strategiei post-Lisabona.

Grupul meu parlamentar, asemenea forțelor de centru-dreapta din Europa, este o organizație politică responsabilă. Suntem pentru o economie bazată pe reguli, suntem pentru o economie socială de piață. Aceasta ne împiedică să recurgem la demagogie și populism. Acest lucru ne obligă să vorbim cu sinceritate cetățenilor Europei. Sper că următorul Consiliu European se va inspira din acest demers.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului PSE – (DE) Dle Președinte, cu tot respectul pentru dumneavoastră, dle Vondra, este inacceptabil ca, într-o situație precum cea actuală, președintele în exercițiu al Consiliului să nu fie prezent. Acest lucru indică și natura atitudinii sale față de situația actuală.

(Aplauze)

Am auzit repetându-se multe dintre vechile fraze cunoscute. Ascultăm astfel de lucruri de luni de zile și am putea utiliza aceste fraze pentru a crea șabloane. Dle Daul, țin să vă felicit pentru discursul dumneavoastră minunat! Dacă veți continua să susțineți discursuri similare, cetățenii din Lipsheim și Pfettisheim vor începe să creadă că v-ați înscris în Partidul Comunist Francez. Sunt, într-adevăr, nemaipomenite și sună excelent. Însă acum noi trebuie, de fapt, să acționăm. Trebuie să luăm deciziile necesare. Trebuie să facem mai mult în Consiliul European. Criza se agravează și se pierd locuri de muncă. În ultimele șase luni, am asistat la o scădere de 40 de miliarde de euro a valorii acțiunilor. Aceasta înseamnă că mijloacele de existență ale cetățenilor sunt distruse. Aceasta înseamnă că se pierd locuri de muncă. Aceasta înseamnă că există firme în pragul falimentului. Aceasta înseamnă că economiile naționale se confruntă cu riscul prăbușirii. Apoi Consiliul vine cu niște rezoluții frumoase, precum stimulentele fiscale de 1,5% din PIB pentru acest an sau anul viitor. Trei state membre au pus în aplicare această rezoluție până acum, ceea ce înseamnă că 24 de state nu au făcut acest lucru. Marea Britanie, Germania și Spania au făcut acest lucru, iar asta pentru că toate cele trei state au fost supuse unor presiuni din partea social-democraților și a socialiștilor, iar celelalte state membre nu s-au achitat de obligație. Trebuie să faceți mai multe! Trebuie să îi comunicați acest lucru președintelui în exercițiu al Consiliului, care este absent.

Dle Barroso, ați susținut un discurs admirabil. A fost excelent și îl susținem pe deplin. Este o nevoie urgentă de solidaritate între statele membre. Pentru noi, social-democrații și socialiștii, solidaritatea este conceptul central în această situație. Solidaritatea dintre cetățeni în cadrul societății, dar și solidaritatea dintre state. Solidaritatea din interiorul zonei euro și solidaritatea dintre zona euro și statele din afara ei. Este important ca statele membre să fie îndemnate de Comisie să dea dovadă de solidaritate.

Este, de asemenea, important să primim din partea Comisiei propunerile de directivă de care avem nevoie pentru a controla capitalul privat și fondurile speculative, pentru a asigura transparența agențiilor de rating al creditelor, pentru a menține salariile directorilor în limite rezonabile și pentru a închide paradisurile fiscale. Aceste inițiative trebuie luate urgent. Sperăm că le veți pune în aplicare și ne bazăm pe dumneavoastră să faceți acest lucru. Dacă înfăptuirea acestui lucru nu va mai fi posibilă în timpul acestei legislaturi, vom face din nou aceste solicitări în prima zi a noului parlament. Când îl aud pe șeful Citigroup, care a făcut din nou profit, și când îl aud pe dl Ackermann de la Deutsche Bank, care a făcut din nou profit în primul trimestru, mă întreb dacă acești oameni cred că pot acționa la fel ca înaintea, acum că au primit ajutor de la stat. Nu, trebuie să creăm un sistem de supraveghere și transparență care să asigure că acești oameni nu vor repeta ceea ce au făcut în trecut.

În al treilea rând, sunt fascinat când îi aud vorbind pe membrii Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. Este minunat. Dumneavoastră afirmați toate lucrurile pe care noi le susținem de ani de zile și cărora le-ați acordat întotdeauna un vot negativ. Deodată, pare că v-ați trezit. Însă, atunci când vine vorba de amendamentul 92, de hotărârea de a face mai mult, adică de stimulentele fiscale de 1,5% din PIB, PPE-DE nu votează pentru. Amendamentul 92 va fi piatra dumneavoastră de încercare când îl vom supune votului la prânz. În ceea ce privește chestiunea solidarității, dle Daul, tocmai ați afirmat în numele grupului dumneavoastră absent că aceasta este un lucru bun. Să vedem dacă veți vota în favoarea amendamentului 102, în care cerem solidaritate.

O ultimă remarcă, extrem de importantă pentru grupul nostru, se referă la amendamentul 113 privind paradisurile fiscale. Oamenii care ne servesc în restaurante, șoferii care ne conduc automobilele, personalul de la sol din aeroporturi care ne descarcă bagajele sunt cu toții contribuabili ale căror taxe sunt utilizate pentru prevenirea falimentului băncilor importante, deoarece guvernele și parlamentele le solicită acestor oameni să contribuie. Aceștia sunt oamenii care trebuie să plătească pentru dispozitivele de siguranță care au fost create pentru bănci și marile companii. Acum, directorilor acestor bănci importante, care încă își alocă prime de milioane de euro, cum este cazul celor de la ING, care are un deficit de mai multe miliarde, li se va da ocazia să își plaseze banii în paradisuri fiscale și să evite plățile impozitelor. Aceasta este o luptă a claselor de sus, la care noi nu dorim să luăm parte. De aceea, decizia de astăzi a Parlamentului European de a vota sau nu împotriva paradisurilor fiscale este o chestiune decisivă pentru credibilitatea PPE-DE și a Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Dumneavoastră vorbiți precum socialiștii, dar vrem să vedem dacă la prânz veți vota ca socialiștii.

Noi am pus cele trei cereri pe masă și aș dori să spun foarte clar că, dacă nu veți vota în favoarea lor, atunci nu vom avea o rezoluție comună. Atunci va fi foarte clar că noi susținem dreptatea socială, în timp ce PPE-DE nu e capabil decât să rostească cuvinte goale.

(Aplauze)

Graham Watson, în numele Grupului ALDE – Dle Președinte, în ultimele luni, Uniunea Europeană a organizat mai multe reuniuni la nivel înalt decât fostul nostru coleg Reinhold Messner, iar parlamentul nostru a întocmit o serie de rapoarte privind redresarea economiei, dar acele reuniuni și rapoarte au oferit statelor membre o punte pentru traversarea râului recesiunii. Acum Consiliul trebuie să traverseze râul fără teamă, iar eu țin să îi felicit pe autorii rapoartelor Andersson, Ferreira și Kirilov. Acestea oferă o perspectivă consecventă și pragmatică în lumina avalanșei șomajului care amenință la orizont, iar mesajul lor fundamental este următorul: locuri de muncă, locuri de muncă, locuri de muncă.

Strategia de la Lisabona, orientările privind ocuparea forței de muncă, politica de coeziune – prin intermediul acestora s-a pledat întotdeauna în favoarea flexisecurității în economiile noastre, a investițiilor publice în cercetare și dezvoltare, a trecerii rapide la economia bazată pe cunoștințe. Acestea reprezintă temelia pe care se construiește o piață a muncii sănătoasă, dinamică și sigură.

Iar din poziția avantajoasă de astăzi, un lucru este clar pentru toată lumea – mai puțin, poate, pentru unii colegi de la băncile din stânga. Nu Strategia de la Lisabona a adus dificultăți în viețile noastre, ci statele membre care au ignorat-o sunt cele care suferă și vor suferi cel mai mult. Așadar, acum este momentul să punem piciorul în prag și să promovăm un „program Lisabona plus” și orientări privind ocuparea forței de muncă pentru a răspunde realităților cu care se confruntă Uniunea.

Parlamentele naționale, guvernele regionale, primăriile: fiecare dintre aceste autorități trebuie să aibă capacitatea de a face față provocării și trebuie să fie aspru criticată când nu reușește acest lucru. Și nu trebuie să acceptăm diminuarea eforturilor de protejare a planetei. Consiliul va discuta poziția de negociere a UE pentru conferința privind schimbările climatice de la Copenhaga. Dle Vondra, care sunt sumele pe care cele

27 state membre le vor acorda pentru adaptarea la efectele climei și pentru atenuarea acestora în țările în curs de dezvoltare? Schimbările climatice nu vor înceta să se producă pe măsură ce economia intră în recesiune, iar țările cele mai sărace vor suferi în continuare de pe urma consumului nostru de carbon.

Așadar, recesiunea nu trebuie să însemne lipsă de acțiune. Statele membre trebuie să aloce bani pentru a contracara schimbările climatice și pentru a crea, în același timp, locuri de muncă ecologice, utilizând eventual banii pe care îi avem, așa cum sugerează Claude Turmes, pentru a atrage mai multe fonduri prin Banca Europeană de Investiții sau Fondul European de Investiții. Cu toate acestea, Consiliul știe că ravagiile recesiunii se vor manifesta din nou dacă sistemul financiar nu va fi supus unei reforme radicale.

Obiectivul reuniunii G20 de luna viitoare este revizuirea completă a sistemului și doresc să salut atitudinea adoptată de liderii europeni cu ocazia întrunirii de la Berlin. FMI trebuie să beneficieze de o finanțare eficientă, paradisurile fiscale trebuie să fie supuse examinării, iar instituțiile financiare trebuie să fie ferm reglementate, sistemul trebuind supravegheat de o instituție europeană de servicii financiare eficientă: nu pentru a ne îndrepta economiile spre trecut, ci pentru a crea un sistem comercial deschis, onest și transparent, care să fie liber și corect.

Londra, Paris, Berlin: fiecare dorește să sublinieze că Europa rămâne unită, însă președintele Consiliului ne spune că diferențele persistă. Sper că președintele Consiliului va veni aici pentru a ne spune care sunt concluziile reuniunii la nivel înalt, deoarece ar trebuie să fie astăzi aici. Dacă discrepanțele persistă, acest lucru va fi inacceptabil. Avem nevoie de o Europă rațională, ageră și dedicată unui scop comun în următoarele săptămâni și luni, pregătită să elimine activele toxice care afectează bilanțurile bancare, gata să reformeze practicile bancare pentru a restabili solvabilitatea și pregătită să accepte că actualul pachet de stimulente ar putea să nu fie suficient, pentru că nu are rost să suplimentăm fondurile FMI dacă nu există niciun sistem financiar mondial care să fie sprijinit și, chiar dacă nu este corect ca statele membre responsabile să atenueze efectele crizei, în timp ce țările care au trăit în belșug nu își pot îndeplini obligațiile, poate că acesta este prețul care trebuie plătit pentru a evita o prăbușire economică generalizată.

Pe scurt, trebuie ca Parlamentul, Consiliul și Comisia să colaboreze: liniștit, calm, colectiv, împiedicând ca procedurile să ia locul obiectivului. Europa nu mai poate lupta împotriva focului. A sosit clipa pentru înfăptuirea unei reforme fundamentale care să ofere locuri de muncă în prezent și siguranță în viitor.

Cristiana Muscardini, în numele Grupului UEN – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, dl Vondra a vorbit despre „întărirea supravegherii”, însă noi dorim unele informații privind numărul instrumentelor derivate extrabursiere care există încă în posesia băncilor europene; vrem să știm care este valoarea facturii la nivel mondial. Comisia și Consiliul ar putea decide înghețarea acestor instrumente derivate sau cel puțin ar putea propune acest lucru la nivel internațional, precum și suspendarea comercializării acestor bunuri. Este posibil ca, în băncile care au fost naționalizate, aceste instrumente derivate să constituie încă un activ toxic, dar, evident, și unul îngrijorător pentru dezvoltare? Întărirea supravegherii înseamnă, de asemenea, că nu trebuie doar, așa cum spune Comisia, să avem capacitatea de a reforma complet sistemul bancar și de a revizui sistemul de reglementare, ci și să venim cu propuneri noi.

Așadar, dacă ne îngrijorează criza din industria de automobile, trebuie să ne preocupe și întreprinderile mici și mijlocii și concurența neloială care vine din afara granițelor noastre. Consiliul nu a decis încă să ratifice și să promoveze etichetarea privind originea, singurul sistem care nu este protecționist, dar care protejează consumatorii și produsele, așa cum tocmai a afirmat însuși președintele Barroso. Pentru a ajuta întreprinderile, trebuie, pe lângă promovarea unor noi linii de credit, să oferim întreprinderilor mici și mijlocii un acces mai rapid și mai ieftin la mobilitate, dacă dorim ca acest întreprinderi să se adapteze, și nu să dea faliment. Multe dintre ele se confruntă acum cu scăderi de 50% ale comenzilor, fiind forțate să apeleze la bănci pentru ajutor. Însă băncile nu acordă împrumuturi, iar acțiunile acestora au scăzut dramatic din cauza instrumentelor derivate. Este un cerc vicios. Trebuie să ieșiți din acest impas și să căutați soluții reale, nu doar propuneri zadarnice.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cu ocazia celei de a cincea dezbateri a acestei legislaturi privind succesele și eșecurile Strategiei de la Lisabona, aș dori să vă întreb cum a fost posibil să susținem în fiecare an că strategia este una reușită și că succesul său a fost evaluat, pentru ca acum să ne trezim deodată în mijlocul celei mai grave crize din istoria recentă, ca și cum ar fi un dezastru natural. Nu așa ar trebui să stea lucrurile, iar eu cred că evaluarea incorectă a Strategiei de la Lisabona este una dintre problemele pe care trebuie să le rezolvăm.

În urmă cu un an, în cadrul aceleiași dezbateri, Parlamentul European a solicitat Comisiei să asigure stabilitatea piețelor financiare, întrucât se identificaseră semnele unei crize iminente. Dle Barroso, nu s-a făcut nimic

pentru a răspunde acestei solicitări. Discutăm deja de luni de zile despre prăbușirea sistemului, așa cum afirma dl Schulz, fără a asigura obligativitatea noilor reglementări. Opinia mea referitoare la acest aspect este ușor diferită de cea a colegilor mei. Eu cred că numeroși membri ai Comisiei și ai guvernelor naționale sunt în continuare convinși că o piață dereglementată, alcătuită din jucători puternici, se poate autoregamenta. Dacă ne vom limita la injectarea rapidă de fonduri în sistemul bancar și la acordarea de garanții publice, fără a crea o structură complet nouă pentru piețele financiare, vom da în mod sigur greș. Nu vom ieși din această criză și nu se va produce nicio redresare reală.

Discuțiile privind legăturile dintre politica din domeniul climei, strategiile de dezvoltare durabilă și gestionarea crizei sunt la fel de neconsecvente. În fiecare an, ni se dau numeroase asigurări în legătură cu această temă. Cu toate acestea, dacă vă uitați la planurile actuale de relansare economică la nivel european și național, veți vedea că acestea conțin multe vorbe goale, dar că obiectivele de dezvoltare durabilă, protejare a climei și utilizare eficientă a resurselor sunt în continuare neluate în serios. Aceste planuri de redresare economică nu vor pregăti economia europeană pentru viitor. Ele sunt doar o variațiune pe aceeași temă.

Jiří Maštálka, în numele Grupului GUE/NGL – (CS) Doamnelor și domnilor, programul comun pentru creștere și locuri de muncă, cunoscut și sub numele de Strategia de la Lisabona, a fost creat în 2005. Acum ne aflăm în anul 2009 și, în ciuda tuturor măsurilor, ne confruntăm cu un nivel crescând al sărăciei și cu o criză economică și financiară fără precedent în istorie. Mai mult, conform ultimelor previziuni, numărul șomerilor din UE va crește cu aproape 3,5 milioane în 2009. În ciuda tuturor măsurilor adoptate până în prezent, șomajul este în creștere. Nu sunt singurul care crede că ceva este în neregulă. Situația actuală indică eșecul politicilor duse până în prezent, care au susținut în principal acumularea unor profituri considerabile de către grupuri comerciale și financiare importante, crearea unor monopoluri uriașe și scăderea nivelului de trai al lucrătorilor și al cetățenilor obișnuiți. Europa trebuie să urmeze altă cale. La reuniunea sa din primăvară, Consiliul trebuie să adopte o strategie europeană privind solidaritatea și dezvoltarea durabilă și un nou set de politici economice, sociale și de mediu pentru sprijinirea investițiilor, în special în calitatea muncii, în îmbunătățirea calificărilor, în programe de sprijinire a infrastructurii, în politicile de coeziune, în protecția mediului și în îmbunătățirea protecției sănătății și siguranței la locul de muncă. O problemă majoră cu care se confruntă statele membre, inclusiv Cehia, este delocalizarea companiilor. Uniunea Europeană ar trebui să instituie un cadru de reglementare care ar penaliza firmele în cazul delocalizării, de exemplu, prin condiționarea asistenței financiare a UE de îndeplinirea obligațiilor referitoare la protejarea locurilor de muncă și dezvoltarea locală. Mai ales acum, într-o perioadă de criză economică și financiară, avem nevoie nu doar de solidaritate, ci și de reguli și instrumente stricte și eficiente ca un mecanism comun de apărare împotriva crizei. În acest mod, am putea, de asemenea, să fim demni de moștenirea lui Jean Monnet, pe care îl comemorăm astăzi.

Nigel Farage, în numele Grupului IND/DEM – Dle Președinte, termenul „solidaritate europeană” a fost utilizat în această dimineață ca și cum ar fi un lucru dat. Vreau să pun la îndoială acest lucru.

Nu putem semna un cec în alb pentru salvarea țărilor din Europa de Est. Nu avem banii necesari. Din punct de vedere economic, planul nu este solid, iar lucrul cel mai important este că această practică este inacceptabilă din punct de vedere politic față de contribuabilii din Franța, Marea Britanie și Germania. Însă ministrul de finanțe britanic, Alistair Darling, pare acum să fie un susținător al acestui plan. Și-a pierdut mințile! El afirmă că a sosit momentul ca Europa să se clădească pe baza unor valori comune de cooperare, ca și cum am fi o familie mare și fericită.

Ei bine, premierul maghiar, dl Ferenc Gyurcsany, mai degrabă desființează ideea de solidaritate europeană. Acesta solicită Uniunii Europene să salveze țări ca a sa, acordându-le o sumă în valoare de 180 de miliarde de euro, și ne promite că, dacă nu vom face acest lucru, cinci milioane de șomeri vor emigra spre vest, în țările noastre. Acesta este un șantaj evident și ne arată că am dat dovadă de nesăbuiță permițând unor țări precum Ungaria să se alăture acestei uniuni politice, subliniind și mai mult nesăbuiința de a avea granițe deschise.

Singurul răspuns pe care îl aud astăzi în această Cameră este că trebuie să avem o Uniune Europeană mai mare – că puterea sporită va da roade! Uitați cum stă problema: vi s-a transmis un mesaj de către alegătorii din Franța, Olanda și Irlanda. Nu aveți legitimitatea de a căpăta mai multă putere pentru Uniunea Europeană. Cred că la alegerile europene de anul acesta, alegătorii vor vota raportându-se la criza economică și sper ca de data aceasta să vă transmită un mesaj atât de ferm și de puternic, încât pur și simplu să nu îl mai puteți ignora.

Președintele. –Nigel Farage, poate că nu suntem tot timpul fericiți în familia noastră europeană, dar și dumneavoastră aparțineți acestei familii.

Jana Bobošíková (NI) – (CS) Doamnelor și domnilor, spre deosebire de antevorbitorul meu, eu cred cu tărie că viitorul Consiliu European trebuie să fie în deplină consonanță cu mottoul Președinției cehice, care este „Europa fără frontiere”. Sper că președintele Consiliului, Mirek Topolánek, care este absent, nu va ceda, la presiunea administrației Obama, tentației de a adopta noi regulamente și de a pompa în economie și mai mulți bani ai contribuabililor.

Următorul Consiliu ar trebui, de asemenea, să respingă planul lobby-ului ecologist al Comisiei Barroso, care prevede un sprijin masiv, de mai multe miliarde de euro, pentru energia regenerabilă. Teoria economică și practica dovedită de istorie arată în mod clar că acest plan nu va contribui cu nimic la reducerea dezastrului economic sau la oprirea creșterii șomajului. Dimpotrivă, acesta nu va face decât să agraveze criza și să adauge un nou risc pentru viitor, și anume, inflația, doamnelor și domnilor. Nu cred că un politician rațional ar dori să contribuie la o creștere masivă a prețurilor și la devalorizarea economiilor cetățenilor obișnuiți. Sper că președinția va continua să susțină cu fermitate liberalizarea, alături de eliminarea barierelor comerciale și a protecționismului.

Doamnelor și domnilor, după cum știm, reglementarea de către guvern a politicii economice din SUA a jucat un rol cheie în provocarea actualei crize. În loc să tragă învățăminte din acest lucru, instituțiile UE au aprobat nu mai puțin de 519 regulamente și 68 de directive de la 1 iulie anul trecut, adică într-o perioadă de 9 luni. Dacă Președinția cehă dorește să fie credibilă și utilă prin mottoul său „Europa fără frontiere”, în loc să organizeze alte reuniuni la nivel înalt, ar trebui să verifice imediat toată legislația comunitară și să elimine cât mai multe restricții sociale, ecologice, de gen și de ocupare a forței de muncă. Consiliul ar trebui, de asemenea, să ia în considerare modalitatea de a stăvilă înrăutățirea situației sociale și de a reduce impozitele și asigurările ridicate. Numai în acest mod putem relua rapid activitățile umane raționale și pe cele comerciale, fără de care nu vom putea depăși actuala criză.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, uneori nu îmi vine să cred ce aud. Dle Schulz, inițiativa privind reglementarea și regulile de transparență pentru fondurile speculative și fondurile de capital privat a fost luată de Comisia pentru afaceri juridice.

În 2006, membrii Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni din Comisia pentru afaceri juridice au început să solicite în mod activ stabilirea unor reguli. Raportul legislativ din proprie inițiativă pe care l-am comandat nu a fost întocmit deoarece președintele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, care știm cu toții că este un membru al Grupului Socialist din Parlamentul European, a pornit o dispută complet inutilă pentru autoritate. Ca urmare, am petrecut luni, dacă nu ani de zile, pentru a ajunge la un acord și am putut apoi, în sfârșit, să adoptăm rapoartele legislative din proprie inițiativă referitoare la această chestiune în septembrie anul trecut, sub forma rapoartelor Rasmussen și Lehne.

Cel care și-a exprimat dezacordul în cadrul Consiliului în ceea ce privește reglementarea în acest domeniu a fost Gordon Brown. Evident că nu este un membru al PPE-DE, dar face parte din grupul dumneavoastră. În ultimii ani, dna Merkel și dl Rasmussen s-au declarat mereu în favoarea reglementării în aceste domenii în cadrul tuturor dezbaterilor, atât la Consiliul European, cât și la reuniunea G8.

Problema constă în faptul că socialiștii din Uniunea Europeană și-au manifestat întotdeauna opoziția fermă față de includerea acestor domenii nereglementate. Recent, părerile s-au schimbat, iar asta ne-a adus în poziția în care ne aflăm în prezent. Acesta este unul dintre faptele istorice din acest domeniu. Vreau să spun doar că există o mare diferență între retorica pe care o auzim acum și realitatea ultimelor luni și a ultimilor ani. Din păcate, așa stau lucrurile.

În final, aș dori să menționez mai multe domenii de interes comun. Astăzi, atmosfera dintre grupurile parlamentare în timpul pregătirii pentru rezoluția privind procesul de la Lisabona în grupul de coordonare a fost deosebit de bună. Din acest motiv, am ajuns la un acord în aproape fiecare domeniu și am întocmit o rezoluție adecvată.

Nu ar trebui să discutăm despre acest lucru până la exasperare. În schimb, ar trebui să spunem clar că acesta este un domeniu de interes comun. Cetățenii Europei așteaptă de la noi să acționăm împreună în această criză și nu să avem atitudini contrare.

(Aplauze)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE) – Dle Președinte, aceasta este cea mai severă criză din 1929 și devine tot mai gravă: șomajul este acum în plină creștere.

În urmă cu câteva luni, i-am spus Președintelui Comisiei următoarele: „Vă rog să nu supraevaluați deciziile Consiliului European din decembrie 2008. Vă rog să nu prezentați o imagine prea frumoasă”. Însă exact asta este ceea ce faceți acum. Nu ați venit cu un stimulent financiar de 3,3% în Europa – nu ați făcut asta! Când vorbiți despre stabilizatorii automați, aceștia sunt incluși deja în previziuni. În luna ianuarie, Comisia afirma că previziunile se situează la -2%; acum, Banca Centrală Europeană ne spune că ele sunt de -3%. Când vorbiți de un stimulent financiar de 1,5%, acesta nu se ridică la 1,5%, pentru că, potrivit Institutului Bruegel, el va fi de 0,9%, iar acest lucru este dovedit.

Acum ne aflăm în următoarea situație: nu ne ocupăm de ocuparea forței de muncă, șomajul este plină creștere, iar stimulentele dumneavoastră în Europa nu este de 3,3%, ci de 0,9%. Dacă ne spuneți acum să așteptăm vremuri mai bune și dacă sunteți de acord cu Jean-Claude Juncker, care ieri spunea că am luat măsuri suficiente, atunci eu vă spun următorul lucru: nu ați făcut suficient – cetățenii așteaptă mai mult de la Europa decât cele afirmate de dumneavoastră astăzi.

Ceea ce vreau să spun este următorul lucru: peste câteva săptămâni, vă veți întâlni cu dl Obama, noul președinte al Statelor Unite. Dumnealui vine cu un pachet de investiții de 1,8% din produsul intern brut. Iar noi venim cu mai puțin de jumătate. Cum vă puteți imagina dumneavoastră că Europa poate juca un rol important dacă noi suntem cei care facem mai puțin decât prietenii noștri americani și tot noi solicităm mai mult de la prietenii noștri americani? Cum vă puteți imagina că Uniunea Europeană se poate bucura de respect?

Ceea ce vreau să spun este că trebuie să facem mai mult și trebuie să concepem un plan cuprinzător, care să includă reuniunea la nivel înalt de pe 19 martie – care va avea loc peste nouă zile – reuniunea la nivel înalt de la Londra de pe 2 aprilie, reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă din luna mai de la Praga și reuniunea la nivel înalt din iunie. Fac un apel către dumneavoastră dle președinte al Comisiei, să faceți un nou efort de redresare mai amplu. Dacă nu vom face acest lucru, vom pierde. Nu este vorba de îmbunătățirea situației anul viitor: aceasta este o criză mondială profundă pe care trebuie să o luăm în serios.

În final, mă voi referi la solidaritate. În acest moment, nu trebuie să acceptăm noi linii de demarcație între statele care sunt membre ale Uniunii Europene de mulți ani și statele care au aderat la Uniunea Europeană primind promisiuni că cetățenii obișnuiți vor avea parte de vremuri mai bune. Să evităm noi linii de demarcație economică între noii membri și vechii membri. Să dăm dovadă de o solidaritate autentică. De aceea vă solicit, dle președinte al Comisiei, să luați în considerare noi posibilități financiare pentru a îi ajuta pe noii noștri prieteni – euroobligatiunile sunt o posibilitate, Banca Europeană de Investiții este o alta. Vă rog să luați în serios acest lucru; nu trebuie să facem prea puține lucruri prea târziu, așa cum s-a făcut în Japonia, ci trebuie să arătăm că Europa înseamnă oameni, Europa înseamnă solidaritate față de țările cele mai fragile ale Uniunii.

Jules Maaten (ALDE) – (NL) Dle Președinte, acum, că perioada inițială a Strategiei de la Lisabona se apropie de final, putem remarca faptul că obiectivele pe care șefii de guvern le-au stabilit în 2000 nu au fost îndeplinite corespunzător. Totuși, mai ales în actuala criză economică, este extrem de important ca Strategia de la Lisabona să fie luată în serios. Dacă lucrurile ar fi stat așa, Europa ar fi putut probabil să facă față mai bine dificultăților economice.

Unul dintre acordurile-cheie ale Strategiei de la Lisabona este intenția de a cheltui 3% din produsul intern brut în domeniul cercetării și dezvoltării: două treimi din fonduri provenind din sectorul privat și o treime de la guvern. Însă faptul că aproape nicio țară a Uniunii Europene nu a atins acest obiectiv constituie o piedică în calea inovației la nivelul UE. Pe fondul crizei mondiale, Europa va trebui să își găsească tăria în ea însăși pentru a aduce încă o dată economia la nivelul necesar.

În același timp, este, desigur, surprinzător faptul că o proporție considerabilă din bugetul UE este încă utilizată pentru subvenționarea în exces a vechii economii în care sunt incluse fondurile pentru agricultură și cele regionale, în timp ce obiectivele de investiții în cercetare nu sunt îndeplinite. Există numeroase opțiuni. Gândiți-vă doar la tehnologiile ecologice sau medicale sau la sectorul în creștere al jocurilor europene pe calculator, de exemplu, unde ajutorul concret se dovedește eficient.

Dle Președinte, o economie dinamică și orientată către inovație într-un înalt grad poate ajuta industriile, tehnologia și produsele noi să ia avânt. Acesta este exact lucrul de care avem nevoie pentru ieșirea din recesiune. Criza ne permite, ba chiar ne forțează să facem reforme de care este foarte mare nevoie.

Îndemn statele membre să ia în serios propriile acorduri, deoarece atunci când se stabilesc obiective importante, trebuie să dăm dovadă de determinare pentru a le îndeplini. În caz contrar, UE își va pierde credibilitatea.

Politica comună necesită un efort total din partea tuturor și nu permite încetinirea ritmului din partea niciunui stat membru.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN) – (PL) Dle Președinte, toate semnalele indică faptul că obiectivele pe 10 ani ale Strategiei de la Lisabona vor sfârși printr-un fiasco. Nici acea strategie, nici Tratatul de la Lisabona, la care se face referire în mod constant, nu reprezintă un răspuns real la criza economică mondială. La Consiliul viitor, prim-ministrul Irlandei ne va informa în privința măsurilor luate pentru punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Urmând exemplul francezilor și al olandezilor, Irlanda a respins versiunea modificată a Constituției Europene în cadrul unui referendum. Cetățenii acestei țări nu au putut fi convinși să renunțe la o parte a suveranității lor în favoarea unei structuri birocratice numite Uniunea Europeană. În prezent, în loc să se aștepte o hotărâre a Curții Constituționale din Germania care ar putea în cele din urmă să desființeze tratatul, se fac încercări de a îi îndupleca pe irlandezi cu promisiunea unor privilegii care nu se regăsesc în documentul care a fost propus.

În fața acestei crize economice de proporții, fac un apel pentru încetarea disputelor inutile din interiorul UE și pentru luarea unor măsuri concrete pe baza tratatelor existente și într-un spirit de solidaritate.

Claude Turmes (Verts/ALE) – (FR) Dle Președinte, în aceste vremuri de criză, avem nevoie de un puternic impuls la nivel european.

Statele națiune care acționează singure nu vor putea oferi un răspuns suficient de puternic și de coordonat. De aceea, avem nevoie urgent de un sprijin din partea Europei. Însă ce observăm din nou astăzi? O Comisie care, asemenea președintelui său, este obosită, duce lipsă de viziune și nu dă dovadă de curaj politic. Un plan de redresare de 5 miliarde de euro nu este un plan de redresare, deoarece 50% din proiectele de pe listă nu vor avea parte de investiții nici în 2009, nici în 2010, întrucât licențele pentru captarea carbonului, de exemplu, nu vor fi gata!

DI Daul are dreptate. A sosit momentul să dăm dovadă de solidaritate și inovație. Dacă Comisia îi va da dreptate lui Margaret - care spune că își vrea banii înapoi - și lui Merkel și va întocmi o listă pe baza căreia va aloca mai mulți bani economiilor puternice, și nu colegilor noștri din țările estice, care au nevoie de sprijinul nostru acum, nu vom putea face progrese.

Avem așadar nevoie de inovație în două domenii. În primul rând, nu trebuie să irosim aceste 5 miliarde de euro pe ajutoare de stat. În schimb, acești bani trebuie îndreptați către Banca Europeană de Investiții. În prezent, Banca își sporește capitalul cu 76 de miliarde de euro și negociază cu Banca Centrală Europeană pentru a îmbunătăți situația lichidităților. De aceea, trebuie să utilizăm cea mai mare parte a celor 5 miliarde de euro ca fonduri de garantare pentru a mobiliza 20, 25 sau 30 de miliarde de euro pentru investițiile publice și private. În al doilea rând, trebuie să lărgim acest plan de recuperare pentru a include tehnologiile ecologice, energiile regenerabile și investițiile în clădirile orașelor din Europa.

În prezent, președintele Obama alocă un capital de risc de 10 ori mai mare pentru tehnologiile ecologice decât Europa. Prin urmare, vom pierde bătălia în ceea ce privește acest viitor domeniu al economiei.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, întrebarea hotărâtoare legată de toate planurile de redresare economică puse în aplicare pe întreg teritoriul Europei este, desigur: cine va primi banii? Vor mai fi semnate cecuri în alb pentru bănci, deși, pe termen lung, ar fi mult mai ieftin pentru contribuabil dacă acestea ar fi naționalizate imediat? Ar trebui oare să reducem povara marilor companii și a celor care câștigă salarii mari, în ciuda faptului că acestora li se acordă facilități fiscale în toată Europa de ani de zile? Cu cât se irosesc mai mulți bani pe astfel de lucruri, cu atât există mai multe șanse ca programele să eșueze și ca economia europeană să fie proiectată pe o spirală descendentă foarte periculoasă.

Politica pe termen lung de privatizare, dereglementare și liberalizare a dus la o concentrare tot mai mare a bogăției în rândul straturilor superioare ale societății. Mai mult, această politică este cauza crizei în care ne aflăm astăzi. Dacă cineva crede că putem depăși criza prin continuarea acestei politici cu doar câteva modificări nu a înțeles câtuși de puțin situația. Ceea ce ne trebuie este exact contrariul. În loc să cumpărăm activele toxice ale băncilor, ar trebui să cheltuim impozitele pe renovarea școlilor și spitalelor și pe ecologizarea economiei europene. Dacă vor fi acordate fonduri publice companiilor private, acestea trebuie să garanteze locurile de muncă și, în special, să acorde statului drepturi de proprietate astfel încât statul și, mai presus de toate, cetățenii să poată beneficia de pe urma eventualelor câștiguri. Cel mai bun plan de redresare economică ar fi o redistribuire radicală a bogăției și a bunurilor de sus în jos. Sectorul angajaților cu salarii mici din Europa trebuie să fie redus, și nu ocrotit în permanență. Avem nevoie de salarii minime mai mari și de servicii sociale mai bune în Europa. Avem nevoie de rate ale impozitelor care să asigure că milionarii și cei care au

profitat de înflorirea pieței financiare vor fi cei care își vor asuma responsabilitatea pentru pierderile uriașe înregistrate, și nu cetățenii care nu au beneficiat niciodată de prosperitatea financiară. În opinia mea, dreptatea socială este acum singura politică economică rațională. Aceasta este singura modalitate de a pune capăt acestei crize dezastruoase.

Nils Lundgren (IND/DEM) – (SV) Dle Președinte, Strategia de la Lisabona se numără printre cele mai bune proiecte ale Uniunii Europene. Statele membre trebuie să își reformeze voluntar economiile pentru a crea prosperitate și o capacitate de adaptare atât la schimbările prevăzute, cum ar fi îmbătrânirea populației, cât și la schimbările neprevăzute, cum ar fi prăbușirea piețelor financiare. Ideea din spatele strategiei este de a promova piețe eficiente, spiritul antreprenorial, educația, cercetarea și un sistem financiar public stabil, iar acum suntem supuși unei test.

Dacă, atunci când a survenit criza financiară, am fi avut cu toții o economie flexibilă, o politică monetară corespunzătoare și un sistem financiar public sănătos, Europa ar fi făcut mult mai bine față. Însă nu am dispus de aceste elemente. Strategia de la Lisabona nu a fost pusă în aplicare și, în același timp, moneda euro a dus la adoptarea unei politici monetare mult prea lejere pentru Irlanda, Spania, Italia și Grecia. În plus, mai multe țări au putut să își administreze defectuos finanțele publice sub umbrela protecție a monedei euro. Dezechilibrele sunt, prin urmare, uriașe. Strategia de la Lisabona este o idee bună care a fost stricată. Moneda euro este o idee proastă care a exacerbato problemele.

Bruno Gollnisch (NI) – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în aceste vremuri de criză vor fi demonstrate valoarea și utilitatea structurilor, iar această criză ne arată că Europa de la Bruxelles nu servește la nimic. Planul de redresare, calificat în mod pompos drept „european”, este, de fapt, suma finanțărilor stabilite de statele membre. Contribuția de la bugetul european reprezintă doar o mică parte a acestuia.

În timp ce 200 de miliarde de euro sunt alocate pentru sprijinirea economiei reale și a locurilor de muncă, 2 miliarde de euro se îndreaptă către bănci, fără a avea garanția că acestea vor utiliza banii pentru a finanța companiile și persoanele private. Privatizarea profiturilor, socializarea pierderilor: aceasta este ultima tendință a acestor politici economice, fie ele liberale sau socialiste.

Este vorba de solidaritate europeană sau de sprijinirea statelor? Participanții la reuniunea informală la nivel înalt de la 1 martie au respins în mod colectiv impunerea de condiții pentru ajutorul acordat sectorului automobilelor, pentru binele pieței și al concurenței. Nu s-a produs nicio schimbare a politicii, nicio schimbare a logicii și nicio ruptură față de sistemul care ne-a dus la catastrofă! Ne aflăm pe marginea prăpastiei și, în câteva zile, șefii de stat și de guvern ne vor cere să facem un mare pas înainte.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE) – (NL) Dle Președinte, în calitate de coordonator al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni pentru politica regională, aș dori să spun faptul că tranziția dorită către o abordare mai flexibilă și o mai mare concentrare asupra investițiilor și a ocupării forței de muncă se transformă în realitate. Tocmai în aceste vremuri de criză, politica de coeziune este utilă când vine vorba de investițiile comunitare. În prezent, utilizăm o sumă anuală de circa 50 de miliarde de euro, iar 65% din acești bani se îndreaptă către zonele prioritare ale acordurilor de la Lisabona. Astfel, avem o contribuție activă, calificăm lucrătorii și luăm tot felul de inițiative la nivel regional pentru anii care vor urma crizei.

PPE-DE dorește să mențină această abordare financiară integrată, și nu să sporească gradul de fragmentare. Ideea din spatele adoptării unei abordări mai flexibile constă în accelerarea planurilor de cheltuieli, simplificarea procesului de aprobare și gestionarea eficientă a costurilor de pregătire, extinderea considerabilă a sferei de activitate a Băncii Europene de Investiții prin intermediul unor programe specifice, inclusiv reconstrucția durabilă din mediul urban și extinderea domeniului eficienței energetice, în special în rândul vechilor state membre. Salut aceste măsuri de intensificare a abordării și de flexibilizare.

La a doua sesiune plenară din martie, vom ține o dezbatere de priorități privind ajustările aduse politicii de coeziune. De asemenea, vom adapta regulamentele în mod corespunzător și vom pune bazele unei noi formule de coeziune: coeziunea teritorială, cadrul pentru perioada de după 2013.

Așa cum s-a confirmat în urmă cu câteva clipe, ne angajăm să derulăm activități de înaltă calitate, inclusiv în ceea ce privește grupurile, cercetarea și dezvoltarea, inovația și dezvoltarea rurală și ne vom asigura că economia bazată pe cunoștințe și competitivitatea europeană vor primi un imbold important. Acest lucru este valabil pentru toate regiunile din toate statele membre. Astfel, Europa își va păstra vizibilitatea și vom contribui la creșterea solidarității în Europa, chiar și după perioada de criză.

Edit Herczog (PSE) – Dle Președinte, doresc să încep prin a-i răspunde dlui Farage. Dacă până acum nu era sigur faptul că Parlamentul va fi unit, cred că dl Farage ne-a convins pe toți că Uniunea Europeană trebuie să rămână unită.

Criza sistematică a lovit UE, iar noi trebuie să ne întrebăm de ce strategia pe 10 ani de la Lisabona nu ne-a putut salva. Am fi putut avea un obiectiv mai bun? Am fi putut avea rezultate mai bune? Am fi putut acționa într-o manieră mai coordonată sau așteptam pe altcineva să lucreze în locul nostru?

Răspunsul Grupului Socialist este că trebuie să avem o strategie unică, cuprinzătoare, pentru viitor, pentru stimularea competitivității și a viabilității sociale și ecologice printr-o singură strategie. Răspunsul socialist este că trebuie să îndeplinim obiectivele de la Lisabona pentru întreaga Europă și pentru toți europenii, inclusiv pentru cei mai vulnerabili, cei mai nevoiași.

Trebuie să stabilizăm piețele financiare și să reducem riscul unor crize similare în viitor. Dar nu vom sprijini politicile care ne direcționează resursele către paradisurile fiscale și conturile bancare ale celor puțini. Trebuie să stabilizăm economiile reale pe întreg teritoriul Europei, în toate sectoarele, în special în cel al întreprinderilor mici și mijlocii, dar trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a sprijini ocuparea forței de muncă și nu doar să permitem companiilor respective să genereze profituri.

Trebuie să ne axăm pe inovație în domeniul cercetării și dezvoltării și pe trecerea la sistemul digital, precum și pe îmbunătățirea competențelor pentru a permite tuturor cetățenilor Europei să utilizeze aceste tehnologii. Vom alocă fonduri pentru a salva cunoștințele prin intermediul unor politici privind dreptul de proprietate intelectuală. Trebuie să stabilizăm Europa în ansamblu, dar trebuie să privim dincolo de Europa, către zone și mai vulnerabile de pe glob, și nu vom trasa noi linii de demarcație în interiorul Uniunii Europene.

Trebuie să mobilizăm actorii pentru a acționa. Acțiune, acțiune, acțiune și rezultate. Nu vom reuși doar cu ajutorul unor simple cuvinte. Nu este suficient să facem multe, însă este necesar să facem suficient. Solicităm Comisiei și Consiliului să privească dincolo de reuniunea la nivel înalt din primăvară și să ne transmită mesajele la reuniunea G20. Asta așteaptă cetățenii obișnuiți de la noi. Să acționăm împreună.

Ona Juknevičienė (ALDE) – (LT) Doresc să atrag atenția asupra unor aspecte care mi se par importante pentru rezolvarea chestiunii privind păstrarea și crearea de noi locuri de muncă. În primul rând, aceasta este o criză economică mondială care ne obligă să regândim și să reevaluăm strategia privind ocuparea forței de muncă. În al doilea rând, trebuie să facem o evaluare critică a ceea ce am creat deja și a eficienței aplicării strategiilor pe care le-am adoptat. De aceea, solicit Comisiei să evalueze cât se poate de critic modul în care membrii comunitari utilizează fondurile destinate stimulării ocupării forței de muncă. Practica utilizată până în prezent, care consta, în principal, în alocarea de fonduri pentru calificare, recalificare și diverse tipuri de instruire, este, după părerea mea, inefficientă. Investițiile în întreprinderile mici și mijlocii și micro-creditele reprezintă măsurile cele mai eficiente pentru crearea de locuri de muncă. Fondurile provenind atât de la Fondul Social, cât și de la Fondul de ajustare la globalizare ar putea fi utilizate mai eficient în acest scop. Statele membre trebuie să prezinte rapoarte privind utilizarea banilor proveniți de la Fondul Social și Fondul de ajustare la globalizare, indicând, în special, câte locuri de muncă noi au fost create. Trebuie să existe penalități pentru utilizarea inefficientă. Numărul angajaților care acceptă așa-numitul șomaj voluntar este în creștere. Aceștia rămân fără un loc de muncă, fără asistență socială sau financiară. De aceea, trebuie să implicăm sindicatele în acest caz pentru a proteja interesele cetățenilor noștri. Solicit Comisiei și statelor membre să își unească forțele în această chestiune importantă.

Guntars Krasts (UEN) – (LV) Vă mulțumesc, dle Președinte. În această situație de criză, este mai bine să facem mai multe decât să așteptăm. De aceea, instrumentele propuse de stimulare economică trebuie, cu siguranță, să beneficieze de sprijinul nostru. Însă, pentru noile state membre din Europa de Est, cu câteva excepții, piețele internaționale de împrumut și-au închis porțile, există o scurgere de capital, iar băncile europene occidentale, care formează cea mai mare parte a pieței din regiune, și-au modificat politicile generoase de împrumut pe care le urmau până de curând, adoptând o abordare mai prudentă. Oportunitățile acestor state membre de a utiliza instrumente financiare și fiscale sunt limitate sau complet inexistente. Mai mult, în majoritatea acelor țări care se pregătesc să adere la zona euro, criteriile de convergență vor limita, de asemenea, pe termen mediu, măsurile de stimulare a economiei care pot fi luate. Singurul instrument real de stimulare a economiei și de aplicare a Strategiei de la Lisabona în acele țări constă în finanțarea de la fondurile Uniunii Europene. Însă, pentru obținerea de fonduri, găsirea unei cofinanțări poate fi o problemă, iar acest lucru poate prelunge durata necesară obținerii de fonduri. Pentru a stimula economia în Europa de Est, trebuie să ajungem rapid la un acord privind modificările regulilor de obținere a fondurilor de la Uniunea Europeană. Procedurile pentru primirea de fonduri trebuie să fie simplificate substanțial, volumul cofinanțărilor

de la stat și din sectorul privat trebuie să fie redus, iar termenele pentru obținerea resurselor trebuie să fie prelungite. Trebuie să găsim oportunități reale pentru a utiliza finanțările de la Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru achiziționarea de fonduri. Aceste decizii vor transmite un semnal important pentru redresarea și stabilizarea pieței din Europa de Est. Vă mulțumesc.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, doamnelor și domnilor comisari, vă mulțumesc. Trebuie să profităm de ocazia oferită de criza financiară pentru a trece la o ecologizare radicală a economiei europene și a pune capăt schimbărilor climatice.

Însă Comisia nu se folosește de această oportunitate și se bazează pe un program de salvare întemeiat pe concepte depășite, cum ar fi construcția de drumuri și industria automobilelor. Chiar și investițiile în structuri economice aflate în dificultate pare să fie o posibilitate. Acesta nu este un concept orientat spre viitor care va înlătura îngrijorările cetățenilor privind pierderea mijloacelor de existență. Relaxarea regulilor privind utilizarea fondurilor structurale trebuie să aibă ca unic scop investițiile durabile, ecologice. Fără un control climatic de acest gen, cofinanțarea nu trebuie sporită.

Doamnelor și domnilor comisari, după părerea mea, felul în care vă folosiți de criza financiară pentru reducerea drepturilor lucrătorilor este unul cinic. Directiva privind detașarea trebuie să întărească drepturile lucrătorilor și nu să contribuie la reducerea acestora. O reformă de acest gen trebuia înfăptuită cu mult timp în urmă. Ceea ce oferiți în cadrul noului document este inacceptabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Strategia neoliberală de la Lisabona a fost unul dintre instrumentele de bază ale Uniunii Europene pentru promovarea dereglementării financiare, privatizarea serviciilor publice, liberalizarea piețelor și a comerțului mondial, dereglementarea relațiilor de muncă și aducerea de prejudicii drepturilor lucrătorilor. Propunerile referitoare la directiva privind timpul de lucru și cele privind flexisecuritatea sunt un exemplu clar în acest sens.

Nu are sens să continuăm să insistăm asupra dezvoltării Strategiei de la Lisabona când asistăm la înrăutățirea crizei economice și sociale la producerea căreia a contribuit și această strategie. Trebuie, așadar, să renunțăm la aceste politici de capitalism neoliberal, care este responsabil de creșterea șomajului, de condițiile de lucru precare și de sărăcie și care a sporit inegalitățile sociale, regionale și teritoriale. Avem nevoie de o strategie europeană integrată pentru solidaritate și dezvoltare durabilă care să fie bazată pe protejarea sectoarelor productive și a investițiilor publice prin sporirea eficienței a fondurilor comunitare pentru a sprijini țările cu o economie mai slabă, care să respecte natura și să creeze locuri de muncă cu drepturi și care să promoveze serviciile publice, să crească puterea de cumpărare și să asigure o distribuție corectă a veniturilor pentru a reduce sărăcia. Acesta este exact opusul propunerilor Comisiei și ale Consiliului.

Johannes Blokland (IND/DEM) – (NL) Dle Președinte, pe parcursul dezbaterilor din ultimii ani privind reuniunea la nivel înalt din primăvară, am solicitat statelor membre să se concentreze asupra procesului de la Lisabona. La urma urmelor, creșterea economică și inflația redusă au oferit posibilități de reformă. Reforma era necesară pentru a putea concura cu economiile în ascensiune și ea este încă necesară.

Actuala criză ne arată că statele membre care au răspuns acestei solicitări au acum rezultate mai bune decât altele. Celelalte state membre se confruntă acum cu deficite bugetare majore, iar faptul că statele membre care nu au dat curs solicitării noastre își transferă acum aceste deficite reprezintă o amenințare pentru stabilitatea monedei noastre.

Doresc să solicit Comisiei să monitorizeze statele membre pentru a asigura faptul că acestea respectă Pactul de stabilitate. Numai în acest mod putem evita scăparea de sub control a costurilor acestei crize. Măsurile de asistență temporară care trec testul de viabilitate pot, așadar, să fie aplicate la o scară limitată. Pe lângă toate planurile noi, este evident faptul că vechile acorduri trebuie respectate.

Sergej Kozlík (NI) – (SK) Europei Occidentale îi face plăcere să discute despre nevoia de a ajuta țările din Europa Centrală și de Est pentru a depăși criza. Însă, aceiași oameni, sau, mai precis, dl Sarkozy, consideră aceste țări o gaură neagră care reprezintă un risc pentru Uniunea Europeană. Eu resping această generalizare grosolană a unei probleme care afectează țările vestice în exact același mod. Rezultatul unor astfel de declarații este pierderea încrederii în instituțiile țărilor din Europa Centrală și de Est, iar ele par mai degrabă o înjunghiere pe la spate decât o formă de asistență.

Săptămâna trecută, liderii europeni au respins protecționismul, care ar fi echivalat cu ridicarea unei noi cortine de fier într-o Europă unită. Însă, în același timp, Comisia Europeană a aprobat un ajutor enorm de la stat pentru producătorii de automobile francezi. Această abordare inegală și discriminatorie este evidentă

și în alte domenii și, în special, în agricultură. Europa începe să aibă două fețe, dând apă la moară euroscepticilor.

Gunnar Hökmark (PPE-DE) – Dle Președinte, în această dezbatere se discută despre locuri de muncă și o nouă prosperitate. De aceea, sunt oarecum surprins să aud Grupul Socialist criticându-i pe cei care au fost responsabili de politicile realiste din Europa, deoarece socialiștii, mai mult decât oricine, au solicitat reducerea ratelor dobânzilor în perioada de vârf a economiei, în timp ce în SUA se implementa politica monetară. Politica monetară laxă este cea care, mai mult decât orice, a dus la erodarea economiei americane. Dl Schulz ar trebui să fie recunoscător pentru faptul că Europa și Banca Centrală Europeană nu l-au ascultat, deoarece, dacă ar fi făcut-o, economia europeană s-ar fi aflat într-o situație mult mai gravă. Mă bucur că putem cădea de acord asupra acestui subiect.

Același lucru este valabil și pentru politica pe care o recomandați astăzi, pentru că acum vorbiți despre euroobligațiuni, care, printre altele, ar duce la creșterea ratelor dobânzilor în țările din Europa Centrală. Aceasta nu este solidaritate în vremuri de criză financiară și am face bine să nu îl ascultăm pe dl Schulz nici de această dată.

Trebuie să luăm măsuri, însă trebuie să luăm măsurile adecvate pentru a nu agrava criza și pentru a asigura stabilitatea.

(Interjecție din auditoriu)

Nu, nu ați fost la putere, dar sunteți vinovat de multe lucruri și, dacă v-am fi ascultat, ne-am fi aflat într-o situație mult mai rea. Acela a fost un acord între mine și dumneavoastră, nu-i așa? Apreciez faptul că Parlamentul este de acord că politica dumneavoastră a fost greșită.

Dle Președinte, acum avem nevoie de stabilitate. Trebuie să respectăm normele de concurență și normele privind ajutoarele de la stat pentru eliminarea barierelor și asigurarea unor schimburi comerciale deschise, deoarece exporturile necesită mai multe importuri iar importurile necesită exporturi. Aceasta este modalitatea prin care putem crea mai multe locuri de muncă.

Guido Sacconi (PSE) – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, un minut este suficient doar pentru o telegramă. Titlul telegramei mele, pe care o voi trimite Consiliului European, a fost deja dat de dl Schulz și dl Rasmussen, care au spus că trebuie să facem mai multe, în special în ceea ce privește situația socială urgentă, prin intermediul unor politici financiare și fiscale noi, dure. Dați-mi voie să transmit un mesaj suplimentar: pe măsură ce traversăm această criză, este, cu siguranță, extrem de important să minimizăm impactul social, dar este, de asemenea, important să avem un parcurs ferm, astfel încât să aflăm dacă vom ieși din criză învingători sau pierzători din perspectiva concurenței mondiale, care va deveni din ce în ce mai acerbă în contextul căutării unei economii mai ecologice, mai inteligente, cu un consum redus de carbon.

De aceea, toate măsurile, la toate nivelurile, de la cel local la cel european, trebuie să țină seama de acest obiectiv. Consiliul trebuie să dea un mandat puternic pentru negocierile premergătoare Conferinței de la Copenhaga, astfel încât să nu pierdem această oportunitate, care este și una economică. Mandatul trebuie sprijinit prin finanțarea corespunzătoare a țărilor în curs de dezvoltare care să le permită să ni se alăture.

Sophia in 't Veld (ALDE) – (NL) Dle Președinte, această criză reprezintă un test pentru Europa. Acum, cetățenii se așteaptă ca Europa să acționeze și de aceea este greu de înțeles faptul că mulți lideri naționali, chiar și acum, rămân adepții politicii de tipul „fiecare pentru el”. Europa nu este suma a 27 de interese naționale. Din acest punct de vedere, ar fi o greșeală capitală să divizăm din nou Europa între est și vest.

Dle Președinte, liberalii doresc să investească în viitor, nu în greșelile trecutului. Obiectivele Strategiei de la Lisabona nu trebuie suspendate. Dimpotrivă, trebuie să depunem mai multe eforturi pentru educație și cercetare, inovație, durabilitate și o piață europeană puternică.

Dle Președinte, banchierii care irosc banii noștri sunt demni de dispreț, însă, dle Schulz, politicienii care lasă deficitele și datoriile pe umerii generațiilor mai tinere sunt la fel de iresponsabili. Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa subscrie la ideea centrală a raportului Ferreira. Doar prin intermediul unor soluții cu adevărat europene și orientate către viitor vom putea veni cu un răspuns hotărât în fața crizei. Pentru Europa, este acum ori niciodată.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN) – (PL) Dle Președinte, Uniunea Europeană are neapărată nevoie de o strategie veritabilă de redresare economică. Eficiența strategiei depinde de îndeplinirea condițiilor următoare. În primul rând, UE are nevoie de un buget mai mare, și nu de reducerea acestuia de la 1% la 0,8% din PIB,

așa cum susțin unele țări. În al doilea rând, trebuie restabilită libertatea politicii bugetare și fiscale, iar încercările de a impune și standardiza aceste politici trebuie abandonate. În al treilea rând, trebuie să se renunțe la presiunile exercitate asupra noilor state membre de a adera la zona euro. În al patrulea rând, trebuie introdus un sistem precis de supraveghere a fluxului de capital financiar, iar transferul de capital din noile state membre către statele bogate trebuie oprit. În prezent, sumele transferate în cadrul acestei proceduri rapace se ridică la zeci de milioane de euro, ceea ce ruinează noile state membre. În al cincilea rând, ar trebui să ne direcționăm sprijinul și ajutorul în primul rând către țările și regiunile care au fost cel mai grav afectate și nu, așa cum se face astăzi, să închidem șantierele navale din Polonia, în vreme ce în Franța și în Germania, locurile de muncă sunt protejate. În al șaselea rând, programul de investiții în infrastructură trebuie să fie destinat eliminării diferențelor și subdezvoltării, în special în noile state membre.

Csaba Óry (PPE-DE) – (HU) Dle Președinte, suntem cu toții conștienți de faptul că, în situația actuală a crizei economice, importanța politicii privind ocuparea forței de muncă și a Strategiei de la Lisabona a crescut și de aceea noi, legislatorii europeni și factorii de decizie, trebuie să ne străduim să eficientizăm cât se poate de mult aplicarea orientărilor politicii de ocupare a forței de muncă și să obținem rezultate cât mai bune. După cum a demonstrat și rezultatul votului din Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, există un acord deplin în rândul grupurilor politice privind faptul că orientările referitoare la politica de ocupare a forței de muncă pentru perioada cuprinsă între 2008 și 2010 constituie un cadru adecvat – și totuși suficient de flexibil – pentru obiectivele care trebuie atinse. În acest context, sarcina statelor membre este de a determina aspectele cheie care se potrivesc situațiilor lor distincte și să dezvolte diversele orientări, dându-le un conținut real. Astfel, acest cadru reprezintă un bun instrument, a cărui creare reprezintă un succes european comun. Pe de altă parte, sarcina statelor membre este de a pune cu adevărat în practică acest instrument remarcabil.

Așadar, succesul depinde de îndeplinirea a două condiții: stabilirea unor obiective adecvate și aplicarea practică a unei politici care să fie în concordanță cu aceste obiective. Prima condiție – să spunem – a fost deja îndeplinită și, de aceea, după părerea mea, în perioada următoare trebuie să ne axăm pe urmărirea dezvoltării și aplicării de către statele membre a conținutului orientărilor privind politica de ocupare a forței de muncă. Nu putem ignora faptul că situațiile economice și nivelul datoriei diferă în rândul diverselor state membre, ceea ce înseamnă că acestea nu au aceeași libertate de mișcare când vine vorba de cuantumul investițiilor pe care le pot face în domeniul ocupării forței de muncă și al resurselor umane. Însă trebuie să fim uniți dintr-un alt punct de vedere: fiecare stat membru trebuie să sporească nivelul investițiilor legate direct de ocuparea forței de muncă proporțional cu capacitatea sa. Trebuie să recunoaștem faptul că succesul programelor de stimulare economică lansate de statele membre este strâns legat de îndeplinirea obiectivelor UE. De aceea, trebuie să armonizăm abordările din domeniul politicii economice mai atent decât în trecut și, ținând seama de acest lucru, sperând că va exista un consens între grupurile politice, vă solicit să sprijinim raportul Andersson și să votăm pentru adoptarea lui.

PREZIDEAZĂ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Doamnă președintă, domnule Vondra, domnule comisar, Europa poate face multe, însă, pentru aceasta, trebuie să pună diagnosticul corect: cu toate acestea, în momentul de față, criza este subestimată. Europa trebuie să asigure resursele adecvate: cu toate acestea, în momentul de față, planul de redresare nu este de ajuns. Europa trebuie să elibereze resursele financiare necesare. Cu toate acestea, în momentul de față, dezbaterile privind euro-obligațiunile a ajuns într-un impas. Ea trebuie relansată. Dacă Europa vrea să acționeze inteligent pe scena internațională, atunci trebuie, de asemenea, să dea un exemplu în ceea ce privește reglementarea și supravegherea piețelor financiare.

Dle Barroso, inițiativa dumneavoastră referitoare la activitatea desfășurată de grupul dlui Jacques de Larosière a fost utilă, inteligentă și excepțională. Această activitate se află acum în fața noastră. Realizați un pachet Delors și folosiți această activitate ca bază pentru punerea în aplicare!

Acest raport a fost adoptat în unanimitate, deși grupul a fost format din culturi și persoane de origini foarte diferite. Prin urmare, s-a găsit consensul european pe care îl căutăm de ani de zile.

Dacă permiteți națiunilor să se divizeze în urma acestui rezultat, nu va exista o supraveghere europeană a piețelor financiare.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE) – (BG) Contribuția politicii de coeziune devine și mai importantă în contextul unei crize economice. Sectorul bancar, închiderea capacității de producție, lipsa lichidităților și contracția pieței muncii reprezintă probleme fundamentale pentru statele membre. Până acum, politica de

coeziune a dispus de propriile instrumente financiare, însă criza ne obligă la adoptarea unor soluții adecvate și inovatoare.

Sprijinul bazat pe fondurile UE ar trebui direcționat acum spre domeniile vizate. Fondurile structurale ar trebui folosite mai activ și mai adecvat situației. Statele membre ar trebui să își concentreze atenția asupra împuternicirii beneficiarilor de a controla fondurile. Sper, mai degrabă, într-o simplificare a procedurilor pentru fondurile structurale din partea Comisiei, ceea ce nu trebuie să se realizeze în detrimentul controlului distribuției și al cheltuirii fondurilor. Consider că raportul privind politica de coeziune și investițiile în economia reală vor furniza idei pentru lupta împotriva crizei și vor fi utile măsurilor ulterioare de stimulare a activității economice pe care le așteptăm de la reuniunea la nivel înalt a Uniunii Europene. Vă mulțumesc.

Rolf Berend (PPE-DE) – Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, raportul domnului Kirilov se referă în primul rând la modificările aduse celor trei regulamente privind fondurile structurale 2007-2013 în scopul de a îmbunătăți fluxul de numerar și lichiditățile în statele membre. Aceasta este o măsură de luptă împotriva crizei economice pe care o putem sprijini necondiționat.

În prezent, statelor membre li se solicită, spre exemplu, să folosească în totalitate posibilitățile de sprijinire a investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile pentru locuințe și noile oportunități de investiții în locuințe în general. Aceste măsuri planificate vor contribui la accelerarea, simplificarea și creșterea flexibilității întrebuințării fondurilor structurale și a fondurilor de coeziune. Trebuie să subliniez că aceste măsuri nu contravin liberei concurențe, standardelor sociale și punerii în aplicare a regulamentelor privind protecția mediului și a climei în interiorul Comunității.

Acum, statele membre au responsabilitatea de a garanta cofinanțarea banilor furnizați de fondurile structurale europene cu scopul de a le putea folosi în totalitate. Trebuie salutăată și susținută cererea din raport referitoare la simplificarea demersurilor administrative și a punerii în aplicare a fondurilor.

Domnilor comisari, așteptăm cu nerăbdare alte propuneri privind acest subiect din partea Comisiei în 2009. Este important să subliniem importanța măsurilor de susținere a ocupării forței de muncă și a mediului de afaceri pentru o redresare economică reușită. Cu toate acestea, statelor membre ar trebui să li se ceară insistent să folosească la scară largă fondurile structurale pentru promovarea sau crearea de locuri de muncă în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii.

Comisia a luat pe deplin în considerare amendamentele noastre. Trebuie să sprijinim fără niciun fel de rezerve acest raport. Felicitări, dle Kirilov.

Enrique Barón Crespo (PSE) – (ES) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule vicepreședinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, cel mai bun omagiu pe care îl putem aduce lui Jean Monnet este să acționăm în unitate, cu hotărâre și perseverență, așa cum a făcut acesta atunci când a organizat efortul logistic în timpul celor două războaie mondiale – efortul Aliaților, care le-a permis să câștige războiul. Aceasta înseamnă că noi, cele 27 de state membre, trebuie să acționăm împreună.

În calitate de socialiști, solicităm insistent ca aceasta să cuprindă trei acțiuni prioritare: în primul rând, consolidarea planului de stimulare și redresare din sfera bugetară și, de asemenea, controlul și organizarea Europei.

În al doilea rând, trebuie să dezvoltăm o solidaritate adevărată între cele 27 de state membre. Nu știu dacă guvernul și parlamentul ceh, care țin în mână Tratatul de la Lisabona, știu că în al doilea articol al acestuia apare pentru prima dată cuvântul „solidaritate”.

În al treilea rând, trebuie să combatem găurile negre ale globalizării, și anume paradisurile fiscale.

Chris Davies (ALDE) – (EN) Doamnă președintă, doresc să fac referire la strategia noastră și la pregătirile pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice, care va avea loc anul acesta, în cadrul căreia am preluat rolul de lideri, care este însă amenințată de recesiunea economică și care ne impune să practicăm standarde mai joase. Permiteți-mi să vă dau un exemplu.

Cu mai bine de trei ani în urmă, am stabilit noi cerințe pentru producătorii de mașini cu scopul de a schimba agenții frigorifice pe care aceștia îi folosesc la producerea aerului condiționat, care, în momentul de față, au un potențial de încălzire globală de 1400 de ori mai mare decât dioxidul de carbon. Am stabilit că aceasta se va realiza pentru toate modelele noi de mașini începând cu 2011.

Însă acum auzim că unii producători – din câte am înțeles, în frunte cu Ford și General Motors – încearcă să speculeze lacunele pentru a se sustrage acestei obligații. Luna aceasta va avea loc o reuniune a autorităților naționale competente în domeniul omologării de tip. Este foarte important ca domnul comisar Verheugen să intervină și să clarifice faptul că nu intenționăm să practicăm standarde mai joase și că acești agenți frigorifici trebuie înlocuiți până în 2011.

Dacă cedăm acum, deschidem porțile acțiunilor de lobby din partea industriilor din afara granițelor, iar rolul nostru de lider în ceea ce privește schimbările climatice va fi grav afectat.

Costas Botopoulos (PSE) – (EN) Doamnă președintă, aceste trei rapoarte extrem de importante au fost realizate de raportori socialiști, bineînțeles că nu din întâmplare. Obiectivul acestor rapoarte, amendamentele care vor fi propuse de deputații socialiști pentru a le îmbunătăți și, de asemenea, dezbaterea de azi, consider că arată clar că există politici distincte: politici distincte de dreapta și de stânga în ceea ce privește criza. Politica de dreapta este destul de simplă: criza este un lucru rău, însă trebuie să avem răbdare, va trece; trebuie să luăm niște măsuri tehnice, iar lucrurile se vor liniști de la sine și trebuie să ne arătăm simpatia față de populația care va avea de suferit.

Poziția socialiștilor este mult mai complexă. Noi considerăm că trebuie să rezolvăm problema de la rădăcină, să tăiem rădăcinile crizei, trebuie să schimbăm radical paradigma economică, trebuie să schimbăm și să stopăm toate speculațiile care ne-au adus la această criză financiară. Aceasta nu a fost o criză neutră, ci o criză cauzată de politici specifice, duse mai ales de guvernele de dreapta.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE) – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în aceste vremuri de criză, concetățenii noștri așteaptă multe de la Europa. Europa nu trebuie să îi dezamăgească.

Bineînțeles, dacă suntem realiști, trebuie să recunoaștem că resursele financiare europene sunt limitate și trebuie să vedem cum le-am putea îmbunătăți. Cu toate acestea, Europa va ieși mai mult în față și va avea mai mult succes dacă va da dovadă de o voință politică mai puternică.

Desigur, aceasta presupune, în primul rând, să acționeze ca un catalizator pentru acțiunile și eforturile statelor membre, dar și să adopte o abordare coordonată la nivel european. Planul de redresare este, în esență, o trusă de instrumente pentru promovarea restructurării. Rolul BEL trebuie consolidat.

Europa trebuie să acționeze pentru a defini o strategie economică inovativă și clară. Operatorii economici au nevoie de perspective și de stabilitate juridică. În primul rând, este important să se reglementeze serviciile financiare astfel încât instituțiile bancare să își poată juca rolul principal, și anume acela de a finanța dezvoltarea economică.

Textele care sunt pregătite la momentul actual pentru directivele privind cerințele de capital ale băncilor și companiilor de asigurări și regulamentele privind agențiile de rating trebuie să contribuie în acest sens. Prin textele privind agențiile de rating trebuie să se pună în aplicare lecțiile învățate în urma neajunsurilor constatate.

Există o nevoie la fel de urgentă de a asigura o supraveghere europeană a activităților financiare reglementate. Raportul grupului de Larosière formulează o serie de propuneri utile și oportune care ar trebui puse în aplicare în cel mai scurt timp.

Trebuie, de asemenea, să oferim Europei o politică industrială adecvată, efectivă și modernă. În această privință, trebuie să împăcăm nevoile pentru o dezvoltare durabilă cu cerința unei baze industriale de înaltă calitate pentru a produce bogăție și pentru a crea locuri de muncă.

În aceste vremuri de criză, este de preferat să nu fie perturbate sectoarele care funcționează normal prin adoptarea unor norme sau regulamente a căror eficiență nu a fost suficient dovedită. De exemplu, în sectorul automobilelor, care se confruntă în momentul de față cu grave dificultăți, este importantă extinderea regulamentului privind exceptarea distribuției de automobile, care expiră în 2010.

De asemenea, trebuie să fim vigilenți atunci când negociem acordul bilateral cu Coreea, deoarece acesta ar putea fi foarte favorabil industriei noastre.

Brian Simpson (PSE) – (EN) Doamnă președintă, prin contribuția mea de azi voi sublinia nevoia de investiții: investiții în locuri de muncă, investiții în mediu și investiții în toate ramurile economiei noastre. În această privință, investițiile în infrastructura de transport și, în special, în infrastructura de căi ferate sunt decisive, nu doar pentru a ne asigura o rețea feroviară de talie mondială, dar și pentru protecția și crearea de noi locuri de muncă și pentru coeziunea socială.

Haideți să trecem pe prim plan electrificarea rețelei de căi ferate, pentru că în urma acesteia vom avea atât beneficii de transport, cât și de mediu. Haideți să investim în rețelele noastre de transport RTE. Haideți să creăm un plan de redresare care să se fie caracterizat prin conținut și acțiune, și nu prin cuvinte.

Am eșuat deja prin faptul că nu am făcut nimic și am lăsat piețele să decidă. A sosit momentul pentru o acțiune europeană comună, în care să punem oamenii pe primul loc, iar interesele personale pe ultimul. Noi, cei care ne aflăm de această parte a adunării, nu suntem pregătiți să-l jucăm pe Ponțiu Pilat și să ne spălăm pe mâini în această problemă. Dorim să acționăm, dar într-un mod decisiv.

Péter Olajos (PPE-DE) – (HU) Sunt de părere că actuala criză economică își are rădăcinile în supraconsum și în criza de mediu și că trebuie să căutăm soluții tot în aceste domenii. Ajungem într-o perioadă importantă în ceea ce privește politica din domeniul climei, dat fiind că, la sfârșitul acestui an, la Copenhaga, trebuie să ajungem la un acord privind noile obiective comune pentru lupta împotriva încălzirii globale. Sarcina este, prin urmare, una măreață și nu trebuie să greșim sau să o amânăm. Textele juridice de care dispunem nu doar definesc cadrul și stabilesc principalele orientări, ci indică și pașii reali și concreți care trebuie făcuți în continuare. Pentru a obține o scădere a gazelor cu efect de seră de 25-40%, după cum recomandă oamenii de știință, și pentru a opri declinul biodiversității, avem nevoie de resurse financiare importante.

În ultimii ani, am avut plăcerea să vizitez împreună cu delegațiile parlamentare Bangladesh, China, India și, cel mai recent, Guyana, iar, ca rezultat, convingerea mea în această privință a devenit și mai puternică. Pe de-o parte, trebuie să susținem țările în curs de dezvoltare, însă nu putem face acest lucru decât prin investiții transparente și atent monitorizate și, pe de altă parte, veniturile provenite din licitarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră din UE ar trebui, de asemenea, folosite pentru susținerea măsurilor de promovare la adaptare ale țărilor în curs de dezvoltare. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă un total de 30 de miliarde de euro în acest sens până în 2020. Este vorba de o sumă enormă, iar utilizarea ei adecvată este o mare provocare.

Mai mult, lupta împotriva schimbărilor climatice oferă Europei o șansă extraordinară de a dezvolta noi tehnologii și de a crea noi locuri de muncă în vederea promovării securității energetice. ONU și noua administrație SUA, precum și o serie de guverne europene au recunoscut, de asemenea, că, pentru a ieși din criza globală, avem nevoie nu doar de o sursă de energie nouă și eficientă, ci și de un motor care să funcționeze conform noilor principii de organizare, și că actuala recesiune economică ascunde adevărata problemă cu care se confruntă omenirea și Europa, și anume criza de mediu. „Noua ordine” ecologică este o șansă istorică de rezolvare a ambelor crize în același timp.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, consider că a fost o greșală, mai ales din partea Comisiei, să subestimeze de la început dimensiunea crizei și că este o greșală ca și la momentul actual să organizăm reuniuni repetate la nivel înalt care au ca rezultat declarații de principiu, dar care nu sunt urmate de decizii coerente și practice. Răspunsurile date de rapoartele noastre problemelor foarte grave ale publicului european sunt convingătoare și la înălțimea așteptărilor.

Totuși, acestei adunări i se solicită să construiască o punte prin introducerea instrumentului euro-obligațiilor, susținut în mod repetat de dl Mauro, de mine și de aproape 200 de membri, un instrument – poate singurul – capabil să genereze resursele financiare de care bugetul nostru stors nu dispune, să finanțeze măsuri de criză, rețele transeuropene, energii curate, cercetarea și banda largă, lupta împotriva sărăciei și programul Erasmus pentru tineri. Marele Jacques Delors – și voi încheia prin acesta – ne-a arătat calea. Să o urmăm cu curaj.

Avril Doyle (PPE-DE) – (EN) Doamnă președintă, pe fundalul crizei economice și financiare globale și al pachetelor de stimulente de mai multe miliarde, există o imensă oportunitate de a crește eficiența energetică, securitatea energetică prin energii regenerabile viabile și de a conduce tehnologiile verzi spre o „nouă ordine” ecologică. Cu alte cuvinte, să transformăm această criză într-o oportunitate pe termen lung, în folosul nostru, al tuturor.

Salut cele două alternative de finanțare inovatoare pentru lupta împotriva schimbărilor climatice la nivel global din comunicarea recentă a Comisiei. La fel ca autoarea rezoluției de pe ordinea de zi, solicit insistent statelor membre să acționeze în conformitate cu aceste propuneri și, de asemenea, solicit ca la reuniunea la nivel înalt a șefilor de stat și de guvern, care va avea loc săptămâna viitoare, să se onoreze declarația făcută în cadrul reuniunii la nivel înalt din 12 decembrie anul trecut, care ar trebui făcută publică, de preferat împreună cu textul final al rapoartelor UE-ETS, deoarece, altfel, nu va apărea în Jurnalul Oficial.

În acest sens – și solicit insistent președintelui în exercițiu, domnului comisar și doamnei președinte să țină minte – avem nevoie de o declarație tripartită din partea celor trei instituții. În declarația din decembrie se preciza: „Consiliul European reamintește că statele membre vor stabili, în conformitate cu cerințele lor constituționale și bugetare corespunzătoare, modul de întrebuițare a veniturilor generate de licitarea cotelor în cadrul sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Acesta ia la cunoștință de bunăvoința acestora de a folosi cel puțin jumătate din această sumă pentru acțiuni ce vizează reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, diminuarea și adaptarea la schimbările climatice, pentru măsuri de evitare a despăduririlor, de dezvoltare a energiilor regenerabile, a eficienței energetice, precum și a altor tehnologii care să contribuie la trecerea la o economie sigură și durabilă, bazată pe un consum redus de carbon, printre acestea incluzând și consolidarea capacităților, a transferurilor de tehnologie, a cercetării și a dezvoltării”.

Și urmează: „În contextul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice la Copenhaga în 2009 și pentru cei ce își doresc acest lucru, o parte din această sumă va fi folosită la autorizarea și finanțarea acțiunilor de diminuare și adaptare la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare care vor ratifica acest acord, în special în țările cel mai puțin dezvoltate. În cadrul Consiliului European de primăvară din 2009, se vor lua și alte măsuri în această privință”.

Aștept cu nerăbdare un rezultat onorabil al declarației din cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern care va avea loc săptămâna viitoare.

Harlem Désir (PSE) – (FR) Doamnă președintă, prea puține, prea târziu, inadecvat coordonate, lipsite de solidaritate, subdimensionate: acestea sunt adevăratele reacții provocate de planul de redresare al Uniunii Europene și de propunerile Comisiei la acest nivel.

Motivul este foarte simplu: aruncând o privire asupra estimărilor inițiale, suntem cu toții obligați să recunoaștem că profunzimea crizei a fost subestimată, fie că este vorba despre căderea cu adevărat spectaculoasă a producției industriale din Regatul Unit și Franța, de exemplu, despre scăderea comerțului internațional și a exporturilor Germaniei sau despre estimările cu privire la creșterea ratei șomajului. Prin urmare, am ferma convingere că, în momentul de față, ne aflăm foarte departe de răspunsul care să se potrivească, spre exemplu, cu ceea ce a pus în aplicare administrația Obama în Statele Unite.

Încă o dată, ne confruntăm cu o vizibilă lipsă de solidaritate și cu un grad înalt de timiditate. În martie, am văzut cum Ecofin refuză o creștere a planurilor de redresare și vedem cum țările din Europa de Est sunt nevoite să solicite ajutor de la FMI. Acesta este un eșec lamentabil care pune în discuție solidaritatea europeană; permitem tot mai multe planuri naționale de salvare pentru sectorul industrial și ne limităm doar la invocarea unei respingeri a protecționismului. Adevărul este că singurul răspuns real ar fi un plan european de salvare și de redresare pentru sectorul automobilelor.

Consider că, în acest moment, cererea Grupului Socialist din Parlamentul European este extrem de clară: dorim investiții masive. Pentru că ne referim adesea la criza din 1929, să luăm exemplul, ca o comparație, al planului New Deal al lui Roosevelt, care a costat 3,5% din PIB timp de șapte ani. Pentru Europa, azi, aceasta ar fi echivalentul a 400 de miliarde de euro pe an timp de mai mulți ani. Prin urmare, considerăm că împrumuturile de facilități și euro-obligațiunile ar trebui să devină disponibil, că ar trebui să se investească masiv în tehnologia verde, în izolația clădirilor, în transportul modern și în sectorul energetic și că ar trebui să existe un plan de susținere pentru victimele restructurărilor și ale șomajului și o indicație privind felul în care pot fi ajutate persoanele care nu au un loc de muncă, spre exemplu, prin extinderea domeniului de aplicare a Fondului european pentru adaptare la globalizare.

Cornelis Visser (PPE-DE) – (NL) Doamnă președintă, în aceste vremuri de criză economică, Parlamentul European ar trebui să joace rolul câinelui de pază, în special în ceea ce privește prevenirea protecționismului.

Am realizat împreună piața internă, care ne-a adus multă prosperitate. Nu doar țările din vestul Europei, ci și cele din Europa Centrală au beneficiat pe deplin de aceasta. Nu ar trebui să permitem ca aceste realizări să ne scape printre degete, atunci când ne confruntăm cu o problemă mai veche. Noi, deputații în Parlamentul European, ar trebui să ne opunem unor propuneri precum cele de sprijinire a industriei franceze a automobilelor, care ar putea afecta nefavorabil și alte țări europene.

Parlamentul ar trebui să fie un câine de pază și în ceea ce privește puterea de cumpărare a monedei euro. Nu putem accepta ca unele țări să recurgă la datorii naționale fără nicio limită. În Europa, am fost de acord asupra așa-numitului Pact de stabilitate și de creștere. Știm că ar trebui să extindem temporar posibilitățile de susținere a băncilor, ca urmare a crizei financiare. Totuși, aceasta ar trebui să fie o excepție.

Nu este nevoie să se asigure sprijin structural altor sectoare economice. Statele membre nu dispun de fonduri în acest sens, iar dacă ar fi să apeleze la euro-obligațiuni, generațiile următoare ar putea fi împovărate de datorii, iar euro ar deveni o monedă slabă. Mă opun acestui lucru.

Pe scurt, ar trebui să acționăm ca un câine de pază în ceea ce privește lupta împotriva protecționismului și protejarea valorii euro.

Libor Rouček (PSE) – (CS) Doamnelor și domnilor, în scurta mea intervenție de azi aș dori să mă concentrez asupra unui domeniu important, care sper că va fi dezbătut și soluționat cu succes în cadrul reuniunii Consiliului European, și, anume, domeniul politicii energetice. Știm cu toții că Uniunea Europeană trebuie să își consolideze securitatea și independența energetică și infrastructura energetică, ceea ce presupune conectarea la conductele de petrol și extinderea acestora, a conductelor de gaz și a liniilor electrice dintre state și regiuni. De asemenea, trebuie să ne mărim rezervele de petrol și gaze naturale. Dorim să creștem ponderea energiilor regenerabile, eficiența energetică a clădirilor și a produselor și să mărim numărul investițiilor în cercetare și în măsuri pentru diminuarea efectelor schimbărilor climatice. Sunt pe deplin convins că măsurile și investițiile care trebuie realizate în domeniul politicii energetice, pe lângă faptul că vor soluționa problemele energetice și de climă, vor avea un efect foarte pozitiv și puternic într-un moment de criză economică, prin impulsivitatea creșterii economice și creșterea locurilor de muncă.

Rumiana Jeleva (PPE-DE) – (BG) Doamnelor și domnilor, salut eforturile depuse de instituțiile europene pentru evidențierea măsurilor luate în scopul unor acțiuni coordonate ale statelor membre și ale Comisiei pentru rezolvarea crizei economice. Este deja binecunoscut faptul că planul de coeziune al Uniunii Europene reprezintă o contribuție importantă la Planul european de redresare economică și este cea mai mare sursă de investiție a Comunității în economia reală. Ca gest de recunoaștere a acestor eforturi, Parlamentul European susține amendamentele la regulamentul privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune, în vederea simplificării și accelerării gestionării financiare a fondurilor UE. Sper ca beneficiarii să aibă de câștigat în urma acestei simplificări, pentru că, de fapt, lor li se adresează aceste fonduri. Acest aspect este deosebit de important pentru statele membre mai sărace ale Uniunii Europene.

O sarcină importantă cu care se mai confruntă statele membre este aceea de a garanta finanțarea necesară pentru ca resursele UE să fie cheltuite după cum s-a stabilit. Fără a încălca regulile liberei concurențe și standardele unei bune gestionări, statele membre ar trebui să folosească procedurile simplificate pentru finanțarea proiectelor. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Atanas Papanizov (PSE) – (EN) Doamnă președintă, este clar că aspectul european al planului de redresare economică și susținerea sa financiară sunt foarte neînsemnate în comparație cu eforturile statelor membre. Cu toate acestea, sper că Consiliul va adopta un plan de susținere a interconexiunilor energetice dintre țări, astfel încât efectele unei viitoare crize a gazelor să fie cât mai mici.

Totuși, solidaritatea s-ar putea exprima prin flexibilizarea criteriului pentru MCS 2, zona euro și adoptarea monedei euro de către țările care doresc acest lucru. Este evident faptul că statele membre care acum trebuie să depună eforturi mari pentru a menține o rată stabilă a cursului de schimb au nevoie de mai mult sprijin pentru a putea parcurge toate etapele necesare pentru a deveni membre ale zonei euro și, prin aceasta, pentru a preveni efectele crizei economice. Sper ca aceasta să fie una dintre deciziile luate în viitorul apropiat, având în vedere că există flexibilitate pentru membrii care sunt deja în zona euro.

Danutė Budreikaitė (ALDE) – (LT) Deși în principiu sunt de acord cu Planul european de redresare economică, aș dori să atrag atenția asupra a două aspecte: emiterea euro-obligațiunilor și extinderea zonei euro. Emiterea euro-obligațiunilor nu reprezintă un instrument adecvat de consolidare a zonei euro și nici nu este momentul adecvat, într-o Europă afectată de criza financiară, economică și socială. Există 16 membri în zona euro, ale căror economii vor beneficia de susținere, însă ce se va întâmpla cu celelalte 11 țări? S-a propus că ar trebui să permitem ca euro-obligațiunile să fie achiziționate doar de coroana suedeză și de cea daneză. Ce ar însemna aceasta pentru noile state membre, care, din diferite motive obiective, nu se află în zona euro? Care este prețul împrumuturilor pe care ar trebui să-l plătească? Lituaniei nu i s-a permis introducerea monedei euro deoarece inflația depășea cu 0,07% limita maximă a indicatorului, deși, timp de 10 ani, nici măcar un singur membru al zonei euro nu a respectat toți indicatorii. Litasul lituanian a fost deja corelat cu euro timp de 4 ani. Oare nu a sosit timpul să privim dintr-o perspectivă mai creativă schimbările ce au loc în lume și să extindem zona euro, ajutând astfel UE să iasă mai ușor din criză?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN) – (PL) Doamnă președintă, titlul raportului domnului Kirilov, pentru care îl felicit, sugerează că e posibil să vorbim despre o economie care nu există. Au apărut o economie

virtuală și bani virtuali, însă semnăturile bancherilor și auditorilor sunt reale și arată că totul este în regulă. Cu toate acestea, se pare că nu este adevărat și că totul e o cacealma.

În prezent, trebuie să facem față provocărilor unei crize economice și morale. În acest context, investițiile în dezvoltarea regională și în coeziune sunt logice și necesare. Aceasta s-ar traduce prin kilometri de șosele, căi ferate și aeroporturi modernizate. Ar trebui să investim în cunoaștere și educație și în soluții inovatoare, în special în legătură cu întreprinderile mici și mijlocii. Ar trebui să limităm cu adevărat birocratia. Astfel se vor crea locuri de muncă pentru mii de persoane și se vor asigura surse de venit. Aceasta va duce la o adevărată punere în aplicare a politicii de solidaritate și nu a protecționismului. Tratatul de la Lisabona va deveni o realitate.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE) – (EL) Doamnă președintă, trebuie luate măsuri specifice de mobilizare a sectoarelor economice, pentru ca acestea să poată fi ajutate în lupta împotriva crizei.

Mai important, atunci când au legătură cu politica regională și cu politica de coeziune, este cert faptul că acestea afectează majoritatea cetățenilor și a întreprinderilor, în special întreprinderile mici și mijlocii.

Inițiativele de simplificare a regulamentelor privind Fondul european de dezvoltare regională și alte fonduri și măsuri structurale, precum consolidarea investițiilor în folosirea surselor de energie regenerabile în locuințe, simplificarea regulamentelor și plățile în avans și cheltuielile eligibile și sumele forfetare, vor ajuta cu siguranță la menținerea locurilor de muncă și la supraviețuirea întreprinderilor mici și mijlocii în acest climat economic nesigur.

Eforturile trebuie să crească o dată cu alte inițiative, pe care Parlamentul European le așteaptă și la formularea cărora va juca un rol activ. Se menține nevoia de a lua măsuri care să aibă impact direct asupra sprijinului financiar acordat cetățenilor.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Uniunea Europeană nu s-a mai aflat niciodată într-o situație atât de critică. Două principii fundamentale sunt puse sub semnul întrebării: solidaritatea și unitatea pieței interne, datorită protecționismului. Martin Schulz are perfectă dreptate. Comisia Europeană nu a luat nicio măsură concretă pentru a pune ordine pe piețe sau pentru a reglementa aspectele financiare. Dacă nu ne protejăm solidaritatea, unitatea Uniunii Europene ar putea fi distrusă de egoism și protecționism, pentru că există probleme nu doar în afara zonei euro, ci și în interiorul acesteia. Grecia, Ungaria și alte state au probleme similare. Aș dori să îi reamintesc domnului Farage că băncile din vestul Europei, companiile din vestul Europei au cumpărat toate acțiunile băncilor și întreprinderilor din noile state membre, iar acum se sustrag solidarității și nu fac nimic pentru a asigura o bază financiară sigură.

Martin Schulz (PSE) – (DE) Doamnă președintă, vă mulțumesc pentru permisiunea de a face o observație personală la finalul acestei dezbateri. Aș dori să răspund comentariilor făcute de dl Lehne.

Domnule Lehne, din ceea ce ați afirmat, am înțeles că socialiștii din Europa au stat la baza crizei. Bineînțeles, știam deja acest lucru. În Germania este un principiu binecunoscut că atunci când soarele strălucește dimineața, creștin-democrații sunt responsabili, dar dacă e gheață și zăpadă, social-democrații sunt de vină. Suntem cu toții conștienți de aceasta. Cu toate acestea, dumneavoastră, membrii Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, puteți demonstra acum dacă veți pune în practică, dle Lehne, ceea ce ați spus atunci când m-ați atacat pentru că am spus ceva greșit – s-ar putea să mă fi înșelat.

Prin urmare, v-aș ruga să ne vorbiți despre raportul Ferreira, amendamentul 113, cu privire la solidaritatea dintre statele membre și închiderea paradisurilor fiscale. Este vorba despre decizia noastră de a ne asigura că UE solicită insistent reuniunii la nivel înalt G20 să închidă paradisurile fiscale. Veți vota pentru sau împotriva raportului Ferreira? Solidaritatea comunitară dintre zona euro și statele care se află în afara acesteia și solidaritatea în interiorul zonei euro. Veți vota pentru? Și, în final, stimulentele financiare de 1% sau 1,5% din PIB, prin care Comunitatea dorește să pună capăt crizei. Veți vota pentru? Acestea sunt amendamentele 92, 102 și 113 ale Grupului Socialist din Parlamentul European. Dacă votați pentru, atunci, dle Lehne, vă voi cere scuze. Dacă nu veți vota pentru, atunci va trebui să spun că sunteți o persoană care ține discursuri mari, dar care apoi nu votează ca atare.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, vă mulțumesc foarte mult. Voi fi foarte scurt. În primul rând, bineînțeles că socialiștii nu sunt responsabili pentru criză. Niciun membru al adunării nu a afirmat acest lucru. Știm cu toții a cui a fost vina, iar aceasta a fost investigată în cel mai mic detaliu. Cu toate acestea, am atras atenția pe bună dreptate că, timp de mulți ani, socialiștii au fost responsabili pentru blocarea

punerii în aplicare a unor norme clare și transparente referitoare la fondurile speculative și la capitalul privat și am dat exemple în acest sens. Este pur și simplu o constatare.

În ceea ce privește amendamentele la care s-a făcut referire, aș dori să subliniez un singur lucru, și anume paradisurile fiscale. Suntem în totalitate de acord asupra acestui lucru. Întrebarea este în ce măsură votăm pentru. Azi vom dezbate amendamentul 25 privind rezoluția referitoare la Strategia de la Lisabona, care vizează exact acest subiect. Grupul va vota pentru. Prin urmare, nu am nicio problemă cu întrebările menționate.

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Domnule președinte, am asistat la o dezbatere foarte lungă și productivă, iar Președinția le adresează mulțumiri tuturor membrilor acestei adunări pentru comentarii.

Acestea subliniază cu exactitate dificultățile cu care ne confruntăm în momentul de față și, în special, consecințele crizei financiare și economice. Așa cum am subliniat la început, acesta va fi principalul subiect de dezbatere al următoarei reuniuni a Consiliului European, care va avea loc săptămâna viitoare. În ciuda dimensiunii crizei, Președinția consideră că Uniunea Europeană poate să ajungă la un acord asupra anumitor măsuri care să ne ajute să mergem mai departe.

În fața acestei crize, nu avem altă opțiune decât să lucrăm împreună. Prin urmare, susțin nenumăratele solicitări din cursul acestei dimineți în vederea unei mai mari responsabilități și a unei cooperări mai strânse. De asemenea, consider că, pe lângă faptul că putem și trebuie să acționăm împreună pentru a rezolva problemele Europei, și Uniunea Europeană trebuie să aibă un cuvânt de spus în găsirea unei soluții globale. Chiar dacă vorbim despre o criză adâncă, dacă vom colabora, Europa are toate resursele intelectuale, financiare, umane și de reglementare necesare pentru a defini și a pune în aplicare soluții adecvate.

Joseph Daul a menționat că următorul Consiliu European nu este doar o simplă reuniune la nivel înalt și, cu siguranță, are dreptate. A oferi o soluție globală începe prin a avea un rol de lider în cadrul conferinței G20 de la Londra la începutul lunii viitoare. La reuniunea de ieri a Consiliului, miniștrii Ecofin au aprobat termenii de referință pentru participarea UE la acea reuniune importantă. S-a ajuns, în special, la un acord cu privire la necesitatea unei colaborări internaționale mai strânse în ceea ce privește politicile macroeconomice și reglementările financiare globale, care să se bazeze pe transparență și responsabilitate – și acest aspect ne duce înapoi la dezbateră cu privire la fondurile speculative și alte subiecte sensibile. Am fost de acord cu toții cu privire la o colaborare mai strânsă între autoritățile financiare la nivel internațional, cu privire la consolidarea FMI și cu privire la nevoia de a sublinia rolul dezvoltării multilaterale a băncilor în contracararea efectelor crizei asupra populațiilor celor mai sărace din lume.

Deoarece vorbim despre nevoia de solidaritate, trebuie să fim conștienți că această solidaritate europeană trebuie să fie însoțită de politici naționale responsabile privind dezvoltarea financiară durabilă din Europa. Este adevărat că americanii cheltuiesc, însă, de exemplu, ei nu se împrumută de la FMI și nu au un Pact de stabilitate care să le asigure integritatea zonei lor monetare. Trebuie să investim în viitorul nostru, însă trebuie să procedăm în așa fel încât să nu subminăm durabilitatea pe termen lung a finanțelor publice sau regulile jocului pe piața internă.

Mulți dintre dumneavoastră au făcut referire în această dimineață la preocupări cu adevărat reale ale cetățenilor față de șomajul în creștere. Martin Schulz a afirmat că problema o reprezintă „locurile de muncă, locurile de muncă, locurile de muncă” – și are dreptate. Într-adevăr, trebuie să menținem locurile de muncă și, în vreme ce multe resurse sunt în continuare de competența statelor membre, există anumite lucruri pe care le putem face. Permiteți-mi să vă dau un exemplu. Ieri, Ecofin a ajuns la un acord privind reducerea TVA în sectoarele ce presupun servicii intensive, precum restaurantele etc. Dacă vă mai aduceți aminte, acest subiect s-a aflat pe ordinea de zi timp de mulți ani fără să se găsească o soluție și abia ieri, sub Președinția țării mele, am reușit să ajungem la un acord privind această problemă sensibilă.

Ocuparea forței de muncă ar trebui să fie, și este, subiectul-cheie al celor trei rapoarte prezentate înaintea noastră, în cursul acestei dimineți. Vom încerca să abordăm această chestiune la întâlnirea de săptămâna viitoare. Este o parte-cheie a Strategiei de la Lisabona. Sunt de acord cu cei care spun că actuala criză nu este motiv pentru a respinge Strategia de la Lisabona. Este, de fapt, un motiv în plus pentru a garanta că vom îndeplini principalele scopuri ale Strategiei.

Președinția acordă o atenție specială acestei chestiuni, motiv pentru care am convocat o întâlnire suplimentară la începutul lunii mai privind problema creșterii șomajului. Săptămâna viitoare, intenționăm să cădem de

acord asupra unor direcții concrete, care vor crea o bază pentru discuțiile noastre și probabil pentru deciziile care urmează a fi luate în luna mai.

O parte dintre dumneavoastră ați menționat, de asemenea, și nevoia ajungerii la un acord în vederea reducerii și adaptării la schimbările climatice, pentru pregătirea reuniunii de la Copenhaga. Graham Watson a întrebat cât de mult va trebui să plătim. Cred că acest lucru este prematur. Există anumite estimări – precum cele din comunicarea Comisiei privind acest subiect, care conține estimări de la diferite ONG-uri și instituții – iar aceasta sunt destul de ridicate. Totuși, ar fi prematur să oferim o estimare acum. Trebuie să așteptăm ca Statele Unite și alți participanți la proces să ne informeze cu privire la planurile lor și intenționăm să aflăm despre aceste aspecte la întâlnirea cu administrația Obama de la Praga de la începutul lunii aprilie. Deschiderea contului acum nu ar fi mișcarea tactică corectă.

Bineînțeles, vă vom ține la curent cu toate aspectele legate de viitoarea întâlnire a Consiliului European și mă voi asigura că prim-ministrul Topolánek va fi perfect informat cu privire la punctele de vedere exprimate în această dimineață. Domnia sa va prezenta în fața Parlamentului, în decursul următoarei sesiuni plenare, un raport privind rezultatele Consiliului European și aștept cu nerăbdare să avem un schimb de opinii constructiv cu această ocazie.

Günter Verheugen, *Vicepreședinte al Comisiei – (DE)* Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu cei care spun că, o perioadă lungă de timp, criza a fost subestimată și nu a fost înțeleasă în mod adecvat. Așadar, este probabil un lucru pozitiv că cel puțin suntem de acord în principiu asupra faptului că nu știm cât de mult se poate agrava criza. În plus, nu știm cât de mult va dura criza, motiv pentru care nu putem să ne dăm seama nici dacă am făcut deja destul. Îmi pare rău că, de data aceasta, trebuie să îl contrazic pe dl Juncker.

Nu știm nici măcar dacă ceea ce am făcut până acum va avea sau nu efect. În acest moment, nu știm nici măcar acest lucru. Singurul lucru cert pe care îl cunoaștem este faptul că nu vom depăși această criză dacă nu vom fi capabili, în cel mai scurt timp posibil, să facem ca sectorul financiar să fie din nou funcțional.

Acesta a fost începutul problemei și, între timp, a devenit destul de clar felul în care s-a ajuns la situația actuală. De asemenea, știm de ce măsurile care au fost deja luate pentru a stabili sectorul financiar nu au avut nici un efect sau cel puțin nu unul satisfăcător. Acest lucru se datorează faptului că băncile sunt conștiente de faptul că se confruntă în continuare cu o serie de probleme. În prezent, băncile își fac rezerve de risc pentru că sunt conștiente că o parte din riscurile din contabilitatea lor nu au fost divulgate. În acest sens, trebuie să luăm măsurile politice potrivite.

În orice caz, un lucru este cert. Sectorul financiar nu are posibilitatea de a da timpul înapoi pentru a se întoarce înainte de criză. Cine își închipuie că statul și Uniunea Europeană sunt acum responsabili pentru reglementarea acestei situații și că apoi situația va fi din nou ca înainte se înșală amarnic. Este clar că avem nevoie de un sistem de supraveghere pe termen lung solid pentru sectorul financiar și pentru instituțiile financiare, care să nu vizeze numai Europa. Este foarte important ca, împreună cu partenerii noștri, să creăm un sistem de guvernare globală. Vom avea capacitatea necesară pentru a face acest lucru colaborând cu partenerii noștri doar dacă noi, europenii, vom avea o abordare comună clară. Cu cât ajungem mai repede la un acord privind această chestiune, cu atât sunt mai mari șansele de a obține rezultatele pe care le dorim. Dacă capitalele europene trimit semnale de conflict către Washington, Beijing sau Tokyo, perspectivele creării unui sistem util de guvernare globală vor fi reduse.

Totuși, suntem de acord cu faptul că situația actuală este o adevărată bombă cu ceas din punct de vedere social, pur și simplu din cauza faptului că, orice am face pentru a stabili sectorul financiar, nu va fi suficient pentru a susține în economia reală companiile care întâmpină dificultăți în urma crizei financiare. Suntem cu toții conștienți de acest aspect.

Răspunsul european pentru criza din economia reală, criza din afaceri și industrie este unul centrat pe locurile de muncă. Nu este vorba în nici un caz de dividende pentru acționari sau de bonusuri pentru manageri. Este vorba despre garantarea faptului că oamenii care sunt foarte puțin sau chiar cu nimic răspunzători pentru criză, cu alte cuvinte lucrătorii, își pot păstra locurile de muncă. Este esențial pentru ei să își păstreze locul de muncă pentru că, în caz contrar, nu vor putea duce o existență caracterizată prin independență, libertate și demnitate.

Dorim să protejăm locurile de muncă în sânul economiei europene, acesta este motivul pentru care au fost necesare programele de cheltuieli. Putem să dezbatem în contradictoriu dacă ar fi putut sau ar fi trebuit să fie mai ample. Totuși, problema ține de faptul că nu există deloc flexibilitate în acest sens în bugetul comunitar.

Este ușor să spunem în Parlamentul European sau în cadrul Comisiei Europene că avem nevoie de un pachet amplu de măsuri pentru relansarea economică, trebuie să pompăm sume mari de bani în economie, pentru că nu este vorba de banii noștri, noi nu avem deloc bani. Va fi întotdeauna vorba de bani veniți din partea statelor membre și nu uitați că parlamentele naționale, bineînțeles, joacă și ele un rol în această chestiune.

Am încercat să garantăm faptul că programele de cheltuieli sunt organizate astfel încât nevoile pe termen scurt să nu pericliteze obiectivele pe termen lung. Este tocmai ceea ce au spus mai mulți vorbitori, din partea tuturor grupurilor parlamentare, și anume faptul că trecem printr-o perioadă de transformare economică, o transformare spre o economie cu emisii scăzute de carbon, o economie bazată pe eficiența resurselor și pe cunoaștere. Această transformare trebuie să continue în timpul crizei. Acesta este motivul pentru care le spunem companiilor să nu reducă bugetul pentru cercetare și dezvoltare sau pentru inovație și să își păstreze forța de lucru cea mai importantă. Măsurile financiare pe care le luăm trebuie să susțină aceste obiective. Sunt de acord cu toți cei care spun că poate s-ar fi putut face mai bine lucrurile. Totuși, nu trebuie să uităm că banii care sunt cheltuiți aici nu sunt banii Uniunii Europene. Sunt bani care vin de la statele membre, iar în statele membre mai trebuie luați în calcul și alți factori, precum și ceea ce considerăm că este bine în acest caz. Modelul economic al Strategiei de la Lisabona, care a fost, de asemenea, dezbătut azi, nu presupune o piață independentă. Strategia de la Lisabona se bazează pe presupunerea că economia de piață optimă este una care este lăsată să se dezvolte de la sine, în condițiile unei piețe libere. În schimb, strategia susține faptul că piața are nevoie de reguli pentru a-și îndeplini responsabilitățile sociale și ecologice. Politicienii sunt responsabili pentru stabilirea acestor reguli și nu trebuie să ni se distragă atenția de la această sarcină. De aceea, cred că obiectivele Strategiei de la Lisabona rămân neschimbate și că întrebarea „Cum am ajuns în această criză, în ciuda Strategiei de la Lisabona?” este de fapt una greșită. O strategie economică diferită în Europa nu ar fi fost capabilă să prevină dezechilibrele macroeconomice și greșelile făcute pe piețele financiare internaționale care au dus la această criză.

Dați-mi voie să închei prin a spune că dorim să ne asigurăm de faptul că tot mai multe companii europene vor reuși să depășească criza intacte. Acest lucru înseamnă că trebuie să le ajutăm să obțină finanțare. În acest moment, după părerea mea, aceasta este principala problemă, din cauza penuriei de credite care afectează atât organizațiile mari, cât și pe cele mici.

Banca Europeană pentru Investiții face tot ce îi stă în putință. Ar trebui să mulțumim Băncii Europene de Investiții pentru abordarea extrem de flexibilă pe care a avut-o. Totuși, a atins acum limitele a ceea ce poate să facă. Este deja clar că nu va fi posibil să se îndeplinească cerințele de creditare a companiilor europene mari și mici în cea de-a doua parte a acestui an, pentru că Banca Europeană de Investiții și-a atins deja limita. Toți ar trebui să fim conștienți de faptul că situația va deveni extrem de gravă și de aceea merită să ne gândim dacă noi, în acest Parlament, putem să îmbunătățim situația companiilor europene, de exemplu, prin examinarea și adoptarea rapidă a unor propuneri din partea Comisiei care au drept scop evitarea achitării unor costuri inutile de către companiile europene.

Am prezentat propuneri care ar putea duce la reducerea costurilor companiilor europene cu până la 30 de miliarde de euro pe an. Adoptarea rapidă a acestor propuneri ar reprezenta o un aport important pentru depășirea crizei.

Comisia este convinsă că în perioada care precede acest summit, posibilitățile și riscurile integrării europene vor deveni mai clare decât au fost poate vreodată. Posibilitățile presupun în mod evident conjugarea forțelor, acționarea într-un mod coordonat și urmărirea unor obiective precise, folosindu-ne de întreaga creativitate pentru a ieși din această criză mai puternici. Această voință ne dă posibilitatea de a compensa faptul că, spre deosebire de Statele Unite ale Americii, nu putem lua decizii care să fie implementate peste tot, dar, în schimb, trebuie să ne asigurăm de faptul că cele 27 de state membre sunt de acord.

Totuși, în același timp, riscurile sunt mai evidente decât au fost vreodată – riscurile la care vom fi toți expuși dacă unul sau mai multe state membre optează, în această situație, pentru protecționism sau naționalism economic, în locul solidarității și al abordării comune. Fără o busolă comună care să ne ghideze în situația de criză, ne vom rătăci, din păcate, toți împreună în ceața care a provocat această criză.

Elisa Ferreira, raportoare – (PT) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, doamnelor și domnilor, criza este mai gravă decât ne așteptam, iar rata șomajului va crește mai mult decât ne așteptam. Există motive întemeiate să credem că stimulentele europene prevăzute nu vor fi suficiente, însă este deja clar că va fi nevoie de mult timp pentru ca acestea să ajungă la populație.

Poziția Parlamentului este, și a fost, fermă și clară și sper că va fi la fel în continuare. Obiectivul nostru este să menținem locurile de muncă și să creăm altele noi, prin solidaritate și coeziune, atât teritorială, cât și

socială. În aceste vremuri de criză, populația nu se poate resemna în fața unei Europe care nu are niciun răspuns, care este incapabilă să rezolve problemele cu care se confruntă. Prin urmare, ce va cere Parlamentul Comisiei? Prin intermediul acestor rapoarte, se solicită, bineînțeles, ca acțiunile naționale să fie coordonate, iar Comisia să folosească orice mijloc disponibil la momentul actual pentru a putea acționa. De asemenea, Comisiei i se oferă toate mijloacele, în calitate de autoritate bugetară, pentru a face posibil acest lucru. Comisiei i se solicită să lanseze o inițiativă europeană clară pentru a crea locuri de muncă și, acestea fiind spuse, este esențial să existe un program pentru punerea în aplicare a măsurilor de reglementare a pieței financiare, precum și pentru acordarea de credite economiei reale. Cu toate acestea, ce solicită Parlamentul Consiliului? Solicită, în special, să redescopere voința politică aflată în centrul construirii proiectului european. Uniunea Europeană înseamnă competitivitate, dar și coeziune și solidaritate. Nu putem avea o piață unică fără garanția solidarității și a coeziunii. Acesta este motivul pentru care am delegat Europei independența națională de care dispuneam înainte de a ne alătura acestui proiect.

Jan Andersson, raportor – (SV) Doamnă președintă, criza începe să devină o realitate pentru cetățeni, șomajul începe să crească, și crește repede, iar noi începem să vedem consecințele sociale ale crizei. Declinul devine mai mare decât ne așteptam la început. Va exista un șomaj mai mare și consecințe sociale mai grave.

Aș dori să adresez câteva cuvinte Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europenei din Parlament. Dl Hökmark nu este prezent, însă a atribuit cauza acestei crize propunerii Grupului Socialist din Parlamentul European. Este ca și cum ai împușca pianistul pentru că nu îți place melodia. Bineînțeles că avem guverne de centru și de dreapta în Europa. Tocmai aceste guverne nu reușesc să acționeze, aceste guverne demonstrează o lipsă de coordonare și de solidaritate.

Acum este o problemă a locurilor de muncă, a sistemului de asigurări sociale și a sectorului public. Mă adresez Comisiei și Consiliului înainte de reuniunea la nivel înalt: trebuie să acționăm acum, trebuie să acționăm în mod coordonat, trebuie să depunem eforturi suficiente și trebuie să facem asta cu solidaritate. Acum trebuie să facem acest lucru. Nu putem aștepta până la reuniunea la nivel înalt din mai. Problemele legate de locurile de muncă trebuie să se afle chiar acum pe primul loc în ordinea de zi.

(Aplauze)

Evgeni Kirilov, raportor – (BG) Vă mulțumesc, doamnă președintă. Politica de coeziune și-a demonstrat contribuția la depășirea problemelor sociale și economice și la punerea în aplicare a reformelor structurale în statele membre și în regiunile acestora. Experiența acumulată până acum și importanțele resurse alocate, este vorba de mai mult de 340 de miliarde euro de într-o perioadă de 7 ani, reprezintă o necesitate vitală pentru actuala criză economică și este de o importanță primordială ca acești bani să fie într-adevăr folosiți, în cel mai bun mod posibil, în favoarea cetățenilor și a întreprinderilor europene. Într-un moment în care fiecare euro contează pentru redresarea economiei europene, nu putem permite ca aceste fonduri să fie cheltuite greșit. De aceea salutăm, de asemenea, simplificarea normelor și solicităm ca acestea să fie puse adecvat în aplicare.

Dle Verheugen, când ați luat cuvântul azi, ați spus ceva ce este adevărat: nu știm cât timp va dura criza. Cu toate acestea, ar trebui să afirmăm ceva azi: deciziile pe care le luăm și, evident, deciziile pe care le va adopta Consiliul European săptămâna viitoare trebuie să dea rezultate în acest an. Aș spune că aceste rezultate trebuie realizate până la sfârșitul verii. Iată ce așteaptă cetățenii europeni din partea noastră, pentru a putea vedea lumina de la capătul tunelului și pentru a putea spera la o cale de ieșire din această criză în cel mai scurt timp posibil.

Aș dori să fac un comentariu adresat câtorva colegi deputați care au încercat azi să impună o linie de delimitare între vechile și noile state membre. Consider că această politică de coeziune pe care o vom decide azi este împotriva ideilor pe care aceștia le propun. Consider că toate acestea sunt extrem de dăunătoare și trebuie să ne unim eforturile pentru a depăși momentul. Vă mulțumesc.

Președinta. – Am primit cinci propuneri de rezoluție⁽¹⁾ depuse în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Declar dezbateră închisă.

Votul va avea loc azi, miercuri, 11 martie.

⁽¹⁾ A se consulta procesul-verbal.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris* – Au fost adoptate orientări ca parte a Strategiei de la Lisabona reînnoite în 2008 și vor rămâne în vigoare până în 2010. Toate statele membre, inclusiv Malta, a trebuit să își stabilească strategiile de creștere a numărului de locuri de muncă. S-au stabilit orientări privind ocuparea forței de muncă. De asemenea, finanțarea este esențială, iar Fondul Social European poate finanța acțiunile imediate care sunt luate de statele membre, atât în ceea ce privește flexisecuritatea, cât și abilitățile.

Flexisecuritatea este o abordare politică integrată prin care se dorește facilitarea adaptabilității lucrătorilor și întreprinderilor. În al doilea rând, trebuie să depunem un efort masiv pentru a îmbunătăți nivelul aptitudinilor. Această îmbunătățire trebuie să aibă loc la toate nivelurile de calificare.

În primul rând, îmbunătățirea nivelurilor de aptitudini va fi inutilă în cazul în care acestea nu vor corespunde nevoilor pieței muncii.

În al doilea rând, trebuie să se acorde prioritate pentru trei strategii:

- îmbunătățirea adaptabilității lucrătorilor și întreprinderilor;
- atragerea mai multor persoane pentru locurile de muncă și angajarea mai multor persoane în vederea măririi resurselor de forță de lucru și pentru a face ca sistemul de protecție socială să fie funcțional;
- mărirea numărului de investiții în capitalul uman prin dezvoltarea aptitudinilor și o mai bună educație.

Adam Bielan (UEN), *în scris* – (PL) Domnule Președinte, în timp ce ascultam dezbaterea, nu am putut să nu simt că există o atmosferă de competiție în cadrul adunării, un fel de luptă cu odgonul – vechile state membre împotriva celor noi. Mi se pare că dacă vom continua să acuzăm și să arătăm cu degetul unii spre alții discutând despre cine merită să fie în UE, aceasta nu ne va oferi remediul pentru problemele noastre.

Mai presus de toate, să ne amintim că suntem ascultați de cetățeni, iar aceștia așteaptă să îi protejăm. Tocmai acum ei doresc să vadă la ce servește Europa unită. Ar trebui să folosim această dezbatere ca o oportunitate de a găsi o soluție pentru limitarea efectelor sociale ale actualei crize.

Spunem „da” Strategiei de la Lisabona deoarece am avea rezultate – datorită Strategiei de la Lisabona au fost create aproape 7 milioane de locuri de muncă în UE. Totuși, ce fel de locuri de muncă sunt acestea? Adesea, acestea presupun contracte temporare sau cu timp parțial și, de fapt, rata ocupării forței de muncă rămâne neschimbată în ceea ce privește locurile de muncă cu normă întreagă.

Aceasta dovedește că Europa trebuie să învețe să își folosească potențialul. Ar trebui să investim în produse de înaltă tehnologie care necesită lucrători cu înaltă calificare – aceasta este valoarea noastră adăugată, un sector în care nu avem concurență. În această privință, extinderea perioadelor de beneficiere de pe urma resurselor financiare și simplificarea procedurilor de punere în aplicare, în special pentru noile state membre, sunt extrem de importante.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *în scris* – Criza economică mondială ne-a luat pe toți prin surprindere, fie că este vorba de bănci, companii multinaționale sau chiar construcții instituționale transnaționale. Este afectată economia mondială, iar miza este tocmai supraviețuirea sistemului financiar mondial. Nu cred că voi fi contrazis când afirm că amplitudinea actualelor probleme presupune un efort concentrat la nivel european, iar pentru traversarea prezentei crize se impune solidaritate.

Reprezintă în Parlamentul European o țară din sud-estul Europei, România, și pot să afirm că efectele creșterii economice de peste 7% din 2008 pare ca se vor topi în fața turbulențelor economice care încep să muște în forță. Planul de revenire economică întocmit de Comisia Europeană trebuie să-și producă efectele în toate colțurile vechiului continent. Anumite părți ale Europei nu trebuie să se simtă abandonate, fără putere în fața unui adversar pe care nu ele l-au provocat.

Cred că pentru Uniunea Europeană, proiectul politic cel mai îndrăzneț din ultimele sute de ani, acesta este testul cel mai important: statele de pe tot continentul trebuie să arate că sunt o singură forță. În cuvintele președintelui Comisiei Europene, José Manuel Durão Barroso: „Europa va fi în primul rând judecată după rezultatele sale”. Sunt perfect de acord cu această afirmație.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), *în scris* – Consider că inițiativa unui Plan de relansare economică în contextul crizei actuale este binevenită. Uniunea are nevoie de o abordare comună, clară și eficientă, astfel încât efectele crizei să fie cât mai reduse atât ca intensitate, cât și ca durată.

Avem nevoie de reguli mai clare pentru sectorul financiar, în special privind plasamentele cu grad ridicat de risc, cum sunt *hedge fund*-urile.

În prezent, solidaritatea între statele membre este de primă importanță. Este de înțeles ca S.M. să ia măsuri specifice contextului economic național, însă acestea nu trebuie să fie în contradicție cu piața internă și cu UEM. Prioritatea trebuie să fie facilitarea creditelor, în special către IMM-uri, care sunt un motor de creștere economică și care au capacitatea de a crea locuri de muncă. Măsurile de intervenție a statului trebuie, însă, să fie temporare, după care regulile privitoare la concurență să fie respectate cu strictețe.

De asemenea, măsurile de combatere a crizei trebuie să se încadreze într-o politică bugetară responsabilă. Deși suntem în perioada de criză, consider deosebit de importantă respectarea, pe cât posibil, a Pactului de Stabilitate și Creștere, întrucât adâncirea deficitului bugetar poate fi o soluție dezastruoasă pe termen lung, mai ales în ce privește generațiile viitoare.

Daniel Dăianu (ALDE), *în scris* – Domnul comisar Joaquín Almunia a afirmat recent că țările membre ale zonei euro care se confruntă cu dificultăți substanțiale ar putea beneficia de ajutor din partea altor state membre UE. De ce nu s-a semnalat ferm această manifestare de răspuns colectiv și noilor state membre care nu fac parte din zona euro? Fără îndoială, ceva nu este în regulă cu pachetele de ajutor oferite Letoniei și Ungariei. Reducerea unor dezechilibre foarte mari este un principiu fundamental solid. Însă cum se face asta contează cel mai mult. Trebuie comprimate drastic deficitele bugetare, în timp ce sectorul privat își reduce activitatea în mod dramatic? Proxiciclitățile trebuie evitate atât pe durata ascensiunii, cât și a declinului. Dacă bugetele publice nu sunt principala explicație pentru marile deficite externe, de ce trebuie să fie ele cele care poartă responsabilitatea reducerii lor? Amintiți-vă lecțiile învățate în urma crizei asiatice de acum zece ani. Politica trebuie, de asemenea, să găsească o soluție pentru a descuraja atacurile speculative împotriva monedelor noilor state membre. Simpla reducere drastică a deficitelor bugetare nu reprezintă nici ea o soluție în această privință. Să sperăm că viitoarele reuniuni Ecofin vor consolida abordări mai bune cu privire la ajutorul financiar. Și ori de câte ori FMI este cooptat în pachete de finanțare, ar trebui să se aibă în vedere dacă abordarea sa tradițională este adecvată în rezolvarea dezechilibrelor macroeconomice, luând în considerare circumstanțe actualele extraordinare.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), *în scris* – Noile oportunități oferite de Fondurile structurale trebuie exploatate de România.

Autoritățile publice centrale și locale din România trebuie să exploateze cât mai repede și mai bine oportunitatea oferită de Comisia Europeană privind facilitarea accesului la Fondurile structurale comunitare și să acceseze aceste fonduri pentru a crea noi locuri de muncă, pentru formarea profesională prin programele de perfecționare pe tot parcursul vieții în vederea reconversiei profesionale, dar și sprijinirea IMM-urilor.

Accelerarea și simplificarea finanțărilor comunitare pot să contribuie la relansarea economică, grație unui flux de lichidități în domeniile vizate. Aceste plăți vor fi mai rapide și mai suple și va exista o singură plată, lucru care va permite punerea în aplicare în scurt timp a proiectelor dorite, în domenii precum infrastructură, energie sau mediu.

Pe de altă parte, autoritățile române trebuie să asigure, potrivit procedurilor europene, partea de co-finanțare aferentă realizării proiectelor, pentru realizarea lor în cel mai scurt timp de la primirea banilor europeni.

Propunerile executivului european vizează o serie de măsuri de accelerare a investițiilor prioritare la nivelul național și regional al statelor membre, cu simplificarea accesului la subvenții și majorarea disponibilităților financiare pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *în scris* – Principalele trăsături comune ale țărilor membre ale Uniunii Europene sunt democrația, stabilitatea, responsabilitatea și coeziunea. Raportul colegului Evgeni Kirilov referitor la politica de coeziune: investiții în economia reală subliniază importanța acestor trăsături comune ale țărilor membre ca primă necesitate în strategia comună pentru continuarea politicilor sociale și economice. Economia europeană suferă astăzi de pe urma consecințelor crizei financiare mondiale și ale celei mai extinse și grave recesiuni din ultimii 60 de ani. Trebuie să încurajăm statele membre să examineze sinergiile dintre finanțarea din cadrul politicii de coeziune și alte surse de finanțare comunitare TEN-T, TEN-E, cel de-al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare tehnologică, Programul-cadru pentru competitivitate și inovare, precum și finanțarea acordată de Banca Europeană de Investiții și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare. Totodată, statele membre trebuie să simplifice și să faciliteze accesul la finanțările oferite prin instrumentele financiare JESSICA, JASMINE și JEREMIE pentru a stimula utilizarea mai frecventă

a acestora de către IMM-uri și beneficiarii interesați. În încheiere, doresc să îl felicit pe raportor, domnul Evgeni Kirilov, pentru contribuția la realizarea acestui raport.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), în scris – (GA) Trăim într-o perioadă de incertitudine economică. Uniunea Europeană are responsabilitatea de a vedea dacă este posibilă acordarea unei anumite flexibilități autorităților naționale și regionale, astfel încât fondurile UE să fie administrate la nivelul cel mai adecvat pentru a face față situației fără precedent.

Măsurile din planul doamnei comisar Huebner, *Coeziunea politică: Investițiile în economia reală*, sunt practice și reprezintă măsuri care ar trebui adoptate de autoritățile naționale fără întârziere.

Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) poate fi folosit acum pentru a asigura finanțare parțială pentru investiții ecologice în locuințele cu venituri mici, ceva ce ar trebui folosit pentru a crea și menține locurile de muncă din industria construcțiilor – care e foarte grav afectată – și care ne-ar ajuta, în același timp, să ne apropiem de îndeplinirea angajamentelor privind clima.

Confirmarea plăților de la Fondul Social European ar putea într-adevăr stimula sectoarele publice cu probleme, iar întreprinderile mici și mijlocii (IMM) ar trebui să beneficieze de pe urma schimbărilor recomandate de a face mai accesibil fluxul de numerar.

Acesta e un pas în direcția cea bună. Consider că anumite aspecte din raportul Kirilov referitoare la Strategia de la Lisabona sunt regretabile.

Adam Gierek (PSE), în scris – (PL) Cum putem lupta împotriva crizei financiare? (Planul european de redresare economică) Criza financiară poate fi abordată pe termen scurt sau pe termen lung. Metoda pe termen scurt se bazează pe eliminarea bolilor care s-au dezvoltat în ultimele decenii și care duc la pierderea de lichidități de către bănci, la circulația obligațiunilor „infectate” și la lipsa unei coerențe a politicii financiare cu politica globală actuală.

Țările care ajută băncile din punct de vedere financiar nu elimină cauzele crizei. Cauza fundamentală a crizei este, după părerea mea, și pentru a numi un singur motiv, mecanismul neoliberal utilizat în economie, cu alte cuvinte orientarea sa spre profitul pe termen scurt, în vreme ce interesele pe termen lung sunt ignorate.

Metoda pe termen lung ar trebui, prin urmare, să corecteze mecanismul care guvernează modul de funcționare a economiei prin încălcarea dogmelor așa-numitei piețe libere. Statele membre și Comisia Europeană nu ar trebui să ia locul mecanismelor pieței solide din punct de vedere concurențial, însă au obligația de a preveni bolile. Aceasta înseamnă că, în primul rând, profitul pe termen scurt nu ar trebui să prejudicieze interesele pe termen lung care rezultă în urma dezvoltării infrastructurii, construcției de clădiri publice, protecției mediului natural sau al căutării, spre exemplu, de noi surse de energie, care uneori sunt mai puțin profitabile.

În al doilea rând, toate formele de proprietate ar trebui tratate în mod egal, iar alegerea uneia sau alteia ar trebui să aibă la bază eficiența gestionării fiecăreia.

În al treilea rând, statele membre și Comisia Europeană ar trebui să își asume funcția de coordonatori, atât în domeniul politicii financiare, cât și al politicii generale.

În al patrulea rând, statele membre și Comisia Europeană ar trebui să dezvolte metode de coordonare a pieței monetare și financiare internaționale, care este vulnerabilă în fața speculațiilor, deoarece are un comportament spontan.

Genowefa Grabowska (PSE), în scris – (PL) Criza economică a ajuns și în Europa. Prima dată, a afectat economiile dezvoltate, apoi s-a răspândit la economiile țărilor în curs de dezvoltare și la economiile emergente. Cele mai recente estimări pentru 2009 prezic o creștere economică de -1% sau chiar mai puțin. Prin urmare, ne regăsim într-una dintre cele mai grave recesiuni din istorie care au afectat Comunitatea Europeană.

Sunt de acord cu raportoarea că măsurile individuale luate de țări nu mai sunt de ajuns, chiar dacă acestea sunt susținute de transferuri de capital spre sectoarele cele mai afectate de criză. Economiiile noastre se întrepătrund, iar criza este la nivel global, acesta fiind motivul pentru care măsurile de redresare propuse trebuie, de asemenea, să reprezinte un răspuns care să aibă caracter și acoperire globală. În plus, acestea trebuie să adopte principiul fundamental al UE, și anume principiul solidarității. Numai aceasta ne va permite să menținem coeziunea teritorială și socială în interiorul UE. Consider că, într-un astfel de moment de criză, principiul solidarității câștigă, de asemenea, o nouă dimensiune politică.

Mai mult, sprijin preocuparea formulată în raport față de oamenii obișnuiți prinși în criză. Trebuie să asigurăm ca împrumuturile să fie din nou disponibile familiilor și firmelor și, mai ales, întreprinderilor mici și mijlocii, care reprezintă piatra de temelie a economiei europene. Doar un astfel de obiectiv, împreună cu protecția economiilor cetățenilor, justifică folosirea fondurilor publice pentru un plan de salvare. În cazul în care, ca parte a planului european de salvare, am putea reuși, de asemenea, să punem capăt paradisurilor fiscale, lupta împotriva crizei va fi cu siguranță mai ușoară și mai eficace.

Louis Grech (PSE), *în scris* – Pe măsură ce criza financiară se adâncește și nu se întrevede un final, consider că vor fi necesare mai multe fonduri pentru a stabili economia europeană și pentru a opri spirala descendentă. Alte forme includ accentuarea ratei șomajului și o enormă insecuritate pe piața muncii. Lipsa creditelor, împreună cu creșterea deficitului public, încă reprezintă o problemă majoră și este un factor cheie dacă dorim într-adevăr să abordăm cu succes și în mod eficace recesiunea economică. Este foarte important să se restabilească resurse adecvate de credite și să se folosească banii ca stimuli financiari, adică pentru a ajunge la familii și companii. Este necesar să se creeze stimulente pentru atragerea investițiilor de capital. Din păcate, pentru moment, nu există niciun mecanism european sau o instituție care să poată coordona o redresare integrată la nivel continental și, prin urmare, punem în aplicare soluții petice care pot eșua per ansamblu, dat fiind că economiile statelor membre sunt foarte interdependente. Eforturile europene de redresare trebuie să se realizeze în același timp cu modificările reglementare, pentru a evita repetarea greșelilor care au condus la criză. Lipsa de reglementare și controlul slab s-au aflat la baza problemei și trebuie să restabilim reglementări efective.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris* – (PT) Nu vom putea înțelege situația socio-economică gravă care a afectat țările din UE, inclusiv Portugalia, decât dacă vom avea în vedere obiectivele acestui „proces de integrare” și felul în care politicile sale au cauzat actuala criză capitalistă, pentru care UE este unul dintre epicentre.

În ultimii 23 de ani, CEE/UE a promovat circulația capitalurilor și financiarizarea economiei; a liberalizat piețele și a încurajat privatizarea; a fuzionat companii și a încurajat supraproducția; a relocat și a distrus capacitatea de producție; a promovat dominanța unora, în detrimentul independenței altora; a încurajat exploatarea lucrătorilor și creșterea transferului de câștiguri din productivitatea muncii spre capitaluri; a centralizat bogăția creată și a adâncit inegalitățile sociale și asimetriile regionale, toate acestea sub controlul celor mai mari puteri și al marilor grupuri economice și financiare. Acestea sunt principalele cauze ale crizei capitaliste iremediabile.

Nu „criza”, ci politicile inerente capitalismului se află la baza șomajului, instabilității, salariilor mici, înrăutățirii condițiilor de viață, sărăciei, bolilor, foametei și dificultăților crescânde cu care se confruntă lucrătorii și populația în general.

Prin urmare, salutăm demonstrația uriașă planificată de CGTP-IN, confederația generală a lucrătorilor portughezi, pentru 13 martie, cu scopul de a schimba direcția spre mai multe locuri de muncă, salarii mai bune și mai multe drepturi.

Gábor Harangozó (PSE), *în scris* – Uniunea trebuie să își maximizeze eforturile pentru punerea în aplicare a unui cadru adevărat de abordare a crizei financiare globale. Dacă dorim să restabilim încrederea publică și un sistem financiar solid, ar trebui să acționăm rapid pentru a susține ocuparea forței de muncă și activitatea economică. Pentru a atenua efectele negative ale recesiunii și pentru a menține standardele sociale și nivelul ocupării forței de muncă, ar trebui realizate unele ajustări pentru simplificarea accesului la resursele disponibile, asigurând în același timp o mai mare transparență și o mai bună gestionare. Concluziile ultimului Consiliu EIT solicitau „acțiuni suplimentare urgente din partea FSE pentru susținerea ocupării forței de muncă, mai ales pentru grupurile cele mai vulnerabile din rândul populației, acordând o atenție specială celor mai mici întreprinderi, prin reducerea costurilor nesalariale ale muncii”. Prin urmare, aș dori să solicit următoarei reuniuni la nivel înalt a Consiliului să se gândească cu seriozitate la crearea și păstrarea locurilor de muncă prin măsuri de cofinanțare legate de reducerea temporară a costurilor nesalariale ale muncii în țările grav afectate de declinul financiar sau economic. Trebuie, într-adevăr, acordată cea mai mare atenție grupurilor celor mai vulnerabile din rândul populației, celor care suferă cel mai mult în urma consecințelor declinului economic și social, pentru evitarea unui impact asimetric ulterior al crizei care pune în pericol dezvoltarea echilibrată a tuturor teritoriilor din interiorul Uniunii.

Tunne Kelam (PPE-DE), *în scris* – Solidaritatea este una dintre valorile cele mai de preț ale Europei de azi. Totuși, în cadrul actualei crize economice, există semne că solidaritatea europeană este subminată.

Mai mult decât oricând, trebuie să evităm diviziunile dintre statele membre – să evităm clasificarea în vechi și noi, mari și mici. Diviziunea care există între statele din zona euro și cele din afara zonei euro nu trebuie

să acorde statelor din zona euro o poziție privilegiată din care să se dicteze viitorul comun. Toate statele membre trebuie să fie implicate în mod egal în procesul de luare a deciziilor. Toate statele membre trebuie să garanteze dreptul de a-și comunica problemele și preocupările cu scopul de a găsi posibile soluții la nivel european.

Europa are nevoie de o forță motrice pentru a depăși criza financiară cu cât mai puține leziuni. Protecționismul nu poate fi răspunsul la criza economică. Din contră, deschiderea și spiritul de competiție trebuie să rămână la baza activităților noastre. Prin urmare, pentru a profita de actuala recesiune, ar trebui investiți mai mulți bani în inovare, cercetare și dezvoltare.

Cu alte cuvinte, criza ar trebui văzută ca un stimulent pentru punerea în aplicare a Strategiei de la Lisabona. Doar dacă vom folosi pe deplin această strategie, care are la bază solidaritatea, putem să asigurăm locuri de muncă și durabilitatea economiei europene.

Magda Kósáné Kovács (PSE), în scris – (HU) Nu merită să încercăm să clasificăm păsurile. Cu toate acestea, durerea resimțită reciproc mobilizează resursele și intențiile. Mulți au evocat criza din 1929, deși cel de-al doilea război mondial care a urmat a lăsat în urmă o Europă divizată în două părți distincte. Pe deasupra, țările din fostul bloc estic au experimentat schimbarea regimului ca pe o traumă, însă, în acest caz, suntem în egală măsură amenințați de criza financiară și economică globală care, în ciuda anumitor semne timpurii, a fost totuși neașteptată.

Din momentul crizei, drumul Europei nu mai poate fi deviat, nici măcar în mai multe drumuri paralele – nu pot exista două viteze. În urma devalorizării capitalului speculativ, toată lumea are de pierdut; doar gradul pierderilor diferă. Paradigma pieței comune poate supraviețui și rămâne competitivă într-o astfel de situație doar dacă asigurăm soluții comune, coordonate. Fantoma protecționismului nu este un sfetnic bun!

Sarcina statelor membre este să își elaboreze planurile financiare în colaborare unele cu celelalte. Uniunea Europeană poate suplimenta această sarcină prin evaluarea măsurii în care fiecare țară poate oferi sprijin în funcție de mijloacele de care dispune, pentru a asigura faptul că statele membre și cetățenii care se află în spatele cozii vor avea, de asemenea, la final o balanță pozitivă. Regiunea Europei Centrale și de Est se află în spatele cozii, parțial din motive istorice, parțial deoarece absența monedei euro a dus la o lipsă de încredere și a întors capitalul speculativ împotriva noastră. Și, cu toate că este imposibil ca anumite state membre să fie tratate pe picior de egalitate, declar cu fermitate că trebuie să elaborăm un sistem de sprijin la nivel european care să facă posibilă, în numele solidarității, asigurarea asistenței adecvate fiecărui stat membru.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris – Toate principiile Planului de redresare economică trebuie să se regăsească în planurile de redresare economică naționale.

Fondurile europene puse la dispoziție trebuie utilizate pentru proiecte de maximă prioritate și distribuite echitabil între statele membre, ținându-se însă cont de eventualele situații speciale.

Trebuie să folosim eficient toate oportunitățile pe care le avem la dispoziție, de aceea devansarea posibilităților de utilizare a fondurilor europene este de maximă importanță, pentru că accelerează și asigură o fluctuație a implementării acestui plan.

Proiectele trebuie să se deruleze rapid și eficient pentru a capta forța de muncă aflată în dificultate; de aceea procedurile birocratice, și mai ales termenele de aplicare a procedurilor trebuie diminuate drastic pentru a asigura eficiența imediată a acestui proces.

De asemenea, printre măsurile care trebuie adoptate, este necesar să se insiste pe cele privind adoptarea unui cadru legislativ european care să lupte eficient împotriva așa-numitelor paradisuri fiscale.

Este evident că ajutorul de stat trebuie utilizat cu precauție pentru a evita crearea problemelor de concurență, dar, concomitent, este necesară o analiză atentă a efectelor benefice pe care un asemenea ajutor le poate avea în ceea ce privește utilizarea forței de muncă, avându-se în vedere situațiile în care acest ajutor este mai mult decât necesar.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris – Comisia Europeană alocă sume importante pentru realizarea de investiții în eficiența energetică, în producerea de energie regenerabilă, precum și în construcția de rețele transeuropene de transport și energie. Numai prin implementarea unei bune politici în domeniu ne putem asigura că situații de criză a gazelor și energiei în unele zone ale Uniunii nu se vor mai produce în viitor.

Prin conectarea tuturor rețelelor europene de gaz și energie se asigură realizarea principiului solidarității: un stat membru va putea importa - dar și exporta - resurse naturale, în condiții normale, dar și de criză.

În acest context, statele membre trebuie să utilizeze oportunitățile de finanțare oferite prin Fondurile structurale pentru a-și dezvolta proiecte în domeniul infrastructurii, energiei și mediului.

Pentru îmbunătățirea calității acestor proiecte și eficiența punerii lor în aplicare, țările Uniunii trebuie să valorifice la maximum asistența tehnică pe care o poate acorda Comisia Europeană

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris – Salut rapiditatea de care au dat dovadă instituțiile UE în identificarea unor soluții la actuala criza economică. Doresc însă să subliniez câteva aspecte care trebuie abordate cu o atenție sporită.

În primul rând, finanțarea pentru proiectele de infrastructură energetică. Consider fundamental greșită abordarea de a împărți aceiași bani la cât mai multe proiecte, cu riscul de a nu acoperi bugetul necesar pentru finalizarea lor. În ultima vreme, urmărind discuțiile despre Nabucco, am impresia că ne jucăm cu focul. Nu se poate să anunțăm 250 milioane euro pentru Nabucco, apoi să spunem că reducem finanțarea cu 50 milioane, pentru că, în final, să concluzionăm că, de fapt, ar trebui să fie o investiție eminamente privată. Utilitatea proiectului Nabucco este indiscutabilă și nu ne putem permite tergiversarea lui din motive politice și economice.

În al doilea rând, cred că nu trebuie să cădem pradă tendințelor protecționiste care ar afecta funcționarea pieței interne. Chiar dacă impactul crizei este asimetric pe teritoriul Uniunii, răspunsul trebuie să fie unul în concordanță cu obiectivele politicii de coeziune și principiile pieței interne. Consider absolut necesară o evaluare a impactului acestor modificări pentru a spori eficiența măsurilor în noul cadru financiar 2014-2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris – Reprezentând 1/3 din bugetul UE, fără să fie un instrument de management al crizei, politica de coeziune reprezintă totuși cea mai importantă sursă de investiții în economia reală și o imensă oportunitate, în special pentru regiunile cu dezavantaje permanente. Doresc, în consecință, să atrag atenția asupra necesității găsirii de soluții pentru o mai bună implicare pe verticală a regiunilor la nivel european.

În condițiile create de situația economică extraordinară, doresc să subliniez importanța sporirii flexibilității accesării fondurilor structurale și să salut totodată extinderea posibilității de sprijinire a investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile din sectorul locuințelor și al tehnologiilor curate.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), în scris – (FI) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, săptămâna trecută, Comisia a prezentat Consiliului comunicarea sa privind criza economică, pentru reuniunea acestuia de la sfârșitul acestei luni. De asemenea, Comisia a prezentat prima evaluare a rezultatelor pachetului european de stimulente economice. Comisia consideră că rezultatele inițiale sunt bune și estimează că acțiunea de redresare la nivel național și european vor avea împreună o valoare totală de aproximativ 3,3% din PIB în perioada 2009-2010.

Felicit raportarea pentru raportul lăudabil. După părerea mea, nevoia unei acțiuni coordonate din partea statelor membre, pe care acesta o subliniază, este deosebit de importantă. Apariția unor tendințe este foarte îngrijorătoare. Statele membre pot să dea asigurări prin discursuri că sunt pregătite să coopereze, însă din măsurile luate reiese cu totul altceva. Este extrem de important ca liderii UE să ia decizii referitoare la ceea ce afirmă și să nu cedeze în fața presiunilor protecționiste care, într-o serie de țări, sunt fără îndoială drastice.

UE trebuie să facă un pas nou și ambițios care constituie o continuare a Strategiei de la Lisabona. UE are nevoie de un pachet de stimulente care să susțină noile industrii, baza competitivității și a creșterii. Prin investiții în domenii precum modernizarea ecologică, sursele de energie regenerabile și tehnologia informației, este posibil să stabilim o schimbare sectorială viabilă.

O criză reprezintă și o oportunitate. Este o oportunitate de a reorganiza întreaga arhitectură financiară paneuropeană și globală. De asemenea, criza reprezintă o oportunitate de ghidare a creșterii economice pe un drum total nou, bazat pe sursele de energie regenerabile și pe eficiență energetică. „Noua ordine ecologică”, după cum i se spune, trebuie să constituie o bază pentru redresare și pentru o nouă creștere. Prin urmare, pe măsură ce vom crea locuri de muncă și vom introduce inovații, vom răspunde și provocărilor lansate de schimbările climatice.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), în scris – (SK) Economia europeană suferă în urma efectelor crizei financiare globale, confruntându-se cu cel mai mare și cel mai serios declin din ultimii 60 de ani. Criza reprezintă un

test uriaș pentru Europa. Afectează companiile și, în același timp, oamenii obișnuiți și familiile acestora. Mulți trăiesc cu teamă, în special ca să nu-și piardă locul de muncă, și așteaptă de la UE să îi salveze.

Europa nu poate fi doar suma a 27 de interese naționale. Trebuie să se bazeze pe solidaritate și pe bunăvoința statelor membre și a regiunilor de a pune în aplicare obiectivele programelor lor în cel mai scurt timp posibil.

Într-un moment de criză economică, ar trebui să fim conștienți că trebuie să ne concentrăm asupra obiectivelor de la Lisabona, în special în ceea ce privește locurile de muncă. Politica de coeziune este cea care dispune de instrumentele financiare care trebuie puse în aplicare în mod intensiv și flexibil în timpul crizei. Resursele financiare ale politicii de coeziune a UE pentru perioada 2007-2013 pot contribui semnificativ la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona reînnoite de creștere și ocupare a forței de muncă, care aduce la un loc oamenii de rând, companiile, infrastructura, sectorul energetic și cercetarea și inovarea. Trebuie să îmbunătățim coordonarea și să abandonăm protecționismul și toate formele de demagogie. Trebuie să reiniciem fluxurile și transferurile de capital.

Consider cu tărie că investițiile în inovații, în noile tehnologii și în inovațiile ecologice vor crea noile oportunități care sunt esențiale pentru a asigura o reacție eficientă la actuala criză financiară. Trebuie să eliminăm toate barierele și să creăm o veritabilă piață internă a energiilor regenerabile.

Katrin Saks (PSE), în scris – (ET) Aș dori să-i mulțumesc raportoarei, dna Ferreira, pentru raportul său relevant și oportun. În condițiile actuale ale crizei, este esențial ca fondurile existente să fie complet întrebuințate. Este regretabil că majoritatea statelor membre care sunt îndreptățite să primească ajutor de la fondurile structurale și de coeziune în noua perspectivă financiară nu au reușit să utilizeze aceste fonduri. Este și cazul țării mele de origine, Estonia. Există trei motive pentru aceasta: prima problemă majoră este capacitatea administrativă a statelor membre; în acest domeniu, statele membre însele ar putea face mult și ar putea îmbunătăți funcționarea administrativă. Al doilea motiv rezidă în Uniunea Europeană. Este important ca UE să flexibilizeze condițiile. De exemplu, există o problemă în cazul acelor programe în care cheltuielile trebuie făcute în avans și care primesc finanțarea ulterior. Este dificil să se obțină împrumuturi acum pentru a putea realiza acele cheltuieli. Chestiunea măsurilor pe care Comisia Europeană intenționează să le ia cu privire la plățile în avans este foarte importantă. Următoarea problemă importantă este rata de autofinanțare conform prezentelor condiții; în acest domeniu, ar trebui să existe o mai mare flexibilitate. A treia problemă importantă este mecanismul de supraveghere – actuala birocrație este în mod clar greoaie.

Vă mulțumesc pentru raport.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris – În cazul unor state membre, printre care și țările baltice, România sau Ungaria, criza financiară și recesiunea globală au pus în evidență dezechilibre structurale acumulate în perioadele de creștere economică, bazate pe intrări de investiții străine directe și îndatorare externă în ritmuri rapide.

Orice plan al UE de redresare economică trebuie să țină seama de faptul că aceste țări au nevoie de o finanțare externă substanțială, pentru acoperirea deficitului din comerțul cu bunuri și servicii. În lipsa acestei finanțări externe, țările respective sunt condamnate la ajustări bruște și masive, care vor elimina câștigurile de bunăstare obținute în anii precedenți, vor slăbi coeziunea UE și pot pune în pericol chiar stabilitatea în zonă.

Consiliul și Comisia Europeană au o răspundere precisă în găsirea de soluții pentru finanțarea externă necesară. Statele membre în cauză au responsabilitatea, câștigând timp prin finanțarea externă obținută, de a efectua reformele structurale prin care să corecteze dezechilibrele acumulate.

Margie Sudre (PPE-DE), în scris – (FR) Politica regională este sursa primară a investițiilor europene în economia reală. Accelerarea și simplificarea finanțării acesteia poate ajuta la redresarea economiei prin eliberarea lichidităților în sectoarele țintă.

Plățile mai rapide și mai flexibile, la rate fixe și în sume forfetare, propuse de Comisie vor permite punerea imediată în aplicare a proiectelor din domeniul infrastructurii, energiei și mediului.

Autoritățile naționale și regionale trebuie să profite de aceste oportunități și să folosească într-o măsură cât mai mare fondurile structurale pentru a sprijini ocuparea forței de muncă, IMM-urile, spiritul antreprenorial și cursurile de formare profesională de la locul de muncă și, în același timp, să contribuie conform regulilor de cofinanțare, astfel încât fondurile alocate să fie complet utilizate.

Solicit consiliilor regionale și prefecturilor din departamentele franceze de peste mări, în calitate de autorități de gestionare a fondurilor structurale, să anticipeze aceste schimbări pentru ca programele lor regionale să

se poată axa imediat asupra proiectelor care prezintă cel mai mare potențial pentru creștere și locuri de muncă.

Având în vedere actuala stare de neliniște din departamentele franceze de peste mări și mișcarea de protest care afectează Réunion, trebuie să explorăm noi inițiative proprii de dezvoltare și să acționăm toate pârghiile de care dispunem, inclusiv cele furnizate de Uniunea Europeană.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *în scris* – Comunicarea CE privind Planul european de redresare economică din decembrie 2008 enumera domeniile în care UE va investi în următorii ani, pentru a asigura creștere economică și păstrarea locurilor de muncă și anume: sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii – estimare financiară de 30 miliarde euro, prin BEI; accelerarea investițiilor în proiecte de infrastructură pentru interconexiuni energetice transeuropene și de bandă largă - estimare financiară de 5 miliarde euro pentru îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor; cercetare și inovare.

Aceste măsuri trebuie sprijinite prin propuneri legislative care să asigure și alocările financiare. Propunerea de regulament din ianuarie 2009 pentru finanțarea proiectelor de energie în cadrul Planului European de Redresare Economică nu are alocări financiare pentru eficiența energetică a clădirilor. Consider ca UE greșește dacă, în această perioadă de criză economică, nu își susține financiar prioritățile. Domeniul eficienței energetice a clădirilor poate genera aproximativ 500 000 de locuri de muncă în UE, poate îmbunătăți calitatea vieții cetățenilor și poate contribui la dezvoltarea economică sustenabilă prin promovarea energiilor regenerabile. Personal, consider că ar fi un eșec al actualei Comisii Europene dacă nu va susține eficientizarea energetică a clădirilor prin măsuri și instrumente financiare, prin măsuri fiscale adecvate și printr-un semnal politic ferm, la nivel european.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), *în scris* – (PL) Doamnă președintă, azi dezbatem un plan de revigorare a economiei în legătură cu prioritățile Strategiei de la Lisabona. Deși au trecut mai mulți ani de la anunțarea Strategiei, putem vedea că aceasta nu este pusă în aplicare. Cu alte cuvinte, elaborăm documente pe care, ulterior, nu le punem în aplicare. Acest lucru este confirmat de un vechi obicei, care a devenit norma acestui Parlament, și anume ploaia de regulamente asupra cetățenilor care, în multe cazuri, le complică viața și care nu au niciun efect relevant asupra nivelului lor de trai.

Mai mult, criza financiară tot mai adâncă arată că Comisia Europeană și Consiliul sunt complet detașați de problemele zilnice ale societății. În fond, Comisia nu are niciun plan de acțiune viabil ca răspuns la criza tot mai profundă. Cu toții observăm că țările adoptă măsuri de salvare la nivel individual și pe cont propriu și că piața gestionată la nivel central în valoare de cinci sute de milioane nu reușește să aibă un efect real asupra dimensiunii crizei.

În ultimii ani, țărilor din Europa de Est li s-a spus că ar trebui să își privatizeze băncile, cu alte cuvinte că ar trebui să le subordoneze băncilor din Europa de Vest. Au făcut cu naivitate acest lucru, iar azi tocmai aceste bănci sunt cele care speculează șiucid pe rând economiile noilor state membre ale UE.

PREZIDEAZĂ: MARTINE ROURE

Vicepreședintă

4. Ordinea de zi

Președinta – În ceea ce privește proiectul de rezoluție al Comisiei pentru afaceri externe privind situația umanitară în Sri Lanka, am primit o obiecție în scris la includerea respectivului proiect de rezoluție, din partea lui Robert Evans și a altor 40 de semnatari.

În conformitate cu dispozițiile articolului 90 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, proiectul de rezoluție este înscris pentru dezbateră și vot pe ordinea de zi a perioadei de sesiune curente.

Prin urmare, vă propun ca dezbateră să fie inclusă ca ultimul punct din această seară, iar votul să aibă loc mâine la prânz. Termenul de depunere a amendamentelor este ora 15.00 în această după-amiază.

Robert Evans (PSE). – Doamnă președintă, luni seara, Comisia pentru afaceri externe a adoptat o propunere de rezoluție cu privire la deteriorarea situației umanitare în Sri Lanka, în conformitate cu articolul 91.

În mod evident, situația în Sri Lanka este foarte gravă, dar nu e deloc clar ce se întâmplă exact în ceea ce privește situația umanitară. Sunt conștient de faptul că opiniile sunt foarte împărțite în instituția noastră.

Prin urmare, sunt de părere că modul cel mai rezonabil de abordare a problemei ar fi o dezbatere serioasă, care nu se poate desfășura în mod corespunzător în această perioadă de sesiune, dar care ar putea fi integrată în următoarea perioadă de sesiune, care va avea loc peste doar 10 zile. Îi sunt recunoscător domnului Daul din Grupul PPE-DE pentru a exprima sprijinul grupului său pentru acest mod de abordare. Pentru că suntem o instituție serioasă, le sugerez și le cer colegilor să susțină o dezbatere însoțită de o rezoluție, precum și participarea lor deplină la următoarea sesiune, pentru a trata corespunzător gravitatea situației din Sri Lanka.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, când cineva propune ceva, altcineva se poate pronunța oricând împotriva înaintea votului.

Prin urmare, doresc pur și simplu să spun că situația din Sri Lanka este dramatică. 150 000 de oameni sunt prinși în capcană și nu pot scăpa. Aveam de-a face exact cu aceeași situație ca în Birmania. De aceea, pentru a demonstra determinarea noastră în a-i sprijini pe cei aflați în această situație, Sri Lanka trebuie să rămână astăzi pe ordinea de zi.

(Parlamentul a respins cererea de amânare a dezbaterii)

5. Votare

Președinta. - Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii despre rezultatul votului: a se consulta procesul-verbal).

5.1. Scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată) (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

5.2. Ajustarea salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (vot)

5.3. Mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (A6-0106/2009, Reimer Böge) (vot)

5.4. Buget rectificativ nr. 1/2009: inundații în România (A6-0113/2009, Jutta Haug) (vot)

5.5. Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (vot)

5.6. Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (vot)

5.7. Controlul statului portului (reformare) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (vot)

5.8. Sistemul comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (vot)

5.9. Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (vot)

5.10. Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (A6-0102/2009, Paolo Costa) (vot)

5.11. Asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime (A6-0072/2009, Gilles Savary) (vot)

5.12. Respectarea obligațiilor statelor de pavilion (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (vot)

5.13. Aplicarea taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (vot)

5.14. Accesul publicului la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (A6-0077/2009, Michael Cashman) (vot)

– Înaintea votului final:

Michael Cashman, raportor – Doamnă președintă, în conformitate cu articolul 53, aş dori să solicit un răspuns din partea Comisiei prin care să ne comunice dacă intenționează să adopte toate amendamentele Parlamentului, astfel cum au fost ele adoptate astăzi.

Günter Verheugen, Vicepreședinte al Comisiei – Doamnă președintă, am onoarea să fac următoarea declarație în numele Comisiei.

Comisia ia notă de amendamentele votate de Parlament, pe care le va studia în detaliu. Comisia își exprimă voința de a ajunge la un compromis cu Parlamentul și Consiliul. Comisia va analiza propunerea sa doar după ce cele două ramuri ale autorității bugetare au adoptat pozițiile lor. Între timp, Comisia intenționează să întrețină un dialog constructiv cu ambele instituții.

Michael Cashman, raportor – Doamnă președintă, nu știu unde a fost Comisia, dar poziția noastră a fost adoptată în această dimineață.

Prin urmare, aş dori să se voteze retrimiteră raportului la comisia competentă, ceea ce i-ar oferi respectivei comisii flexibilitatea necesară pentru a deschide negocieri atât cu Consiliul, cât și cu Comisia.

De aceea, solicit sprijinul Parlamentului pentru retrimiteră la comisie.

(Parlamentul a aprobat cererea de amânare a votului final)

Michael Cashman, raportor – Doamnă președintă, mulțumesc tuturor pentru răbdarea de a asculta această ultimă intervenție a mea. Pot să vă cer, doamnă președintă, să adresați o invitație oficială Președinției cehe, precum și viitoarei Președinții suedeze, de a iniția cât mai curând posibil un dialog formal cu Parlamentul European?

De asemenea, după cum a fost anunțat în lista de votare și pentru o mai mare claritate și coerență a textului pe care tocmai l-am adoptat, v-aș ruga să solicitați serviciilor sesiunii ca, fără schimbări majore, să facă următoarele: să grupeze articolele pe titluri tematice specifice în funcție de conținutul acestora, să reordoneze considerentele și definițiile în mod corespunzător și să elaboreze și să publice poziția Parlamentului ca text consolidat cât mai repede posibil.

În cele din urmă, aş dori să mulțumesc pentru imensul sprijin de care m-am bucurat nu doar din partea secretariatelor, dar și a serviciilor de prezentare a documentelor.

(Aplauze)

Președinta – Domnule Cashman, voi transmite, atunci, această solicitare și rezultatele vor fi aduse la cunoștință.

5.15. Liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (A6-0052/2009, Jan Andersson) (vot)

5.16. Regulamentul de procedură: prelungirea aplicabilității articolului 139 (B6-0094/2009) (vot)

5.17. Situația socială a romilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii din UE (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (vot)

5.18. Confruntarea cu problemele legate de aprovizionarea cu petrol (A6-0035/2009, Herbert Reul) (vot)

5.19. Ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (vot)

5.20. Contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona (vot)

– Înainte de votarea amendamentului 28 (în legătură cu votarea amendamentului 27):

Pervenche Berès (PSE) – (FR) Doamnă președintă, poate mă înșel, dar cred că ați supus votului amendamentul 27, care, în realitate, era un amendament tehnic prin care se solicita, pur și simplu, mutarea paragrafului 47. Pe de altă parte, există o cerere pentru un vot separat prin apel nominal privind textul original.

Ca urmare, cred că am acceptat să deplasăm paragraful 47 și acum trebuie să votăm prin apel nominal pe părți chiar paragraful 47.

Președinta – Să lămurim lucrurile: nu a existat nicio obiecție ca paragraful 47 să fie inserat după paragraful 49. Apoi am votat amendamentul 27, care a fost adoptat. Prin urmare, nu am putut vota pentru paragraful 47, din moment ce am votat pentru amendamentul 27. Prin urmare, nu există nicio problemă.

5.21. Lupta împotriva schimbărilor climatice (vot)

– Înainte de votarea paragrafului 20:

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, o mică modificare la textul original. Paragraful 20 liniuța 3 trebuie să conțină următorul text: „reducerea emisiilor provocate de defrișări și degradare”. În momentul de față, formularea este „reducerea emisiilor pentru defrișare și degradare”. Doresc înlocuirea lui „pentru” prin „provocate de”. Versiunea engleză este greșită. Este un fapt indiscutabil.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

5.22. Orientările pentru politicile privind ocuparea forței de muncă (vot)

– Înainte de votarea paragrafului 13:

Elizabeth Lynne (ALDE) – Doamnă președinte, este vorba de un amendament foarte simplu, pentru a înlocui „handicapați” cu „persoane cu dizabilități” sau „persoane cu handicap”. În engleză nu folosim niciodată cuvântul „handicapați”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de votarea amendamentului 1:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) – Doamnă președintă, din nou este vorba de un amendament oarecum standard, legat de rolul acestor consultări cu partenerii sociali. Este vorba despre adăugarea, la final, a frazei: „în conformitate cu practicile și obiceiurile naționale”. Această parte este, în mod normal, integrată în amendamente, dar din motive necunoscute a fost omisă. Socialiștii susțin acest amendament, sperăm că o vor face și celelalte grupuri; de obicei o fac.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

5.23. Plan european de relansare economică (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (vot)

– Înainte de votare:

Gunnar Hökmark (PPE-DE) – Doamnă președintă, aș dori să informez grupul nostru că s-a strecurat o greșeală în lista noastră de vot referitoare la amendamentul 113: în lista de vot ar trebui să apară un plus, și nu un minus.

– Înainte de votarea amendamentului 93:

Elisa Ferreira, raportoare – Doamnă președintă, este vorba doar de a schimba formularea din paragraful 93 privind finanțarea de stat cu „cât mai repede posibil”, în loc de „atunci când condițiile economice o permit”, astfel cum a fost convenit cu raportorii alternativi.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de votarea amendamentului 71:

Alain Lipietz (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, este o schimbare pur tehnică. Există o greșeală de editare a amendamentului nostru. Există o liniuță care a fost formulată după cum urmează: „accelerarea eliminării barierelor”. Am înlocuit această formulare cu „eliminarea barierelor nejustificate”, dar, din păcate, vechiul paragraf, vechea liniuță a rămas în textul amendamentului. Prin urmare, am modificat ușor a treia liniuță și nu există niciun motiv să păstrăm vechea versiune.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de votarea proiectului de rezoluție:

Martin Schulz (PSE) – (DE) Doamnă președintă, vă puteți da seama din răspunsul entuziast al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni la intervenția mea cât de bine au decurs lucrurile în timpul votului nostru.

Aș dori să-i mulțumesc colegei mele, doamna Ferreira, care a muncit foarte mult pentru a se ajunge la acest rezultat. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc dlui Hökmark, dnei Herczog, dlui Bullmann și dlui Lehne, care, după părerea mea, au lucrat foarte mult la rezoluția similară privind Lisabona.

Totuși, puteți vedea din reacția grupului PPE-DE că a fost o atmosferă stimulantă. Am dori să vă mulțumim pentru că ați votat cu noi pentru eliminarea paradisurilor fiscale și pentru solidaritatea între statele membre. În urmă cu câteva minute, situația părea diferită. Este meritul dumneavoastră că ați încurajat răspândirea democrației sociale. Este un aspect pozitiv pentru Parlamentul European, care s-a orientat către stânga.

(Aplauze din stânga și proteste din dreapta)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, aș dori doar să amintesc Grupului Socialist din Parlamentul European și Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și Democraților Europeni că în acest Parlament există și alte grupuri decât aceste două mari grupuri.

Hartmut Nassauer (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, un element legat de ordinea de zi. Poate ați putea explica în baza cărui articol din Regulamentul de procedură i s-a acordat cuvântul domnului Schulz.

Președinta. – Doamnelor și domnilor, desigur, domnul Nassauer are dreptate. Totuși, uneori, de dragul democrației, limitele pot fi încălcate ușor.

Doamnelor și domnilor, i-am acordat cuvântul domnului Schulz în conformitate cu articolul 141 din Regulamentul de procedură. A avut tot dreptul să ia cuvântul.

Joseph Daul (PPE-DE) – (FR) Doamnă președintă, a vorbit în numele Comisiei? Pentru că vrea să devină comisar? Sau a vorbit în calitate de președinte al grupului?

– După votul final:

Vittorio Prodi (ALDE) – (IT) Doamnă președintă, aș vrea o clarificare. Din câte știu, votul final privind raportul Reul nu a avut loc. Puteți verifica dacă este corect?

Președinta – Domnule Prodi, am adoptat amendamentul 3, care astfel înlocuiește întreaga rezoluție.

5.24. Politica de coeziune: investiții în economia reală (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (vot)

6. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE) – Doamnă președintă, salut faptul că acest raport analizează ceea ce se poate face la nivel european pentru stimularea economiilor; știu, însă, că majoritatea instrumentelor necesare rămân la nivel național: 99% din cheltuielile publice sunt naționale, nu europene; reglementările sunt adoptate în cea mai mare parte la nivel național, nu european. Dar dacă analizăm ceea ce se poate face la nivel european, planul propus de Comisie, reprezentând o contribuție de 30 de miliarde de euro, inclusiv plăți în avans de la fondurile structurale și noi împrumuturi de la Banca Europeană de Investiții, poate și va contribui în mod real la ieșirea din criză.

Trebuie, însă, să ne asigurăm că evităm protecționismul în Europa. O abordare de genul „să ne săracim vecinul” din partea unor state ar slăbi piața internă și, pe termen lung, ar deteriora grav perspectivele de creare de locuri de muncă și de creștere economică. Dimpotrivă, libertatea de circulație a lucrătorilor și inițiativele de sprijinire a exporturilor de afaceri către piața unică reprezintă stimulul necesar pentru redresarea economică.

- Raport: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE) – (IT) Doamnă președintă, am votat în favoarea textului comun privind îmbunătățirea siguranței celor ce aleg să călătorească pe mare. Este important să adăugăm faptul că ar trebui să se investească mai mult în profesionalismul tuturor marinarilor responsabili pentru navigație - de la căpitan la inginerul șef, la șeful de echipaj, la ofițerul însărcinat cu disciplina, la cârmaci și la fiecare marinar - pentru că viețile și siguranța oamenilor care călătoresc pe mare depind de ei. De aceea, solicit mai mult profesionalism și salarii mai bune pentru cei în ale căror mâini își încredințează viețile călătorii pe mare.

- Raport: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) În ciuda inițiativei în favoarea mediului, trebuie să precizez că acest raport nu ia în considerare efectele negative și disproporționate pe care le-ar avea asupra regiunilor și țărilor situate la periferia Uniunii Europene, cum este Malta. Această inițiativă ar putea determina o creștere substanțială a prețurilor la transportul de mărfuri pentru transporturile care operează înspre și dinspre aceste regiuni periferice. Această creștere a costurilor ar putea duce la prețuri mai mari ale produselor care intră și ies din aceste regiuni sau țări. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Leopold Józef Rutowicz (UEN) - (PL) Doamnă președintă, impunerea de taxe suplimentare pentru vehiculele grele de marfă reprezintă o creștere a impozitelor. Transportul cu autocamioane oferă un serviciu pentru întreaga economie, inclusiv pentru cetățeni. Costurile pe care le implică au un efect asupra prețurilor tuturor produselor pe care le consumăm. Încărcarea transportului rutier cu costuri suplimentare pentru accizele pentru combustibil și vinietă, pe lângă taxele deja existente, în condițiile în care ne confruntăm cu o criză din care nu știm când vom ieși, este un act iresponsabil din punct de vedere social.

Poluarea aerului, efectul de seră și accidentele depind, în mare măsură, de construcția de mașini și de sistemul rutier. În ultimii zece ani, a fost înregistrat un progres semnificativ în acest domeniu și cu toții am simțit avantajele. Nu susțin directiva în actuala formă, deoarece necesită o revizuire radicală.

- Raport: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE) - (FI) Doamnă președintă, în primul rând aș dori să îmi afirm sprijinul pentru raportul dlui Cashman, pentru care îi mulțumesc. A fost mult îmbunătățit în lectura Parlamentului, dacă avem în vedere propunerea inițială a Comisiei.

Trebuie să pornim de la ideea fundamentală că luarea deciziilor este transparentă. Singura modalitate de a inspira oamenilor încredere este de a le acorda accesul la documente și, ținând cont de acest aspect, este foarte important să ajungem într-un punct din care oamenii pot vedea modul în care se desfășoară procesul legislativ. Transparența trebuie să se aplice la fiecare nivel administrativ în ceea ce privește documentele.

Evident, toată lumea înțelege că există unele domenii, cum ar fi chestiuni legate de sănătatea unei persoane particulare și așa mai departe, care trebuie să rămână private, dar în procesul legislativ totul trebuie să fie transparent și, din acest punct de vedere, rezultatul la care s-a ajuns mă bucură și consider că o luare a deciziilor onestă și deschisă reprezintă modalitatea de a câștiga încrederea oamenilor.

Martin Callanan (PPE-DE) – Doamnă președintă, un raport recent al unei ONG din Marea Britanie, Alianța contribuabililor, arată că apartenența la UE costă fiecare bărbat, femeie și copil din Marea Britanie 2 000 de lire sterline pe an.

Trebuie să spun că mulți dintre alegătorii mei din nord-estul Angliei consideră că ceea ce primesc în schimbul acestei mari sume de bani este de foarte proastă calitate. De aceea, garantarea accesului publicului la documentele instituțiilor europene este minimul pe care acești alegători îl pot aștepta în schimbul considerabilei sume de bani pe care o dau anual către UE. În ochii multor oameni, UE rămâne o entitate foarte obscură și monolitică. Orice putem face pentru a facilita accesul, pentru a furniza mai multe informații publicului cu privire la anumite probleme pe care poate unii dintre comisarii noștri și alții le-ar prefera confidențiale, este binevenit.

Vedem deja cum persoane care au făcut publice informații confidențiale au fost defăimate și date afară de la locurile lor de muncă. Dacă toate aceste informații ar fi fost disponibile de la bun început, poate că multe dintre aceste reacții exagerate nu ar mai fi fost necesare.

Syed Kamall (PPE-DE) – Doamnă președintă, vă mulțumesc pentru ocazia de a-mi explica votul privind acest raport foarte important. Toată lumea știe că, uneori, atunci când mai multe părți sunt implicate în negocieri politice sensibile, discreția este necesară pentru a evita o eventuală sabotare a înțelegerii. Dar nu despre astfel de situații este vorba aici.

Recent au avut loc negocieri privind acordul comercial de combatere a falsificării, în cadrul cărora unele dintre problemele dezbătute au inclus o atingere serioasă adusă libertăților civile individuale. De pildă, au existat propuneri de a controla laptopurile și iPod-urile oamenilor la intrarea în țară pentru a verifica dacă dețin sau nu licențe asupra materialelor. Am putut dezbate aceste chestiuni într-o manieră deschisă și transparentă? Nu, pentru că aceste documente au fost ținute secrete - poate că din motive justificate, dar totuși motive pe care nu le înțelegem. Prin urmare, avem nevoie de mai multă deschidere și transparență pentru a reuși să ajungem la esența problemelor.

Sunt de acord pe deplin cu colegul meu, dl Callanan, atunci când afirmă că faptul că nu au fost transparente nu este de bun augur pentru UE.

- Raport: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE) – (IT) Aș vrea să le mulțumesc acelor care au ascultat neobosiți atât de mult timp. Doamnă președintă, mă număr printre cei 74 de deputați europeni care au votat astăzi împotriva raportului Andersson, nu pentru că sunt împotriva ocupării forței de muncă, ci pentru că aceste orientări pentru Uniunea Europeană, pentru politica statelor membre UE, nu afirmă în mod specific că una dintre opțiunile pentru încurajarea ocupării forței de muncă este aceea de a le permite lucrătorilor să se pensioneze atunci când doresc și solicită acest lucru. Politica de creștere obligatorie a vârstei de pensionare peste tot nu face decât să priveze tinerii de locuri de muncă, în loc să îi ajute să îi înlocuiască pe lucrătorii în vârstă care vor să lase posturile celor tineri.

Martin Callanan (PPE-DE) – Doamnă președintă, acest raport pleacă de la o premisă falsă: premisa că UE știe cel mai bine când este vorba de politica ocupării forței de muncă. Mulți dintre alegătorii mei nu ar fi deloc de acord; ar prefera ca UE să nu se amestece deloc în problemele legate de politica de ocupare a forței de muncă. Consider că țara mea ar trebui să se retragă de la capitolul social al UE.

E mai mult decât o ușoară ironie că UE vrea să transmită statelor membre din înțelepciunea ei în politica de ocupare a forței de muncă, când, în același timp, UE este responsabilă pentru o cantitate imensă de birocrăție și reglementări care au prejudiciat atât de multe afaceri în regiunea mea și peste tot în Europa și au condus la o creștere enormă a șomajului, problemă pe care acum încearcă să o rezolve.

Modelul social european este depășit, este distructiv, împiedică crearea de locuri de muncă și acționează împotriva spiritului antreprenorial. Cel mai bun lucru pe care l-ar putea face UE ar fi să nu se amestece în politica de ocupare a forței de muncă a statelor membre și să producă mai puțină birocrăție și reglementări. Este cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru a crea mai multe locuri de muncă în economie.

- Propunere de decizie privind articolul 139 din Regulamentul de procedură (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI) – Doamnă președintă, am votat în favoarea acestei propuneri pentru că amână înconștiența unei risipe totale de bani pentru servicii de traducere în ceea ce privește irlandeza.

Aș fi preferat ca toată această risipă nebună să fie total scoasă din discuție. Totuși, în felul acesta contribuabilii sunt scutiți de niște cheltuieli inutile.

Utilizarea la un nivel minim a irlandezei în această cameră este evidentă, deși din programul republican agresiv al doamnei de Brún face parte și delectarea noastră cu această limbă moartă, singura ușurare fiind că, dacă cineva dorește să urmărească on line dezbaterile Parlamentului, nu va înțelege o iotă din ce vorbește doamna. Îi pot asigura că nu pierd absolut nimic.

Colega ei, dna McDonald, articulează într-o irlandeză bâlbăită, căzută, dar chiar și atunci risipim bani pe traduceri.

- Raport: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE) – Doamnă președintă, îi mulțumesc dnei Kovács pentru raportul informativ și util privind situația romilor.

După cum bine știm cu toții, populația romă se extinde și devine o forță importantă și influentă în întreaga Europă. Acest grup de 10-12 milioane de oameni este unul dintre cele mai sărace de pe continent și totuși are un potențial imens.

În calitate de europeni și deputați în Parlamentul European, instituție fondată pe principiul egalității, trebuie să rezolvăm această problemă cât mai repede posibil. Continua opresiune la care este supusă una dintre cele mai numeroase minorități din Europa este rușinoasă și inefficientă. Cu o reglementare mai bună și un grad mai ridicat de cooperare, națiunile pot oferi locuri de muncă acestui bloc imens de potențiali muncitori. În contextul crizei economice, romii pot contribui la rezolvarea unora dintre cele mai grave probleme ale Europei. În plus, prejudecățile și degradarea la care au fost supuși acești oameni trebuie să înceteze. Drepturi și șanse egale trebuie oferite tuturor cetățenilor Europei, inclusiv romilor.

Chiar la începutul acestei luni, în Ungaria, doi romi au fost împușcați ca niște animale când încercau să fugă din casa lor care ardea. Cum e posibil să se întâmple așa ceva într-o Europă unită?

Philip Claeys (NI) – (NL) Doamnă președintă, am votat împotriva raportului Kovács, pentru că întreg raportul este impregnat de o gândire victimizantă și deoarece consider că un grup minoritar precum romii ar putea fi mai bine ajutat printr-o strategie care i-ar încuraja să își asume mai multă responsabilitate pentru soarta lor.

Bineînțeles că împărtășesc opinia tuturor, conform căreia romii trebuie tratați corect, dar majoritatea problemelor menționate în acest raport sunt imputabile unui anumit stil de viață, unui mod de a trăi pe care acești oameni l-au ales conștient. Putem adopta câte rapoarte și rezoluții vrem, după cum putem cheltui câți bani vrem, dar nu se va schimba câtuși de puțin esența problemei.

Frank Vanhecke (NI) – (NL) Doamnă președintă, am auzit multe prostii deitate în numele corectitudinii politice în acest parlament, care invariabil au fost votate de majorități covârșitoare dar, după părerea mea, acest raport le întrece pe toate. Dacă Parlamentul intenționează să intervină în situația socială a romilor și accesul lor pe piața muncii, este oare prea mult dacă cerem un minimum de obiectivitate?

Adevărul este că problemele Țiganilor sunt în mare măsură rezultatul refuzului lor de a se adapta la societatea în care trăiesc, cu siguranță în ceea ce privește educația și formarea vocațională. Zeci de ani am pompat milioane de euro în tot felul de programe pline de aberații idilice dar majoritar nerealiste, în spiritul acestui raport. Fără niciun succes. Nu credeți că a sosit vremea să nu îi mai cocoloșim și să privim adevărata cauză a problemelor, înainte de a veni cu soluții?

- Raport: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Avril Doyle (PPE-DE) – Doamnă președintă, versiunea modificată a reprezentat o ameliorare dar, cu toate acestea, nu am votat cu convingere în favoarea acestui raport din proprie inițiativă, pentru că nu este în acord cu pachetul climatic și energetic adoptat în această instituție de o majoritate covârșitoare pe 17 decembrie 2008.

Doar ca să ne amintim, propriul meu raport UE-ETS, care a fost piatra de temelie a acestui pachet, a fost adoptat cu 610 voturi pentru, 60 de abțineri și 29 împotriva. Este inutil să spun că dl Reul nu s-a numărat printre cei 610 deputați din 699 care au susținut raportul meu.

Am rezerve față de orice referire la foraje în zona arctică sau la explorări pentru surse alternative de petrol, cum ar fi nisipurile bituminoase. Lunile trecute ne-au arătat că problema securității energetice nu a fost niciodată mai acută. Cooperarea necesară în interiorul UE și nevoia de a profita de pachetele de stimulente lansate în prezent de majoritatea statelor membre și de Comisie subliniază necesitatea de a investi în energiile regenerabile pentru a spori securitatea energetică, pentru a diminua emisiile de carbon și pentru a ne elibera de dependența de combustibilii fosili, respectând un calendar stabilit de comun acord.

Martin Callanan (PPE-DE) – Doamnă președintă, am fost raportorul alternativ la raportul Sacconi privind emisiile de CO₂ provenite de la autovehicule și, în urma activității la acel raport, pot spune ca trebuie să ne reducem dependența de petrol.

Trebuie să reducem această dependență, pentru că majoritatea proviziilor de petrol se află, desigur, în părți ale lumii foarte instabile și neîmbietoare. De prea multă vreme setea noastră de petrol susține regimuri care se află într-o profundă contradicție cu tot ceea ce ne reprezintă, cu propriile interese și propriile valori, mai ales în ceea ce privește drepturile omului și buna guvernare.

În special, desigur, este vorba de a reduce dependența față de proviziile de petrol ale Rusiei. Rusia a arătat în trecut că nu va ezita să își folosească controlul pe care îl deține asupra unei mari părți a aprovizionării noastre cu energie în scopul de a realiza obiective politice și economice, iar noi trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a reduce capacitatea Rusiei de a proceda în acest fel și, pentru a putea realiza acest lucru, trebuie, bineînțeles, să reducem dependența noastră de petrol.

- Raport: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE) - Doamnă președintă, am ales să mă abțin în ceea ce privește acest raport, pur și simplu pentru că nu merge suficient de departe. În această instituție ne-am luat deja angajamentul de a reduce emisiile. Transportul este un element cheie în lupta împotriva schimbărilor climatice și ar trebui să ne asigurăm că acest fapt este asumat, dar raportul în chestiune nu va fi folositor.

Ceea ce este regretabil, deoarece conține câteva propuneri bune. Taxele pentru zgomotul produs de trenuri iau în considerare impactul mai amplu al transportului asupra mediului și se încadrează perfect în actualele propuneri aflate acum în dezbateri la Comisia pentru industrie, cercetare și energie privind reducerea zgomotului produs de pneurile mașinilor.

Totuși, ar fi putut fi făcute mai multe pentru sectorul aviației. Este ciudat că raportul menționează transportul feroviar, maritim și fluvial, dar neglijează acest sector, care este una dintre principalele surse de emisii de carbon. M-am abținut pentru că ignoră acest domeniu, ca și multe altele.

- Propunere de rezoluție B6-0107/2009 (Strategia de la Lisabona)

Hannu Takkula (ALDE) - (FI) Doamnă președintă, Strategia de la Lisabona merită susținută, dar trebuie spus că obiectivul de a face din Europa economia cea mai competitivă bazată pe cunoaștere până în 2010 nu va fi realizat. Suntem în 2009 și, dacă vrem să realizăm ceva, ar trebui să găsim foarte curând o formă corespunzătoare de angajament la nivel european. În aceste condiții, poate am realiza obiectivul în chestiune până în 2020 sau 2030.

Ceea ce înseamnă, în special, că trebuie să se obțină foarte curând un angajament la nivel european în ceea ce privește formarea și cercetarea. În prezent, în contextul recesiunii economice cu care ne confruntăm, trebuie să ne amintim că, dacă vrem să dispunem de resurse umane pregătite - forță de muncă pentru piața ocupării forței de muncă - trebuie să investim mai ales în formare și formarea profesorilor. Aceasta este prioritatea, dacă, într-adevăr, dorim realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona.

Philip Claeys (NI) – (NL) Doamnă președintă, m-am abținut de la votul privind rezoluția referitoare la Strategia de la Lisabona, deși, per ansamblu, rezoluția este una imparțială, care oferă un diagnostic precis al situației și, de asemenea, conține multe propuneri pe care le susțin pe deplin. Totuși, am preferat să mă abțin, pentru că subiectul faimoaselor carduri albastre pentru imigrația economică a fost adus în discuție încă o dată și primește un sprijin semnificativ, exact în momentul în care peste 20 de milioane de oameni în Uniunea Europeană se confruntă cu problema șomajului, care se estimează că va crește și mai mult din cauza crizei economice.

Mai ales în astfel de momente ar trebui să ne abținem de la soluții ușoare pe termen scurt, cum ar fi atragerea maselor de imigranți economici către Uniunea Europeană. Dimpotrivă, ar trebui, mai curând, să investim în formarea și recalificarea oamenilor care în momentul de față nu au un loc de muncă, decât să îi abandonăm în favoarea unui nou aflax de imigranți.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Doamnă președinte, nu îmi amintesc cum am votat în privința Strategiei de la Lisabona. Cred că este un lucru complet inutil, din moment ce Europa ar fi trebuit să fie cea mai competitivă societate bazată pe cunoaștere până în 2010. În cei 10 ani de când fac parte din această cameră, m-am tot întrebat cum avem de gând să ajungem acolo, când nu facem decât să adoptăm regulamente după regulamente care sufocă afacerile și oportunitățile și, mai mult, încurajează afacerile să se deplaseze în afara continentului european.

Mereu am fost reticent când a fost vorba despre astfel de rapoarte. După câteva ore petrecute la această reuniune în care s-a votat impunerea de și mai multe reglementări întreprinderilor și oamenilor, cred că ne îndreptăm într-o direcție foarte greșită și avem nevoie de o schimbare radicală urgentă.

Martin Callanan (PPE-DE) - Doamnă președintă, sunt de acord cu multe dintre comentariile colegului meu, dl Heaton-Harris. După cum a afirmat, în mod corect, Strategia de la Lisabona își propune, cam ironic, să transforme UE în cea mai competitivă economie din lume până în 2010. Când doar un an ne mai desparte de termenul pe care ni l-am impus singuri, cred că nu sunt singura persoană de aici care se întreabă, și devine din ce în ce mai sceptică, dacă vom reuși vreodată să atingem acest obiectiv.

Adoptăm rezoluții în continuu și, în continuu, Comisia produce documente de strategie care ne arată cum vom ajunge acolo. Singura problemă este că niciodată nu reușim să ajungem acolo.

Conținutul Strategiei de la Lisabona a fost mereu excesiv în raport cu capacitatea UE de a-l concretiza și, în multe cazuri, s-a aflat în contradicție cu etosul UE din ultimii 50 de ani pentru că, după cum ne-a amintit dl Heaton-Harris, multe dintre reglementările UE cu privire la ocuparea forței de muncă și economie nu fac altceva decât să îngreuneze mai mult decât orice altceva realizarea obiectivelor din Strategia de la Lisabona. În mod constant adăugăm și mai multe sarcini și reglementări care alungă industriile din Europa și nu avem nici cea mai mică șansă să realizăm vreunul din obiectivele Strategiei de la Lisabona. Cred că este vremea să fim sinceri cu noi înșine și să acceptăm acest lucru.

Syed Kamall (PPE-DE) – Doamnă președintă, obiectivele inițiale ale Strategiei de la Lisabona angaja UE să creeze până în 2010 o economie bazată pe cunoaștere, o economie inovatoare, o economie digitală. Am o veste pentru toți cei prezenți aici: nu mai avem timp. Poate nu ați observat, dar am făcut progrese extrem de mici.

Înainte să devin politician, am lucrat cu mulți inovatori și am ajutat multe companii aflate la început. Când am ajuns în lumea politicii europene și am văzut cum este abordată problema inovației, nu am putut să nu remarc contrastul izbitor. Când abordăm inovația aici, avem comisii, avem documente de strategie, avem voturi, avem totul, cu excepția inovației, decât doar dacă considerați producția de noi hârțoage ca fiind inovație.

Dacă stați de vorbă cu inovatorii, cu oamenii care vor aduce bunăstare în Uniunea Europeană și în lume, veți afla că tot ce vor este ca guvernele să nu se amestece în treburile lor. Este momentul ca guvernele să lase întreprinderile să trăiască.

Neena Gill (PSE) – Doamnă președintă, îmi vine foarte greu să vorbesc iarăși despre Lisabona. De obicei nu iau cuvântul doar pentru a fi negativistă. Cred că Uniunea Europeană vorbește ca un expert când este vorba de Strategia de la Lisabona. Totuși, acum, la aproape 10 ani de la reuniunea la nivel înalt, suntem încă departe de a acționa ca un expert.

Auzim multe cuvinte calde despre nevoia de a avea forță de muncă calificată, în măsură să se adapteze la bulversări economice ca cea cu care ne confruntăm astăzi. Și, cu toate acestea, în Europa încă ne confruntăm cu o criză cronică a calificărilor. În regiunea mea, West Midlands, calificarea forței de muncă a avut parte de o naștere foarte lungă și dureroasă. Din nefericire, avem cel mai ridicat procent de locuri de muncă neocupate din cauza lipsei de calificări dintre toate regiunile britanice. De aceea, invit Comisia să nu piardă din vedere reformele structurale necesare pentru revigorarea Strategiei de la Lisabona, într-o perioadă bulversată de dezordine economică, prețuri ridicate la petrol și produsele de bază și turbulențele la care asistăm pe piețele financiare.

- Propunere de rezoluție B6-0134/2009 (schimbările climatice)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Doamnă președintă, motivul pentru care vreau să îmi explic votul în ceea ce privește acest raport este că ipocrizia acestei instituții atunci când vine vorba despre schimbările climatice este incredibilă.

De ce spun că această instituție este ipocrită? Păi, priviți în jurul dumneavoastră. Ne aflăm în cea de-a doua cameră. Avem o cameră excelentă în Bruxelles. Ne aflăm aici doar trei sau patru zile pe lună. Recunosc că luna aceasta, în mod special, vom avea o sesiune suplimentară, dar doar pentru a compensa una dintre cele 12 sesiuni la care trebuie să participăm.

Sute de oameni sunt detașați de la locurile lor de muncă obișnuite pentru a veni aici. Ca să ajungă aici, călătoresc și provoacă emisii de carbon. Probabil suntem parlamentul cel mai puțin verde. Când am venit aici, ar fi trebuit să fie un parlament fără hârtii și totuși, dacă priviți în jur, birourile noastre sunt acoperite cu hârtii. Când vine vorba despre aceste probleme, suntem cei mai mari ipocriți.

Syed Kamall (PPE-DE) – Doamnă președintă, sunt pe deplin de acord cu sentimentele exprimate de antevorbitorul meu. Trebuie să avem în vedere că Parlamentul are două camere - în Strasbourg și Bruxelles - și avem, de asemenea, 3 locuri de desfășurare a activității, inclusiv cel din Luxembourg, despre care nu se vorbește foarte des. Nu doar că ne construim o nouă clădire în Luxembourg, ceea ce conduce la mai multe emisii de carbon, care contribuie la schimbările climatice - sau nu, în funcție de ce credem despre această problemă - dar este pur și simplu ipocrit din partea noastră să purtăm dezbateri pe tema schimbărilor climatice în condițiile în care continuăm să funcționăm în trei locuri.

Chiar dacă până la urmă ne-am limita la un singur sediu - Bruxelles - atunci când vă plimbați noaptea pe străzile din Bruxelles și priviți din Place du Luxembourg către clădirea Parlamentului European, veți vedea aprins marele far al ipocriziei. Dacă vrem să abordăm problema schimbărilor climatice, cred că a venit momentul să începem de la instituția noastră.

- Propunere de rezoluție B6-0133/2009 (politicile de ocupare a forței de muncă)

Frank Vanhecke (NI) – (NL) Doamnă președintă, această rezoluție este plină de intenții bune, dar ar trebui să ne întrebăm dacă astfel de rezoluții schimbă într-adevăr ceva.

De exemplu, în condițiile în care considerăm că această problemă ține de competența UE, dar nu e cazul, este peste puterea mea de înțelegere faptul că o rezoluție privind ocuparea forței de muncă ignoră chestiuni fundamentale, cum ar fi: câți șomeri avem la ora actuală în Europa? tot 20 de milioane sau, mai curând, aproape 25 de milioane?

Întrebarea este: Comisia încă își susține poziția scandalosă de a importa peste 20 de milioane de noi imigranți în Uniunea Europeană? Întrebarea este: va renunța Comisia în cele din urmă la centrele sale de recrutare din țări ca Mali și Senegal pentru a importa și mai mulți șomeri? Acesta este genul de întrebări pe care ne-am fi așteptat să-l cuprindă rezoluția, care din păcate s-a transformat doar într-un catalog inutil de intenții bune.

Syed Kamall (PPE-DE) – Doamnă președintă, încă o dată vorbim despre un domeniu în care acționăm foarte puțin, și acesta este politica ocupării forței de muncă. Odată, un coleg mi-a spus că, atunci când Parlamentul European vorbește despre ocuparea forței de muncă, de fapt nu face decât să creeze și mai mulți șomeri decât ar fi crezut cineva. Trebuie să recunoaștem faptul că, dacă vrem să creăm locuri de muncă, trebuie să le dăm libertate celor care aduc bunăstarea. Trebuie să le permitem să își dezvolte spiritul antreprenorial, să creeze bunăstare, să creeze locuri de muncă.

Și noi ce facem aici? Prin reglementări și dezbateri nu facem altceva decât să sufocăm tocmai spiritul de inovație, spiritul antreprenorial, și asta am făcut și astăzi. Chiar azi, domnul Schulz - cu care de cele mai multe ori nu sunt de acord - a vorbit despre democratizarea socială a PPE. Dacă a sosit și această zi, e clar că suntem condamnați când e vorba de crearea de locuri de muncă în Europa.

Daniel Hannan (NI) – Doamnă președintă, ați observat că armonizarea politicilor conduce mereu în aceeași direcție? Mai multă integrare înseamnă invariabil mai multă intervenție.

Sau, altfel spus: pluralismul garantează competitivitatea. Dacă avem state competitive cu diferite niveluri de impozitare, atunci soluția este majorarea impozitelor până la un anumit nivel, înainte ca banii să înceapă să treacă granițele. Dacă avem state concurente cu politici de ocupare a forței de muncă diferite și politici sociale diferite, piața locurilor de muncă trebuie reglementată înainte ca locurile de muncă să migreze peste granițe.

În anii săi buni, Uniunea Europeană putea să ignore aceste adevăruri și să construiască în spatele zidurilor sale o piață puternic reglementată și centralizată. Dar acele vremuri bune s-au sfârșit. Acum riscăm să ne izolăm de economii mai dinamice și să devenim mai șterși și insignifianți și, până la urmă, asemenea lui Eldar al lui Tolkien, să mergem înspre vest și să ne pierdem.

- Raport: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE) – Doamnă președintă, am observat că cel puțin o parte din cei care au denigrat întreaga legislație europeană, indiferent de domeniu, au votat totuși în favoarea celui de-al treilea pachet maritim, un pachet pe care îl susțin pentru că sporește sănătatea și siguranța oamenilor pe nave; este un pachet care va reduce costurile pentru că va salva vieți și va face posibilă compatibilitatea sistemelor de siguranță ale diferitelor state membre, făcându-le astfel mai eficiente, mai funcționale și mai puțin costisitoare, ridicând nivelul de sănătate și siguranță. Salut adoptarea acestui pachet, capabil să aducă o schimbare în ceea ce privește siguranța a sute dintre alegătorii mei din Yorkshire și Humber.

- Raport: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE) – Doamnă președintă, am votat în favoarea acestui raport, fiind plăcut surprinsă de faptul că propunerile noastre împotriva paradisurilor fiscale au fost adoptate. Am susținut, de asemenea, mandatul larg acordat de acest raport pentru rezolvarea crizei economice.

Aspectul pe care aș dori să mă axez este planul de redresare economică. Este necesar să ne asigurăm că vom mai avea locuri de muncă sigure și cariere durabile pentru oameni în momentul în care economia va începe să își revină și să sprijinim sectoarele cheie, cum ar fi industria de mașini. Sectorul auto este un model pentru felul în care industriile tradiționale trebuie să se adapteze în viitor. Recent, am vizitat uzinele Jaguar Land Rover aflate în circumscripția mea, unde am văzut cum compania s-a transformat în liderul mondial în tehnologia automobilă ecologică și unde noile orientări privind omologarea adoptate de instituția noastră au fost salutate cu entuziasm.

Daniel Hannan (NI) – Doamnă președintă, încă o dată ne amăgim cu iluzia că putem cheltui pentru a acoperi datoriile și legifera pentru a ieși din recesiune. În cel mai bun caz, ne mințim pe noi înșine. În cel mai rău caz, ne mințim în mod deliberat electoratul.

Adevărul este că nimic nu poate opri această corecție: ratele dobânzilor au fost prea mici pentru prea mult timp și acum, când am umplut balonul cu aer, trebuie să ne așteptăm să se dezumfle. În loc să încercăm să salvăm câteva victime, continuăm să ne convingem că putem stopa problema înainte de a se întâmpla. Datoria va fi plătită de copiii noștri încă nenăscuți și nezămisliți, mai ales în țara mea, unde fiecare copil se naște acum cu o datorie de 30 000 de lire sterline din cauza incompetenței și a imoralității guvernului.

După cum spune poetul nostru național: „Ea, țară vitejească, țară dragă, E pusă la mezat (se sperie gândul) Ca o moșie sau o șandrama.”

Și, în plus, pe lângă datoriile naționale, ar trebui să mai contribuim și la aceste planuri europene de redresare. Din nou, închei cu cuvintele poetului nostru național: „Feriți-vă de răul ăsta mare, Împotriviți-vă din răputeri Ca nu cumva din tată-n fiu, urmașii Să strige către voi: «Nenorocire!»”

Jean-Claude Martinez (NI) - (FR) Doamnă președintă, putem cita ca exemple de criminalitate financiară internațională gravă cazul Madoff, desigur, dar și specula cu materii prime agricole din 2007.

Este motivul pentru care o întreagă serie de juriști, inclusiv cabinetul Carlos Sotelo din Spania, precum și rețele de mari cabinete au propus crearea unui tribunal financiar internațional.

În plus, am putea extinde, pur și simplu, competențele Tribunalului Penal internațional la criminalitatea financiară gravă pentru că, în 2007, milioane de copii au murit ca urmare a speculațiilor cu produse agricole. Am asistat la un Darfur financiar.

În competența acestui tribunal financiar internațional ar intra anchetarea speculațiilor și a speculatorilor, inspectarea paradisurilor fiscale, reglementarea și sancționarea vinovaților.

Acesta este un test de sinceritate pentru Barack Obama, pentru președintele Sarkozy și pentru ceilalți lideri. Acesta este mesajul politic care trebuie transmis opiniei publice și ar reprezenta primul pas al unei organizări globale, al unui fenomen global și al unui tratament global al unei crize economice globale.

- Raport: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Doamnă președintă, în astfel de dezbateri este foarte plăcut să vorbești după dl Corbett, pentru că dl Corbett nu se înșeală niciodată în aceste chestiuni; adesea confuz, cum a fost azi, dând explicația greșită a votului în momentul greșit dar, evident, nu se înșeală niciodată! Mă întreb totuși dacă în această instituție știm ce înseamnă economia reală. Să fie economia reală o adunătură de birocrați și producători de hârtie, în care noi scriem legi care trebuie implementate de alții, precum administrația din Marea Britanie, unde în ultimii 10 ani am dezvoltat sectorul public mult mai repede decât s-a dezvoltat sectorul privat? Sau economia reală înseamnă, de fapt, oameni care lucrează și inovează și își dezvoltă propriile afaceri? Mă întreb pur și simplu dacă acest raport este orientat în direcția bună. După ce l-am citit, sunt destul de convins că nu.

Daniel Hannan (NI) – Doamnă președintă, în această instituție știm poate mai bine decât cei din afară măsura în care Uniunea Europeană a devenit un mecanism pentru redistribuirea masivă a bogățiilor.

Mult timp acest sistem a funcționat pentru că doar un număr mic de oameni contribuiau la el. În cea mai mare parte a istoriei Uniunii Europene, singurii contribuabili neți la buget au fost Marea Britanie și, în mod remarcabil, Germania.

Lucrurile s-au schimbat, însă, și rămânem fără bani. Am văzut un exemplu clar la reuniunea la nivel înalt care a avut loc în urmă cu două săptămâni, când prim-ministrul Ungariei a cerut 190 de miliarde de euro pentru salvarea Europei centrale și de est, căruia cancelarul german i-a răspuns fără echivoc că nu sunt și nici nu vor fi bani.

Contribuabilii germani (fapt puțin recunoscut) au susținut mereu întregul sistem. Integrarea se sprijină pe răbdarea lor, care acum a ajuns la limite. Dar acum nu mai răspund la apelul nerostit la responsabilitate istorică. Sunt oameni sensibili, instruiți, care știu să deosebească un argument valid de vorbe goale. Dacă credeți că mă înșel, organizați un referendum; organizați peste tot referendumuri; Supuneți la vot Tratatul de la Lisabona. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Explicații scrise privind votul**- Raport: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)**

Luca Romagnoli (NI), în scris –(IT) Am votat în favoarea raportului dnei Geringer de Oedenberg privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată). Având în vedere că este doar o codificare a unor texte legislative existente și nu implică nicio modificare semnificativă a textului ca atare, consider că trebuie să susținem propunerea Comisiei și recomandările serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei.

- Raport: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), în scris –(IT) M-am abținut de la votul raportului dlui Díaz de Mera García Consuegra privind ajustarea salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol. Sunt de acord doar parțial cu opinia raportorului în această problemă, prin urmare nu cred că este indicat să iau o poziție.

- Raport: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris - (IT) Doamnă președintă, am votat în favoarea raportului.

Consider că dezastrul ecologic care a lovit România nu poate fi ignorat. România a ieșit din inundații epuizată, nu doar în termeni economici și ecologici, dar și sociali.

Mărturiile oamenilor au fost emoționante - familii care și-au pierdut proprietățile și bunurile, multe dintre acestea fiind rodul unui vieț înțregi de muncă.

Multe organizații acționează deja la fața locului, dar a sosit vremea ca și instituțiile și membrii acestei instituții să contribuie în mod real la această cauză.

Prin urmare, salut propunerea Comisiei pentru bugete și sper ca cele 11 785 377 de euro alocate din Fondul de solidaritate să fie acordate României cât mai repede posibil, pentru a ajuta populația atât din punct de vedere economic și ecologic, cât și social.

Genowefa Grabowska (PSE), *în scris – (PL)* Principiul solidarității este unul dintre principiile fundamentale și incontestabile ale Uniunii Europene. Existența reală, și nu doar pe hârtie, a acestui principiu este elementul care deosebește Uniunea Europeană de alte organizații europene. Una dintre manifestările practice ale acestui principiu este, fără îndoială, Fondul de solidaritate, creat în 2006 în conformitate cu un acord interinstituțional în scopul de a combate efectele negative ale catastrofelor naturale. Faptul că acest Fond funcționează este un lucru bun și, anul trecut, cinci țări au beneficiat de ajutor prin intermediul lui. Este dovada că, dacă este lovit de o tragedie, niciun stat membru nu va fi abandonat. Inundațiile care au afectat cinci zone din nord-estul României în iulie 2008 au provocat grave daune materiale (0,6% din VNB) și au bulversat viețile a peste 2 milioane de oameni din 214 localități.

În această situație, consider că cererea României pentru acordarea de sprijin este justificată, chiar dacă nu îndeplinește criteriile cantitative stabilite în articolul 2 alineatul (1) al Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene. De asemenea, nu am nicio îndoială că în acest caz trebuie aplicat criteriul dezastrului extraordinare, care este formulat în regulamentul menționat mai sus și care permite mobilizarea Fondului pentru România. Ca deputat european polonez, reprezint o regiune care a fost afectată de dezastru natural, și anume o tornadă în provincia Silesia. Din fericire, acest dezastru nu a avut aceeași forță distructivă. Susțin însă pe deplin această dovadă palpabilă a solidarității europene.

Maria Petre (PPE-DE), *în scris –* Am votat în favoarea acestui raport deoarece contribuie la mobilizarea mult mai rapidă a Fondului de Solidaritate. În 2006, plata efectuată de Uniunea Europeană prin intermediul Fondului de Solidaritate pentru ajutorul României după inundațiile din aprilie și august a întârziat un an. Remarc cu satisfacție că procedurile s-au îmbunătățit și permit o intervenție promptă a Uniunii în țările care s-au confruntat cu o catastrofă naturală majoră sau o catastrofă ieșită din comun.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Böge privind mobilizarea Fondului de Solidaritate a Uniunii Europene. Sunt de acord cu faptul că au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate care condiționează mobilizarea Fondului în cazul solicitării formulate de România ca urmare a inundațiilor care au afectat țara în iulie. Inundațiile au provocat într-adevăr pagube grave atât mediului, cât și oamenilor care trăiesc în cele cinci regiuni afectate. De aceea, consider că este firesc ca Fondul să fie mobilizat, nu în ultimul rând pentru că suma în chestiune se încadrează în limita anuală stabilită de acordul interinstituțional din mai 2006.

- Raport: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris –* Am votat în favoarea Raportului elaborat de doamna eurodeputat Jutta Haug (Germania), deoarece solicită mobilizarea sumei de 11,8 milioane EUR din Fondul de Solidaritate al UE (FSUE) pentru a ajuta victimele inundațiilor care au afectat România în iulie 2008.

Acest gest reprezintă răspunsul UE la solicitarea de asistență din partea României. Cererea se referă la cinci județe (Maramureș, Suceava, Botoșani, Iași și Neamț). 241 de localități românești, cu o populație totală de 1,6 milioane de locuitori, au suferit în mod direct în urma catastrofei care a distrus parțial sau total locuințele și culturile agricole.

Am votat cu gândul la oamenii care și-au pierdut în inundații casele, bunurile, animalele și chiar membri ai familiilor lor. Președintele Consiliului Județean Suceava, domnul Gheorghe Flutur, a pledat pentru cauza lor la Bruxelles, în Parlamentul European.

Consider că România are nevoie de o sumă mai mare pentru remedierea distrugerilor cauzate de inundații, iar asistența europeană este necesară și binevenită.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Prima rectificare bugetară pentru 2009 este legată de mobilizarea Fondului de Solidaritate al UE pentru România, ca urmare a inundațiilor care au afectat țara în iulie 2008.

Confruntat cu o pagubă directă care se ridică la aproximativ 471,4 milioane de euro, (abia acum) se pregătește mobilizarea a doar 11,8 milioane de euro din acest Fond care, astfel, demonstrează încă o dată nevoia urgentă a unei revizui.

Obiectivul acestui Fond este de a permite o reacție rapidă, eficientă și flexibilă din partea Comunității la „situații de urgență” din diferite state membre. Acesta este motivul pentru care, în ciuda acestor incoerențe, sprijinim mobilizarea pentru România.

Însă acești 11,8 milioane de euro alocați vor fi deduși din linia bugetară pentru Fondul European de Dezvoltare Regională (obiectivul convergenței). Cu alte cuvinte, „solidaritatea” față de România este finanțată din fondurile destinate țărilor și regiunilor celor mai puțin dezvoltate, inclusiv României. Este ceea ce se poate numi solidaritate între „săraci” sau, cu alte cuvinte, între așa-numitele „țări de coeziune”/regiuni de convergență...

Nu suntem de acord cu folosirea fondurilor de coeziune - mai ales când criza socio-economică se înrăutățește - în condițiile în care sunt disponibile alte fonduri, cum ar fi cele destinate militarizării UE.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris – Am votat în favoarea raportului privind mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene pentru România întrucât consider că ajutorul financiar acordat țării noastre reprezintă un sprijin important și necesar pentru localitățile lovite de viituri în luna iulie a anului trecut. Regiunea de Nord-Est a României a fost grav afectată: 214 localități și mai mult de 1,6 milioane de oameni au suferit în mod direct din cauza dezastrului. Aportul financiar al Comisiei Europene de 11,8 milioane euro vine în sprijinul investițiilor în reabilitarea infrastructurii de transport și canalizare, consolidarea albiei râurilor și lucrări de îndiguiri, pentru prevenirea unor astfel de catastrofe naturale în viitor.

Consider că depistarea timpurie a cauzelor care duc la producerea de dezaastre naturale de această amploare sau chiar mai grave reprezintă cel mai important pas pentru protejarea cetățenilor Europei.

Având în vedere schimbările climatice cu care ne confruntăm, susțin instituirea de instrumente de monitorizare a factorilor de mediu din fiecare regiune în parte, precum și alocarea unui buget adecvat pentru acestea. Zonele de convergență sunt cele mai expuse pericolului de a fi afectate de catastrofe naturale, iar pentru realizarea politicii de coeziune economică, socială și teritorială, o atenție deosebită trebuie îndreptată înspre acestea.

Rovana Plumb (PSE), în scris – Domeniile sensibile la efectele schimbărilor climatice sunt, în principal: resursele de apă, agricultura, energia, silvicultura și biodiversitatea și, nu în ultimul rând, sănătatea populației.

Fenomenele meteo extreme din ultimii ani înregistrate în România au avut ca rezultat inundații și secetă și conduc la necesitatea abordării cu maximă seriozitate, competență și responsabilitate problematica schimbărilor climatice.

Ca social-democrată am votat acest raport deoarece suma alocată de 11,8 milioane EURO prin rectificarea bugetară sprijină România în efortul de adaptare la schimbările climatice pentru înlăturarea efectelor inundațiilor prin realizarea de lucrări de protecție cu caracter local (protecția așezărilor umane, amenajarea bazinelor prin lucrări de ameliorare a torentelor și creșterea suprafeței împădurite) și nu în ultimul rând implicarea și educarea populației în vederea unui comportament adecvat înainte, în timpul și după trecerea inundațiilor.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris – Am votat în favoarea raportului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009. Raportul vizează mobilizarea unei sume de 11,8 milioane EUR în credite de angajament și de plată din Fondul de solidaritate al UE, în urma efectelor inundațiilor care au afectat România în iulie 2008.

Susțin inițiativa Comisiei Europene prin care UE își arată solidaritatea față de județele Suceava, Iași, Neamț, Botoșani și Maramureș, care au suferit în urma inundațiilor din iulie 2008.

Prin votul de azi, plenul Parlamentului European validează decizia Comisiei pentru bugete din 24 februarie 2009. În ședința respectivă, Președintele Consiliului Județean Suceava, Gheorghe Flutur, a prezentat situația regiunii afectate de inundații, susținând solicitarea de fonduri cu imagini și cu o situație statistică a distrugerilor în urma calamităților naturale care au afectat zona.

El a precizat că au fost trimise avertizări și a menționat că, împreună cu autoritățile din regiunea ucraineană Cernăuți, s-a convenit înființarea unui sistem de alertă rapidă în cazul unor calamități, în continuarea acestui proiect urmând să fie realizate alte programe de cooperare transfrontalieră pentru situații de urgență

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Haug privind rectificarea bugetară pentru anul financiar 2009, care ia în considerare pagubele grave provocate de inundațiile care au afectat România în iulie 2008. Mi-am exprimat deja sprijinul pentru raportul dlui Böge privind mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene în acest caz particular și doresc să îmi confirm sprijinul pentru această măsură, în măsura în care se concentrează, astfel cum a fost stipulat în acordul interinstituțional din 2006, pe asigurarea rapidă și eficientă a unor condiții de trai decente în regiunile afectate de dezastrul natural, și nu pe acordarea de indemnizații pentru pagubele suferite de indivizi particulari.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris* – Am votat Propunerea de rezoluție a Parlamentului European privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009 (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008(BUD) deoarece aceasta a vizat mobilizarea unei sume de 11,8 milioane EUR în credite de angajament și de plată din Fondul de solidaritate al UE, în urma efectelor inundațiilor care au afectat România în iulie 2008.

- Raport: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris* – Malta este unul dintre principalele state UE cu un tonaj substanțial în registrele sale. Pe de altă parte, își îndeplinește obligațiile ca stat de pavilion, în conformitate cu convențiile internaționale.

Cele trei obligații principale sunt: (a) să aplice dispozițiile Codului privind statul de pavilion; (b) să adopte măsurile necesare pentru efectuarea unui audit independent al administrației lor, cel puțin o dată la cinci ani, în conformitate cu normele OMI; (c) să adopte măsurile necesare cu privire la inspecția și supravegherea navelor, precum și la problema certificatelor statutare și a certificatelor de derogare, astfel cum a fost stabilit în convențiile internaționale.

O nouă cerință este ca, înainte de a permite operarea unei nave căreia i s-a acordat dreptul de a arbora drapelul, statul membru în chestiune trebuie să adopte măsurile adecvate pentru a garanta faptul că nava respectivă respectă normele și reglementările internaționale aplicabile și, în special, registrele de securitate ale navei.

David Martin (PSE), *în scris* – Această legislație va consolida legislația UE existentă în domeniul siguranței și va transpune principalele instrumente internaționale în legislația comunitară. Susțin această legislație pentru că recunoaște necesitatea de a supraveghea îndeaproape societățile de clasificare, care îndeplinesc sarcini esențiale în menținerea siguranței pe mare ca urmare a concentrării importante a competențelor lor.

- Raport: Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), *în scris* – (FR) Opt texte legislative care alcătuiesc un pachet maritim tocmai au fost adoptate de către Parlamentul European. Salutăm acest lucru, pentru că pachetul în chestiune acoperă nu doar indemnizațiile pentru pasageri, ci și inspecțiile, controlul de stat al porturilor, anchetele privind accidentele de transport și alegerea autorității autorizată să decidă locul de refugiu al vaselor aflate în pericol.

Mingea se află acum în terenul statelor membre pentru că nu este de ajuns să legiferăm: această legislație trebuie transpusă în legislațiile naționale.

Primul test va fi cel al monitorizării pavilioanelor de complezență care aparțin țărilor europene. Aceste pavilioane sunt folosite pentru a ocoli reglementările sindicale, fiscale, de recrutare, de siguranță și de mediu ale țărilor care dețin proprietatea reală asupra navelor.

Cipru și Malta se află încă în topul celor cinci pavilioane de complezență în ceea ce privește navele pierdute.

Este regretabil să constatăm că, în ciuda eforturilor depuse de la naufragiul petrolierelor *Prestige* și *Erika*, situația nu s-a îmbunătățit mai deloc. Navele aflate sub pavilioane de complezență, care nu se conformează standardelor, denaturează prețurile la transport. Așa-numitele țări bogate reacționează creându-și propriul pavilion (bis) pentru a combate pierderile de fraht.

În realitate, dacă vrem într-adevăr să scăpăm de aceste epave plutitoare, Uniunea Europeană trebuie să combată ultraliberalismul.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui de Grandes Pascual privind normele și standardele pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor. Am explicat deja motivele care mă îndeamnă să sprijin munca depusă de raportor în legătură cu al treilea pachet maritim și avantajele pe care măsurile avute în vedere le-ar putea aduce în ceea ce privește siguranța transportului maritim și ameliorarea legislației existente. Astfel, confirm votul meu în favoarea raportului.

- Raport: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris* – (PL) Am votat pentru adoptarea raportului privind textul comun aprobat de comitetul de conciliere pentru o Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului de port (reformare). Sunt de acord cu obiectivele celui de-al treilea pachet maritim.

Cele șapte propuneri ale pachetului vizează prevenirea accidentelor prin îmbunătățirea calității pavilioanelor europene, revizuirea legislației privind controlul statului de port și monitorizarea traficului maritim, precum și prin îmbunătățirea normelor legate de societățile de clasificare. Propunerile vizează, de asemenea, garantarea unei reacții eficiente în caz de accident prin dezvoltarea unui cadru armonizat pentru anchetarea accidentelor, introducând norme privind indemnizațiile pentru pasageri în caz de accident, precum și norme privind răspunderea proprietarilor de nave, însoțite de un sistem de asigurări obligatorii.

Doresc să-mi exprim susținerea pentru acordul la care s-a ajuns, în special în ceea ce privește următoarele puncte: extinderea domeniului de aplicare pentru a include și navele care fac escală într-o zonă de ancoraj, creșterea numărului de inspecții ale navelor și interzicerea permanentă a navelor în anumite condiții.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Vlasto privind controlul statului de port, care face parte din al treilea pachet maritim. Sunt de acord cu acea parte din acord care prevede extinderea domeniului de aplicare al directivei la navele care fac escală într-o zonă de ancoraj și cu partea care prevede creșterea numărului de inspecții ale navelor din categoria celor cu grad ridicat de risc. Aici mă refer la necesitatea ca evaluarea unui astfel de risc să fie cât mai exactă și independentă posibil. De asemenea, sunt de acord că, în anumite condiții, ar trebui ca navelor să li se refuze permanent accesul, în scopul de a garanta niveluri de siguranță adecvate pentru operatori și pasageri.

- Raport: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún și Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *în scris* –Salutăm schimbarea accentului din această rezoluție și unele dintre propunerile pozitive legate de reglementarea sectorului financiar, inovație, eficiență energetică și investiții, precum și recunoașterea nevoii de a proteja forța de muncă, de a crea locuri de muncă, de a combate sărăcia și de a ne concentra pe cele mai vulnerabile grupuri din societate.

Totuși, logica Strategiei de la Lisabona este greșită și trebuie revizuită în mod fundamental, în special în contextul noii situații economice.

În plus, trei dintre propunerile specifice ale rezoluției sunt obtuze și contraproductive, cum ar fi insistența pe dereglementare și pe practicile de ocupare a forței de muncă flexibile, care ar conduce la o scădere a drepturilor lucrătorilor.

Din aceste motive, ne-am abținut de la votul final privind acest raport.

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris – (PL)* Am votat în favoarea adoptării raportului privind textul comun aprobat de comitetul de conciliere pentru o Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime.

Sunt de acord cu obiectivele celui de-al treilea pachet maritim.

Cele șapte propuneri ale pachetului vizează prevenirea accidentelor prin îmbunătățirea calității pavilioanelor europene, revizuirea legislației privind controlul statului de port și monitorizarea traficului maritim, precum și prin îmbunătățirea normelor referitoare la societățile de clasificare. Propunerile vizează, de asemenea, garantarea unei reacții eficiente în caz de accident prin dezvoltarea unui cadru armonizat pentru anchetarea accidentelor, introducând norme privind indemnizațiile pentru pasageri în caz de accident, precum și norme privind răspunderea proprietarilor de nave, însoțite de un sistem de asigurări obligatorii.

Ca raportor alternativ la raportul dlui Sterckx, doresc să îmi exprim întregul sprijin pentru documentul supus la vot.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* Cred că pachetul maritim ar trebui considerat ca un întreg, în conformitate cu abordarea pe care Parlamentul a ales-o întotdeauna când a tratat părțile sale individuale. Prin urmare, am votat în favoarea raportului dlui Sterckx referitor la stabilirea unui sistem de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime, deoarece acest sistem se integrează într-un context mai amplu care vizează ameliorarea siguranței traficului maritim și facilitarea metodelor de gestionare a acestuia, aspecte pe care le-am susținut deja cu multe ocazii. În cazul de față, utilizarea tehnologiei pentru monitorizarea navelor va facilita stabilirea responsabilității în caz de accidente și va ameliora procedurile de plasare a navelor în „locuri de refugiu”. Din acest motiv, doresc să susțin raportul votând în favoarea lui.

- Raport: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), *în scris - (FR)* Am votat în favoarea raportului lui Jaromír Kohlíček, membru ceh al Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, privind anchetarea accidentelor în sectorul transportului maritim.

Acest text pune accentul pe nevoia de a defini, la scară europeană, orientări clare și obligatorii pentru a asigura o monitorizare eficientă a accidentelor maritime. Raportul răspunde îngrijorărilor care au urmat naufragiului petrolierului *Erika* în largul coastelor franceze. Pentru a evita noi astfel de cazuri de gestionare defectuoasă, Uniunea Europeană a hotărât impunerea unui cadru strict, care tratează toate aspectele tehnice și toate procedurile ce trebuie urmate în cazul unui accident: metodologia anchetelor, o bază de date europeană pentru accidentele maritime, recomandări de siguranță etc.

Împărtășesc opinia că este esențial să facem din zona maritimă europeană una dintre cele mai sigure și exemplare din lume. Este și obiectivul pachetului maritim „*Erika III*”, din care face parte raportul. Este un real progres nu doar pentru sectorul maritim, ci și pentru mediu, adesea victimă colaterală a unei conduite ignorante pe mare.

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris - (PL)* Am votat în favoarea adoptării raportului privind textul comun aprobat de comitetul de conciliere pentru o Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a principiilor fundamentale de reglementare a investigării accidentelor în sectorul transportului maritim și de modificare a Directivelor 1999/35/CE și 2002/59/CE. Sunt de acord cu obiectivele celui de-al treilea pachet maritim.

Cele șapte propuneri ale pachetului vizează prevenirea accidentelor prin îmbunătățirea calității pavilioanelor europene, revizuirea legislației privind controlul statului de port și monitorizarea traficului maritim, precum și prin îmbunătățirea normelor referitoare la societățile de clasificare. Propunerile vizează, de asemenea, garantarea unei reacții eficiente în caz de accident prin dezvoltarea unui cadru armonizat pentru anchetarea accidentelor, introducând norme privind indemnizațiile pentru pasageri în caz de accident, precum și norme privind răspunderea proprietarilor de nave, însoțite de un sistem de asigurări obligatorii.

Doresc să-mi exprim susținerea pentru acordul la care s-a ajuns, în special în ceea ce privește următoarele puncte: metodologia de investigare a accidentelor, decizia privind investigația, tratamentul echitabil al marinarilor și protecția martorilor/confidențialitatea dosarelor.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Kohlíček privind investigarea accidentelor în sectorul transportului maritim. Mult prea adesea, este dificil de stabilit cine este responsabil pentru accidente minore sau grave pe mare. Mă gândesc la investigațiile care au urmat dezastrelor naturale provocate de accidentul în care a fost implicat petrolierul *Prestige* și la multe altele care, din nefericire, încă se mai produc. Transportul maritim merită o atenție deosebită pentru că, pe lângă faptul că în termeni relativi este cel mai economic, este și unul dintre cele mai periculoase din punctul de vedere al consecințelor pentru mediu în caz de accident. Prin urmare, cred că este necesar să fie stabilite orientări clare și obligatorii cu privire la modul de desfășurare a investigațiilor tehnice a accidentelor navale, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații pentru evitarea accidentelor în viitor. De aceea am votat în favoarea raportului.

- Raport: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Costa privind răspunderea transportatorilor de persoane pe mare în caz de accidente. Sunt de acord cu domnia sa că este foarte indicată includerea dispozițiilor Convenției de la Atena din 1974 cu privire la transportul de persoane și al bagajelor acestora pe mare în legislația europeană, având în vedere că diferențele la nivel național care există încă fac imposibilă garantarea unui grad adecvat de răspundere și asigurare obligatorie în cazul accidentelor care implică persoane. Deși nu este și cazul celorlalte mijloace de transport, consider că legislația trebuie adaptată scopului și în cazul transportului maritim.

- Raport: Gilles Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Intenționez să votez în favoarea raportului dlui Savary privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime, pentru că sunt de acord cu recomandările făcute de către raportor cu privire la necesitatea de a garanta faptul că obligația de a avea asigurare este îndeplinită de către proprietarii navelor care intră în apele aflate în jurisdicția oricărui stat membru, inclusiv prin aplicarea de sancțiuni în cazul în care se descoperă că o navă nu are la bord un astfel de certificat. Sunt de acord că

valoarea asigurării trebuie stabilită la plafonurile prevăzute de Convenția LLMC din 1996, care garantează că victimelor accidentelor maritime li se acordă indemnizații corespunzătoare. Prin urmare, sprijin recomandarea raportorului de a aproba proiectul de recomandare la care s-a căzut de comun acord cu Consiliul.

- Raport: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Susțin raportul dlui Fernandes privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion. Acesta demonstrează determinarea Parlamentului de a menține integritatea celui de-al treilea pachet maritim, chiar dacă se confruntă cu întreruperi din partea Consiliului legate de anumite aspecte, cum ar fi subiectul acestei recomandări. Din acest motiv, sprijin munca depusă de dl Fernandes și de membrii Comisiei pentru transport și turism. Cred că plusul de valoare al acordului politic la care s-a ajuns trebuie considerat în toată semnificația sa, mai ales pentru că solicită statelor membre să introducă un sistem al managementului de calitate pentru autoritățile lor maritime și să respecte normele internaționale din acest domeniu, cele mai importante fiind acelea care rezultă din convențiile organizațiilor maritime internaționale. Pe lângă avantajele aduse pavilionului european în ceea ce privește calitatea și siguranța, propunerea va face posibilă ameliorarea condițiilor de concurență din cadrul Comunității și, de aceea, consider că trebuie sprijinită.

- Raport: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), *în scris – (GA)* Țările Europei trebuie să colaboreze pentru a realiza obiectivele legate de mediu ale Uniunii. Totuși, pentru a garanta că politica de mediu a UE este una durabilă, trebuie avute în vedere atât principiile UE, cât și diferitele caracteristici și nevoi ale fiecărui stat membru.

Raportul privind eurovinietele contrazice aceste obiective în cazul statelor periferice ale Uniunii Europene.

Recomandările referitoare la euroviniete ar penaliza țările periferice, iar țările din centrul Europei ar profita pe deplin. După părerea mea, recomandările privind eurovinietele contrazic principiile pieței unice și cred că discriminează pe motive geografice anumite țări. Irlanda este o insulă situată la marginea Europei. Camioanele din alte țări nu vor tranzita Irlanda, în schimb vehiculele grele de marfă ale noastre vor trebui să plătească taxe în multe țări din Europa. Nu putem evita această situație: trebuie să ne facem afacerile, trebuie să importăm și să exportăm mărfurile. Potrivit propunerii eurovinieta, țările situate în centrul Europei vor fi avantajate pentru că nu vor trebui să plătească aceleași taxe. Nu este nici corect, nici cinstit să tolerăm o astfel de discriminare bazată pe situarea geografică a țărilor.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris –* Directiva privind eurovinieta a fost elaborată pentru a armoniza sistemele de taxare pe drumurile europene - inclusiv taxele pentru vehicule, taxele legate de utilizarea infrastructurii de drumuri - și stabilește mecanisme corecte pentru acoperirea costurilor de infrastructură de către transportatori. Recentă revizuire a directivei de către Comisie propune modificări suplimentare ale directivei; acestea ar fi evaluarea costurilor pentru impactul asupra mediului al VGM (vehiculelor grele pentru transportul de marfă) în termeni de poluare fonică, congestioneare și poluarea aerului.

Țările cu volum mare de trafic de tranzit au opinii foarte diferite față de țările mai periferice, ca a mea, care depind de un volum mare de trafic pentru importul și exportul mărfurilor. Deși corecte, acestea ar trebui implementate într-o manieră treptată și echitabilă. Sunt aspecte pe care nu ne permitem să le ignorăm. VGM-urile sunt legate de constrângeri de timp și calendare externe, cum ar fi cele ale operatorilor de bacuri. Construcția unui pasaj portuar în Dublin a contribuit mult la reducerea traficului VGM-urilor prin centrul orașului, a îmbunătățit calitatea aerului și a redus poluarea fonică. A fost o investiție care a meritat.

Nu sunt convins de nevoia de a crea o autoritate europeană independentă pentru a fixa nivelul taxelor și consider că acest aspect intră în domeniul subsidiarității.

Françoise Grossetête (PPE-DE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea raportului El Khadraoui privind taxarea vehiculelor grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

Este important să se dea posibilitatea statelor membre de a aplica taxe „mai inteligente” în sectorul transporturilor pentru a acoperi costurile externe și de a încuraja, astfel, un comportament mai durabil.

Dacă poluarea fonică și a aerului trebuie avute în vedere, nu același lucru este valabil pentru ambuteiaje, care nu sunt cauzate doar de vehiculele grele. O astfel de taxă ar fi discriminatorie, din moment ce autovehiculele private sunt, de asemenea, responsabile de ambuteiaje.

Mai mult, acest sector plătește consecințele crizei economice prin prețul petrolului și costurile care rezultă din livrarea mărfurilor. IMM-urile din sectorul transportului rutier nu vor putea suporta costurile suplimentare în contextul actualei crize economice.

Ar trebui întreprinse mai multe pentru a adapta infrastructura rutieră la creșterea traficului și, mai ales, pentru a ne angaja în dezvoltarea unui transport durabil, care să privilegieze mijloacele de transport cu emisii reduse de carbon.

Ca reprezentantă aleasă a regiunii Rhône-Alpes, pot vorbi despre incapacitatea de adaptare a multor sectoare de drumuri din Valea Ronului.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris – (PL) În timpul votului de azi, Parlamentul European a adoptat un proiect de directivă privind eurovinetele care permite statelor membre să impună taxe pentru folosirea infrastructurii de drumuri de către vehiculele grele de marfă.

În votul final, am votat împotriva directivei. Cred că introducerea dispozițiilor acestei directive va majora costurile suportate de către întreprinderile care furnizează servicii de transport. Aceste costuri sunt mai ales în detrimentul IMM-urilor, care nu dispun de resurse financiare suficiente pentru a-și schimba mașinile. Mai mult, astfel de dispoziții pot provoca, de asemenea, dificultăți suplimentare întreprinderilor în contextul actualei crize financiare, în condițiile în care multe întreprinderi se confruntă cu dificultăți tot mai mari în a obține credite.

Trebuie, desigur, să găsim metode de a folosi vehicule mai ecologice pe drumurile noastre. Însă, nu trebuie să folosim metode care nu sunt decât o altă modalitate de a taxa întreprinderile.

Jim Higgins (PPE-DE), în scris –În numele colegilor mei Fine Gael din Parlament, aș dori să explic că am votat împotriva raportului El Khadraoui privind taxarea VGM-urilor din cauza preocupărilor cu privire la temeiul juridic al propunerii, preocupări legate de folosirea obligatorie a plăților electronice și de dispozițiile privind repartizarea veniturilor. Sprijinim pe deplin principiile pe care se întemeiază propunerea, dar considerăm că modul de aplicare a principiilor prevăzut de raport este greșit.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), în scris –Nu doar că am votat împotriva acestui raport, dar consider că este periculos pentru piața comună europeană. Și asta din cauza caracterului său incorect și a faptului că acționează ca o taxă ascunsă. Mai mult, nu va contribui la protecția mediului. În contextul actualei crize, este cumva absurd. Acest gen de reglementări arată că UE le întoarce spatele cetățenilor săi.

Jörg Leichtfried (PSE), în scris – (DE) Am votat în favoarea acestui compromis rezonabil privind noua eurovinetă. Împreună cu Grupul Socialist din Parlamentul European, am luptat ani de zile - cu o opoziție imensă din partea conservatorului Grup al Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni - pentru ca aceste costuri externe (zgomot, ambuteiaje, poluare) să fie incluse în calcularea taxelor, în scopul de a transfera sarcinile financiare de la contribuabili la poluatori, adică traficul de vehicule grele pentru transportul de marfă.

Nu sunt de acord cu rezultatul probabil al compromisului privind ambuteiajele deoarece, ca rezultat al majorității situațiilor, a fost posibilă recunoașterea acestora drept costuri externe doar cu condiția ca acest lucru să se aplice nu doar vehiculelor grele de marfă, ci tuturor factorilor de ambuteiaj, inclusiv autovehiculelor.

Este, de asemenea, posibil ca nici emisiile de CO₂ să nu fie incluse în calcul din cauza opoziției de neînțeles a PPE-DE. Amendamentul pe care l-am prezentat comisiei, prin care solicit o taxă minimă pentru toate părțile Rețelei transeuropene de transport, nu a primit o majoritate a voturilor. Voi introduce această propunere din nou, cu prilejul discuțiilor viitoare pe acest subiect.

O caracteristică pozitivă a Austriei ține de faptul că costurile externe și așa-numita suprataxă alpină (o taxă mai mare în regiunile alpine) nu vor fi probabil compensate. Ceea ce înseamnă că Austria poate taxa mai mult regiunile alpine sensibile, taxând, în același timp, pentru costurile externe. Ca urmare, va fi posibilă o taxă Brenner mai mare.

David Martin (PSE), în scris –Sprijin acest raport care ar trebui să încurajeze trecerea de la transportul rutier la cel feroviar. Raportul face parte dintr-un pachet de inițiative menit să asigure un transport durabil, precum și faptul că utilizatorii vor trebui să plătească doar costurile de transport legate direct de utilizarea respectivului mijloc de transport. Taxele vor fi aplicate pentru poluarea fonică locală, poluarea aerului, precum și pentru daune/costuri de infrastructură. Astfel va fi creat un sistem mai corect conform cu principiul „poluatorul plătește”, cuprinzând măsuri de siguranță pentru a garanta transparența pieței și evita discriminările.

Andreas Mölzer (NI), *în scris – (DE)* Traficul vehiculelor grele de marfă în Europa s-a intensificat odată cu extinderea UE către est, fapt evident în multe state membre, inclusiv în Austria. Problema este că unii dintre acești factori determină costuri externe mari care trebuie suportate de public. Transportul greu de mărfuri din Europa este unul dintre acești factori, altul fiind centralele nucleare.

Dacă se impune o taxă vehiculelor grele de marfă fără ca, în același timp, să se dezvolte căile ferate și să fie înlăturate obstacolele transfrontaliere existente în transportul feroviar, atunci am vota pur și simplu pentru mărfuri mai scumpe și nu am ameliora cu nimic sănătatea oamenilor și nici nu am reduce poluarea.

Cred că este contraproductiv să sancționăm pe cineva aflat în ambuteiaj. Nu am face decât să determinăm o mutare a traficului în sate și orașe mici, fapt care nu este de dorit. Pe termen lung, singura opțiune este să dezvoltăm infrastructura, ceea ce înseamnă că trebuie să facem transportul public local mai atractiv. Eurovinieta analizată astăzi pare să fie un compromis rezonabil, motiv pentru care am votat în favoarea ei.

Cristiana Muscardini (UEN), *în scris – (IT)* Doamnă președintă, protecția mediului și siguranța rutieră, scopurile cuprinse în proiectul de directivă în chestiune, reprezintă două obiective pe care Uniunea Europeană trebuie să și le propună cu determinare să le realizeze pentru a avea o politică a transportului mai atentă la așteptările și drepturile cetățenilor. Astfel, sunt binevenite un număr de amendamente la directiva CE din 1999 care prevăd taxarea vehiculelor grele de marfă care utilizează anumite drumuri. Acești pași trebuie să fie rezonabili și graduali pentru a evita colapsul unui important sector al economiei în contextul gravei crize economice actuale, un sector bazat aproape exclusiv pe întreprinderi mici și mijlocii.

Mai mult, Europa nu a creat încă un sistem intermodal complet și eficient care să asigure o tranziție substanțială a cheltuielilor de transport către sectoare mai puțin poluante. În aceste circumstanțe și datorită caracteristicilor și eficienței sale, transportul rutier este cel mai utilizat sistem în lumea producției.

Cu votul meu de astăzi, doresc să subliniez importanța de a lua măsuri graduale, dar semnificative, și nu doar simbolice, pentru un transport rutier mai sigur și mai ecologic, fără penalități ilogice și contraproductive pentru industrie.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Sprijin eforturile dlui El Khadraoui privind taxarea vehiculelor grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, și de aceea am votat în favoarea raportului său. Nu sunt de acord cu anumite puncte cum ar fi includerea sau nu a anumitor costuri externe în taxă, dar sunt de acord cu principiul „poluatorul plătește”. Excelenta muncă a dlui El Khadraoui subliniază necesitatea de a alocă veniturile generate de taxe în întregime sectorului transporturilor. În cele din urmă, cred că veniturile generate de taxarea costurilor externe nu trebuie să devină doar o altă formă de taxare.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris – (NL)* Propunerea pe care o vom vota azi este o revizuire și o extindere a Directivei eurovinieta și stipulează normele de taxare pentru drumuri. În conformitate cu propunerile adoptate, de acum înainte, statele membre pot transfera costurile poluării aerului, zgomotului și ale ambuteiajelor către vehiculele grele. O veste bună pentru contribuabili. În prezent plătim încă pentru pagubele provocate de poluarea aerului. În curând, poluatorul va fi cel care va plăti. Mai mult, în acest fel, încurajăm companiile de transport să investească în vehicule mai ecologice.

Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport, nu în ultimul rând pentru că taxa pentru ambuteiaj a fost inclusă ca un cost extern suplimentar pentru regiunile montane. Ambuteiajele sunt un factor major care contribuie la poluarea aerului, poluarea fonică și deșeurile de combustibili. Dacă am utiliza veniturile din aceste taxe pentru a investi în transportul feroviar sau maritim, am găsi o soluție atât pentru problema traficului, cât și pentru cea a schimbărilor climatice. În plus, întârzierile ca urmare a ambuteiajelor provoacă pagube economice grave în sectorul transportului.

Din nefericire, costurile climatice ca urmare a volumului mare de fraht nu au fost incluse, deși sectorul transportului este unul dintre cei mai mari producători de emisii.

- Raport: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Doamnă președintă, am votat pentru raport. Transparența nu este doar un simbol, ci și un principiu pe care ar trebui să se întemeieze toate procedurile instituționale. Cetățenilor și organismelor de alegători trebuie să li se garanteze un acces cât mai mare la documentele instituțiilor europene pentru a le oferi posibilitatea de a participa în mod efectiv la procesul politic și pentru a putea trage la răspundere autoritățile publice pentru acțiunile lor. Din acest motiv am susținut puternic în trecut publicarea dosarelor parlamentare.

În ciuda progreselor făcute de instituțiile europene în ceea ce privește deschiderea și transparența, situația nu poate fi descrisă ca perfectă și această revizuire a Regulamentului (CEE) nr. 1049/2001 privind accesul publicului la documentele instituțiilor europene trebuie văzută ca un alt pas înspre realizarea unui mediu administrativ în care disponibilitatea informațiilor și accesul ușor la acestea sunt regula și nu excepția. În concluzie, aș dori să subliniez o realizare importantă: Parlamentul European folosește acum nu mai puțin de 23 de limbi oficiale și documentele Comunității Europene sunt disponibile în toate acestea. Acest fapt reprezintă o garanție a democrației.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *în scris* –(SV) Conservatorii suedezi au votat azi în favoarea raportului dlui Cashman A6-0077/2009 privind revizuirea Regulamentului nr. 1049/2001 privind accesul public, pentru a promova creșterea transparenței în cadrul instituțiilor europene. În ceea ce privește amendamentele 61 și 103 legate de articolul 5, credem că documentele de conciliere din a treia lectură trebuie să fie accesibile imediat după concilierea finală, spre deosebire de documentele care sunt examinate în timpul negocierilor. Documentele din trialoguri la prima și a doua lectură trebuie să fie accesibile integral pe tot parcursul procesului.

Chris Davies (ALDE), *în scris* –Este foarte regretabil faptul că, în procedurile menite să dezvolte principiul accesului public la documentele UE, Parlamentul a introdus precizarea că astfel de norme nu se aplică în cazul deputaților în PE. S-a afirmat că aceste norme nu ar face decât să le reia pe cele deja existente în statutul deputaților, dar cei mai mulți oameni vor privi acest lucru ca un alt caz de „o normă pentru ei și o alta pentru noi” și mă bucur că grupul liberal democrat nu a susținut amendamentele depuse de dl Nassauer.

Este foarte important ca detaliile privind toate decontările cheltuielilor făcute de deputați de către Parlament să fie făcute publice. Proprii noștri auditori au dezvăluit că unii dintre deputații europeni nu sunt deloc „onorabili”, ci, dimpotrivă, unii dintre ei sunt trișori și hoți. Principiul transparenței totale trebuie stabilit cât mai repede posibil dacă vrem ca cetățenii Europei să aibă încredere în această instituție.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* –(IT) Am votat în favoarea raportului dlui Cashman privind accesul la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Sprijin inițiativa sa laudabilă, menită să reducă decalajul dintre normele comune privind „informațiile clasificate” (așa-numitele documente sensibile citate în actualul Regulament nr. 1049/2001) prin menținerea la nivel de reglementare a unor principii bune desprinse din normele de securitate internă ale Consiliului și ale Comisiei, în măsura în care aceste principii pot fi aplicate și unui organism parlamentar. În sfârșit, sprijin obiectivul general cuprins în raportul dlui Cashman de a modifica acest regulament pentru a crește gradul de transparență fără a face acest instrument prea specific și greu de implementat.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris* –(NL) Fără îndoială, regulamentul din 2001 a însemnat o mai mare transparență față de cetățeni prin acordarea accesului public la documentele instituțiilor europene. O revizuire a acestui regulament este binevenită după șapte ani de experiență practică. Ce putem observa? În 2006, Parlamentul European a făcut mai multe propuneri de modificare a regulamentului cu scopul de a crește transparența și mai mult, însă Comisia nu le-a acordat importanța cuvenită.

Ba mai mult, prezenta propunere a Comisiei de revizuire a regulamentului din 2001 conține norme mai stricte, ceea ce înseamnă mai puțină transparență. Potrivit acesteia, documentele privind negocierile comerciale sunt considerate confidențiale. Până la urmă, avem de ales între ciocan și nicovală. Prin urmare, susțin raportul Cashman pentru că, deși incomplet, reprezintă, per ansamblu, o îmbunătățire a prezentei propuneri din partea Comisiei. Totuși, o abordare mai radicală, care să respingă total propunerea Comisiei, ar fi fost preferabilă, deoarece acest fapt ar fi obligat Comisia să vină cu o nouă propunere mai bună, care ar fi fost doar în avantajul transparenței instituțiilor europene și ar fi creat într-adevăr o punte de legătură între prăpastia binecunoscută dintre instituțiile UE și cetățeni.

- Raport: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Doamnă președintă, după cum știm, actuala criză economică și financiară afectează întreaga Europă. Sunt foarte îngrijorat de situația țării mele, Italia. Criza înseamnă concedieri, iar familiile, care au tot mai puțini bani, cheltuiesc tot mai puțin. De aceea, avem nevoie de o intervenție puternică. Criza pare să fie deosebit de gravă, dar depinde de acțiunile noastre cât de profunde vor fi manifestările ei și cât timp va dura. Trebuie să ne unim forțele: o abordare europeană coordonată este crucială. Acum, mai mult ca niciodată, simțim nevoia presantă de a implementa reformele în mod riguros, pentru a crea locuri de muncă de calitate și bunăstare pentru cetățenii europeni. Trebuie să ne opunem

tendinței de restructurare radicală, să prevenim pericolul pierderii locurilor de muncă și să stopăm presiunile viitoare legate de reducerea salariilor și a plăților asigurărilor sociale.

Trebuie să putem reacționa la provocările asociate cu creșterea șomajului și excluderea socială. Mai mult, trebuie să îmbunătățim coordonarea eforturilor noastre, atât din partea UE, cât și a statelor membre, dar este la fel de important ca măsurile de abordare a crizei pe termen scurt adoptate în cadrul planului de redresare economică să fie în acord cu obiectivele pe termen lung ale Comunității, stabilite în Strategia de la Lisabona. De aceea am votat în favoarea raportului.

Carl Lang (NI), în scris - (FR) Este remarcabil că acest raport recunoaște mai multe eșecuri ale UE în materie de politică socială. Este vorba, în primul rând, de recunoașterea faptului că obiectivele cuprinse în strategia de la Lisabona nu vor fi realizate până în 2010. Apoi, există câteva cifre interesante privind rata crescândă a șomajului, care s-a ridicat de la 7% în 2008 la 8,7% în 2009 și, mai exact, de la 7,5% la 9,2% în zona euro. Cu alte cuvinte, este prevăzută o pierdere de 3,5 milioane de locuri de muncă.

Această observație dureroasă ar trebui să îi îndemne la reflecție pe proeuropeni în ceea ce privește reformele radicale care trebuie adoptate la nivelul statelor membre, pentru a limita cât mai mult consecințele dezastruoase ale crizei economice și financiare, o criză provocată de ultraliberalismul și globalizarea atât de dragi Bruxelles-ului.

În acest scop nu este credibil să susținem o astfel de politică destinată menținerii orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă în statele membre. Dimpotrivă, trebuie să punem sub semnul întrebării această logică autoritaristă și să redăm statelor controlul asupra resurselor lor economice și financiare, introducând, în același timp, preferința și protecția națională și comunitară, fapt care ar conduce la redresarea pieței interne și la creștere economică.

Andreas Mölzer (NI), în scris - (DE) Impactul crizei financiare care s-a declanșat în SUA se face acum simțit pe deplin în economia reală. Experții nu reușesc să se pună de acord cu privire la cel mai bun răspuns în fața crizei și la cea mai bună metodă de a stimula economia și de a menține sub control cifrele care indică șomajul.

Totuși, nici înainte de criza financiară situația pe piața muncii nu era chiar foarte bună. Tot mai mulți oameni au fost obligați să accepte locuri de muncă cu fracțiuni de normă sau normă redusă, iar locurile de muncă sprijinite de stat au fost desființate constant. Pentru o perioadă de timp, un număr tot mai mare de oameni au trăit la limita sărăciei, în ciuda faptului că muncneau. În contextul previziunilor sumbre referitoare la economie, este foarte probabil ca numărul persoanelor cu normă de muncă întreagă să scadă, iar lucrătorii cu fracțiuni de normă să își piardă și ei slujbele. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a evita șomajul în masă. Măsurile prezentate în acest raport nu prezintă nicio garanție că sunt adecvate sau satisfăcătoare în această privință. Din acest motiv, am votat împotriva raportului.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva raportului dlui Andersson. Deși, pe de o parte, cred că trebuie să ne unim forțele pentru a combate tendința către o restructurare radicală, pentru a preveni pericolul pierderii locurilor de muncă și pentru a opri reducerea salariilor și a indemnizațiilor sociale, consider că măsurile stabilite de Comisie sunt, în marea lor majoritate, insuficiente pentru a garanta o protecție corespunzătoare a structurii sociale și de ocupare a locurilor de muncă în Uniunea Europeană.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris - Criza economică actuală are și va avea și în viitorul apropiat repercusiuni asupra pieței de ocupare a forței de muncă.

Am votat Propunerea de rezoluție legislativă a Parlamentului European referitoare la „Liniile directe ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre” deoarece, alături de raportor, sprijin poziția Comisiei, care a propus (conform anexei la Decizia 2008/618/CE a Consiliului din 15 iulie 2008) ca politicile de ocupare a forței de muncă să fie menținute și pe parcursul anului 2009. Conform Comisiei, această abordare va crea un cadru solid în măsură să combată criza economică și financiară și să continue reformele structurale.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), în scris - (PT) Actuala criză este mai mult decât o criză economică și financiară. Este, în primul rând, o criză a încrederii. Cea mai dramatică manifestare a ei este nivelul șomajului. Însă șomajul nu înseamnă doar pierderea veniturilor, ci și pierderea încrederii în noi înșine și în ceilalți.

Pentru a reconstrui încrederea, trebuie să stabilim o strategie foarte clară pe termen mediu.

În acest sens, rolul liderilor politici este decisiv, datorită semnalelor și mesajelor pe care aceștia le transmit. Prudență, siguranță, rostirea adevărului și manifestarea opoziției față de o propagandă facilă privind obiective

neabordabile și renunțarea la autoelogiere sunt unele dintre bunele practici care ar putea contribui la reclădirea încrederii.

Pe de altă parte, trebuie să creăm locuri de muncă și, pentru ca acest lucru să fie posibil, trebuie să asigurăm condițiile necesare investițiilor de către întreprinderi.

Trebuie să acționăm rapid pentru că, dacă nu facem nimic în această privință, problemele financiare cu care se confruntă țările cu cel mai mare deficit din zona euro vor conduce la adâncirea recesiunii, la o creștere constantă a șomajului și la pierderea veniturilor de către întreprinderi și familii.

De aceea, am sprijinit raportul dlui Andersson, care propune menținerea în 2009 a orientărilor privind politicile de ocupare a forței de muncă.

- Propunere de decizie privind articolul 139 din Regulamentul de procedură (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris – (PT)* O nouă prelungire sau, cu alte cuvinte, o nouă amânare a aplicării dreptului tuturor deputaților europeni de a vorbi în Parlament în limba lor maternă și de a redacta toate documentele în limbile oficiale este de neînțeles și inacceptabilă. Au trecut deja câțiva ani de la aderarea anumitor țări, este în special cazul Irlandei și a Cehiei, pentru care restricțiile cu privire la utilizarea limbilor lor respective rămân, fără ca lingviștii de care este nevoie să fi fost găsiți. Justificarea invocată este vagă și neconsecventă, dar nu a fost acordată prioritatea financiară instruirii acestora, ceea ce ne facem să ne îndoim că ar exista vreo intenție bună în acest sens. Nu putem accepta nicio atingere adusă dreptului inalienabil la diversitate culturală și lingvistică în UE, care ar afecta și portugheza. Nu putem accepta o astfel de discriminare.

Încă o dată, ne afirmăm hotărârea de a proteja identitatea culturală a fiecărui stat membru și a tuturor limbilor naționale ca limbi de lucru. În acest context, votul nostru nu poate fi decât împotriva deciziei. Până la urmă, aceasta marchează transpunerea politicilor bugetare ale UE la nivel cultural și lingvistic, care acordă prioritate investițiilor în arme, în loc de a valoriza cultura și de a proteja locurile de muncă.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea propunerii Biroului privind o decizie de prelungire a aplicabilității articolului 139 din Regulamentul de procedură până la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi parlamentare.

- Raport: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Doamnă președintă, am votat în favoarea raportului. Sunt foarte îngrijorat de evenimentele recente din Italia. Asistăm la o „vânătoare de vrăjitoare” în ceea ce-i privește pe cetățenii români și pe romi, care are ca efect multe expulzări punitive. Guvernul italian s-a angajat într-o campanie de securitate obsesivă. Adoptarea de măsuri extreme în ceea ce privește comunitățile de romi ar putea, însă, exacerba situația deja foarte gravă în care se află aceste minorități și ar putea submina posibilitățile de integrare și includere socială. Nu trebuie să uităm că, în conformitate cu statul de drept, răspunderea penală este individuală și nu poate fi atribuită grupurilor colective. Abaterea de la acest principiu ar însemna un precedent periculos care ar conduce la incriminarea unor grupuri etnice întregi sau a emigranților de anumite naționalități.

Desigur, imigrația este o problemă care necesită coordonarea Europei pentru a consolida instrumentele juridice și polițienești capabile să lupte împotriva crimei organizate. Însă nu este suficient. Adoptarea unor politici clare de ocupare a forței de muncă pentru grupurile dezavantajate, inclusiv pentru forța de muncă romă, adoptarea unor măsuri de sprijin menite să faciliteze integrarea lor progresivă pe piața muncii și acordarea unei atenții sporite politicilor educaționale pentru tineri sunt de o importanță majoră.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* UE este o uniune de valori și, de aceea, responsabilă pentru menținerea respectării drepturilor omului între granițele sale. De aceea, prin intermediul statelor membre, are un rol important în recunoașterea situației vulnerabile a romilor și în facilitarea integrării acestora în societate. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), *în scris – (SV)* Am votat în favoarea raportului din proprie inițiativă al dnei Kósáné Kovács (A6-0038/2009) privind situația romilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii în UE. Raportul abordează o problemă foarte serioasă și indică în mod clar nevoia de a acționa pentru a combate excluderea gravă care afectează foarte mulți romi azi. Salutăm cooperarea între statele membre pentru a rezolva aceste probleme foarte serioase.

Totuși, dorim să subliniem că nu vedem în varietatea de soluții separate calea de a reduce această excludere. Nivelurile de impozitare speciale pentru angajatorii care angajează femeile române și alte măsuri similare sunt susceptibile de a avea ca efect întărirea excluderii și de a acționa împotriva integrării în societate.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris – Raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale este binevenit, evidențiind o nouă dimensiune a strategiei de incluziune a romilor, dezvoltată începând cu 2005 de-a lungul unei serii de rezoluții a Parlamentului European. Situația actuală a romilor demonstrează că nu s-au înregistrat suficiente progrese în ceea ce privește integrarea romilor, după ce Comisia a lansat în 2005 primul său apel în această direcție.

Raportul propune linii de acțiune importante în domeniul politicii pentru promovarea educației romilor și a încurajării discriminării pozitive pe piața muncii. Sprijinirea integrării romilor pe piața muncii prin măsuri de finanțare a formării și reformării, măsuri de promovare a activităților independente în rândul romilor, acordarea de credite de concesiune sau subvenții publice, precum și conceperea unor forme inovatoare de muncă în agricultură, reprezintă obiective pe care UE are datoria de a le coordona. Crearea unui grup de experți la nivelul Uniunii Europene, care să includă reprezentanți ai romilor, ar putea contribui, de asemenea, la coordonarea strategiei pentru romi a statelor membre și a utilizării fondurilor structurale și de coeziune.

Aștept ca aceste sugestii să motiveze Comisia Europeană îndeajuns ca să vină cu propuneri legislative în vederea obținerii unor rezultate vizibile în acest domeniu.

David Martin (PSE), în scris – Romii reprezintă cea mai mare minoritate din Uniunea Europeană și integrarea lor în societatea europeană este una dintre marile provocări cu care se va confrunta UE în următorii zece ani. Romii, o populație de aproximativ 10-12 milioane de oameni, nu au nicio șansă în fața sărăciei și a excluderii. Un grad atât de ridicat al handicapului social împiedică atingerea unui nivel de bază al demnității umane și asigurarea de șanse egale pentru romi. Salut acest raport care subliniază nevoia de a ameliora condițiile pentru toți europenii, indiferent de rasă.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris – Asigurarea egalității de șanse a minorității române în UE constituie abordarea justă pentru a preveni combaterea excluderii sociale și respectarea drepturilor acestei comunități. De aceea am votat în favoarea raportului doamnei Kovács, pe care îl consider foarte util.

Doresc, însă, să fac câteva precizări pentru a nuanța poziția mea în această privință.

Data fiind natura inherent transnațională a acestei minorități, o abordare eficientă privind drepturile romilor nu poate fi gestionată decât la nivel european. De aceea am propus crearea unei Agenții Europene pentru Romi, cu rolul de a asigura coordonarea, la nivel european, a politicilor care vizează această minoritate.

În al doilea rând, sprijinirea integrării minorității române nu se poate face prin măsuri fiscale cu caracter redistributiv, întrucât acestea nu pot rezolva problemele structurale care afectează comunitățile de romi. Modalitatea optimă de a sprijini această minoritate trebuie să se axeze pe programe educaționale, care să aibă rolul de a ajuta aceste comunități să dobândească competențele necesare pentru accesul pe piața muncii.

Pe de altă parte, o politică europeană privind minoritatea romă trebuie să vizeze promovarea toleranței și acceptării diferențelor culturale, punând accent pe conviețuirea pașnică în limitele impuse de legile statului în cauză și de normele la nivel european.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Am votat împotriva raportului dnei Kósáné Kovács privind situația socială a romilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii în UE. Am convingerea că această abordare nu face decât să creeze o nouă formă de discriminare fundamentală a romilor. Romii trebuie tratați ca toți ceilalți cetățeni, fără să li se acorde avantaje și concesiuni excesive în detrimentul altor cetățeni europeni, care au aceleași drepturi (și, mai ales, obligații) ca această populație.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris – (NL) Comunitatea romă este cel mai mare și mai dezavantajat grup minoritar din Uniunea Europeană. Cine analizează situația îndeaproape constată că este nevoie de o abordare coordonată pentru a îmbunătăți condițiile lor de muncă și de viață. Sunt încântat de faptul că acest raport solicită cursuri de formare adecvate și că poate spori șansele romilor pe piața muncii. În plus, capitalul social și uman trebuie consolidat prin concentrarea de la bun început pe integrarea lor în societatea europeană.

Este îmbucurător faptul că va fi alcătuit un grup de experți europeni, care va cuprinde și reprezentanți ai comunității române. De asemenea, propunerile de a crea parteneriate, de a mobiliza mijloace financiare suficiente și de a le monitoriza printr-o bază de date sunt excelente. Sprijin acest raport pentru că indică modalitățile

prin care putem îmbunătăți situația comunității rome. Pentru că, din păcate, rezoluția alternativă propusă de Grupul Socialist din Parlamentul European este prea slabă, nu o voi susține.

- Raport: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris –(LT)* Gestionarea cererii de petrol nu trebuie limitată doar la UE. Procentual, cantitatea globală de petrol consumată de UE va scădea treptat în anii următori. Creșterea uriașă a cererii în afara granițelor UE va determina această situație. Prin urmare, din punct de vedere al securității aprovizionării energetice în UE, este foarte important să reducem creșterea cererii și la nivel global, fără însă a periclita obiectivele de dezvoltare ale țărilor terțe sau ale UE. Promovarea mecanismelor de stabilire a prețurilor în economia de piață în țările terțe este, de asemenea, foarte importantă - de exemplu, după eliminarea subvențiilor de stat pentru combustibili.

Toate aceste măsuri necesită investiții. Investițiile sunt posibile doar dacă există capital suficient și dacă există speranță de profit. Prin urmare, este esențial să depășim cât mai repede actuala criză financiară, care se poate transforma într-o criză economică. În ultimul deceniu a crescut numărul problemelor care amenință viitorul securității în aprovizionarea cu petrol în UE. Totuși, dacă reușim să stimulăm voința politică și coordonarea internațională, cooperarea și inovația, acestea vor putea fi depășite, cu un impact atât asupra cererii, cât și a ofertei.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris* –Una peste alta, pot sprijini acest raport din proprie inițiativă al colegului meu, deputatul Reul. După cum au arătat ultimele luni, importanța securității energetice nu a fost niciodată mai acută. Cooperarea necesară între toate statele membre și nevoia de a profita de pachetul de stimulente lansat de curând de aproape toate statele membre și de Comisie subliniază necesitatea investițiilor în tehnologii regenerabile pentru a spori siguranța energetică și pentru a reduce emisiile de CO₂. În urma anilor de dependență de combustibilii fosili putem trage două concluzii ferme:

1. Trebuie să fim independenți de forțele geopolitice mondiale, conflictul Rusia/Ucraina din această iarnă demonstrând ravagiile politicii OPEC de stabilire a prețurilor.
2. Persistă nevoia de a îndeplini la timp obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂, care trebuie menținută ca prioritate esențială.

Nu putem ignora provocările economice și de mediu cu care ne confruntăm acum.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* Am votat împotriva raportului dlui Reul privind provocările legate de aprovizionarea cu petrol. Nu sunt de acord cu raportorul când afirmă că, potrivit mai multor estimări, va fi posibil să extragem cantități suficiente de petrol pentru a satisface cererea viitoare, dar doar prin taxarea suplimentară a consumatorilor și prin ameliorarea condițiilor pentru investiții. Deși am sprijinit inițiativele Comisiei de a evita creșterea prețurilor petrolului în următorii ani, nu cred că situația a fost analizată corect per ansamblu.

- Raport: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris* –Raportul prezentat de domnul deputat Jarzembowski face din „ecologizarea” transportului o prioritate și reprezintă un pas important către o abordare mai amplă care să conducă la un transport mai ecologic. O parte esențială a răspunsului la schimbările climatice o reprezintă modificarea mijloacelor și a metodelor noastre de transport, fie prin promovarea vehiculelor hibride avansate într-un transport în comun cât mai ecologic, fie printr-o eficiență crescândă a altor mijloace de transport.

Raportorul a avansat ideea aplicării de taxe la vehiculele grele pentru transportul de marfă (VGM) pentru poluarea pe care o produc, inclusiv poluarea fonică cauzată de transportul feroviar, în conformitate cu dispozițiile raportului. Este important să avem în vedere nevoile țărilor europene periferice care se confruntă cu mai multe bariere geografice și depind de o rețea de transport solidă pentru aprovizionarea țărilor lor și pentru creșterea economică. Trebuie să ne asigurăm că aceste măsuri sunt aplicate într-o manieră echitabilă. În ciuda acestor rezerve, mă bucur că pot susține acest raport.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Jarzembowski privind ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe. Părerea mea, care coincide cu cea a raportorului - care a elaborat un raport excelent - acesta pune accentul pe avantajele mari pe care le aduce mobilitatea în raport cu calitatea vieții europenilor, cu creșterea economică și ocuparea forței de muncă în cadrul Uniunii Europene, coeziunea socio-economică și teritorială și comerțul cu țările terțe, precum și avantajele pentru întreprinderile

și lucrătorii implicați direct sau indirect în sectorul transporturilor și logistic. Din această perspectivă, salut faptul că, în comunicarea sa, Comisia a întocmit un „inventar” al măsurilor UE ce trebuie adoptate pentru promovarea unei politici de transport durabile. Este un pas mic către un obiectiv mare.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris –(NL) Comisia a publicat un pachet de comunicări despre „ecologizarea transportului”, o „strategie pentru internalizarea costurilor externe” și „măsuri de reducere a zgomotului pentru mărfuri și echipamente”. Faptul că se elaborează măsuri ecologice în domeniul transportului este un aspect foarte pozitiv, pe care, la rândul meu, îl încurajez.

Totuși, raportul Jarzembowski ar slăbi propunerile Comisiei. Din acest motiv, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a depus amendamente pozitive, inclusiv solicitarea de mai multe cofinanțări între UE și statele membre, o taxă pe kerosen pentru transportul aerian și separarea unei creșteri în sectorul transportului de creșterea economică. Amendamentele noastre nu au fost însă acceptate, prin urmare raportul în chestiune nu aduce niciun plus de valoare propunerilor Comisiei. De aceea, am votat împotriva acestui raport.

Catherine Stihler (PSE), în scris –Sprijin măsurile care au în vedere ecologizarea transportului. Sunt măsuri care vor contribui la lupta împotriva schimbărilor climatice. Totuși, măsurile specifice trebuie consolidate, de aceea m-am abținut.

- Propunere de rezoluție B6-0107/2009 (Strategia de la Lisabona)

John Attard-Montalto (PSE), în scris –Sunt pe deplin de acord cu faptul că, dintre efectele crizei economice, creșterea sărăciei în Europa este cea mai gravă problemă. Este esențial să stopăm actuala creștere a șomajului în UE. Cred că cea mai eficientă metodă de a reduce și preveni sărăcia este elaborarea unei strategii bazate pe obiectivele ocupării totale a forței de muncă, locuri de muncă de calitate, includere socială, măsuri de încurajare a antreprenoriatului și activități de stimulare a rolului IMM-urilor și investițiilor. Pe scurt, aceasta este cea mai importantă parte din preambulul rezoluției.

Dacă nu reușim să oprim creșterea sărăciei în UE ca urmare a actualelor circumstanțe excepționale, UE va fi eșuat în a aborda cea mai stringentă problemă provocată de această calamitate economică și financiară.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) În Uniunea Europeană am asistat la o creștere a gradului de sărăcie, muncă precară și inegalități, o situație care se poate înrăutăți în contextul actualei crize economice și financiare, având în vedere că previziunile arată o tendință recesionistă și o creștere a numărului șomerilor.

Politicile enunțate în Strategia de la Lisabona și în Strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă au contribuit la această situație, pentru că promovează dereglementarea financiară, liberalizarea pieței și nesiguranța în relațiile de muncă. Prin urmare, trebuia să renunțăm la aceste politici. Totuși, în fața înrăutățirii condițiilor economice și sociale, răspunsul (sau lipsa răspunsului) din partea UE reflectă calitatea alegerilor sale, din moment ce insistă să continue cu politici care promovează acumularea de profituri imense de către marile grupuri economice și financiare în detrimentul condițiilor de viață ale lucrătorilor și întregii populații.

Avem nevoie de o schimbare a actualelor politici macroeconomice și protejarea locurilor de muncă și a drepturilor lucrătorilor. Avem nevoie de o politică alternativă care să garanteze o distribuie corectă a veniturilor, să stimuleze activitatea economică, să creeze locuri de muncă, să consolideze rolul statului în economie, să stimuleze cererea, să încurajeze dezvoltarea microîntreprinderilor și a celor mici și mijlocii și să revitalizeze investițiile, luând în considerare nevoile și aspectele specifice ale fiecărui stat membru.

Glyn Ford (PSE), în scris –Am votat împotriva acestui raport în ciuda obiecției la amendamentul 10 al Verzilor care solicită introducerea la nivel UE a unei taxe pe tranzacție financiară. Ca președinte al intergrupului pentru globalizare din acest parlament, sprijin cu convingere introducerea unei taxe de tipul taxei Tobin, atât pentru a controla speculația financiară, cât și pentru a mobiliza miliarde de euro pentru a ajuta la atenuarea sărăciei în lume pentru miliardele de oameni care trăiesc din mai puțin de un euro pe zi. Cine poate fi împotriva unei măsuri atât de simple și eficiente?

Luís Queiró (PPE-DE), în scris – (PT) Strategia de la Lisabona a fost elaborată într-un anumit context și pentru un anumit context economic, care este, evident, total diferit de cel în care ne găsim acum. Totuși, acest lucru nu înseamnă că toate principiile care stau la baza ei trebuie revizuite. Trebuie făcută o distincție între natura excepțională a circumstanțelor actuale și politicile care trebuie aplicate pentru a promova dezvoltarea europeană și competitivitatea pe termen lung. Este important, însă, să nu tragem concluzia din această distincție conform căreia situația de criză presupune măsuri contrare bunelor politici. Dimpotrivă. Răspunsul la situația actuală, deși necesită măsuri excepționale, trebuie să se întemeieze pe ideile bunelor politici și prin

optarea pentru investiții în inovație și în capacitatea de concurență a Europei, altfel nu vom reuși nici să facem față crizei, nici să pregătim statele membre ale Uniunii Europene pentru următoarea fază a economiei globale.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* După ce am analizat cu atenție propunerea de rezoluție privind Strategia de la Lisabona, am hotărât să mă abțin și astfel să nu votez nici în favoarea, nici împotriva propunerii.

Eoin Ryan (UEN), *în scris* –Criza financiară și cea economică, ce a rezultat din ea, a afectat profund creșterea economică europeană și stabilitatea pieței muncii. În aceste vremuri dificile, obiectivul nostru principal trebuie să fie, așa cum afirmă și această rezoluție comună, protejarea cetățenilor europeni de efectele crizei, fie că este vorba de lucrători, de antreprenori sau de proprietarii de locuințe. Această criză este devastatoare dar, în același timp, ne oferă o oportunitate: oportunitatea de a ne schimba modul de gândire, oportunitatea de a construi un cadru consolidat pentru creștere economică durabilă, capabilă să reziste la potențiale șocuri, și oportunitatea de a construi o economie și o bază socială solidă pentru viitor.

Printre cele mai atrăgătoare elemente ale rezoluției se numără recunoașterea rolului esențial al întreprinderilor mici și mijlocii și sprijinul de care au nevoie. IMM-urile nu oferă doar locuri de muncă, care reprezintă 80% din noile slujbe din UE în ultimii ani, dar joacă și un rol social esențial în stimularea economiilor locale, diversificarea locurilor de muncă și încurajarea antreprenoriatului. La fel, accentul pe inovație - în special în sectorul mediului - este îmbucurător și ilustrează faptul că obiectivele complementare ale eficienței energetice și stabilității economice nu trebuie în niciun caz să se excludă reciproc.

Peter Skinner (PSE), *în scris* –EPLP consideră că Strategia de la Lisabona rămâne o platformă importantă pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă în UE. Rămâne în continuare un obiectiv care poate fi realizat, chiar dacă actuala criză economică îi afectează adevăratul potențial. Totuși, EPLP nu este de acord că o taxă fiscală la nivel UE este un instrument necesar pentru realizarea unora dintre obiectivele Strategiei de la Lisabona și nu a sprijinit această măsură.

EPLP sprijină însă esența textului aprobat și, de aceea, a votat în favoarea raportului.

Catherine Stihler (PSE), *în scris* –Potrivit raportului Allianz Group publicat luni, recesiunea încetinește în acest an ritmul în care UE și-a propus să devină zona cu cea mai dezvoltată economie bazată pe cunoaștere din lume. Pentru a realiza obiectivele de la Lisabona, trebuie să facem tot ce ne stă în putință, chiar și în aceste vremuri de criză. Prin realizarea acestor obiective, vom reuși să ieșim din recesiune, consolidând poziția UE în viitor. De asemenea, nu trebuie să uităm obiectivele de la Barcelona cu privire la îngrijirea copiilor.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris – (EL)* Rezoluțiile forțelor politice de capital ascund cauzele și caracterul capitalist al crizei. Acestea transferă povara crizei asupra lucrătorilor, care au plătit pentru profiturile excesive de capital și acum trebuie să plătească pentru criză și să salveze și să sporească profitul capitalist. Propunerile îndeamnă UE să adâncească Strategia anti-muncă de la Lisabona, să aplice pactul de stabilitate și de relansare economică și să continue liberalizarea totală a pieței interne. Ele propun măsuri pentru sprijinirea grupurilor de monopol prin acordarea unor sume uriașe de bani din buzunarele lucrătorilor, prin reducerea impozitelor pe capital și creșterea împrumuturilor către marile companii ce dețin monopoluri. Promovează restructurări capitaliste mai rapide care se sprijină pe strategia de „flexisecuritate” și Directiva privind organizarea timpului de lucru sau, altfel spus, privind creșterea orelor de muncă până la 13 ore pe zi și 78 de ore pe săptămână și împărțirea timpului de muncă în timp activ și timp inactiv, neplătit.

Dezvoltarea „economiei verzi” și liberalizarea cercetării și a energiei și inovației deschid drumul către investiții profitabile de capital în detrimentul lucrătorilor și al claselor de jos.

Întâlnirea informală la nivel înalt de la 1 martie a confirmat amplificarea luptei imperialiste și frontul comun al monopolurilor împotriva oamenilor.

- Propunere de rezoluție B6-0134/2009 (Schimbările climatice)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris* –Sunt de acord ca UE să își păstreze rolul de lider în politica internațională a climei. Dacă, însă, nu va adopta o poziție comună, își va pierde din credibilitate. UE ca întreg pare să fie pe calea ce bună în ceea ce privește schimbările climatice, dar toate țările, inclusiv Malta, trebuie să fie atente să nu rămână în urmă, fapt care ar afecta credibilitatea Uniunii.

Limitarea creșterii temperaturii medii globale este necesară nu doar în țările dezvoltate, dar și în țările în curs de dezvoltare. Este inutil să amintim faptul că asemenea acțiuni necesită resurse financiare. UE trebuie să elaboreze un plan care să abordeze domeniile relevante și sursele de finanțare necesare.

Edite Estrela (PSE), *în scris - (PT)* Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind combaterea schimbărilor climatice. Uniunea Europeană trebuie să își mențină poziția de lider în politica internațională a climei și să facă orice efort necesar pentru a ajunge la un acord în Copenhaga care să permită reducerea emisiilor de dioxid de carbon în atmosferă și limitarea creșterii temperaturii globale la mai puțin de 2°C peste nivelurile pre-industriale.

Având în vedere actuala criză financiară și economică, ajungerea la un nou acord în Copenhaga privind combaterea schimbărilor climatice este fundamentală. Criza economică și criza climatică pot fi abordate împreună pentru a oferi oportunități economice importante pentru dezvoltarea noilor tehnologii și crearea de locuri de muncă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris - (PT)* Această rezoluție conține aspecte pozitive, pe care le apreciem. Dorim să subliniem apelul pentru ca Uniunea Europeană să urmărească în mod activ un acord în Copenhaga, care să ia în considerare cele mai recente rapoarte științifice privind schimbările climatice, care să se angajeze la niveluri de stabilizare și obiective legate de temperatură prin care să crească probabilitatea evitării schimbărilor climatice periculoase și care să permită revizuirii regulate, pentru a garanta faptul că obiectivele sunt în acord cu cele mai recente progrese științifice. La fel, apreciem atenția acordată nevoii de a crește în mod semnificativ resursele financiare, în scopul de a face posibile acțiunile necesare de atenuare a efectelor în țările în curs de dezvoltare.

Totuși, nu suntem de acord cu insistența, chiar dacă exprimată doar în considerente, pe sistemul european de comercializare a emisiilor, în special pe afirmația că acesta ar putea deveni un model pentru dezvoltarea comercializării emisiilor în alte țări și regiuni dezvoltate. Prin urmare, nu suntem de acord cu abordarea bazată pe economie, care influențează în mod evident diferite aspecte ale rezoluției.

Glyn Ford (PSE), *în scris -* Am votat în favoarea rezoluției Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. În ciuda gravității actualei crize financiare, un produs al dereglementării, al lășității în reglementare și al lăcomiei bancherilor, nu putem ignora necesitatea de a continua lupta împotriva schimbărilor climatice. Trebuie să privim actuala criză ca o ocazie de a cheltui resurse pentru a realiza o schimbare în stilul nostru de viață și pentru a promova o abordare ecologică pe întreg continentul și în lume. Nu putem realiza obiectivele noastre dacă nu lucrăm în parteneriat cu SUA și Japonia, China și India.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Sunt de acord cu unele puncte ale rezoluției privind combaterea schimbărilor climatice. Pe de altă parte, nu pot sprijini mai multe paragrafe ale raportului. De aceea, am decis să mă abțin și să nu votez în această problemă.

Catherine Stihler (PSE), *în scris -* Trebuie să folosim economia verde pentru a crea locuri de muncă în UE. Acest lucru trebuie să constituie o prioritate în timpul crizei financiare.

- Propunere de rezoluție B6-0133/2009 (Politicile de ocupare a forței de muncă)

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris - (SV)* Această rezoluție conține multe sfaturi bune. Totuși, majoritatea celor conținute în rezoluție intră în competența parlamentelor naționale.

Propunerile din rezoluție vor conduce, de asemenea, la nevoia de resurse mai mari pentru Fondul de ajustare la globalizare al UE. Aceasta ce va determina o creștere a contribuțiilor statelor membre la UE și vine într-o perioadă în care statele membre trebuie să își conserve resursele economice reduse pentru propriile politici sociale și de ocupare a forței de muncă. Nu credem că Fondul pentru globalizare al UE este cea mai bună cale pentru sprijinirea lucrătorilor care și-au pierdut locurile de muncă. Statele membre sunt mai în măsură să promoveze politici eficiente în acest domeniu. Mai mult, statele membre cheltuiesc sume de bani pentru pachete de stimulente care sunt echivalente cu contribuțiile lor totale la bugetul UE.

Am votat împotriva acestei rezoluții, în primul rând din cauza formulării referitoare la Fondul pentru ajustare la globalizare al UE.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat împotriva propunerii de rezoluție privind orientările pentru politica de ocupare a forței de muncă. De fapt, având în vedere că actuala criză financiară și economică globală îndeamnă la un răspuns determinat și coordonat din partea UE pentru a stopa pierderea locurilor de muncă, pentru a menține un nivel satisfăcător al veniturilor pentru europeni, pentru a preveni o recesiune și pentru a transforma în oportunități actualele provocări în materie economică și de ocupare a forței de muncă, consider că măsurile adoptate de eurocrați nu sunt deloc suficiente pentru a duce povara crizei prin care trecem, mai ales într-un sector atât de sensibil cum este cel al ocupării forței de muncă.

- Raport: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), în scris –Inițiativa de lansare a planului de redresare este o reacție la grava scădere a activității economice la care asistăm. Prioritatea esențială a planului de redresare trebuie să fie stimularea economiei și a competitivității în UE și evitarea creșterii șomajului. Deputații insistă că ajutorul financiar trebuie să fie prompt, orientat și temporar. Circumstanțele excepționale actuale trebuie considerate în contextul mai larg al unui angajament ferm de a reveni la o disciplină bugetară normală imediat ce economia va fi relansată.

În plus, planul de redresare trebuie să aibă în vedere un acord internațional corect pentru a da țărilor sărace ocazia de a scăpa de sărăcie fără să alimenteze încălzirea globală, sprijinind finanțarea de investiții masive.

În cele din urmă, o acțiune coordonată între statele membre trebuie să fie îndreptată către reducerea nesiguranței piețelor de credit și facilitarea funcționării acestor piețe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris - (PT) În ciuda adoptării anumitor propuneri pozitive și prompte, pe care le-am susținut, în special cele legate de paradisurile fiscale, cele mai multe propuneri ale grupului nostru au fost, din păcate, respinse, și principalul obiectiv al raportului este continuarea politicilor neoliberale, cu câteva nuanțe socialiste pentru alegători în cursa pentru campania electorală.

Printre propunerile noastre care au fost respinse se numără cele legate de creșterea semnificativă a resurselor financiare și mobilizarea rapidă a fondurilor destinate sprijinirii ocupării forței de muncă, precum și o redirectionare a programelor de asistență către grupurile cele mai vulnerabile, inclusiv programele de garantare de condiții de viață decente și acces universal la servicii publice de înaltă calitate. Regret, de asemenea, respingerea propunerilor referitoare la suma alocată pentru planul de redresare (1,5% din PIB-ul UE), pe care o considerăm a fi insuficientă pentru a rezolva actuala criză, și faptul că UE va rămâne mult în urma unor țări ca SUA și China. În plus, regret respingerea criticilor aduse de noi Comisiei pentru a fi legat planul de redresare de expansiunea „formelor structurale” neoliberale și respectarea strictă a Pactului de stabilitate și creștere economică, când de fapt ar trebui să renunțăm la aceste politici și să găsim o altă cale.

Glyn Ford (PSE), în scris –Nu pot decât să o felicit pe colega mea, Elisa Ferreira, pentru raportul acesteia privind planul european de redresare economică. Împărtășesc sentimentele dlui Poul Rasmussen conform cărora încă nu am făcut suficient de mult. Salvarea băncilor a fost un pas necesar, dar nu suficient. Trebuie, de asemenea, să luăm măsuri pentru a rezolva problemele de pe piața muncii. Repartizarea lucrului trebuie încurajată și, când se cer ore de muncă reduse, trebuie să încurajăm menținerea numărului de ore la locul de muncă prin utilizarea timpului în scopul formării pentru îmbunătățirea competențelor.

Criza reală nu este cea de pe piața creditelor ipotecare, ci mai curând în economia de cazino de zece ori mai mare a unei lumi din ce în ce mai ezoterice și fanteziste a piețelor derivate, care trebuie adusă sub control. Prin urmare, salut acțiunile de controlare a paradisurilor fiscale și introducerea la nivel UE a unei taxe pentru tranzacțiile financiare pentru a depăși cele mai grave consecințe ale crizei, pentru a atenua speculațiile și pentru a crește finanțările, pentru a reuși să ne menținem pe drumul cel bun în vederea îndeplinirii obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris – (PL) Raportul privind planul de redresare economică adoptat astăzi sprijină măsurile propuse de Comisia Europeană de stimulare a economiei europene.

Datele din ultimele săptămâni nu îndeamnă la optimism. Se estimează că în 2009 creșterea economică va rămâne la un nivel sub zero. Șomajul crește peste tot în UE. Aceasta este cea mai gravă recesiune care a afectat Comunitatea Europeană și prima de la introducerea monedei unice.

De aceea, sunt necesare acțiuni hotărâte care să conducă la crearea de locuri de muncă și la ameliorarea reală a situației economice. O problemă esențială este, desigur, așa-numita însănătoșire a sistemului financiar, astfel încât întreprinderile să poată avea acces la credite. Este un aspect deosebit de important mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii care, în mod evident, sunt fundamentul economiei europene. Este motivul pentru care acordarea cât mai rapidă și eficientă de credite trebuie asigurată urgent. Ajutorul destinat combaterii crizei nu trebuie orientat doar către anumite sectoare. Un astfel de ajutor este indispensabil, dar trebuie să includă o abordare a competitivității industriei europene. În plus, criza nu trebuie folosită ca o ocazie de a introduce noi reglementări care să impună sarcini excesive.

Sper ca planul european de redresare economică să producă în curând efectele scontate, sub forma primelor semne de stimulare economică.

Astrid Lulling (PPE-DE), în scris - (FR) Situațiile excepționale necesită resurse excepționale.

Situația economică s-a deteriorat atât de mult încât justifică o acțiune concertată a statelor membre pentru a încerca să relanseze activitatea economică. Totuși, trebuie făcute mai multe observații. Situația excepțională prin care trecem nu pune în discuție legile fundamentale ale economiei. Împrumuturile de azi înseamnă datoriile de mâine, datorii pe care statele membre vor fi obligate să le plătească în viitor. Deficitul poate fi necesar, dar va fi un preț greu de plătit. Trebuie să fim conștienți de acest lucru. Există deja o discuție cu privire la majorarea impozitelor în viitorul apropiat pentru a menține finanțele publice pe linia de plutire.

În al doilea rând, nu toate cheltuielile angajate în planurile de redresare au aceeași valoare. Cheltuielile pentru investiții în modernizarea echipamentelor de producție sau pentru cercetare au o valoare diferită de cele pentru costurile de funcționare. De aceea, ar fi o idee bună ca statele membre să își procure instrumentele adecvate pentru a face alegerile cele mai potrivite.

În cele din urmă, pentru că într-adevăr cuvintele au semnificație, să precizăm că planul de redresare nu este, de fapt, unul european ci, mai curând, o coordonare a măsurilor naționale adoptate de diferitele state membre. Trebuie să facem mai mult? Întrebarea merită pusă, dar elaborarea unui plan european comun de redresare economică ar presupune revizuirea fundamentală a politicilor și resurselor europene.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris – Planul de relansare a economiei europene este în special important prin cele două elemente centrale ale sale: în primul rând, măsuri de stimulare fiscală pe termen scurt pentru impulsivarea cererii, protejarea locurilor de muncă și redarea încrederii consumatorilor, iar în al doilea rând, investiții inteligente pentru impulsivarea creșterii economice.

Prioritatea numărul unu a Uniunii Europene o constituie protejarea cetățenilor de efectele negative ale crizei financiare. Pentru economia României, măsurile își vor dovedi eficacitatea, în special în ceea ce privește IMM-urile, prin simplificarea și accelerarea procedurilor, punerea la dispoziție anticipată a fondurilor structurale și de coeziune, precum și a fondurilor pentru dezvoltare rurală.

Votul pozitiv acordat acestui raport implică și faptul că Fondul Social European va trebui să finanțeze măsuri de promovare a ocupării forței de muncă, în special în favoarea grupurilor celor mai vulnerabile de populație și, de asemenea, vor trebui create condițiile-cadru care să atenueze efectele asupra sectorului antreprenorial, deoarece acestui sector îi revine un rol-cheie pentru redresarea economiei, el contribuind decisiv și la crearea de locuri de muncă și, astfel, la generarea de cerere pe piața internă

Rovana Plumb (PSE), în scris – Am votat favorabil raportul colegei Ferreira, cu convingerea că acesta va ajuta la depășirea perioadei economice dificile pe care o traversează Europa, ca urmare a politicilor neo-liberaliste din ultimii 10 ani.

Statele bogate europene trebuie să-și arate solidaritatea pentru estul Europei, iar mărirea fondului de ajutorare acordat acestora este necesară. În viziunea noastră, a socialiștilor europeni, trebuie să acționăm pentru eliminarea diferențelor între statele mai dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, cu atât mai mult cu cât economia celor din urmă este strans legată de instituțiile bancare din vest. De aceea ne trebuie un plan de coordonare a economiilor tuturor statelor membre.

Susținem introducerea unor măsuri împotriva activităților financiare offshore, prin intermediul cărora cei care câștigă foarte mult își mută afacerile în aceste paradisuri fiscale, neplatind impozite, în timp ce cei mai mulți cetățeni UE plătesc impozite și își pierd locurile de muncă. Cifrele sunt alarmante, până la sfârșitul anului 2009 preconizându-se un număr de 25 milioane de șomeri în întreaga Europă (în România 500.000). Eliminarea "paradisurilor fiscale" va duce la eliminarea șomajului.

Avem nevoie de promovarea și sprijinirea solidarității europene între vechile și noile state membre, iar votarea amendamentului referitor la această problemă reprezintă un test pentru PE.

John Purvis (PPE-DE), în scris –Situația economică din Europa și din întreaga lume este foarte gravă și este absolut normal ca Uniunea Europeană și statele membre să facă tot ce le stă în putință pentru a se asigura că recesiunea nu se transformă într-o criză economică și că acolo unde acțiunea din partea guvernelor poate stimula activitatea economică, aceasta trebuie să fie permisă.

Acest raport nu este perfect și nu putem fi de acord cu toate aspectele lui, dar subliniază faptul esențial că această criză nu trebuie să fie o scuză pentru protecționism, datorii excesive sau eliminarea normelor în materie de concurență. Am reușit să ne opunem stângii, ale cărei amendamente ar fi transformat un raport

rezonabil într-o listă de cumpărături pe care nu ne-o putem permite sau într-un atac la capitalism și la sistemul financiar în general.

Este foarte important să nu stăm cu mâinile în sân și să facem tot ce putem pentru relansarea economiilor noastre. Acest raport recunoaște faptul că piața liberă și indivizii și afacerile din Europa sunt vitale pentru procesul de reconstrucție, iar conservatorii britanici îl susțin pe aceste considerente.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris – (PT) În ciuda unor elemente pozitive, raportul Elisei Ferreira privind planul european de redresare economică are aceleași probleme ca și planul însuși: descrie situația fără a dispune de o înțelegere reală a cauzelor actualei crize; enumeră inițiativele necesare pentru restabilirea încrederii operatorilor economici fără, însă, a fi identificat vreo dovadă a acestui efect și oferă foarte puțin în materie de mobilizare europeană. În această privință, trebuie adăugat faptul că dacă raportul rezolvă foarte puțin în mod concret este pentru că Parlamentul European nu are decât într-o mică măsură capacitatea de a face ceva. Același lucru poate fi spus despre Comisia Europeană.

Din bugetul acestui plan, doar 15% vor fi fonduri gestionate la nivel comunitar. Prin urmare, răspunsul trebuie într-adevăr căutat la nivel european, dar în primul rând prin voința politică a statelor membre de a-și coordona răspunsurile la actuala situație economică. Impulsul trebuie să vină din partea statelor membre, în cazul în care va veni, având în vedere că semnele actuale ale unei lipse de voință politică europeană sunt îngrijorătoare. Nu trebuie decât să priviți, de exemplu, la pozițiile contradictorii adoptate de social democrații germani sau austrieci din PE sau atunci când reprezintă guvernele țărilor lor.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Sunt de acord cu unele puncte ale raportului dnei Ferreira privind planul european de redresare economică, dar nu subscriu la întreg conținutul său. Din acest motiv, am decis să mă abțin și să nu votez pentru raportul colegei mele deputate.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), în scris – (PT) Problema principală creată de această criză este creșterea șomajului, o situație care nu poate fi schimbată decât prin creșterea investițiilor.

Pentru a crește investițiile, creditele trebuie să fie accesibile și ieftine, dar totul indică faptul că, deocamdată, acestea vor fi puține și tot mai scumpe pentru cele mai vulnerabile țări, cum ar fi Portugalia.

Aceste țări se confruntă cu dificultăți financiare tot mai mari, motiv pentru care sprijin pe deplin posibilitatea de a avea, în zona euro, un emitent central unic al datoriei publice europene. În această privință, acesta este scenariul cel mai compatibil cu o sustenabilitate pe termen lung a monedei euro.

În situația actuală, este vitală revitalizarea pieței europene de credite prin acordarea de împrumuturi responsabile afacerilor viabile și familiilor.

Sprijinul financiar acordat băncilor și afacerilor trebuie să fie orientat în mod corect, să fie temporar, transparent, garantat în termeni cost-beneficiu și controlat foarte strict.

Miza poate fi soliditatea și solidaritatea proiectului european și, de aceea, trebuie să acționăm într-o manieră coordonată și să respectăm legile pieței interne fără să permitem protecționismul.

Sprijin raportul privind planul european de redresare economică prezentat de colega mea, Elisa Ferreira, pentru că sunt de acord cu liniile generale ale abordării.

Peter Skinner (PSE), în scris – Acest raport însoțește planul de redresare al Comisiei Europene, care încearcă să revigoreze economia UE. EPLP poate sprijini conceptul de bază cuprins în ideile raportoarei și consideră că multe dintre problemele expuse sunt critice pentru o adevărată relansare.

Răspunsul Comisiei la criza economică nu s-a făcut simțit și Parlamentul consideră că relansarea necesită instrumente mai eficiente. O abordare din punct de vedere al mediului ar putea conduce la o mai mare inovație și ar stimula productivitatea, având, în același timp, un efect pozitiv asupra mediului. Totuși, trebuie să fim atenți să nu aducem prejudicii unor sectoare industriale specifice sau să reducem posibilitățile noastre economice și, prin urmare, este necesară considerarea unei abordări foarte bine orientate. La fel, o nouă abordare a supravegherii financiare propusă de raportul înțelepților Larosière este, de asemenea, vitală pentru a ne asigura împotriva riscurilor sistemice.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris – (NL) Grupul Verts/Aliața Liberă Europeană este de părere că acum trăim apogeul a trei crize care sunt legate între ele: o criză economică, una de mediu și una socială. Din acest motiv Grupul Verts/ALE s-a opus „planului european de redresare” în contextul iminentei întâlniri europene la nivel înalt din primăvară, a cărei singură misiune este să resusciteze vechiul model *laissez-faire*.

Pomparea unor sume enorme în acest model riscă să adâncească criza socială și de mediu. Creșterea cererii pentru a stimula producția este contraproductivă. Și este exact ceea ce propune raportul Ferreira, motiv pentru care am votat împotriva acestuia.

Planul de redresare economică trebuie să pună la dispoziție noi instrumente financiare și, în același timp, să conducă la stabilitate și încredere în sistem prin reglementări. Stimulentul pentru obținerea de profituri pe termen scurt printr-o selecție de prime trebuie înlocuită cu norme pentru așa-numitele fonduri de părghie și fonduri de capital privat. Transparența, contabilitatea deschisă și supravegherea ar trebui să facă paradisurile fiscale imposibile. Printr-o fixare exactă a sarcinilor, băncile pot servi din nou economia reală, Banca Centrală Europeană jucând un rol de câine de pază.

Catherine Stihler (PSE), *în scris* – Criza financiară este primul test al globalizării. O criză alimentată de lăcomie și consumată de frică ar trebui să ne facă să ne punem întrebări legate de valorile noastre fundamentale și de modelul de societate în care am vrea să trăim. Nu este timpul pentru naționalisme, ci timpul în care o Europă puternică este mai importantă ca niciodată. Nevoia unei abordări coordonate, nu doar în UE, ci în întreaga lume, face ca întâlnirea G20 din Londra să fie atât de importantă.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *în scris* – Am votat pentru raportul Ferreira ce solicită Comisiei Europene să vină cu orientări clare și puternice în scopul unei mai bune abordări coordonate între toate statele membre pentru gestionarea acestei puternice crize economice în vederea protecției unui număr cât mai mare de locuri de muncă. Solicit Comisiei să înceapă procedurile cât mai repede posibil.

Prin acest raport, Parlamentul European invită Consiliul European de primăvară să dea un impuls politic puternic și să stabilească o foaie de parcurs pentru toate inițiativele legale, pentru a garanta împreună cu Parlamentul că acestea vor fi adoptate în timp util.

Raportul subliniază consecințele economice și sociale extrem de negative ale crizei în multe dintre noile state membre, care constituie un risc substanțial de destabilizare și de creștere a sărăciei. Se așteaptă ca efecte colaterale să afecteze euro și economiile din zona euro. Solicităm o abordare coordonată la nivelul Comunității având în vedere solidaritatea comunitară și asumarea unei responsabilități colective în această privință și invităm Comisia să revizuiască și să consolideze toate instrumentele destinate stabilizării statelor membre afectate, inclusiv stabilizării ratelor de schimb, astfel încât să se poată pune în aplicare prevederi de siguranță și pachete de răspuns rapide și eficiente.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris* – (NL) Am ascultat cu foarte multă atenție discursurile raportorilor și ale președinților grupurilor, inclusiv lovitura dată de președintele Grupului Socialist din Parlamentul European Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și Democraților Europeni cu privire la felul în care acesta trebuia să voteze amendamentul 92. Într-adevăr, nu suntem de acord cu implicațiile acestui amendament și, împreună cu colegii mei, am votat împotriva acestuia. Cu siguranță, nu poate fi vorba de adoptarea de măsuri pe termen scurt care să submineze obiectivele pe termen lung?

Din acest motiv, nu este corect să le cerem statelor membre un efort bugetar, indiferent de gradul lor de vină, care reprezintă un factor important pentru a stabili în ce măsură cheltuielile de deficit pot fi justificate. Grupul meu a avut dreptate să-și susțină punctul de vedere pe care îl împărtășește cu Comisia, și anume că ar trebui să ne gândim și la generațiile viitoare. De aceea, este justificat faptul de a avea diferite stimulente bugetare în funcție de gradul de responsabilitate al statelor membre. Din acest motiv, un efort uniform de 1,5% din PIB nu este nici viabil, nici justificat.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Planul european de redresare economică transferă povara crizei capitaliste pe umerii lucrătorilor, promovează obiectivele mai generale ale UE și protejează profiturile și interesele colective ale plutocrației.

Scopul atacului grav la asigurări și drepturile de muncă, la veniturile familiilor și la standardele lor de viață este atât de evident încât UE poate asigura monopolurile euro-unificatoare că se vor afla într-o poziție de avantaj când economia se va relansa în raport cu concurența internațională.

UE și guvernele încearcă să obțină consimțământul maselor folosind condiționalității pentru a impune cu cât mai puțină rezistență restructurările capitaliste stabilite în Strategia de la Lisabona: alternanța între ocuparea forței de muncă și șomaj, creșterea vârstei de pensionare și tăieri drastice ale salariilor, pensiilor și avantajelor sociale.

Mai mult, deciziile luate la reuniunile la nivel înalt și finanțarea măsurilor doar de către statele membre evidențiază accentuarea imperialismului, care conduce la o politică a „fiecăruia pentru el”.

Lucrătorii au o singură opțiune: rezistență, nesupunere și contraatac alături de Partidul comunist grec, condamnarea politicii europene unidirecționale și a forțelor care o promovează, reorganizarea mișcării populare și lupta pentru putere a maselor și a economiei pentru mase.

- Raport: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris –(IT)* Doamnă președintă, am votat pentru raport. Transparența nu este doar un simbol, ci și un principiu pe care ar trebui să se întemeieze toate procedurile instituționale. Cetățenilor și organismelor de alegători trebuie să li se garanteze un acces cât mai mare la documentele instituțiilor europene pentru a le oferi posibilitatea de a participa în mod efectiv la procesul politic și pentru a putea trage la răspundere autoritățile publice pentru acțiunile lor. Din acest motiv am susținut cu tărie în trecut publicarea dosarelor parlamentare.

În ciuda progreselor realizate de instituțiile europene în ceea ce privește deschiderea și transparența, situația nu este tocmai perfectă și această revizuire a Regulamentului (CEE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele deținute de instituțiile europene ar trebui văzut ca un alt pas către realizarea unui mediu administrativ în care disponibilitatea informațiilor și accesul la acestea reprezintă mai curând regula, decât excepția.

În concluzie, aș dori să subliniez o realizare recentă importantă: Parlamentul European folosește acum nu mai puțin de 23 de limbi oficiale și documentele Comunității Europene sunt disponibile în toate acestea. Acest fapt reprezintă o garanție a democrației.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), *în scris – (FR)* Acest raport din proprie inițiativă trebuie considerat din perspectiva dezbaterii legislative în curs, care vizează modificarea regulamentelor referitoare la fondurile structurale și, în special, Regulamentul FEDER (raportul Angelekas) și Regulamentul FSE (raportul Jöns).

În efortul de a se ajunge la un acord în primă lectură și de a se da un răspuns rapid în fața acestei crize, care afectează direct populația Europei, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa a ales să nu modifice propunerile legislative. Din motive de consecvență, aceeași abordare a fost aplicată în cazul acestui vot.

Colegii mei din partidul MoDem și cu mine împărtășim aceleași îngrijorări cu privire la lupta împotriva schimbărilor climatice. Aceasta din urmă trebuie confirmată ca o prioritate a politicii de coeziune după 2013.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Nu contați pe noi pentru a susține inutilul plan european de redresare economică care, în cea mai mare parte, va fi autofinanțat de fiecare dintre statele membre („solidaritate europeană” adevărată) și care nu pune sub semnul întrebării politicile neolibérale care sunt la originea înrăutățirii condițiilor de muncă și de viață a zdrobitoarei majorități a populației.

Prin urmare, deloc surprinzător, majoritatea Parlamentului a respins propunerile noastre care:

- condamnă faptul că, într-o perioadă în care criza socio-economică în UE se adâncește, bugetul comunitar pentru 2009 este „cel mai redus din toate timpurile”;
- insistă pe creșterea fondurilor structurale și a fondului de coeziune;
- subliniau că „plăți suplimentare în avans” în cadrul acestor fonduri vor conduce la o reducere a finanțării comunitare în următorii ani;
- criticau implementarea insuficientă a acestor fonduri, mai ales în contextul înrăutățirii condițiilor socio-economice în UE;
- cereau ca aceste fonduri să fie privite ca o sursă de cheltuieli și propuneau creșterea ratei cofinanțării comunitare și abrogarea normelor N+2 și N+3 în ceea ce privește aceste fonduri;
- insistau ca aceste fonduri să fie folosite eficient pentru promovarea unei convergențe reale, deci prin abandonarea subordonării lor constante la obiectivele neolibérale ale Strategiei de la Lisabona;
- insistau pe lupta împotriva delocalizărilor firmelor.

David Martin (PSE), *în scris –* Am sprijinit acest raport care recomandă plăți mai rapide și mai flexibile pentru finanțarea structurală. Acest raport va asigura utilizarea fondurilor structurale pentru a proteja și crea mai

multe locuri de muncă. Salut acest raport care solicită ca fondurile să fie acordate proiectelor mai devreme și să reducă nevoia de împrumuturi bancare.

Luca Romagnoli (NI), în scris –(IT) Am votat împotriva raportului dlui Kirilov privind politica de coeziune: Investiții în economia reală. Este esențial să înțelegem că politica de coeziune a UE reprezintă o contribuție importantă la planul de redresare economică și este cea mai mare sursă de investiții în economia reală a Comunității, oferind asistență orientată pentru abordarea nevoilor prioritare și a zonelor cu potențial de creștere, atât în sectorul public, cât și cel privat. Totuși, aceste aspecte ar trebui să ne facă să ne gândim la greșelile pe care le-am făcut în trecut și care ne-au adus în această situație economică gravă. O legislație strictă este necesară și în acest sector, altfel riscăm să comitem ciclic aceleași greșeli.

7. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.55 și a fost reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: HANS-GERT PÖTTERING

Președinte

8. Declarația Președinției

Președintele –Doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să fac apel la înțelegerea dvs. și să îmi cer scuze pentru faptul că ședința începe atât de târziu, dar abia acum două minute am fost anunțat că trebuie să dau o declarație cu privire la un eveniment foarte trist. Dați-mi voie să dau această declarație acum.

Cu tristețe și oripilare am aflat despre evenimentele din orașul Winnenden din Baden-Württemberg din Germania, unde cincisprezece persoane au fost ucise în mod tragic la liceul Albertville. Făptașul, un fost elev al școlii, în vârstă de șaptesprezece ani, s-a sinucis ulterior. În timpul schimbului de focuri de arme care a avut loc la un magazin din oraș, doi polițiști care îl urmăreau pe făptaș au fost răniți.

În numele Parlamentului European, aș dori să îmi exprim condoleanțele și solidaritatea față de familiile și rudele victimelor, care sunt elevi nevinovați și trei profesori ai școlii.

Această tragedie are loc la numai șase luni după un masacru similar de la o școală din Kauhajokki, Finlanda. În calitate de politicieni responsabili ai Uniunii Europene și ai statelor membre, este datoria noastră să facem tot posibilul pentru a asigura că astfel de fapte sunt anticipate în faza incipientă și prevenite, dacă putem influența acest lucru.

De asemenea, suntem șocați de un alt eveniment tragic din statul Alabama, Statele Unite, unde o persoană înarmată a împușcat cel puțin zece oameni înainte de a se sinucide.

Din nou, aș dori să exprim, în numele tuturor celor de aici, simpatia și solidaritatea noastră față de victime și familiile acestora. Aș fi recunoscător dacă am ține un moment de reculegere în amintirea celor uciși.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

PREZIDEAZĂ: GERARD ONESTA

Vicepreședinte

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

10. Componenta Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

11. Stadiul în care se află SIS II (dezbateri)

Președintele – Următorul punct este dezbateri comună privind:

- întrebarea orală adresată Consiliului privind stadiul în care se află SIS II de dl Coelho, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, de dna Roure, în numele

Grupului Socialist din Parlamentul European, și de dl Lax, în numele Grupului Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa (O 0005/2009 – B6-0010/2009) și

- întrebarea orală adresată Comisiei privind stadiul în care se află SIS II de dl Coelho, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europei, de dna Roure, în numele Grupului Socialist din Parlamentul European, și de dl Lax, în numele Grupului Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa (O 0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, autor – (PT) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule vicepreședinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, în Parlamentul European susținem în mod evident punerea rapidă în funcțiune a SIS II (Sistemul de Informații Schengen), care ar fi trebuit să aibă loc în 2007. Sistemul de Informații Schengen din a doua generație este o soluție comunitară la necesitatea de a intensifica securitatea la granițele externe și de a împărtăși inovații importante precum datele biometrice și interconectarea alertelor. Suntem de acord că acest sistem poate fi pus în funcțiune de îndată ce a devenit robust și poate funcționa 24 de ore pe zi. În opinia mea, este timpul să aflăm cine este responsabil pentru această întârziere, să efectuăm o evaluare aprofundată a situației și să găsim soluții care vor face din acest proiect unul viabil din punct de vedere tehnic și care îi vor restabili credibilitatea deja zdruncinată.

Știm că anul trecut s-au efectuat mai multe teste, al căror rezultat final a fost negativ, în special pentru testul sistemului operațional. Consiliul și Comisia au stabilit o perioadă de patru luni pentru a încerca să soluționeze problemele persistente, deși fără prea mult succes, așa cum se poate constata din rezultatele obținute în decembrie 2008, când testele au fost repetate. În pofida unor îmbunătățiri, din câte știm, încă există probleme majore legate de performanța și robustețea sistemului, pierderea mesajelor, calitatea datelor și procesul de sincronizare a copiilor naționale cu sistemul central. Este evident că SIS II nu poate fi pus în funcțiune înainte de soluționarea acestor probleme. Aș dori să îmi exprim îndoielile cu privire la capacitatea companiei contractate de a soluționa, într-un interval atât de scurt, toate aceste probleme care nu au fost rezolvate anterior într-un interval de timp mult mai mare. Sper că se poate lansa un audit independent al proiectului pentru a descoperi cine este responsabil. Nu am obiecții față de soluția tehnică alternativă a transformării sistemului „SIS I pentru toți” în SIS II, cu condiția respectării integrale a cadrului legal aprobat pentru SIS II. La sfârșitul lui martie, va fi prezentat un raport care să evalueze și să compare cele două soluții. Parlamentul dorește să aibă acces la acest studiu și să fie informat cu privire la noua direcție a proiectului, atât la nivelul încrederii în aspectul tehnic, cât și al implicațiilor legale, la noul calendar și la impactul bugetar. Aș dori să amintesc Consiliului și Comisiei că, în special în acest moment, este recomandabilă o mai mare transparență a întregului proces.

Martine Roure, autoare –(FR) Dle președinte, așa cum știm, SIS II este un instrument foarte important de asigurare a securității zonei Schengen, în special în urma extinderii care a cuprins cele 10 state noi.

De la adoptarea temeiurilor juridice în 2007, am avut ocazia, de mai multe ori, să vedem un raport detaliat cu privire la evoluțiile sau la problemele tehnice sau politice care se presupune că împiedică pornirea sistemului.

Prin intermediul presei, am aflat că toate testele necesare pentru lansarea sistemului central în deplină siguranță au eșuat în decembrie 2008.

Știm de încercarea Comisiei de a întocmi un plan de redresare pentru a soluționa principalele probleme și că mai multe state membre, în cadrul Consiliului, au deja în vedere o alternativă care ar consta dintr-o simplă actualizare a sistemului SIS care este acum în funcțiune.

Astfel, problema nu este tehnică, ci politică. Parlamentului i s-a solicitat să definească, prin codecizie, arhitectura SIS II care, prin ea însăși, ar fi asigurat securitatea necesară pentru zona noastră a libertății, securității și justiției. Am lucrat la aceasta fără a pierde din vedere securitatea și protecția drepturilor fundamentale ale cetățenilor noștri.

În acest caz, este în joc responsabilitatea instituțiilor europene, în special a Consiliului și Comisiei, întrucât considerăm că Parlamentul și-a făcut foarte bine datoria față de cetățeni.

Așteptăm, acum și pe viitor, să aflăm motivele politice ale acestei schimbări radicale de direcție. Bineînțeles, aceasta ar putea avea consecințe foarte grave asupra bugetului alocat până acum pentru acest proiect, începând cu punerea deoparte, acolo unde este necesar, a resurselor disponibile, până la definirea corespunzătoare a viitorului proiectului și a temeiului juridic al acestuia.

Henrik Lax, autor –(SV) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, noi cei din Parlamentul European dorim să știm dacă Consiliul și Comisia încă mai consideră că

SIS II va deveni vreodată funcțional. Va continua Comisia să încerce să găsească o soluție tehnică la problemele actuale? Care este soluția pentru viitor? Așa cum s-a afirmat în cele două discursuri anterioare, noi cei din Parlamentul European dorim să fim ținuți la curent cu privire la aceste probleme, ceea ce nu s-a întâmplat până acum.

Dacă SIS II nu poate demara în forma sa actuală, există un plan B și dacă da, va fi acesta prezentat? Așa cum a menționat dna Roure, problema SIS II este la urma urmei o problemă a credibilității Uniunii în ceea ce privește garantarea securității interne în cadrul UE. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim, de asemenea, că aceeași infrastructură va fi utilizată pentru Sistemul de Informații privind Vizele (SIV). Prin urmare, pe termen lung, este în joc și credibilitatea politicii Uniunii în materie de vize, și anume capacitatea acesteia de a gestiona în mod demn relațiile cu lumea înconjurătoare.

În cele din urmă, aș dori să întreb Comisia dacă mai beneficiază de susținerea deplină a statelor membre pentru acest proiect. Sunt acestea dispuse să suporte costurile unui proiect care se pare că nu va demara niciodată?

Alexander Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Domnule președinte, înainte de a aborda tema dezbaterii noastre de astăzi, dați-mi voie să încep prin a-mi exprima condoleanțele față de rudele victimelor tragicului incident care a avut loc astăzi la Baden-Württemberg.

Acum să trecem la tema dezbaterii de astăzi. În primul rând, suntem recunoscători pentru ocazia de a avea această dezbatere. Așa cum știm cu toții, este un aspect important. O serie de dificultăți operaționale au produs problemele specifice care au împiedicat funcționarea SIS II.

Așa cum solicitați, Președinția dorește să fie complet transparentă cu dvs. cu privire la istoricul și contextul acestei probleme. Datorită rezultatelor negative ale testelor inițiale ale sistemului, au fost efectuate teste suplimentare în noiembrie și decembrie 2008. Rezultatele finale ale acestor teste ale sistemului operațional au fost transmise abia în a doua jumătate a lui ianuarie 2009.

La reuniunea informală de la 15 ianuarie 2009 de la Praga, Comisia a informat miniștrii justiției și ai afacerilor interne că rezultatele acestor teste nu sunt mulțumitoare. Miniștrii au consimțit imediat cu privire la necesitatea de a pune în aplicare o nouă abordare globală de gestionare a SIS II, în care statele membre să colaboreze cu Comisia. Noua abordare a gestionării va asigura o monitorizare mai atentă a proiectului, permițând astfel o avertizare timpurie cu privire la orice eventuale dificultăți. De asemenea, s-a stabilit ca aceste măsuri să fie adoptate la un Consiliu JAI ulterior, care a avut loc la 26 și 27 februarie 2009. La această reuniune, Consiliul a fost de acord, în concluzia acestuia, să invite Comisia să informeze în totalitate Parlamentul și Președinția Consiliului cu privire la problemele legate de SIS II și continuarea acestuia.

Parlamentul a întrebat dacă problemele identificate până acum vor necesita refacerea sistemului. Potrivit informațiilor primite de Consiliu cu privire la stadiul proiectului SIS II, există o serie de probleme care persistă. Cu toate acestea, înțelegem că opinia Comisiei este că aspectele nerezolvate pot fi soluționate fără o restructurare majoră a aplicației SIS II.

La reuniunea din februarie, Consiliul a aprobat punerea în aplicare a planului de analiză și remediere a SIS II, care va permite identificarea tuturor problemelor și a soluției imediate, precum și evaluarea arhitecturii tehnice, pentru a asigura un sistem SIS II stabil și lipsit de erori. Cu toate acestea, Consiliul a mai fost de acord că trebuie urmat planul de urgență în cazul apariției unor probleme grave care nu pot fi soluționate. În privința unei alternative la SIS II, Consiliul JAI din februarie a salutat finalizarea studiului de fezabilitate care servește drept bază pentru crearea unei soluții alternative viabile pentru dezvoltarea SIS II pe baza evoluției SIS I+ ca parte din planul de urgență.

De asemenea, Consiliul a solicitat ca Președinția și Comisia să îi trimită cât mai repede, până cel târziu în mai 2009, un raport care să cuprindă o evaluare și o comparație detaliată a ambelor variante. Pe baza acestui raport, Consiliul va evalua progresul dezvoltării SIS II și, în ceea ce privește soluția alternativă, va examina posibilitatea atingerii obiectivului SIS II, așa cum a fost stabilit în cadrul juridic care reglementează crearea, funcționarea și utilizarea SIS II, pe baza tehnică a evoluției SIS I+. Această examinare se va desfășura cât mai repede și cel târziu până la reuniunea Consiliului din 4-5 iunie 2009.

În ceea ce privește detaliile solicitate de Parlament referitoare la soluționarea problemelor nerezolvate și în special a aspectelor financiare, Consiliul a invitat Comisia nu doar să informeze Parlamentul European cu privire la problemele legate de SIS II, dar și să informeze atât Parlamentul, cât și Consiliul, pe deplin și în mod regulat, cu privire la cheltuielile legate de proiectul central SIS II și la măsurile luate în vederea asigurării transparenței financiare depline.

Pe baza raportului solicitat din partea Președinției și a Comisiei, Consiliul va discuta, cel târziu până la reuniunea din iunie 2009, cu privire la calendarul punerii în funcțiune a SIS II. Acesta va ține cont de dispozițiile privind calendarul stabilit în rezoluția Parlamentului din 24 septembrie 2008 privind proiectul de regulament al Consiliului privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II). Acesta a fost inclus în articolul 19 din Regulamentul Consiliului din 24 octombrie.

Sunt sigur că, în răspunsurile la întrebările ridicate, Comisia va putea furniza informații suplimentare. Aș dori să asigur deputații acestui Parlament că Președinția va urmări îndeaproape această problemă și se va asigura de respectarea deplină a planului stabilit luna trecută de miniștrii JAI.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei* –(FR) Domnule președinte, doresc să confirm cele spuse de dl Vondra. De asemenea, trebuie să menționez că, împreună cu dl Langer, președintele Consiliului de miniștri de interne, am stabilit că SIS II este o prioritate absolută.

Voi încerca să vă ofer unele clarificări. Contractantul principal al Comisiei pentru dezvoltarea SIS II a efectuat o serie de teste operaționale pentru a demonstra funcționalitatea sistemului central aflat în funcțiune în mod interactiv cu unele sisteme naționale. Între noiembrie și decembrie 2008, rezultatele acestor teste ne-au dus la concluzia că sistemul central nu a atins nivelul prevăzut de contract.

La jumătatea lui noiembrie, Comisia a inițiat o analiză detaliată a soluției SIS II, care este în curs de dezvoltare de către Hewlett-Packard/Steria, în cooperare cu experții din statele membre și cu ajutorul și asistența a două servicii cunoscute de consultanță în domeniul IT.

În urma eșecului testelor operaționale, am pus în aplicare un plan de analiză și redresare, care va fi finalizat în aproximativ patru luni. Obiectivul acestui plan este de a aduce punerea în aplicare a SIS II la un nivel satisfăcător de stabilitate și performanță.

Scopul acestui plan este, în primul rând, să soluționeze erorile identificate legate de sistemul central – unele dintre erori au fost deja soluționate – și, în al doilea rând, să verifice dacă punerea în aplicare a SIS II nu prezintă probleme structurale insurmontabile.

Sunt efectuate teste direcționate într-o serie de domenii prioritare pentru a înlătura incertitudinile legate de arhitectura soluției actuale. Această activitate se desfășoară în paralel cu finalizarea analizei tehnice a problemelor subiacente.

De asemenea, Comisia a introdus o abordare globală a gestionării proiectului pentru o mai bună integrare a componentei centrale și naționale a SIS II, în conformitate cu competențele juridice stabilite de Comisie și statele membre.

În termeni concreți, Comisia coordonează o structură comună de gestionare a proiectului. Structura comună de gestionare reunește managerii naționali de proiect, managerii centrali de proiect și contractanții Comisiei. Această structură va însoți proiectul pe parcursul etapei de analiză și redresare, apoi în timpul testelor de calificare și ulterior în etapa de migrație, până la darea în funcție a SIS II.

La finalul etapei de analiză și redresare, vom avea o idee precisă asupra resurselor care mai trebuie puse în aplicare înainte de inițierea SIS II și asupra calendarului corespunzător, așa cum a spus dl Vondra. În mod evident, nu există îndoieli cu privire la faptul că obiectivul punerii în funcțiune a SIS II în septembrie 2009 va suferi o amânare.

Dificultățile actuale pe care le întâmpină SIS II au fost discutate la reuniunea neoficială a miniștrilor de pe 15 ianuarie și cu ocazia Consiliului justiție și afaceri interne din 26-27 februarie. Au fost acceptate orientările generale ale abordării recomandate de Comisie pentru continuarea SIS II.

În primul rând, necesitatea de a continua studiul de fezabilitate asupra unei soluții tehnice alternative bazate pe actualul SISI+ a primit sprijin din partea Consiliului. Astfel, putem continua studiul de fezabilitate asupra unei soluții alternative.

Cu toate acestea, o soluție tehnică alternativă va trebui să respecte cadrul juridic creat pentru SIS II, astfel cum a fost adoptat de Parlament și de Consiliu. În mod evident, este necesară o atenție sporită față de reutilizarea maximă a investițiilor, precum și față de situația statelor membre și a țărilor asociate care intenționează să facă parte din zona Schengen în anii următori.

Ministrii au hotărât să se întrunească din nou, așa cum s-a menționat deja, cel târziu în iunie – la începutul lui iunie – pentru a evalua progresele înregistrate și pentru a defini, acolo unde este necesar, noi direcții și o eventuală adoptare a unei opțiuni alternative. În lumina acestor fapte, Consiliul a solicitat Președinției și Comisiei, în strânsă cooperare cu Grupul operațional al SIS II și în consultare cu organismele corespunzătoare, să prezinte Consiliului un raport care să cuprindă o evaluare detaliată și o comparație a celor două soluții. Acest raport trebuie finalizat cât mai curând, până în mai 2009.

În acest scop, au fost stabilite criterii comune de comparație pentru evaluarea avantajelor și dezavantajelor respective ale fiecărei soluții. Pentru a clarifica lucrurile, aceasta înseamnă că la începutul lui iunie vom avea o decizie a Consiliului. Aceasta va fi adoptată în lumina testelor finalizate și considerăm că astfel va fi posibilă continuarea SIS II sau adoptarea unei soluții alternative, însă una care va corespunde în continuare cu obiectivele stabilite.

Bineînțeles, sunt conștient de ceea ce au spus dl Coelho și dna Roure cu privire la nevoia unui nivel înalt de transparență. Aș dori să spun că trimitem și vom continua să trimitem cu regularitate procesul-verbal al comisiei SIS II. De asemenea, trebuie să menționez că i-am scris dlui Deprez, președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, pentru a-i furniza informații detaliate cu privire la situația SIS II. O copie a acestei corespondențe a fost trimisă și dlui Coelho.

De asemenea, doresc să îi spun dlui Lax că problemele SIS II nu afectează SIV. Problemele SIS II nu implică infrastructura pe care o împarte cu VIS. Se poate spune că VIS evoluează în mare măsură conform planului stabilit cu statele membre.

Doresc să vă spun că de fapt, am organizat atât împreună cu Grupul operațional, cât și în cadrul Comisiei reuniuni extrem de regulate cu co-contractantul și cu cei doi co-contractanți, mai ales cu Steria. Putem spera cu adevărat, domnule Președinte, doamnelor și domnilor, că această problemă va fi soluționată în lunile următoare, odată cu această decizie asupra unei date finale, stabilite pentru începutul lui iunie, atunci când Consiliul va trebui, de fapt, să ia această decizie.

Mă angajez să țin Parlamentul la curent cu privire la toate aceste evoluții.

Marian-Jean Marinescu, în numele grupului PPE-DE – Problema operabilității sistemului de informații Schengen II a fost din nou dezbătută în cadrul reuniunii Consiliului din februarie 2009 și s-a subliniat încă o dată necesitatea găsirii unei soluții imediate la impasul în care se află SIS II în acest moment.

Cu toate acestea, am impresia că, în loc de răspunsuri, apar tot mai multe întrebări în urma dezbaterilor pe marginea SIS II. Consiliul susține punerea în aplicare a unui plan de analiză și reparații care să permită identificarea problemelor din arhitectura tehnică a lui SIS II, cu scopul de a asigura stabilitatea și fiabilitatea acestuia. Pe de altă parte, Consiliul nu exclude decizia de a adopta o alternativă tehnică care să poată realiza obiectivele pe care și le-a propus SIS II.

Oricare dintre variante va fi aplicată, ea nu trebuie să aibă repercusiuni asupra calendarului de aderare a țărilor care nu sunt încă incluse în spațiul Schengen. Aș dori să știu ce măsuri va lua Comisia pentru a evita o posibilă întârziere și cum se vor acoperi costurile suplimentare datorate acestor schimbări. Exemplul României este concludent: România are 2 000 km de frontieră externă, integrarea în Schengen prevăzută pentru martie 2011 este o prioritate și toate aceste ezitări pot avea consecințe asupra respectării acestui termen.

Aș dori să mai menționez un lucru. În contextul în care Comisia se pregătește să elaboreze o nouă propunere legislativă referitoare la următoarele etape ale gestionării frontierelor, cer Comisiei să evalueze mai întâi eficacitatea sistemelor actuale de gestionare a frontierelor, cu scopul de a obține o sinergie optimă între acestea și apoi să analizeze oportunitatea investițiilor în logistica de frontieră.

Pentru realizarea obiectivelor strategice ale Uniunii, Comisia nu ar trebui să lanseze crearea de la zero a noi instrumente până când cele existente, precum SIS II sau VIS, nu devin operaționale și fiabile

Genowefa Grabowska, în numele Grupului PSE. – (PL) Domnule Președinte, situația pe care o discutăm este un exemplu elocvent care arată că uneori este mai ușor să atingem un consens și să obținem un acord politic cu privire la deschiderea granițelor decât să depășim problemele tehnice.

Aderarea noilor state membre la spațiul Schengen la 23 decembrie 2007 a fost un eveniment important pentru cetățenii acestor state. Știu acest lucru deoarece sunt din Polonia. Țara mea s-a folosit de acest avantaj

și prețuiește foarte mult deschiderea granițelor deoarece aceasta a însemnat dispariția ultimei circumstanțe distinctive care ne separa de statele membre mai vechi ale Uniunii Europene.

De asemenea, sediul agenției Frontex este în țara mea. Știu că dl Barrot a fost în Polonia, unde a purtat discuții la sediul Frontex, și a vizitat partea graniței externe a UE pentru care Polonia este responsabilă. Știu că, în practică, nu există probleme grave în apărarea acestei granițe și că aceasta este sigură. Cu toate acestea, există probleme tehnice, iar soluționarea acestora se transformă într-o problemă politică, așa cum a spus colega mea, dna Roure. Sunt într-un tot de acord cu aceasta.

Dacă, totuși, există probleme tehnice, dacă există dificultăți, atunci presupun că fiecare instituție a UE are responsabilitatea de a contacta organismul care a întârziat punerea în aplicare a SIS II. Este păcat că nu s-a făcut acest lucru și că transparența în această privință a fost puțin forțată.

Cred că, ori de câte ori este vorba despre soluționarea unor probleme importante pentru cetățeni, Parlamentul European nu poate fi de acord că se pot întreprinde acțiuni independente de aceasta sau că ar trebui ignorată, mai ales în cazul unei probleme de securitate.

Aș dori să închei cu o observație foarte scurtă. Dacă ar exista probleme, dacă Hewlett-Packard nu ar reuși să depășească problemele tehnice, ar trebui să ne amintim că avem specialiști excelenți în Polonia, tineri ingineri foarte buni în domeniul IT, cunoscuți în întreaga lume. Cred că aceștia ar putea fi utili și ar putea obține rezultatul dorit mult mai ieftin, mai repede și mai bine.

Hubert Pirker (PPE-DE) – (DE) Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, Schengen este și a fost întotdeauna sinonim cu legătura dintre securitate, pe de o parte și libertate și imparțialitate, pe de altă parte. Pentru cetățenii Europei și pentru noi toți, aceasta a făcut parte din valoarea adăugată oferită de Uniunea Europeană. A funcționat întotdeauna foarte bine și a fost aplicată eficient în mod provizoriu și în manieră „unul pentru toți”.

Ceea ce se întâmplă acum este supărător. Cu toate acestea, este supărător și faptul că Parlamentului, care a fost întotdeauna foarte cooperant, nu i-au fost furnizate informațiile necesare. Noi am informat întotdeauna cetățenii Europei. Sistemul de Informații Schengen II trebuia să funcționeze perfect și la timp și acum descoperim că au apărut probleme și că nu pare să existe o soluție în viitorul apropiat.

Aș fi interesat să știu dacă cifrele care circulă în mass-media, care arată că până acum s-au cheltuit aproximativ 100 de milioane de euro pentru dezvoltarea Sistemului de Informații Schengen II, sunt corecte. Va suporta compania consecințele? De ce Comisia, Consiliul sau alt organism nu au introdus la timp un sistem de verificări?

Mihael Brejc (PPE-DE) – (SL) De fapt, este ciudat că problemele legate de operabilitatea sistemului ies la lumină în mod repetat, ori de câte ori abordăm aceste tipuri de aspecte tehnice majore și hotărâtoare. Până acum, am abordat deja aspectele tehnice legate de procesarea datelor. De aceea, publicul întreabă în mod justificat de ce nu avem instituții profesionale la nivel comunitar care să fie suficient de competente să soluționeze problemele tehnice care ar putea apărea în urma utilizării unor baze de date foarte mari și cuprinzătoare.

Am participat încă de la început la aceste dezbateri. De asemenea, am lucrat împreună cu raportorul, dl Coelho, și sunt conștient de unele dificultăți tehnice și deficiențe care încă persistă, inclusiv de cele legate de nivelul disponibil de expertiză. Prin urmare, consider că trebuie să efectuăm o revizuire tehnică și financiară autentică a sistemului și să îi tragem la răspundere pe cei care au gestionat acest proiect. De fapt, aceasta nu este doar opinia mea; este opinia publicului larg.

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Domnule Președinte, dle comisar, personal vă stimez foarte mult, dar ceea ce se întâmplă aici este într-adevăr un dezastru intolerabil, care cuprinde un nivel inacceptabil de resurse irosite și incompetență. Din acest motiv, solicit nu doar Comisiei, dar și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru control bugetar să examineze în detaliu această problemă.

Sunt încântat că Cehia deține Președinția Consiliului deoarece Bavaria și Cehia au exact aceleași interese de securitate. Știm că, în pofida tuturor temerilor cu privire la deschiderea granițelor, situația legată de securitate s-a îmbunătățit în mod considerabil și fundamental de la deschiderea granițelor, ca urmare a cooperării polițienești excelente. Acesta ar putea fi un model pentru alte părți ale Europei și aș dori să mulțumesc Cehiei pentru acest lucru în numele Bavariei. Ne așteptăm ca Sistemul de Informații Schengen să acopere în cele din urmă toate domeniile și să nu se limiteze la dispozițiile individuale, exemplare și bilaterale.

Alexander Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Domnule Președinte, aş dori să vă mulțumesc pentru această dezbatere. Cred că este evident că există o problemă care trebuie soluționată. Consiliul, sub conducerea noastră, a făcut tot ce a putut în ianuarie. A luat în serios această inițiativă de a întocmi planul de urgență sau alternativ și de a promova o soluție prin stabilirea termenelor.

Aceasta este ceea ce putem face. În privința aspectelor financiare, voi da cuvântul Comisiei pentru a răspunde. Acum avem o cooperare excelentă între ministrul Langer și comisarul Barrot, așadar credem că vom putea să soluționăm problema.

În privința întrebării dacă aceasta este o problemă politică sau tehnică, noi considerăm că este doar o problemă tehnică. Nu este, așa cum s-a sugerat, o mască pentru a acoperi unele probleme politice. Nu – sistemul trebuie să fie operațional cât mai curând posibil.

Cu privire la observațiile dnei Grabowska: da, ne amintim ce înseamnă să fim în sala de așteptare. Discutam acest lucru acum un an. Toate țările interesate de obținerea unui progres împărtășesc dintr-o dată experiențe similare cu a noastră. Suntem angajați în stabilirea unei soluții tehnice care să permită participarea industriilor din alte țări, în conformitate cu respectivul calendar.

Mă voi limita la aceste observații finale. Am spus multe la început. Acum vom continua.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. –(FR) Domnule Președinte, dle Vondra, vă mulțumesc pentru angajamentul Președinției cehe în această privință. Sprijinul dvs. a fost apreciat foarte mult.

În primul rând, aş dori să îi răspund dlui Marinescu, spunând că nu există o problemă specifică, având în vedere că statele membre care încă nu sunt membre ale spațiului Schengen vor putea și ele să adere la sistemul SIS II. Vom avea diferite momente sau perioade în care noile state membre care nu sunt membre ale spațiului Schengen vor putea să adere la SIS II și astfel, dacă totul se va desfășura bine, nu ar trebui să existe probleme specifice.

Dnă Grabowska, aş dori să vă mulțumesc pentru tot ce face Republica Polonia pentru protejarea granițelor externe. De fapt, am avut ocazia să observ calitatea muncii desfășurate de Frontex cu echipele poloneze la granița cu Ucraina.

Aş dori doar să spun, ca răspuns la întrebarea dnei Roure și a dnei Grabowska, că problema este în esență una tehnică. Așa cum a spus dl Vondra, nu este o problemă politică. Adevărul este, pur și simplu, că statele membre, sau unele state membre, au făcut din ce în ce mai multe solicitări. Prin urmare, trebuie să spun că SIS II trebuie să îndeplinească obiective din ce în ce mai sofisticate. În consecință, sistemul a devenit mai complex și, în ciuda tuturor tributurilor plătite tehnologiei informației, punerea în aplicare s-a dovedit a fi mai dificilă decât ne-am așteptat. Cu toate acestea, este adevărat că problema rămâne în principal una tehnică și că, prin urmare, trebuie să poată fi soluționată.

Aş dori să îi spun dlui Pirkner că Parlamentul va fi ținut la curent și mă angajez să fac acest lucru. M-am ocupat personal de acest lucru pe parcursul acestui proiect și cred că pot spune că din punctul meu de vedere, acest lucru este o prioritate absolută. De asemenea, doresc să îi spun dlui Brejc că i-am identificat pe cei responsabili. În colaborare cu Comisia, am creat acest Grup operațional, în care statele membre sunt implicate foarte mult. Cred că acum avem un grup director definitiv, dar și co-contractantul nostru trebuie să poată să îndeplinească cerințele pe care le-am stabilit.

De asemenea, aş dori să răspund întrebării financiare pe care dl Pirkner și dl Posselt tocmai au adresat-o. Bugetul total angajat al Comisiei pentru proiectul SIS II se ridică la aproximativ 68 de milioane de euro. Contractele corespunzătoare includ studii de fezabilitate, dezvoltarea sistemului central ca atare, suport și controlul calității, rețeaua s-Testa, pregătirea gestionării operaționale în Strasbourg, securitate, pregătiri legate de aspecte biometrice și comunicare. Acesta este, așadar, bugetul angajat: 68 de milioane de euro.

În privința plăților, până acum s-au cheltuit 27 de milioane de euro pentru dezvoltarea tehnică: 20 de milioane de euro pentru dezvoltarea sistemului, 7 milioane de euro pentru asigurarea unei rețele care se află în centrul progresului tehnic și 4 500 000 pentru asigurarea calității.

Trebuie spus că, dacă, după ce își va face o idee clară asupra fiabilității sau lipsei de fiabilitate a SIS II, Consiliul s-ar hotărî să treacă la formula SISI+R, am putea, la momentul respectiv, să avem în vedere reutilizarea rețelei de comunicații adoptate pentru SIS II, ceea ce înseamnă că, în general, investițiile corespunzătoare ar putea fi păstrate.

Doamnelor și domnilor, adevărata noastră problemă este să oferim zonei Schengen de liberă circulație un instrument cu adevărat eficient. Este adevărat că, dacă Schengen II va fi un succes, acesta va fi cel mai eficient sistem din lume, având în vedere rezultatele pe care ne-ar permite să le obținem. Cu toate acestea, tehnologia informației trebuie să fie pusă în funcțiune.

În orice caz, ceea ce aș dori să vă spun, după Președinția Cehă – și îi sunt recunoscător încă o dată dlui Vondra pentru angajamentul Președinției cehe în această problemă dificilă – este că eu cred cu convingere că, împreună cu Președinția actuală, am făcut toate eforturile pentru a evita orice întârziere suplimentară și pentru a permite co-contractorului nostru să îndeplinească cerințele noastre. În orice caz, vom avea o dată definitivă stabilită pentru a permite Consiliului să ia deciziile necesare. Bineînțeles, mă angajez din nou să țin la curent Parlamentul.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Antochi (PSE) în scris – Consider că proiectul vizând perfecționarea mecanismului de gestionare a frontierelor externe ale Uniunii Europene nu ar trebui privit ca o tentativă de stopare a migrației ca proces. Scopul real al măsurilor de securizare a frontierelor UE nu constă neapărat în stăvilirea fluxurilor imigratorii, ci în controlarea strictă a acestora. Gestionarea corectă a migrației constituie un factor benefic pentru societățile și economiile statelor Uniunii Europene.

Țin să subliniez că Uniunea Europeană ar trebui să atragă mai multă atenție gestionării frontierelor sale periferice unde există zone de conflict. Merită înalt apreciată activitatea desfășurată până acum de către Misiunea Uniunii Europene de Asistență la frontiera dintre Republica Moldova și Ucraina (EUBAM), caracterizată prin stabilirea unui regim unic vamal la frontieră, crearea barierelor pentru contrabandă și reducerea activității grupurilor criminale.

Pe de altă parte, nesoluționarea până în prezent a conflictului transnistrean face destul de dificilă posibilitatea gestionării de către autoritățile moldovenești a acestui segment de frontieră, unde continuă să mai persiste un flux mare de migrație ilegală.

Vreau să-mi exprim convingerea că Uniunea Europeană deține suficiente pârguri de ordin politic, economic și de securitate pentru a curma acțiunile ilegale menționate mai sus, inclusiv pentru a se implica mai activ în soluționarea conflictelor înghețate de la periferiile sale estice

12. Raport de progrese 2008 privind Croația - Raport de progrese 2008 privind Turcia - Raport de progrese 2008 privind fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (dezbateri)

Președintele – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind:

- Croația: raport de progrese 2008;
- Turcia: raport de progrese 2008 și
- fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei: raport de progrese 2008.

Alexander Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Domnule Președinte, dați-mi voie să fac o scurtă introducere a dezbaterii legate de rapoartele de progrese privind cele trei țări, Croația, Turcia și fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

Voi începe cu Croația. Raportul dvs. menționează în mod corect progresele Croației din ultimul an. De la începutul negocierilor, au fost deschise 22 de capitole – din 35 –, din care șapte au fost închise provizoriu. Președinția va continua negocierile. Sunt planificate în special două conferințe privind aderarea: la nivel parlamentar, în săptămânile următoare, și la nivel ministerial, în iunie.

Raportul dvs. subliniază în mod corect importanța stabilirii unui acord pentru disputa frontalieră nesoluționată cu Slovenia. Aș dori să asigur Parlamentul că Președinția va continua eforturile de soluționare a acestei probleme și, în acest context, sprijinim pe deplin eforturile continue ale comisarului Olli Rehn de a găsi o soluție care să ne permită continuarea negocierilor de aderare. Înainte de ședință, am discutat acest lucru în detaliu la prânz. În privința ultimei evoluții, salutăm decizia Croației, anunțată luni, prin care acceptă medierea

propusă de grupul de experți sugerat de Olli Rehn. Încurajăm atât Slovenia, cât și Croația să colaboreze în mod constructiv pentru a găsi de urgență o soluție permanentă și acceptabilă de ambele părți, deoarece nu ar trebui să fie doar o rețetă pentru alte amânări.

În afara acestui aspect important, continuarea progreselor în negocierile detaliate depinde în primul rând de Croația însăși. Trebuie finalizate reformele politice, economice, legislative și administrative necesare și Croația trebuie să își respecte obligațiile care decurg din Acordul de stabilizare și de asociere. Punerea în aplicare a Parteneriatului revizuit de aderare este, de asemenea, importantă în pregătirea continuării integrării în cadrul Uniunii Europene. Consiliul consideră că foaia de parcurs indicativă și condițională întocmită de Comisie în Raportul său din 2008 privind progresele este un instrument util. Aceasta va ajuta Croația să ia măsurile necesare pentru a ajunge în etapa finală a negocierilor. Acestea fiind spuse, în pofida progreselor, mai rămân multe de făcut.

Dați-mi voie să menționez câteva din domeniile cheie unde sunt necesare progrese suplimentare, începând cu reforma judiciară. UE a precizat foarte clar că este esențială stabilirea unui sistem judiciar independent, imparțial, fiabil, transparent și eficient. Este o condiție pentru consolidarea statului de drept și a punerii în aplicare adecvate a *acquis*-ului. De asemenea, este esențială o administrație publică profesionistă, responsabilă, transparentă și independentă. Au fost realizate reforme legislative semnificative în aceste două domenii, însă trebuie să vedem cum vor funcționa în practică.

Același lucru este valabil și pentru lupta împotriva corupției și a crimei organizate, așa cum se subliniază în raportul dvs. Puterile și resursele Biroului pentru prevenirea corupției și a crimei organizate au fost consolidate. Același lucru este valabil și pentru instanțele care instrumentează cazuri în acest domeniu. Acum, principala problemă este să ne asigurăm de obținerea rezultatelor așteptate. Punerea în aplicare deplină a programului și a planului de acțiune anti-corupție este cheia rezolvării acestei probleme grave.

De asemenea, Uniunea a subliniat că este esențială cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPI), inclusiv accesul la documente. Urmărim îndeaproape evoluțiile în acest domeniu și invităm autoritățile croate să se asigure de menținerea cooperării depline cu TPI. Salutăm recentul acord cu privire la documentele lipsă și solicităm Croației să îl valorifice.

Privind repatrierea refugiaților, observăm că a început punerea în aplicare a deciziei de reconstituire pentru validarea drepturilor la pensie, iar informațiile cu privire la modificările regulilor au fost puse la dispoziția comunității de repatriați.

În procesul de atribuire de locuințe, cazurile din 2007 au fost soluționate, dar valoarea de referință pentru 2008 nu a fost încă atinsă. Trebuie continuate eforturile pentru asigurarea durabilității repatrierii refugiaților. Același lucru este valabil și pentru legislația care vizează ameliorarea drepturilor minorităților.

Ați subliniat în mod corect aspectul cooperării regionale în raportul dvs. Trebuie continuate eforturile în vederea ameliorării bunelor relații de vecinătate.

Dați-mi voie acum să abordez problema Turciei. Negocierile cu Turcia au continuat pe parcursul anului 2008 și, în total, au fost deschise patru capitole în acest an – ceea ce a devenit aproape o tradiție.

În pofida încurajărilor UE ca Turcia să își accelereze procesul de reformă, anul 2008 nu a produs nivelul așteptat de reforme. Rămân esențiale eforturile suplimentare legate de criteriile politice. Vor fi necesare eforturi semnificative într-o serie de domenii, așa cum a subliniat Consiliul în concluziile sale din 8 decembrie 2008 și în raportul de activitate al Comisiei din 2008. Acesta este, de asemenea, un aspect asupra căruia ați atras atenția în raportul dvs.

În același timp, Președinția salută pașii pozitivi recentți întreprinși de Turcia, inclusiv programul național adoptat recent în vederea adoptării *acquis*-ului și numirea noului negociator șef. Este important ca aceste angajamente să fie acum transpuse în acțiuni reale și tangibile.

Am dori să profităm de această ocazie pentru a sublinia importanța strategică a Turciei. Președinția împărtășește opinia Parlamentului conform căreia Turcia trebuie lăudată pentru progresele realizate în domeniul energiei. Continuăm să evaluăm modalități viitoare în acest domeniu esențial, în special în privința susținerii depline a proiectului de conducte Nabucco.

În ceea ce privește progresele Turciei legate de aderare, am dori să subliniem că progresul în domeniul libertății de exprimare este esențial pentru progresul global al negocierilor. În afara amendamentelor binevenite la articolul 301 din Codul Penal, care au avut un efect pozitiv, încă există o serie de prevederi legale care rămân

în vigoare și care ar duce la restricții în acest domeniu. Interdicțiile site-urilor internet, de multe ori disproportionale în privința domeniului de aplicare și a duratei, rămân un motiv de îngrijorare. De asemenea, sunt necesare soluții juridice adecvate pentru a asigura că pluralismul religios coincide cu normele europene.

Trebuie elaborată o strategie cuprinzătoare anti-corupție. De asemenea, suntem îngrijorați cu privire la numărul crescut de cazuri declarate de tortură și maltratare, în special în afara locurilor oficiale de detenție. Legea cu privire la îndatoririle și competențele juridice ale poliției, modificată în 2007, trebuie monitorizată atent pentru a preveni încălcările drepturilor omului. Ratificarea Protocolului la Convenția împotriva torturii este esențială.

În ceea ce privește partea de sud-est, salutăm anunțarea orientărilor și a cuprinsului general al Proiectului Anatoliei de Sud-Est. Acum așteptăm demersuri concrete în vederea dezvoltării economice, sociale și culturale a regiunii. Acestea trebuie să cuprindă soluționarea unor probleme persistente, precum persoanele strămutate intern sau problema supravegherii satelor.

În privința relațiilor UE-Turcia, este evident că Turcia trebuie să își respecte obligația punerii în aplicare depline și nediscriminatorii a Protocolul adițional. Acesta este un aspect important, așa cum ați subliniat în raport, și trebuie soluționat cât mai repede, întrucât afectează în mod evident ritmul negocierilor de aderare. Va continua urmărirea aspectelor acoperite de declarația din 21 septembrie 2005 și se așteaptă de urgență progrese.

În plus, Turcia trebuie, de asemenea, să se angajeze în mod neechivoc să stabilească relații bune de vecinătate și să soluționeze pașnic conflictele.

În pofida acestor dificultăți, progresele continuă în numeroase domenii. În prezent, se lucrează la capitolul 16 cu privire la fiscalitate și la capitolul 19 cu privire la politica socială și ocuparea forței de muncă. În ciuda faptului că negocierile devin mai complexe pe măsură ce avansează, Președinția cehă se angajează să progreseze în privința capitolelor unde progresul este într-adevăr posibil. În plus, Președinția accentuează realizarea progreselor în privința capitolului 15 legat de energie, în conformitate cu aspectele energetice, întrucât aceasta reprezintă una dintre prioritățile noastre.

În cele din urmă, dați-mi voie să abordez situația fostei Republici Iugoslave a Macedoniei. Aceasta este o țară dinamică, cu un potențial considerabil. În același timp, se confruntă cu o serie de provocări semnificative. Ambele aspecte sunt înfățișate în mod admirabil în raportul dvs. Într-adevăr, Consiliul este de acord cu numeroase aspecte din raport.

Raportul dvs. accentuează în mod considerabil aspectul stabilirii unei date pentru deschiderea negocierilor de aderare. De asemenea, subliniați în mod corect dorința ambelor părți de a găsi o soluție rapidă și acceptabilă de ambele părți a problemei numelui.

În ceea ce privește ultimele evoluții, alegerile anticipate din iunie 2008 au avut loc în mai multe etape ca urmare a problemelor semnificative atât la organizarea alegerilor, cât și la data inițială a alegerilor, 1 iunie. OSCE/ODIHR/Consiliul Europei au observat că, în perioada premergătoare alegerilor, „nu s-a reușit să se prevină actele violente” și că alegerile nu s-au ridicat la înălțimea așteptărilor unei serii de norme internaționale de bază.

Prin urmare, am notificat guvernul și toți actorii politici cu privire la importanța abordării acestor aspecte esențiale în organizarea alegerilor prezidențiale și locale care trebuie să aibă loc peste câteva zile. Considerăm că acest mesaj a fost auzit și că se întreprind eforturi semnificative pentru a preveni orice tulburare. Vom vedea dacă aceste eforturi dau roade.

Raportul din 2008 al Comisiei privind progresele este util. Am luat notă de planul întocmit de guvernul fostei Republici Iugoslave a Macedoniei. Este un text detaliat care reprezintă un efort serios de a adopta recomandările Comisiei. Având în vedere contextul global al regiunii, acest document și eforturile depuse la redactarea acestuia trebuie privite ca un aspect pozitiv.

Bineînțeles, coeziunea internă a acestui stat multiethnic este cheia dezvoltării sale viitoare. Prin urmare, aș dori să confirm importanța acordată de Parlament Acordului-cadru de la Ohrid. Acesta a fost esențial în încetarea conflictelor din țară și în conturarea drumului către o integrare europeană mai mare.

Cu privire la liberalizarea vizelor, suntem în prezent în etapa de evaluare și nu doresc să anticipez rezultatul. Personal, aș dori să spun că manifest simpatie față de speranțele și aspirațiile cetățenilor obișnuiți ai fostei Iugoslavii, care ar dori să poată să circule liber din nou. Însă condiția preliminară esențială rămâne gradul de

pregătire al țării în privința îndeplinirii criteriilor specifice prevăzute în foaia de parcurs privind liberalizarea vizelor. Personal, sper că în curând vom fi martorii unor evoluții pozitive.

Acest lucru mă duce la unul dintre aspectele cheie din raportul și rezoluția dvs. Președinția cehă s-a angajat în totalitate față de perspectiva europeană pentru fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. Se pot realiza în continuare progrese în această direcție. Însă obiectivele cheie ale Parteneriatului de asociere trebuie atinse și avem nevoie de dovada unor alegeri bine organizate, spre deosebire de ceea ce s-a întâmplat în 2008. Aceste aspecte vor fi evaluate de Comisie în următorul raport cu privire la progrese. Așteptăm cu nerăbdare acest raport, precum și alte progrese în Skopje.

PREZIDEAZĂ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Domnule președinte, dezbateră de astăzi oferă o ocazie foarte bună de a revizui procesul de aderare din cele trei țări candidate.

Dați-mi voie să încep cu Croația. Proiectul de rezoluție al dlui Swoboda se referă la principalele provocări cu care se confruntă în prezent Croația. Sunt de acord în totalitate cu vice prim-ministrul Vondra că negocierile de aderare cu Croația s-au desfășurat în general bine de când au început, în octombrie 2005, și, de aceea, în noiembrie 2008, Comisia a propus o foaie de parcurs indicativă pentru intrarea în ultima etapă de negocieri de aderare până la sfârșitul lui 2009, cu condiția ca țara să îndeplinească condițiile necesare.

Și în această privință împărtășesc analiza raportorului dvs. și a dlui Vondra referitoare la provocările viitoare, precum reforma judiciară, lupta împotriva crimei organizate și a corupției și reforma sectorului construcțiilor de vapoare și alinierea acestora cu regimul nostru de ajutor de stat și cu politica în domeniul concurenței.

Din păcate, negocierile de aderare cu Croația sunt în prezent blocate datorită problemei graniței. Am colaborat cu Președinția cehă în această privință și apreciez foarte mult susținerea Președinției față de eforturile noastre de a găsi o soluție viabilă pentru viitor.

Deși aceasta este o problemă bilaterală, a devenit o problemă europeană și, prin urmare, Comisia a luat inițiativa de a oferi o facilitare europeană pentru a soluționa disputa cu privire la granițe și de a permite continuarea negocierilor cu Croația, presupunând că ambele părți consideră utilă această facilitare.

Acesta este mesajul pe care l-am dus la Ljubljana și Zagreb în ianuarie. Între timp, am discutat termenii acestei facilitări cu ambii miniștri de externe – cel mai recent în cadrul unei reuniuni trilaterale ieri seară – în urma deciziilor ambelor guverne cu privire la inițiativa noastră.

Salut aprobarea în principiu din partea ambelor țări cu privire la această facilitare europeană, care va fi asigurată de un grup de experți la nivel înalt prezidat de președintele Martti Ahtisaari. Pe parcursul discuțiilor de ieri, am explorat posibilitatea unui acord cu privire la termenii specifici de facilitare. Am stabilit să continuăm discuțiile în viitorul apropiat. Astfel, lucrările continuă.

Dați-mi voie să subliniez că, în eforturile sale, Comisia s-a bazat pe cadrul de negociere, care este însăși temelia procesului de aderare al Croației la UE, aprobat de Croația și de toate statele membre ale UE, inclusiv Slovenia.

Prin adoptarea și aprobarea cadrului de negociere, atât Croația, cât și Slovenia au stabilit să rezolve disputa graniței în conformitate cu principiul soluționării pașnice a disputelor, în temeiul Cartei Națiunilor Unite. Carta ONU prevede, citez, pentru că este foarte important: „Părțile la orice diferend [...] trebuie să caute să-l rezolve [...] prin tratative, anchetă, mediație, conciliere, arbitraj, pe cale judiciară, recurgere la organizații sau acorduri regionale sau prin alte mijloace pașnice, la alegerea lor”.

De asemenea, există două concluzii la fel de importante la această afirmație din Carta ONU. În primul rând, părțile pot alege oricare din metodele subliniate în Carta ONU. Inițiativa Comisiei se regăsește, fără îndoială, printre aceste metode.

În al doilea rând, indiferent de metoda din Carta ONU pe care o aleg, acestea trebuie să ajungă la un acord reciproc. Sper din tot sufletul că acest lucru se va întâmpla mai devreme, și nu mai târziu. Inițiativa Comisiei oferă o bază solidă pentru aceasta și o cale viabilă pentru viitor.

Pe scurt, obiectivul Comisiei este, într-adevăr, să soluționeze disputa privind granițele și, în paralel, să deblocheze negocierile Croației de aderare la UE, astfel încât Croația să poată să respecte termenul țintă de încheiere a negocierilor tehnice până la sfârșitul lui 2009.

Salut rezoluția echilibrată a dnei Oomen-Ruijten cu privire la Turcia și susțin eforturile Președinției de a deschide capitole care sunt pregătite din punct de vedere tehnic să fie deschise. Din păcate, în ultimii ani am fost martorii unei anumite încetiniri a reformelor politice în Turcia. Cu toate acestea – și sunt de acord cu raportorul în această privință – de la sfârșitul ultimului an și începutul acestui an, au existat unele evoluții pozitive, precum lansarea unui nou canal de televiziune care emite în limba kurdă și înființarea unei comisii parlamentare pentru egalitatea între sexe. În plus, noul „Program național pentru adoptarea acquis-ului” și numirea unui nou negociator șef cu atribuții depline reprezintă, de asemenea, pași înainte.

De asemenea, sunt încurajat de faptul că prim-ministrul Erdogan și liderul principalului partid din opoziție, Deniz Baykal, și-au semnalat angajamentul față de procesul de aderare al Turciei la UE cu ocazia vizitelor lor recente la Bruxelles. Sper că aceste evoluții vor da naștere la un consens politic și social puternic în vederea continuării reformelor UE cu o vigoare și o energie reînnoite.

Acest lucru este legat de libertatea de exprimare, care este o valoare europeană de bază. Într-adevăr, o relație deschisă și transparentă între presă și autoritățile publice este de bază pentru calitatea dezbaterii democratice din orice țară. Acest lucru este valabil mai ales pentru o țară ca Turcia, care trece printr-un proces dificil de transformare și reformă. Astfel, Comisia urmărește îndeaproape asigurarea libertății presei în Turcia. Ar trebui respectată cu adevărat, întrucât constituie însăși baza oricărei societăți deschise și, astfel, a transformării democratice continue a Turciei.

Aș dori să spun câteva cuvinte în legătură cu Cipru. În acest an, există o ocazie unică de a reuni insula și de a pune capăt acestui conflict îndelungat de pe teritoriul european. Este esențial ca Turcia să susțină în mod proactiv discuțiile actuale de soluționare a conflictului dintre liderii celor două comunități din Cipru.

Cu privire la fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, îi mulțumesc dlui Meijer și raportorilor alternativi pentru rezoluția echilibrată. Le împărtășesc regretul că, la trei ani după ce țara a obținut statutul de candidată, negocierile de aderare încă nu au început.

Condiția esențială, care nu este îndeplinită, este capacitatea de a respecta normele internaționale de organizare a unor alegeri libere și echitabile. Aceasta este o cerință de bază pentru respectarea criteriilor politice de la Copenhaga, iar alegerile prezidențiale și municipale din martie și aprilie vor reprezenta, prin urmare, momentul adevărului.

Împărtășesc evaluarea pozitivă din proiectul dvs. de rezoluție cu privire la progresele făcute de Skopje în punerea în aplicare a foii de parcurs privind liberalizarea vizelor. Comisia se angajează în continuare să facă o propunere Consiliului cu privire la circulația fără vize în 2009, odată cu îndeplinirea condițiilor de către fiecare țară din regiune. Știu cât de important este acest lucru pentru cetățenii obișnuiți din Balcanii de Vest.

Voi sintetiza spunând că, în scopul stabilității și păcii, al libertății și democrației, vom continua demersurile în vederea aderării treptate, coordonate, a celor trei țări candidate, în ciuda perioadei economice foarte dificile. Am încredere că și Parlamentul va continua să susțină acest obiectiv comun foarte valoros.

Hannes Swoboda, autor – (DE) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, aș dori să vorbesc în primul rând despre Croația. Croația a făcut progrese în mai multe domenii. Sunt foarte recunoscător pentru eforturile depuse în Croația, în special cu privire la reforma judiciară. Au fost necesari o serie de pași și, ca urmare a numirii a doi noi miniștri, unele lucruri au fost puse în mișcare. Știu că miniștrii nu pot face nimic, dar s-au realizat progrese semnificative în lupta împotriva corupției și a criminalității transfrontaliere.

În al doilea rând, în privința problemei cooperării cu Tribunalul Penal Internațional, aș dori să afirm în mod clar că mă aștept din partea Croației să ia toate măsurile necesare în acest sens. Au existat dispute cu privire la diferitele lanțuri de comandă și documentele corespunzătoare. Sper că aceste probleme vor fi soluționate în viitorul apropiat pentru a nu produce întreruperea sau amânarea negocierilor.

În al treilea rând, Croația a făcut, de asemenea, demersuri în vederea reformei economice. Sunt foarte mulțumit de planurile din acest domeniu, mai ales de cele referitoare la industria construcțiilor de vapoare. Nu a fost ușor, dar bazele importante au fost puse. De asemenea, sunt fericit că s-a putut ajunge la acorduri cu angajații din industria construcțiilor de vapoare. Aceste reforme vor fi dureroase, dar sunt necesare și vor fi întreprinse în manieră rațională.

Acum ajung la problema principală, care este mereu controversată, cea a disputei cu privire la granițe. Domnule comisar, din păcate trebuie să vă spun că sunt destul de dezamăgit că ați abordat această problemă fără a lua legătură cu Parlamentul. V-am trimis documentele, dar nu ați răspuns. Probabil progresele ar fi fost

mai mari dacă ați fi abordat aceste aspecte cu mai multă sensibilitate. Pentru a asigura că nu se produc neînțelegeri, susțin pe deplin propunerea dvs. de mediere. Cu toate acestea, am fi înregistrat progrese mai mari dacă s-ar fi susținut dinainte în mod clar problema importanței dreptului internațional, mai degrabă decât ulterior.

Ne aflăm într-o situație dificilă. Este clar că sunt necesare demersuri din ambele părți. Formularea propunerii noastre inițiale nu a fost ideală. Am fi preferat să stabilim legături mai strânse cu Parlamentul și cu raportorul. Poate că, prin cooperare, am fi realizat mai multe. Din păcate, nu a fost cazul, dar acest lucru nu se află în centrul dezbaterii de astăzi. Aspectul cheie al dezbaterii este modul în care putem realiza progrese.

Vom progresa. Aceasta va fi probabil formularea pe care o voi propune mâine Parlamentului. Vom spune că medierea pe care ați propus-o – așa cum este și pe care o sprijin pe deplin – ar trebui să se bazeze pe dreptul internațional, inclusiv principiile de echitate. Ambele tabere trebuie să fie de acord să facă demersuri în această direcție. Atât Croația, cât și Slovenia trebuie să recunoască faptul că dreptul internațional este necesar dar, bineînțeles, că principiile echității, imparțialității și soluției juste – o soluție politică, dacă doriți să o descrieți astfel – sunt la rândul lor esențiale. Ambele părți trebuie să recunoască acest lucru și este destul de trist că ne aflăm într-un impas. Având în vedere celelalte probleme cu care se confruntă lumea și mai ales Europa, ar trebui ca aceste probleme să poată fi soluționate printr-un acord reciproc. În ciuda tuturor criticilor, vă doresc, desigur, succes în eforturile dvs. de a convinge ambele părți. Din păcate, discuțiile de ieri nu au fost atât de pozitive așa cum ar fi trebuit să fie, dar sper că acest lucru se va schimba în curând.

Aș dori să fac încă o observație generală, care se aplică și în cazul Macedoniei. Există probleme bilaterale, dar nu trebuie să permitem ca acestea să blocheze negocierile de extindere. În privința amendamentului nostru, care de multe ori este înțeles greșit, este cazul, desigur, ca problemele bilaterale să nu facă parte din cadrul de negociere. Acestea trebuie să rămână în afara cadrului. Este vorba numai despre negocierile dintre Uniunea Europeană și țările individuale. Problemele noastre bilaterale trebuie soluționate în paralel, dacă ambele părți – în acest caz, Macedonia și Grecia – sunt pregătite să analizeze problemele. Parlamentul trebuie să semnaleze clar că ambele părți în toate aceste dispute sunt pregătite să acționeze. Nu este posibil ca o parte să facă un compromis și cealaltă să își păstreze aceeași poziție. Trebuie să clarificăm în toate aceste cazuri că nu trebuie să permitem problemelor bilaterale să blocheze negocierile de aderare. Acestea pot fi soluționate în paralel cu negocierile, iar Parlamentul va ajuta să asigure că ambele părți fac demersuri în cele două dispute pe care le discutăm aici. Sper că astfel vom obține rezultate pozitive.

Ria Oomen-Ruijten, autoare –(NL) Domnule președinte, aș dori să încep prin a adresa sincere mulțumiri tuturor celor care au contribuit la acest raport. Am prezentat o evaluare critică, dar echitabilă, cu privire la progresele realizate de Turcia în 2008. Este un raport care cuprinde numeroase aspecte, constituie o oglindă a Turciei și transmite un mesaj clar, și anume că, pentru al treilea an consecutiv, s-au întreprins prea puține în domeniul reformei politice.

Reforma politică și îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga sunt priorități absolute. Nu mă refer la deschiderea capitolelor. Mă refer la ceea ce îi unește pe cetățenii europeni, statul de drept, justiția independentă și imparțială, libertatea de exprimare, o presă funcțională și un drept civil individual pentru fiecare cetățean. Domnule președinte, trebuie făcute mai multe eforturi în aceste domenii. Numai atunci se pot deschide capitole politice.

Domnule președinte, Turcia nu trebuie să prescrie aceste criterii politice în numele nostru. Guvernul turc le-a spus propriilor cetățeni când și-a început mandatul că este necesară modernizarea Turciei. În acest scop, criteriile politice trebuie reformate deoarece, pentru a crea o economie de piață orientată la nivel social, trebuie să li se ofere oamenilor posibilitatea de a-și exprima creativitatea și toți cetățenii trebuie să se bucure de aceleași drepturi. De aceea, criteriile politice se află acum în centrul raportului nostru.

Când am vizitat Turcia, împreună cu Comisia pentru afaceri externe, Comisia parlamentară mixtă și toți ceilalți, am avut impresia că se schimbă ceva și am putut vedea o lumină la capătul tunelului, așa cum a afirmat mai înainte comisarul Rehn. Acum zece ani, nu mi-aș fi imaginat că vor exista programe de televiziune în limba kurdă. Acest lucru a fost, de asemenea, inclus în raport. În plus, apreciez foarte mult rolul pozitiv al Turciei în Caucaz. Mi-am exprimat aprecierea pentru primii pași în direcția deschiderii granițelor cu armenii, deoarece și aceștia trebuie scoși din izolarea cu care se confruntă în prezent.

Domnule președinte, a fost aprobat un program național pentru a întreprinde aceste reforme. Toate acestea sunt elemente pozitive și sper din tot sufletul că Turcia se va angaja în abordarea acestor reforme cu noul negociator. O Turcie modernă și prosperă este de o importanță vitală pentru poporul turc, dar – și mă refer la fiecare stat membru – și de o importanță majoră pentru noi toți cei din Uniunea Europeană.

Domnule președinte, aș dori să mai atrag atenția asupra câtorva aspecte. De multe ori primim rapoarte potrivit cărora libertatea mass-mediei și a presei lasă cumva de dorit, iar presa, atunci când își exercită libertățile, se confruntă ulterior cu evaluări fiscale sau alte măsuri. Acest lucru trebuie să se schimbe.

În cele din urmă, cu privire la amendamentele care au fost depuse, aș dori să sfătuiesc Grupul Socialist din Parlamentul European să nu voteze pentru și să accepte raportul așa cum este. Recunoaștem că sunt necesare ameliorări, dar nu ar trebui să emitem cereri suplimentare, deoarece acestea nu sunt necesare și vor duce numai la polarizarea acestei Camere.

Erik Meijer, autor –(NL) Domnule președinte, extinderea UE nu mai este, în prezent, o prioritate la fel de mare ca în anii premergători valurilor de aderare din 2004 și 2007. Opinia publică din statele membre nu mai este acum atât de pozitivă în acest sens. În mare măsură, acest lucru poate fi pus pe seama diferențelor nivelurilor de prosperitate și a celor salariale, care pot duce la o mai mare migrație a forței de muncă din statele mai sărace în cele mai bogate.

În aceeași măsură, problema cerințelor privind vizele, criticată în țările fostei Iugoslavii, este legată foarte mult de această temere. Prin urmare, pentru mulți rezidenți ai acestor țări, care au dobândit cu ușurință acces în actualele state membre ale UE până în 1992, este acum dificil să ne viziteze țările. Acest lucru trebuie să se schimbe.

Atunci când țările candidate fac tot posibilul să devină cât mai repede membri cu drepturi depline ai Uniunii Europene, este posibil să facă greșeli în acest proces. În acest scop precis, Macedonia a adoptat o legislație nouă în 2008 extrem de rapid, care acum se dovedește a fi inconsecventă cu opiniile noastre predominante legate de procesul decizional democratic atent.

Opoziția, împreună cu diferite organizații non-guvernamentale și persoane fizice, s-au plâns cu privire la guvernanta neglijentă în diferite cazuri. În opinia acestora, partidul cel mai mare de la guvernare își ia mai multe libertăți decât ar fi adecvat pentru o societate pluralistă, în care democrația nu înseamnă doar organizarea alegerilor. Criticile au fost îndreptate către poliție pentru că nu a înregistrat plângerile depuse de public. Există o stare de indignare cu privire la arestarea demonstrativă a primarului orașului Strumitsa și a altor politicieni.

Sugerez să nu ignorăm aceste critici mâine când vom adopta rezoluția. Avem toate motivele să spunem deschis că în niciun caz nu toate aspectele sunt pozitive. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că Macedonia nu se descurcă mai rău decât alte state pe parcursul negocierilor lor de aderare și chiar, uneori, și după aderare. Dacă vor începe acum negocierile de aderare cu Macedonia, țara va putea adera la UE abia în 2017 cel mai devreme.

Acum un an, Parlamentul mi-a aprobat propunerea de a începe cât mai repede aceste negocieri. Ulterior, incidentele cu ocazia alegerilor parlamentare au devenit un argument în favoarea așteptării alegerilor prezidențiale și locale care vor avea loc în curând. O altă amânare a procesului aduce cu sine două inconveniente principale: susținerea puternică a populației din Macedonia pentru aderarea la UE se va destrăma, iar statutul de țară candidată își va pierde însemnătatea pe viitor.

Toată lumea știe că utilizarea denumirii de Macedonia fără alte precizări se va confrunta cu obiecții insurmontabile din partea Greciei. Pentru Grecia, acest stat vecin este Macedonia de Nord, Macedonia înaltă, Vardar Macedonia sau Skopje Macedonia. Aceasta este o atitudine mult mai pozitivă decât cea dinainte de 2006, prin care Grecia dorea să evite utilizarea denumirii de Macedonia pentru vecinii săi din nord.

Este chiar în interesul Greciei, mult mai mult decât al celorlalte state membre, ca acest vecin din nord să adere cât mai repede la Uniunea Europeană. Din acest motiv, trebuie convenită o soluție de ambele state cât mai curând posibil. Alternativa este ca ambele state să continue să aștepte până când celălalt face prima concesie majoră, dar acest stat nu poate fi singura parte care să acționeze diametral opus față de opinia publică de acasă.

Trebuie să ne îndepărtăm de situația în care referendumurile vor decide că nu se poate ajunge la un compromis cu țara vecină. Atât timp cât nu se poate ajunge la niciun compromis, succesorii mei vor raporta în fiecare an, în deceniile următoare, că progresul nu este posibil.

În cele din urmă, cealaltă diferență bilaterală de opinie, dintre Slovenia și Croația, ar trebui, de asemenea, soluționată rapid. În 2011, Croația trebuie să fie pregătită să devină un membru cu drepturi depline al UE. Susținerea statului pentru sectorul construcțiilor de vapoare nu trebuie să se dovedească o piedică dacă altor state membre li se permite să acorde sprijin statal băncilor lor sau industriilor lor de producție de automobile. Ar trebui să fie posibilă menținerea nivelului de ocupare a forței de muncă în Pula, Rijeka și Split.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Domnule președinte, în cadrul acestei dezbateri cu privire la extindere, trebuie să corectăm trei erori importante. În primul rând, Turcia nu este o țară europeană, ci face parte din Asia Mică. Așa cum a spus în mod corect Președintele în exercițiu al Consiliului, Turcia este un partener important la nivel strategic și astfel avem nevoie de un parteneriat strategic și nu de aderarea la UE.

Domnule comisar, în al doilea rând, problemele Macedoniei nu sunt legate de faptul că se presupune că sistemul democratic de acolo nu funcționează. Am fost prezent la alegeri, care au fost exemplare. Au existat dificultăți în rândul unei minorități reduse din cadrul minorității. De fapt, problemele sunt legate de problema supărătoare a numelui, care este utilizat abuziv de ambele părți în scopul șantajului.

În al treilea rând, Croația este pregătită de mult timp să adere la Uniunea Europeană. Am fi putut să finalizăm foarte ușor negocierile în acest an, așa cum a solicitat Parlamentul European în repetate rânduri și așa cum va solicita probabil din nou mâine. Faptul că încă nu am ajuns la acest punct se datorează în totalitate unui blocaj al Sloveniei în Consiliu. Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului și domnule comisar, vă solicit să găsiți o soluție rezonabilă care să pună capăt în cele din urmă acestui blocaj. Problema granițelor este exact aceeași ca și atunci când a aderat Slovenia. Nu putem permite unei țări să adere la UE, în ciuda unei dispute neresoluate, și altelea nu.

Prin urmare, trebuie să îi susținem pe sloveni și pe croați în încercarea de a găsi o soluție rezonabilă a problemei granițelor, dar, în același timp, să deschidem toate capitolele de negociere. Cele două probleme nu sunt legate una de alta, iar deschiderea capitolelor din negocieri este o cerință pentru a obține un rezultat pozitiv în acest an, cu o țară candidat excelentă și exemplară.

În ceea ce privește soluția la problema bilaterală, în care ne oferim ajutorul, v-aș ruga, domnule comisar, să încercați să obțineți un proces obiectiv de arbitraj. Luni, purtătorul dvs. de cuvânt a spus că acesta poate avea loc pe baza dreptului și jurisprudenței internaționale. Aș dori să vă întreb dacă credeți că această formulare se potrivește cu obținerea unui compromis între cele două părți.

În orice caz, doresc ca această formulare să...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Jan Marinus Wiersma, în numele Grupului PSE – (NL) Domnule președinte, aș dori să atrag atenția asupra câtorva aspecte legate de excelentul raport al dnei Oomen-Ruijten privind Turcia. Grupul meu este de acord cu principalele concluzii ale raportului, și anume că în ultimul timp s-au realizat puține progrese.

În mod evident, anul 2008 a fost un an agitat pentru politica turcă și aceste incidente au stopat anumite reforme, astfel încât, parțial, procesul a fost întrerupt. Acum că aceste probleme din Turcia au fost rezolvate într-o anumită măsură, sperăm că guvernul, pe baza planurilor pe care le-a prezentat, se va grăbi să ia măsurile necesare pentru a păstra credibilitatea procesului de negociere cu Uniunea Europeană. Voi face referire la programul național de reforme care a fost stabilit de actualul guvern.

Nu este nevoie să mai spun că grupul nostru va continua să susțină negocierile cu Turcia, iar aceste negocieri sunt, în ceea ce ne privește, legate de aderarea la UE, chiar dacă nu ar trebui să ne facem iluzii cu privire la proces și la durata posibilă a acestora. Cu toate acestea, este inacceptabil ca impulsul să vină numai din partea Turciei. Și noi, cei din UE, trebuie să rămânem parteneri de încredere în acest proces.

Turcia prezintă o importanță strategică pentru Uniunea Europeană, nu în ultimul rând datorită rezervei noastre de energie și a aspectelor legate de aceasta, iar Grupul Socialist din Parlamentul European este în favoarea deschiderii capitolului cu privire la energie din procesul de negociere. Totuși, în cele din urmă, Turcia va trebui să pună bazele acestor aspecte, iar raportul Oomen-Ruijten conține numeroase puncte pe care le-am analizat în mod critic și acest proces trebuie să continue.

Aș dori să menționez câteva aspecte din acest raport excelent. Libertatea de exprimare trebuie garantată. Încă nu suntem mulțumiți de ceea ce se întâmplă acolo. Recent, a avut loc o campanie pe internet cu privire la Armenia și la genocid. În mod sigur, reacția autorităților subminează această libertate.

Un aspect de o importanță esențială, pe care dorim să îl repetăm și despre care Parlamentul European nu ar trebui să creeze îndoieli, este că nu vom accepta niciodată islamizarea Turciei și că, în cele din urmă, vom putea recunoaște această țară numai pe baza caracterului său secular care este consacrat acum de Constituție.

Aș dori să închei cu o ultimă observație. Comisarul Rehn a vorbit destul de optimist despre negocierile din Cipru. În opinia mea, nu ar trebui să facem nimic, dar nici nu ar trebui să ignorăm situația, pentru a garanta

succesul acestor întreveneri și, de asemenea, va trebui să facem apel ca Turcia să nu contracareze dezbaterile deoarece este important ca părțile să negocieze liber cu privire la modul de conturare a viitorului lor comun. Pot spune doar că sper că optimismul afișat de comisarul Rehn este justificat.

István Szent-Iványi, în numele grupului ALDE – (HU) La sfârșitul anului trecut, s-au înregistrat două progrese importante în procesul de aderare a Croației. Pe de o parte, guvernul croat a făcut pași importanți în direcția reformei juridice, luând măsuri decisive împotriva crimei organizate și obținând rezultate în lupta împotriva corupției. În același timp, negocierile de aderare au încetat din cauza disputei bilaterale cu privire la granițe. Doamnelor și domnilor, nu doar Croația este afectată de aceasta, ci, mai important, credibilitatea procesului de extindere. O astfel de atitudine reprezintă o amenințare pentru această credibilitate și, prin urmare, este foarte important ca obstacolele să fie înlăturate cât mai curând posibil. Blocarea acestor tratative trimite mesajul periculos că aderarea nu depinde de îndeplinirea condițiilor, ci de soluționarea disputelor bilaterale, în care una dintre părți, aflată într-o poziție mai influentă, încearcă să își impună voința asupra celeilalte.

Salutăm recomandarea comisarului Olli Rehn cu privire la mediere și considerăm că este încurajator că Slovenia și Croația au răspuns pozitiv. Sperăm ca de acum înainte să nu mai existe niciun motiv de obstrucționare a negocierilor ulterioare de aderare. Continuăm să credem că va fi posibilă încheierea negocierilor până la sfârșitul anului, potrivit calendarului inițial. Totuși, pentru aceasta, sunt necesare eforturi suplimentare. Așteptăm din partea Croației să înlătore toate preocupările legate de cooperarea sa cu Tribunalul Penal Internațional de la Haga și să prezinte toate documentele solicitate de tribunal. Acest lucru este foarte important. De asemenea, considerăm importantă asistența cu privire la repatrierea refugiaților, integrarea minorității romilor și finalizarea programului de combatere a segregării, precum și utilizarea eficientă a fondurilor UE, întrucât am observat deficiențe semnificative în această privință. Încă este posibilă respectarea calendarului inițial. Aceasta este responsabilitatea noastră comună. Așteptăm acțiuni constructive din partea Croației, precum și din partea Uniunii Europene, deoarece nu este vorba doar de efortul nostru comun, ci de credibilitatea întregului proces de extindere.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN – (PL) Domnule președinte, mai întâi aș dori să le mulțumesc dnei Oomen-Ruijten, dlui Swoboda și dlui Meijer pentru rezoluțiile lor elaborate foarte atent.

În ceea ce privește Turcia, situația relațiilor noastre, subliniată în acest document, nu este optimistă, dar este, fără îndoială, reală. Sunt mulțumit că în rezoluție au fost susținute așteptările noastre în domeniul libertății religioase pentru comunitățile creștine din Turcia, inclusiv dreptul de a preda, de a instrui clerul, precum și protecția proprietăților acestor comunități. Ca și în cazul altor aspecte, ne confruntăm cu amânări continue și tot mai supărătoare din partea Turciei legate de aceste probleme.

Indiferent de procesul de aderare, Turcia este un partener foarte promițător și important în domeniul securității și energiei. Eforturile guvernului premierului Erdogan și ale președintelui Gul de a ameliora relațiile cu vecinii Turciei au constituit aspectul cel mai important al politicii turce din ultima vreme. Este regretabil că aceste eforturi au fost subminate de măsurile pripite cu privire la Israel. Încercările de a stabili o legătură între dezvoltarea cooperării strategice dintre UE și Turcia, care este o problemă de importanță imediată, și procesul de negociere, a cărui dinamică se diminuează din motive obiective, sunt, de asemenea, supărătoare. Iată cum înțeleg declarația Turciei cu privire la Nabucco. În acest domeniu, este necesară o abordare mai pragmatică. Tentația șantajului nu este un sfetnic bun.

În privința Croației, ar trebui să facem tot posibilul pentru a menține ritmul procesului de aderare, care prevede aderarea Croației la UE pentru anul 2009. Stabilitatea acestei regiuni este încă fragilă. Nici disputele cu privire la granițe, nici disputele legate de proprietate nu pot deveni condiții adiționale de extindere în Balcani. Pentru stabilizarea regiunii, ar trebui, cât mai curând posibil, să includem Croația în procesul de integrare, și apoi Serbia, Macedonia și Muntenegru, poate și Kosovo și Albania.

Joost Lagendijk, în numele Grupului Verts/ALE – (NL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, voi fi concis cu privire la raportul Oomen-Ruijten. Per total, este un raport bun care descrie în mod precis problemele rămase și identifică domeniile în care s-au înregistrat progrese. În această privință, este meritul raportoarei.

De fapt, aș dori să profit de această ocazie pentru a trece în revistă cinci ani de relații UE-Turcia în acest mandat parlamentar. Dacă analizăm situația de acum cinci ani, 2004 s-a dovedit a fi anul de aur pentru reforme, care au apropiat Turcia de UE. Este curios și, să fim sinceri, puțin trist că, din 2004, ritmul reformelor a fost prea scăzut, încât, de fapt, UE este acum mai puțin dispusă să îi acorde Turciei o șansă reală, iar, în Turcia, entuziasmul față de aderare s-a diminuat.

Toate rapoartele parlamentare publicate în toți acești ani precizează clar prioritățile Parlamentului în privința reformelor importante. În primul rând, în ceea ce privește libertatea de exprimare și de opinie, chiar dacă celebrul articol 301 a fost schimbat, situația este încă nesatisfăcătoare. Este păcat că site-uri ca YouTube încă nu sunt disponibile în Turcia și că există o presiune inacceptabilă a guvernului asupra unor părți ale mass-mediei.

În al doilea rând, referitor la problema kurzilor, în 2007 se spera foarte mult ca, în urma succesului partidului naționalist kurd DTP, să se găsească o soluție între DTP și AKP. Din nefericire, acest lucru nu s-a întâmplat.

În al treilea rând, în ceea ce privește minoritățile religioase, deși există o lege a organizațiilor, care oferă o soluție pentru unele dintre minorități, totuși, pentru o minoritate musulmană extinsă, aleviții, nu s-a găsit încă o soluție. În ciuda acestui proces lent, încă există o majoritate în acest Parlament care este pentru aderare.

În opinia mea, mesajul acestei dezbateri și al dezbaterilor din ultimii cinci ani cu guvernul turc ar trebui să fie că acest sprijin, în pofida reformelor inadecvate, va continua numai dacă se fac cât mai repede noi propuneri de reforme în toate cele trei domenii.

În această privință, împărtășesc, în anumită măsură, optimismul comisarului Rehn cu privire la televiziunea kurdă și la deschiderile create între Turcia și Armenia. Este necesară din nou voința de a reforma din 2004. Dacă se întâmplă acest lucru, sunt convins că dezbaterile noastre și cele din Turcia vor fi din nou optimiste.

Adamos Adamou, în numele Grupului GUE/NGL – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, raportul privind progresele în Turcia și evaluarea acesteia din decembrie analizează dacă această țară a respectat sau nu criteriile de la Copenhaga și obligațiile sale în temeiul Acordului de asociere și al protocolului adițional la Acordul de la Ankara.

Obiectivul integrării depline, care este important atât pentru Turcia, cât și pentru Uniunea Europeană, este încă motorul din spatele unei serii de reforme și schimbări ale politicii Turciei pentru a garanta drepturile tuturor minorităților, pentru a găsi o soluție politică la problema kurdă, pentru a recunoaște genocidul din Armenia și pentru a deschide granița cu Armenia.

Turcia trebuie să își respecte toate obligațiile contractuale față de Uniunea Europeană, așa cum au făcut țările candidate anterioare. În schimb, Turcia nu și-a respectat obligațiile contractuale asumate față de Uniunea Europeană cu privire la Republica Cipru în calitate de stat membru. Aceasta refuză să își deschidă porturile și aeroporturile pentru navele și aeronavele din Republică și să ridice dreptul de veto asupra participării Ciprului în organizațiile internaționale și, în timp ce încearcă să dobândească un rol ca factor de reglementare în domeniu, continuă să încalce dreptul internațional prin ocuparea Ciprului.

Astăzi ne aflăm în mijlocul negocierilor pentru a soluționa problema Ciprului pe baza unei federații cu două zone, cu o comunitate geamănă caracterizată prin egalitate politică, așa cum se formulează în rezoluțiile ONU în temeiul dreptului internațional și european. Astfel, Uniunea Europeană trebuie să își respecte pozițiile sale inițiale și să accelereze presiunea, astfel încât Turcia să permită realizarea unui progres substanțial în negocieri, să înceteze ocupația și să ia măsurile necesare pentru a clarifica soarta persoanelor dispărute. Am semnalat din nou această problemă prin amendamente, chiar dacă există o altă rezoluție cu privire la persoanele dispărute, în urma declarațiilor recente ale soldatului turc Olgkats legate de executarea, în 1974, a 10 prizonieri ciprioți greci care încă sunt dispăruți. Aceasta este o problemă pur umanitară, a cărei valoare nu se diminuează, oricât de des am repeta-o.

În privința capitolului legat de energie, acesta nu se poate deschide dacă Turcia nu încetează să împiedice Republica Cipru de a-și exercita drepturile de suveranitate în zona sa economică exclusivă. Domnule comisar, observ în raportul dvs. că preocupările Comisiei sunt legate de hărțuirea vaselor care efectuează cercetări în domeniul hidrocarburilor în zona teritorială exclusivă a Ciprului de către vasele de război ale Turciei și că în concluziile sale din 8 decembrie 2008, Consiliul solicită de urgență evitarea oricăror amenințări, surse de divergențe sau acțiuni care ar putea deteriora bunele relații de vecinătate și soluționarea pașnică a conflictelor.

Domnule comisar, ar fi un aspect pozitiv dacă ați impulsiona Turcia în direcția bună, exact cum susțin declarațiile dvs. Am depus un amendament asupra acestui aspect, al cărui conținut respectă pe deplin declarațiile dvs., domnule comisar, care, prin urmare, reprezintă declarațiile Comisiei Europene.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM – (NL) Domnule președinte, la paragraful 17, raportarea, dna Oomen-Ruijten, solicită întregii societăți turce să practice libertatea religioasă la scară largă. Aprob pe deplin acest apel, deoarece se referă la unul dintre criteriile de aderare de bază ale Turciei și ale UE.

Cu toate acestea, între timp, educația și mass-media din Turcia se iau la întrecere în diseminarea caricaturii stereotipe a creștinilor indigeni, a creștinilor turci, în calitate de inamici ai națiunii lor, complici ai puterilor occidentale, care doresc să recolonizeze patria și să o împartă între ei. Domnule comisar, veți solicita pasivului guvern turc, care este, de asemenea, responsabil pentru acest lucru, să explice acest obstacol în calea aderării?

De asemenea, domnule comisar, toate documentele de identitate turce precizează religia cetățenilor săi, care este însăși cauza multor forme de discriminare socială împotriva creștinilor turci. Domnule comisar, acesta este un motiv serios de a insista, în discuțiile cu interlocutorul turc, asupra înlăturării imediate a acestei secțiuni din documentele oficiale.

Luca Romagnoli (NI) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, deși se pare că Croația a realizat progrese satisfăcătoare în adoptarea legislației de combatere a discriminării, aş sugera ca, înainte de a lăuda declarațiile făcute în rezoluție, să verificăm modul în care sunt aplicate legile. De exemplu, cu privire la accesul la proprietatea imobiliară, în special legat de posibilitățile pentru investițiile italiene, mi se pare că, în practică, există puține progrese. Nu susțin rezoluția deoarece, în ciuda deficienței evidente a progresului efectuat și a discrepanțelor față de *acquis*-ul comunitar, aceasta anticipează o aderare care, în opinia mea, poate avea loc prea devreme. Să restituie ce au furat de la refugiații noștri din Istria și Dalmația din 1947. Numai atunci putem vorbi despre aderare.

Anna Ibrisagic (PPE-DE) – (SV) Domnule președinte, în opinia mea, rezoluția cu privire la fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei este un text echilibrat și aş dori să îi mulțumesc dlui Meijer pentru că s-a concentrat atât asupra reformelor și a obiectivelor care au fost atinse, cât și asupra problemelor care încă necesită eforturi suplimentare. Sunt mulțumită mai ales de faptul că rezoluția trimite mesajul clar că situația actuală, după trei ani de așteptare a începerii negocierilor, este îngrijorătoare și inacceptabilă. Este absolut clar că fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei este un stat european care își are locul în cadrul Uniunii Europene.

Când discutăm această problemă în Parlament, de obicei evit să menționez disputa numelui dintre Grecia și fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. Cred că există numeroase alte aspecte care ar trebui discutate în mod mai cuprinzător și pe care nu le discutăm, deoarece disputa cu privire la nume necesită o perioadă disproporționată de timp. Cu toate acestea, astăzi, după ce am citit o serie de amendamente, simt nevoia de a sublinia că este inacceptabil să exploatăm eventualele conflicte bilaterale pentru a face și mai dificilă avansarea unei țări în direcția integrării europene sau pentru a preveni participarea unei țări în instituțiile internaționale.

În numeroase țări au existat și încă mai există conflicte bilaterale și dorim cu toții ca aceste conflicte să fie soluționate cât mai curând posibil într-un mod acceptabil pentru ambele părți, dar, între timp, acestea nu ar trebui, în opinia mea, să blocheze procesul de integrare europeană de ambele părți, mai ales atunci când țările respective se află într-o poziție sensibilă, atât geografic, cât și politic.

Józef Pinior (PSE) – (PL) Domnule președinte, pentru al treilea an consecutiv, sunt raportorul Grupului Socialist din Parlamentul European cu privire la raportul privind progresele al fostei Republici Iugoslave a Macedoniei. Trebuie să spun că situația Macedoniei amintește de o scenă dintr-o tragedie greacă antică. Deși este adevărat că bunăvoința tuturor părților este universal declarată, nu se întâmplă nimic altceva. Acum trei ani eram sigur că la sfârșitul actualului mandat parlamentar vom putea vorbi despre succesul negocierilor cu Macedonia cu privire la aderarea la Uniunea Europeană. Acest lucru nu a avut loc. Principala problemă este chestiunea numelui. Indiferent de faptul că este problemă bilaterală care nu are legătură cu criteriile de la Copenhaga, aceasta afectează situația politică pe parcursul negocierilor de aderare cu Macedonia. Atât Grecia, cât și Macedonia dau dovadă de bunăvoință, dar, de mai mulți ani, nu este posibilă obținerea unui acord în această privință. În calitate de raportor pentru Grupul Socialist, pot doar să îmi exprim speranța că această problemă va fi soluționată, ținând cont de interesele Uniunii Europene, ale Macedoniei și ale Greciei.

Există o problemă în ceea ce privește stabilizarea instituțiilor politice în Macedonia. Observăm foarte clar acest lucru. De asemenea, observăm foarte clar voința politică a societății, a autorităților și a grupărilor politice într-o țară care se îndreaptă spre stabilirea unor legături cu Uniunea Europeană. Consiliul ar trebui să se hotărască să înceapă negocierile de aderare înainte de sfârșitul lui 2009, dar acest lucru ar trebui să depindă de îndeplinirea completă a celor mai importante priorități din acordurile anterioare. În această privință, alegerile prezidențiale și locale viitoare din Macedonia sunt foarte importante. Noi, cei din Parlamentul European, vom monitoriza îndeaproape această situație.

Charles Tannock (PPE-DE) – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru această clarificare. Grecia a aderat la Uniunea Europeană în 1981 și calitatea de membru al UE i-a adus acestei țări foarte multe avantaje, de care sunt încântat. Cu toate acestea, după aproape 30 de ani, Macedonia dorește, bineînțeles, să adere la

Uniunea Europeană și să se bucure de aceleași avantaje. Prin urmare, este corect ca Grecia, în calitate de stat balcanic vecin, să își exprime solidaritatea convinsă și să ajute o țară mică precum Macedonia să își realizeze aspirațiile.

Dar datorită propriei sale provincii numite Macedonia, Grecia obiectează față de utilizarea denumirii de sine-stătătoare „Republica Macedonia”, insistând asupra denumirii de „fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei”. Din motive de consecvență, de ce nu insistă Grecia și asupra denumirii de „Fosta Republică Sovietică a Estoniei” pentru Estonia, ca denumire oficială?

Prin urmare, regret că Grecia are în vedere aplicarea dreptului de veto față de aderarea Macedoniei din cauza acestei probleme. Mă tem că Grecia riscă să devină ridicolă și solicit de urgență guvernului de la Atena să își modifice poziția. Sunt cunoscut în Parlament și în circumscripția mea drept un iubitor al culturii elene și un prieten al deputaților greci și ciprioți, dar sunt și un membru al grupului nou format, Prietenii Macedoniei. Să soluționăm acest aspect nerezolvat în mod prompt și rațional. De asemenea, solicit Parlamentului să trimită o delegație de deputați să monitorizeze următoarele alegeri prezidențiale din Macedonia și să ajute la legitimizarea rezultatelor.

În ceea ce privește aderarea iminentă la UE a Croației, este regretabil că disputele privind granița cu Slovenia rămân nesoluționate. Ca și în cazul Greciei și Macedoniei, aceste dificultăți trebuie soluționate în mod bilateral, în loc să fie atrase în procesul de aderare la UE.

Slovenia a aderat la Uniunea Europeană cât încă mai existau probleme nesoluționate cu Italia, care nu au stat în calea acesteia și nu au încercat să îi blocheze aderarea, așa că nu văd niciun motiv pentru ca Croația să fie împiedicată. În aceeași măsură și pe viitor, nu voi sprijini niciodată veto-ul Croației împotriva aderării Serbiei datorită disputelor teritoriale.

Electoratul meu, care a obosit în urma discuțiilor pentru extindere, este mai preocupat de amploarea crimei organizate și a corupției din Croația, pe care guvernul trebuie să le transforme cu adevărat într-o prioritate națională de eradicat.

PREZIDEAZĂ: MARTINE ROURE

Vicepreședintă

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE) – (DE) Doamnă președintă, doresc mai întâi să clarific faptul că vorbesc despre Turcia în numele grupului meu și nu în propriul meu nume. Progresele din Turcia reprezintă o chestiune îngrijorătoare pentru liberali și democrați. În trei ani, nu numai că progresul înregistrat în vederea reformei este mult prea mic, dar s-au înregistrat chiar și pași înapoi. După cum a spus și comisarul Rehn, și pe bună dreptate, libertatea presei reprezintă o valoare de bază în Uniunea Europeană. O țară care dorește să se alăture UE trebuie să arate dincolo de orice îndoială respectul cuvenit pentru libertatea presei.

Dar ceea ce vedem în realitate este cu totul diferit. Jurnaliștilor care se ocupă cu critica le este greu să obțină acreditare. Noul proprietar ATV are încă prea multe întrebări la care nu a răspuns, există apeluri de la nivel înalt de boicotare a anumitor mijloace mass-media și grupul Dohan a fost penalizat arbitrar cu 400 de milioane de euro. Este vorba de o măsură arbitrară care ne duce către problema statului de drept, care este la fel de important pentru liberali ca și libertatea presei. Statul de drept trebuie; de asemenea; să fie garantat. Rapoartele privind numărul crescând de cazuri de tortură și tratament incorrect al deținuților sunt profund îngrijorătoare, mai ales atunci când au loc în afara închisorilor sau secțiilor oficiale de poliție, dar evident că ne îngrijorează și dacă au loc acolo.

Sunt binevenite măsuri simbolice sau pur pragmatice, ca de exemplu acceptarea unui nou program sau desemnarea unui nou negociator șef, dacă privești lucrurile dintr-un punct de vedere strict practic. Dar numai acestea nu sunt suficiente pentru a relansa reforma. În opinia liberalilor și democraților, Turcia trebuie să impună reforma în economie și societate, politică și constituție, indiferent de cât de aproape este de aderare, în propriul său interes, în interesul poporului său.

Dacă mi se permite, aș dori să mai adaug ceva cu privire la această dezbatere. Această dezbatere îmi aduce aminte de un carusel, unde poți vedea trecând pe lângă tine când un cal turc, când unul croat și uneori unul macedonean. Cred că este necesar să restructurăm această dezbatere, și asta cât mai curând. În plus, aș fi recunoscător dacă s-ar ține în Bruxelles și nu în Strasbourg.

Mario Borghezio (UEN) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește chestiunea Croației, ei bine, cei care vorbesc în numele și care au fost aleși de publicul italian au îndatorirea de a își

sublinia solicitarea făcută pe bună dreptate. Au trecut mai bine de 60 de ani de la furtul istoric al ceea ce ne aparține din Istria și Dalmația. Croația are o îndatorire morală de efectuat și președintele Barroso are un dosar referitor la această chestiune delicată și ofensatoare, care trebuie supus atenției publicului. Problema este mai degrabă morală decât politică, fiind vorba de restituirea bunurilor proprietarilor de drept: 1411 proprietari au aparținut inițial unor cetățeni italieni.

În ceea ce privește Turcia, cum putem să luăm calmi în considerare posibilitatea de a-i acorda statutul de membru unei țări care impune un veto islamic în NATO cu privire la desemnarea unui Secretar General numai pentru că acesta reprezintă o țară, și anume Danemarca, în care a avut loc chestiunea benzilor desenate. Turcia, o țară islamică, a oprit din motive religioase denumirea unui prim ministru în postul de Secretar General al Alianței Atlantice numai din motivul că acesta este prim-ministrul unei țări în care s-au publicat benzi desenate cu temă islamică – o țară liberală în care, evident, prin comparație cu Turcia, este posibilă publicarea de benzi desenate cu conținut ironic la adresa lui Mohamed. În Turcia există o lege – și comisarul ar trebuie să cunoască acest fapt – care interzice construirea oricărui loc de cult non-islamic pe o stradă unde există deja o moschee. Cu alte cuvinte, dacă există o moschee pe strada respectivă, nu mai este permis nici un alt lăcaș de cult. Raportoarei noastre, care poartă astăzi niște pantaloni foarte frumoși, nu i s-ar permite azi să intre în parlamentul turc în costumul ei cu pantaloni și sacou. Iată cât de gravă este situația. Turcia înseamnă Asia, nu Europa.

Angelika Beer (Verts/ALE) – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc mai întâi să îi urez bun venit viceprim-ministrului Macedoniei, care este astăzi prezent alături de noi în numele Grupului Verts/ Alianța Liberă Europeană.

În al doilea rând, doresc să îi mulțumesc Președintelui în exercițiu ceh al Consiliului și pentru declarația prim-ministrului Topolánek, care a fost primul care a atras ieri atenția asupra faptului că disputa asupra numelor dintre Macedonia și Grecia este o chestiune bilaterală, care nu ar trebuie să aibă repercusiuni, și care, în al doilea rând, a argumentat în favoarea aderării Macedoniei la NATO cât mai curând cu putință și deci în favoarea retragerii veto-ului afișat de Grecia – două puncte extrem de importante.

Uneori suntem poate aroganți când dezbatem despre țări candidate, așa că aș dori să ridic problema răspunderii personale, deoarece discutăm aici perspectivele și punctele slabe ale țărilor candidate, dar, pe de altă parte, avem forțe politice foarte fundamentale, ca de exemplu conservatorii din Germania, care doresc să forțeze acceptarea Croației și apoi blocarea aderării altor state.

Dacă aceasta ar deveni opinia majoritară din Uniunea Europeană în următorul mandat parlamentar, ar distruge planul de pace, care a înghițit atâta finanțare, pus la punct după războaiele din Balcani. Ne-am pierde credibilitatea și ar fi afectată credibilitatea întregii Europe. Le cer tuturor să se opună.

În ceea ce privește Croația și Slovenia, considerăm că, fără standarde duble și fără nici un veto, totul merge bine și că disputele de frontieră pot fi lăsate deoparte și sperăm să demarăm negocierile cu Macedonia cât mai curând cu putință.

Gerard Batten (IND/DEM) – Doamnă președintă, dacă Turcia se alătură Uniunii Europene, ar fi statul membru cel mai sărac și cu cea mai înapoiată economie, cu o populație de peste 72 de milioane de oameni. Sute de mii, dacă nu chiar milioane de oameni ar migra către țări ca Anglia.

Uniunea Europeană s-ar învecina cu țări precum Siria, Irak și Iran, cu un potențial enorm de conflicte și confruntări pe viitor.

Dar cei care ar trebuie să se îngrijoreze cel mai tare în cazul adeziunii Turciei sunt ciprioții greci: dacă Turcia va adera la UE, turcii vor avea dreptul de a se deplasa oriunde în cadrul UE. Mii de turci vor avea dreptul legal de a se deplasa către sudul Ciprului, ocupându-l efectiv, în mod legitim, dacă vor dori.

La alegerile europene din 4 iunie, electoratul de origine greacă din Londra nu trebuie să uite că partidul conservator, partidul laburist, partidul liberal democrat și verzii susțin toți cu entuziasm adeziunea Turciei. Singurul partid britanic din Parlamentul European care se opune aderării Turciei este Partidul pentru Independență din Regatul Unit.

Philip Claeys (NI) – (NL) Doamnă președintă, în cel mai rău caz putem spune că negocierile cu Turcia au ajutat Comisia și Consiliul să-și perfecționeze arta folosirii eufemismelor. Modul în care problemele din Turcia sunt minimalizate începe să devină impresionant. În Turcia au început chiar să se facă glume în această privință.

Lista de probleme este atât de numeroasă încât mă întreb cum de continuă negocierile. Într-adevăr, Comisia promisese că procesul de negociere va ține pasul cu procesul de reformă din Turcia. Această promisiune a fost cu adevărat încălcată acum, deoarece se deschid în mod constant noi capitole.

Bilanțul a peste trei ani de negocieri este în mod clar lamentabil. Haideți deci să spunem lucrurilor pe nume. Turcia nu este o țară europeană și, prin urmare, nu are ce căuta în Uniunea Europeană, dar putem crea în schimb o relație de parteneriat privilegiat.

Doris Pack (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, domule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, Croația este prima țară pentru care condițiile de aderare au fost înăsprite foarte mult după experiența avută la ultima extindere la România și Bulgaria, și pe bună dreptate, drept care reperele și progresul înregistrat de Croația sunt cu adevărat demne de laudă. Reformele la care s-a făcut referire din sistemul judiciar și care încă nu au fost rezolvate sunt tratate în prezent. Cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional de la Haga, care a fost din nou solicitată, este pe drumul drept.

Cu Slovenia, există chestiunea disputelor bilaterale de frontieră. Domnule comisar, ați vorbit dintr-o dată despre „disputele privind frontierele europene”. Înainte de 2004, acestea nu erau dispute privind frontierele europene; erau dispute de frontieră care nu erau recunoscute. În plus, pe atunci nimeni nu solicita aderarea la ONU pentru a soluționa această dispută, dar acum așa se procedează. Deci, dacă Slovenia nu ar mai obstrucționa deschiderea unui atât de necesar capitol de negocieri în baza acestor dispute bilaterale de frontieră, care nu au reprezentat un obstacol în ceea ce privește aderarea acesteia la Uniunea Europeană, negocierile de aderare dintre Croația și UE s-ar putea încheia la sfârșitul acestui an.

Țara candidată Macedonia a înregistrat și ea progrese enorme. Dacă alegerile care vor avea loc la sfârșitul lunii martie respectă standardele internaționale, UE ar fi în cele din urmă obligată să stabilească o dată pentru deschiderea negocierilor de aderare. Disputa pur bilaterală referitoare la nume dintre Macedonia și Grecia nu trebuie să o încurajeze pe Grecia să voteze contra.

Nu mai rămâne decât de sperat ca cele două state membre Grecia și Slovenia să-și aducă aminte de situația pe care o aveau înainte ca ele însele să adere și să ajungă la concluzia că trebuie să se comporte în mod corect și conform cu normele europene cu statele vecine.

Dacă, cu ajutorul țărilor vecine, Croația și Macedonia ating obiectivele pe care le-am descris pentru anul acesta, restul statelor balcanice ar înțelege că UE își ia în serios promisiunea făcută la Salonic cu privire la aderarea tuturor țărilor balcanice, poziție susținută și de dra Beer.

Libor Rouček (PSE) – (CS) Doresc să fac câteva comentarii. Mai întâi, este bine că are loc această dezbatere cu privire la extinderea UE deoarece este important ca, fie și într-o perioadă de profundă criză economică, Europa să nu piardă din vedere una din cele mai importante priorități ale sale, și anume extinderea. Trebuie să avem mereu în vedere această prioritate. În al doilea rând, în ceea ce privește Croația, cred cu fermitate că negocierile de aderare pot fi finalizate anul acesta. Doresc, așadar, să invit Consiliul să acționeze acum și să stabilească grupul de lucru însărcinat cu redactarea tratatului de aderare. În ceea ce privește fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, este un lucru regretabil și demoralizator pentru Macedonia că la Skopje nu au început încă negocierile pentru aderare, în ciuda faptului că au trecut deja trei ani de când aceasta a obținut statutul de țară candidată la extindere. Aș dori, așadar, să invit Consiliul să accelereze acest proces. Iar în ceea ce privește Turcia, sunt de acord că reformele politice trebuie accelerate înainte de a deschide așa-numitele capitole politice. Cu toate acestea, nu pot înțelege de ce nu se poate negocia cu Turcia în ceea ce privește capitolul „Energie”, de exemplu, care este de o importanță vitală atât pentru UE, cât și pentru Turcia.

Jelko Kacin (ALDE) – (SL) Noi, cei din Grupul ALDE, susținem raportul dlui Meier. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei merită să i se acorde o șansă și un viitor mai bun. Dar merită în același timp și un minim de respect internațional, inclusiv dreptul la propria identitate și recunoașterea propriei limbi și culturi.

Problema numelui țării continuă de prea mult timp și atmosfera din țară se tot înrăutățește de ceva vreme. Populismul și naționalismul sunt în creștere, se sapă prea multe tranșee politice și se lansează atacuri verbale la țările învecinate. Denumirea unor unități de infrastructură după personaje din perioadele istoriei grecești precedente sosirii slavilor în aceste regiuni nu duce la bune relații între vecini. Înălțarea altor monumente de 10 m înălțime nu este necesară.

Dacă dorim să prevenim instabilitatea, trebuie să ajutăm statul, politicienii și oamenii din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei să iasă din această blocadă. Renunțarea la vize nu este suficientă. Această țară are nevoie cel mai mult de o dată pentru începerea negocierilor. Merită să li se dea șansa de a arăta tot ce pot în

cursul procesului de aderare. Trebuie să îi ajutăm acum și să arătăm că avem încredere în ei. Vom putea contribui astfel la stabilizarea acestei regiuni și să facilităm dezvoltarea într-o direcție pozitivă. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei are nevoie de un răspuns pozitiv acum, deoarece timpul este esențial. De fapt, se poate spune că timpul înseamnă bani.

Permiteți-mi să spun câteva cuvinte despre Croația. Domnule comisar, doi foști prim-miniștri ai Sloveniei și, respectiv, ai Croației, și anume Drnovšek și Račan, au obținut o realizare extraordinară când au încheiat un acord privind frontiera. Din păcate, ei nu se mai află astăzi printre noi, dar au avut curajul să insiste, să investească în viitor și să obțină o realizare. Cred că ar fi un lucru bun din partea dumneavoastră să îndemnați ambele guverne să continue pe calea inițiată de aceștia și să încheie un nou acord privind frontiera și asta cât mai curând. Ar fi un lucru bun pentru Slovenia, Croația, Uniunea Europeană și regiunea Balcanilor de Vest.

Bogusław Rogalski (UEN) – (PL) Doamnă președintă, negocierile cu Turcia pentru aderarea la UE nu s-au încheiat, deși ar fi trebuit finalizate cu mult timp în urmă. Guvernul turc nu a prezentat un program coerent și cuprinzător de reforme politice. Turcia nu a recomandat să se înceapă lucrul la o nouă constituție seculară, din care un element important trebuia să fie protecția drepturilor omului și libertățile fundamentale pe care guvernul turc urma să le garanteze.

Discriminarea față de minoritățile etnice și religioase continuă. Turcia nu a luat nici o măsură pentru a sprijini imparțialitatea instituțiilor judiciare. Libertatea de exprimare și libertatea presei nu sunt încă protejate în Turcia, iar realitatea este că sunt deschis încălcate. Violența în familie și căsătoriile forțate rămân la ordinea zilei.

Opoziția Turciei la o cooperare strategică între UE și NATO reprezintă o acțiune manifestă împotriva intereselor Comunității. În plus, Turcia nu recunoaște independența uneia dintre statele membre ale Uniunii Europene, și anume Cipru. Este scandalos. Turcia este o țară antidemocratică, care încalcă drepturile omului și care se conduce după un sistem de valori care ne este complet străin. Ar fi mult mai bine pentru Europa dacă Turcia nu ar deveni membru UE.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE) – (DE) Vă mulțumesc, doamnă președintă. În această dezbatere foarte cuprinzătoare de astăzi, doresc doar să subliniez o problemă, și anume chestiunea multilingvismului în Macedonia.

Au izbucnit recent conflicte în școlile din Struga între părinții care vorbesc albaneză și cei care vorbesc macedoneană. Sub presiunea exercitată de acești părinți mult prea naționaliști, reacția responsabililor a fost de a separa clasele în funcție de grupurile etnice, ceea ce reprezintă un pas într-o direcție greșită. Învățarea diferitelor limbi nu poate avea loc prin separarea grupurilor lingvistice ci prin aducerea în același loc a oamenilor care vorbesc aceeași limbă la școală, la lucru și în locurile de joacă. Predarea limbii engleze, care este deja obligatorie pentru toți încă din primul an de școală, este evident de lăudat, dar nu trebuie folosită ca o scuză pentru ca macedonenii să nu învețe albaneza sau pentru ca albanezii să nu învețe macedoneana. Școlile din regiunile multilingve se confruntă cu o sarcină foarte specială: aceștia trebuie să îi învețe pe copii atât limba maternă, cât și limba vecinilor.

Unitate în diversitate este motoul UE și ar trebui să li se aplice și macedonenilor.

Hanne Dahl (IND/DEM) – (DA) Doamnă președintă, eu consider că Turcia ar trebui să fie membră UE. Criticile îndreptate în direcția acesteia sunt justificate în multe cazuri, dar scuzele și neimplicarea trebuie să ia sfârșit și trebuie să se redacteze un plan serios de aderare a Turciei. Va dura, dar țara aceasta trebuie să adere la UE, trebuie să spunem aceasta în mod clar și legal. În locul unei pseudo-dezbateri privind democrația în Turcia, avem nevoie de o discuție reală și deschisă în ceea ce privește locul pe care religia poate și trebuie să îl aibă într-o dezbatere socială. Trebuie să creăm o formă de cooperare europeană care să poată face față provocării prezentate de o Europă alcătuită din mai multe religii. Aceasta înseamnă că trebuie să realizăm acest lucru fără a pierde din vedere valorile centrale și inviolabilitatea persoanei care rezultă din valorile europene create în creuzetul culturilor evreiești, creștine și elene din secolele de dinaintea și de după nașterea lui Hristos.

Carl Lang (NI) – (FR) Doamnă președintă, am un minut să vă spun că, în ciuda hotărârii și orbirii de care dau dovadă instituțiile europene, există un lucru care ar trebui să fie evident pentru toată lumea: a sosit timpul să punem punct procesului de aderare al Turciei.

Negocierile s-au împotmolit, există o lipsă de înțelegere reciprocă și o stare de ambiguitate permanentă. Această situație este în defavoarea tuturor – și a Uniunii Europene, și a Turciei. Trebuie să punem punct ipocriziei și amăgirilor.

Nu trebuie să uităm un lucru evident. Turcia este o țară din Asia Mică. Turcia nu este o țară europeană nici din punct de vedere geografic, nici din punct de vedere cultural. Turcia ține sub ocupație militară o parte dintr-un stat membru al Uniunii Europene și până în ziua de azi nu am inițiat decât 10 capitole de negocieri din 35, iar dintre acestea numai unul a fost încheiat. Este timpul ca toți să ne regăsim libertatea, independența și suveranitatea, începând cu Cipru.

Populația Europei nu o dorește pe Turcia. Să ne respectăm deci poporul și să arătăm respect pentru Europa!

Pál Schmitt (PPE-DE) – (HU) În calitate de președinte al Comisiei parlamentare mixte UE-Croația, doresc să vă atrag atenția asupra unui fapt extrem de important. Luni, prim-ministrul Croației – și nu numai prim-ministrul, dar și președintele și fiecare din partidele din opoziție – au fost de acord ca UE să medieze soluționarea disputei privind frontiera dintre Croația și Slovenia în baza dreptului internațional. Consider că este fără precedent în istoria UE situația prin care un stat membru paralizează extinderea Uniunii și împiedică deschiderea a 12 capitole de negocieri în condițiile în care, în 2001, la momentul discuțiilor privind aderarea acesteia, a declarat că nu are nici o dispută privind frontierele cu țările vecine.

Încă de la demararea negocierilor de aderare din 2005, s-au obținut numeroase rezultate în ceea ce privește transformarea sistemului judiciar și a administrației publice, măsurile anticorupție, drepturile minorităților, întoarcerea refugiaților și cooperarea regională. În cazul Croației, aceasta a implicat pentru prima oară atingerea unei serii de repere. S-au atins aproximativ 100 din acestea. Prin aceste eforturi extraordinare, poporul croat așteaptă în sfârșit mesaje pozitive din partea Uniunii Europene. Populația, sensibilă și conștientă de sine, a fost dezamăgită când o țară vecină și prietenă a blocat de una singură continuarea negocierilor de aderare. Stabilizarea reconfortantă și pe termen lung a Balcanilor este posibilă numai prin integrarea în UE. Uniunea greșește dacă îi permite Sloveniei să blocheze discuțiile cu Croația ca urmare a disputei bilaterale dintre acestea, chiar dacă Croația a făcut tot ce era posibil pentru apărarea valorilor europene fundamentale și adoptarea acquis-ului. Doresc să subliniez, doamnă președintă, faptul că este regretabil – probabil și pentru cei care ne ascultă – că abordăm soarta a trei țări istorice importante în același timp, ca și când ar fi vorba de una și aceeași țară. Poate ar fi fost mai bine să discutăm separat situația acestor trei țări.

Emine Bozkurt (PSE) – (NL) Doamnă președintă, aș dori să atrag atenția asupra unui aspect, abordat, de asemenea, și de doamna Oomen-Ruijten, și anume criteriile politice. În cadrul procesului de negociere cu Turcia, drepturile civile au fost aduse în discuție în mod foarte clar. Acest lucru este reflectat și în prezentul raport.

O serie de aspecte au fost evident îmbunătățite: televiziunea kurdă, precum și înființarea unei comisii feminine în Parlamentul turc, în folosul căreia, în calitate de raportor privind drepturile femeilor din Turcia, am activat foarte mult în ultimii ani. Acestea sunt reforme majore.

O altă îmbunătățire evidentă este creșterea numărului de adăposturi pentru femeile victime ale unor abuzuri. Ce se întâmplă totuși cu acele femei după ce părăsesc adăposturile? Cine va avea grijă de ele și de copiii lor? Turcia ar trebui să abordeze această problemă. Întrucât alegerile pentru consiliul local vor avea loc la sfârșitul acestei luni, un număr mai mare de femei ar trebui să facă parte din aceste consilii.

Aș dori, de asemenea, să atrag atenția asupra luptei împotriva fraudei. Turcia ar trebui să coopereze într-un mod mai eficient cu Uniunea Europeană în ceea ce privește combaterea fraudei și a traficului de femei, deoarece un număr mult prea mare de persoane devin victimele unor fraude implicând fonduri responsabile social sau a unor fraude implicând organizații de binefacere.

Jim Allister (NI) – Doamnă președintă, nu am susținut niciodată admiterea Turciei non-europene în UE, iar prezenta criză economică nu face decât să mă convingă, mai mult ca niciodată, de acest lucru.

Fiind un contribuabil net imens, Marea Britanie suportă o povară disproporționată în ceea ce privește finanțarea UE și astfel, atunci când vine vorba de costurile suplimentare masive legate de extindere pentru a include Turcia, povara va fi mult mare decât putem noi suporta. Cu o bază de impozitare redusă, cu venituri în scădere și cheltuieli de asistență socială în creștere și o datorie zdrobitoare pentru viitoarele decenii generată de conducerea defectuoasă a guvernului laburist, nu putem continua în a rupe file din carnetul nostru de cecuri tot mai subțiri pentru a plăti pentru extindere prin aderarea Turciei.

Puteți numi acest lucru viziune îngustă sau interes național mercenar, dar pentru mine este o chestiune de bun simț și responsabilitate fiscală.

Antonios Trakatellis (PPE-DE) – (EL) Doamnă președintă, în calitate de cel mai vechi membru din această regiune, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și al NATO, Grecia a fost și continuă să fie avangarda eforturilor de integrare a tuturor țărilor balcanice în structurile nord-atlantice, întrucât are ferma convingere că toată lumea va beneficia de pe urma dezvoltării țărilor din regiune.

Grecia a investit peste un miliard de dolari în fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și a creat 20 000 de locuri de muncă, ceea ce este fără precedent pentru investițiile externe într-o economie locală. În ceea ce privește Grecia, chestiunea numelui nu reprezintă doar o problemă de dimensiune istorică, psihologică sau sentimentală. Reprezintă o chestiune politică majoră, care vizează atât cetățenii greci, cât și valorile europene de bună vecinătate și cooperare regională.

Aș dori să îi reamintesc Camerei faptul că Grecia și-a exprimat acordul privind acordarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei a statutului de țară candidată în vederea aderării la Uniunea Europeană, în documentul COM(2007)0663, luându-și în același timp angajamentul expres de a negocia o soluție acceptabilă în mod reciproc în ceea ce privește numele, sub egida ONU, ceea ce va contribui la cooperarea regională și la relațiile de bună vecinătate, deoarece, fără a avea o soluție, nu există prietenie și fără prietenie nu există alianțe sau parteneriate.

Declarația noastră nu se opune celor din raport care susțin vehement varianta unei soluții sub egida ONU. Din păcate, dincolo de această poziție clară, mai există o serie de fraze adiționale la punctele 12 și 13 care subminează eforturile de a soluționa problema și încurajează intransigența, motiv pentru care sunt absolut inacceptabile, în timp ce amendamentele 1 și 2 restabilesc formularea corectă a punctelor 12 și 13.

În ceea ce privește restul raportului, acesta conține multe elemente care susțin în continuare eforturile Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei în drumul acesteia spre Europa.

Maria Eleni Koppa (PSE) – (EL) Doamnă președintă, politica de extindere reprezintă expresia cea mai reușită a politicii externe a Uniunii Europene. În cazul Turciei, mesajul trebuie să fie clar: obiectivul este integrarea, dar aceasta se obține prin îndeplinirea obligațiilor, consolidarea democrației, respectarea drepturilor omului și menținerea relațiilor de bună vecinătate.

Turcia se află într-un moment de răscruce, atât pe plan intern, cât și în ceea ce privește redefinirea rolului său strategic din punct de vedere geografic. În acest context, este vital ca Turcia să continue reformele și să se îndrepte cu pași siguri către Europa. Cu toate acestea, aș dori să subliniez faptul că starea de tensiune cultivată recent de Turcia în Marea Egee a cauzat noi probleme.

În cazul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, Comisia a subliniat în mod clar faptul că această țară nu îndeplinește condițiile de bază pentru deschiderea negocierilor, deoarece prezintă deficite democratice semnificative. În ceea ce privește disputa privind numele, în ciuda faptului că Grecia a dat dovadă de spirit de cooperare și realism, guvernul de la Skopje nu a răspuns.

Din păcate, în raportul Parlamentului European pe care îl examinăm astăzi, Grecia este prezentată ca fiind singura țară responsabilă pentru întârzierea deschiderii negocierilor. Acest lucru este nedrept pentru Grecia și nu facilitează soluționarea unei probleme cu care ambele țări se confruntă de peste 15 ani.

Alojz Peterle (PPE-DE) – (SL) Până acum, am aprobat toate rapoartele Parlamentului European prezentând progresul Croației în a deveni membru cu drepturi depline al Uniunii Europene. Salut numeroasele realizări ale Croației și cu această ocazie. Voi aproba bucuros acest raport important, la pregătirea căruia și-a dat osteneala și colegul meu deputat, domnul Swoboda, cu condiția ca amendamentele de compromis să reflecte o abordare echilibrată și realistă. Numai acest tip de abordare poate elimina cauzele obstacolelor și poate accelera procesul de aderare al Croației.

Sunt de acord cu Președintele în exercițiu, domnul Vondra, atunci când afirmă că avem nevoie de o abordare constructivă și dinamică. În acest context, mi se pare important faptul că, în urma unei istorii de tentative bilaterale eșuate, Uniunea Europeană a oferit acum, prin intermediul inițiativei de mediere, oportunitatea unei noi tentative credibile de a ajunge la o soluție finală a problemei privind frontiera dintre Slovenia și Croația și mai mult decât atât să progrese rapid în cadrul negocierilor de aderare cu Croația.

Sunt bucuros să constat că ambele țări au fost receptive la inițiativă și că au fost inițiate discuții la nivel înalt. Sper că această inițiativă ne va aduce mult mai aproape de o victorie întreită: o victorie pentru Croația,

Slovenia și Uniunea Europeană. Nu putem permite ca o singură parte să fie învingătoare sau ca un singur punct de vedere să prevaleze: putem câștiga numai dacă acționăm pe baza unor obiective comune și a unei voințe comune.

În mod similar, sunt de acord cu raportorul, domnul Swoboda, atunci când afirmă că trebuie să respectăm principiul imparțialității, care face parte din dreptul internațional. De asemenea, sunt într-un tot de acord cu comisarul, domnul Rehn, care afirmă că un punct de plecare potrivit pentru soluționarea disputei legate de frontieră îl reprezintă Carta Națiunilor Unite și că inițiativa Comisiei reflectă spiritul Cartei.

Este timpul ca masa negocierilor să ocupe scena, fără retorică sau presiuni care ar putea leza demnitatea părților sau statutul de aderare al Croației. Avem nevoie de o atitudine pozitivă. Sunt ferm convinși de faptul că avem opțiunea unei singure soluții pozitive, aceea ca Slovenia și Croația să ajungă la un acord, sub medierea unei terțe părți, care este Comisia Europeană. Aș dori ca acest lucru să se întâmple cât mai curând posibil.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE) – (EL) Doamnă președintă, sunt de acord și recunosc perspectivele europene ale Turciei dar, pentru ca aceste perspective să aibă un rezultat favorabil, Turcia trebuie să îndeplinească următoarele.

În primul rând, să respecte drepturile minorităților și să evite politicile precum cea pe care o aplică de exemplu în Imvros și Tenedos.

În al doilea rând, să își îmbunătățească relațiile cu Grecia, un stat membru care își susține perspectivele europene, prin renunțarea, de exemplu, la cauza războiului și prin încetarea definitivă a abuzurilor din Marea Egee.

În al treilea rând, să înregistreze progrese în ceea ce privește Cipru. Acest progres va consta, pe de-o parte, în retragerea trupelor de ocupație și, pe de altă parte, în adoptarea unei atitudini constructive pe toate planurile în scopul soluționării problemei. Aș dori să îi reamintesc Camerei faptul că fac parte din generația care a crescut cu sloganul „granița noastră este în Kyrenia”.

Joel Hasse Ferreira (PSE) – (PT) Procesul de aderare a Turciei la Uniunea Europeană avansează cu pași mici. În acest moment, nu ritmul moderat în care au loc reformele din Turcia este cel care determină stagnarea procesului, ci încetineala Consiliului și a Comisiei Europene. Impactul economic, social și politic al acestei viitoare aderări a fost discutat în amănunt în luna decembrie a anului trecut în orașul polonez Sopot, în cadrul unei conferințe la care am avut plăcerea și onoarea de a lua cuvântul.

În ceea ce privește prioritățile guvernului turc, consider oportun să menționez micul dejun de lucru ce a avut loc în luna ianuarie a anului trecut la Bruxelles la care a participat prim-ministrul Erdogan. Reuniunea respectivă a rezultat într-o clarificare oportună, care a fost completată de contactele obținute de către unii dintre noi cu partea republicană și de un grup variat de persoane și organizații din Republica Turcă, pe lângă activitatea constantă desfășurată în cadrul Comisiei parlamentare mixte UE-Turcia.

La final, aș dori să adaug, doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, faptul că acest proces este decisiv pentru extinderea reală a Europei, care este fermă și deschisă lumii, seculară și democratică și în care Republica Cipru unificată în mod democratic ocupă locul pe care îl merită.

Metin Kazak (ALDE) – (BG) Vă mulțumesc, doamnă președintă. Turcia are un rol cheie în ceea ce privește siguranța geostrategică și energetică a Europei și va continua să constituie un factor stabilizator și pe parcursul crizei. Este adevărat faptul că evenimente precum dezbaterile privind desființarea partidului AK, cazul „Ergenekon” și alegerile locale au încetinit reformele în această țară, însă numirea unui nou negociator șef va crea o foarte bună oportunitate pentru guvernul turc de a accelera procesul de armonizare a propriei legislații cu standardele europene și de a progresa în ceea ce privește criteriile politice din cadrul capitolelor de negociere.

Consider că Turcia trebuie să realizeze trei priorități dacă se dorește un progres semnificativ în obținerea statutului de membru. În primul rând, trebuie să continue activitatea constructivă pentru a obține un rezultat favorabil în urma discuțiilor în problema Ciprului, însă acest angajament trebuie asumat de toate țările implicate în proces și nu trebuie folosit drept pretext pentru blocarea negocierilor. În al doilea rând, trebuie să respecte libertatea de exprimare și gândire. În al treilea rând, trebuie să garanteze protecția comunităților minoritare, mai ales în ceea ce privește drepturile culturale și educaționale ale acestora. Întrucât Turcia continuă să se modernizeze permanent, trebuie să își recâștige susținătorii pro-europeni. Vă mulțumesc.

Bart Staes (Verts/ALE) – (NL) Doamnă președintă, am fost unul dintre deputații în PE care au votat în favoarea Turciei înainte de începerea negocierilor și, în opinia mea, aceste negocieri reprezintă de fapt un exercițiu de prevenire a conflictelor. Am convingerea că negocierile vor avea un impact major asupra multor aspecte politice. Acestea vizează crearea unui mediu social mai bun în Turcia, a unei mai bune legislații privind mediul înconjurător și sănătatea și a unei mai bune legislații a muncii pentru poporul turc.

În timp, negocierile vor determina, de asemenea, îmbunătățirea condițiilor de viață pentru multe grupuri de populație: femei, minorități religioase, kurzi și aleviți. Cu toate acestea, progresul este prea lent. Stagnăm de patru ani și mai există multe aspecte sensibile care merită abordate. Discriminarea împotriva partidelor precum Partidul kurd pentru o societate democratică (DTP) este inacceptabilă. Armata nu este supravegheată din punct de vedere civil și politic, ceea ce este pur și simplu inacceptabil.

Libertatea de exprimare a opiniei și libertatea presei sunt esențiale, iar tortura și abuzul în închisori nu pot fi tolerate. Problema kurzilor are nevoie de o soluție politică ca necesitate imediată. Consider că, în aceste împrejurări, continuarea negocierilor se impune în mod categoric.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL) – Doamnă președintă, aș dori să îl felicit pe domnul comisar Rehn pentru poziția sa față de raportul doamnei Oomen-Ruijten, și anume faptul că este esențial ca Turcia să susțină în mod proactiv discuțiile dintre cele două comunități din Cipru. De aceea, sunt întru totul de acord cu raportarea, care, la punctul 40 din raportul său, îi solicită Turciei „să faciliteze crearea unui mediu adecvat pentru negocieri prin retragerea forțelor turcești, permițând celor doi lideri să negocieze în mod liber soarta țării lor”.

Aș dori să sugerez faptul că, în acest moment în care au loc tratative directe, nu ar fi recomandabil ca Parlamentul European să includă în raport o propunere de derogare de la *acquis*.

Pentru a susține poziția raportoarei, îi solicităm, de asemenea, Turciei să își îndeplinească obligațiile legate de investigațiile privind soarta persoanelor dispărute și să nu mai intervină în zona economică aparținând exclusiv Republicii Cipru. Procedând astfel, Turcia își va facilita drumul spre aderare.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE) – (FR) Doamnă președintă, ieri am adresat o întrebare orală Comisiei și am primit o notă din partea Secretariatului Parlamentului prin care mi s-a comunicat că întrebarea mea va primi răspuns în această după-amiază.

Declar că numele meu este Panayotopoulos și că am adresat o întrebare referitoare la punctul 6 din cadrul de negociere cu Turcia.

Președinta. – Doamnă Panayotopoulos-Cassiotou, cred ca domnul comisar v-a auzit.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului – Doamnă președintă, am avut astăzi o dezbatere foarte lungă, dar importantă. Este un an crucial pentru procesul de aderare al Croației și pentru întreaga regiune a Balcanilor de Vest și în mod cert acordăm importanță și salutăm sprijinul permanent al Parlamentului în apropierea de UE a Croației, a Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și a regiunii Balcanilor de Vest.

S-au spus multe lucruri despre lipsa progresului în ceea ce privește efortul de reformă al Turciei. Prin urmare, salutăm angajamentul reafirmat de Turcia față de aderarea la UE, după cum a menționat domnul Erdogan, și o invităm să profite de ocazie în 2009 pentru a-și dovedi angajamentul și pentru a progresa în drumul său spre aderare la UE.

Turcia trebuie să realizeze mult așteptatele reforme. Sprijinul continuu al Parlamentului European pe parcursul derulării procesului este semnificativ, mai ales atunci când se iau în considerare provocările ce vor urma. Voi avea oportunitatea de a-l întâlni pe negociatorul turc mâine la Praga.

În același timp, nu trebuie să tratăm cu superficialitate importanța strategică a Turciei, în special în aceste vremuri turbulente și nici nu trebuie să uităm angajamentele asumate anterior. Din câte știu eu, este posibil ca, în cursul vizitei sale în Europa, președintele Obama să viziteze Turcia ca model de țară musulmană. Nu cred că este momentul ca europenii să renunțe la angajamentul față de Turcia. Cred că Joost Lagendijk a avut dreptate când a spus acest lucru.

Referitor la disputa asupra frontierei dintre Croația și Slovenia, am ascultat cu atenție cele afirmate de Hannes Swoboda, István Szent-Iványi și mulții alții, de aceea permiteți-mi doar să repet că salutăm, în calitate de Președinție, faptul că Slovenia și Croația au căzut de acord să continue munca la inițiativa comisarului Rehn în ceea ce privește această dispută. Susținem întru totul această inițiativă și suntem îngrijorați de faptul că

nu a generat încă niciun rezultat promițător în ceea ce privește condițiile specifice de facilitare. Menționăm faptul că timpul trece, iar Președinția dorește să înregistreze un progres concret al negocierilor pe baza eforturilor deja depuse. Prin urmare, luăm în considerare posibilitățile de a spori sprijinul nostru pe viitor în ceea ce privește inițiativa comisarului. Tocmai discutăm acest aspect în timpul mesei de prânz.

În ceea ce privește fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Bernd Posselt a afirmat, printre alții, că ar trebui să susținem efortul depus de fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și cred că are dreptate. Aș dori să menționez că prim-ministrul ceh Topolánek a vizita ieri Skopje și a reafirmat angajamentul nostru față de țelul european al acestei țări.

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Doamnă președintă, aș dori să le mulțumesc deputaților pentru dezbateră foarte constructivă, substanțială și responsabilă și aș dori să aduc doar câteva precizări privind discursurile dumneavoastră.

În primul rând, este clar că întreaga politică, atât la nivelul Europei, cât și la nivel mondial, este umbrită de contextul foarte provocator al crizei financiare și al recesiunii economice resimțite de cetățenii noștri și, bineînțeles, acest lucru constituie principala preocupare a liderilor din Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, este absolut esențial ca noi, Uniunea Europeană, să ne menținem angajamentul asumat față de perspectiva UE privind sud-estul Europei, iar acest lucru a fost exprimat politic astăzi în Parlamentul European, inițiativă pe care o salut și o apreciez.

În al doilea rând, în ceea ce privește Cipru, prietenul meu, domnul Wiersma, mi-a spus că probabil sunt un optimist. Cred că ceva s-a pierdut prin traducere, cu toate că aveam impresia că vorbesc limba engleză - poate doar cu un mic accent etnic din Finlanda de est! Cu toate acestea, nu mă consider nici o persoană optimistă, nici pesimistă, ci mai degrabă realistă atunci când vine vorba de analiza unor lucruri și luarea unor decizii în ceea ce privește aspectele pe care le pot într-adevăr influența. În acest caz, consider că este absolut necesar să susținem tratativele ce au loc în prezent între cei doi lideri și cele două comunități, pentru a putea profita de ocazia din 2009 de a ajunge la un acord multilateral și, de asemenea, ne așteptăm ca Turcia să contribuie la crearea unui mediu politic favorabil pentru a ajunge la un astfel de acord.

Din punctul de vedere al Uniunii Europene, este important să ne asigurăm de faptul că orice soluție respectă principiile fondatoare ale Uniunii în ceea ce privește libertatea, democrația, respectul pentru drepturile omului și libertățile fundamentale și statul de drept. Cu alte cuvinte, UE poate susține orice soluție care creează un Cipru unificat, care respectă principiile pe care a fost fondată UE și capabil să îndeplinească obligațiile asumate în calitate de membru UE. Acest lucru implică o federație bizonală și bicomunală cu egalitate politică, astfel cum a fost definită în rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate ale ONU.

În sfârșit, în ceea ce privește Croația, mulțumesc celor care au luat cuvântul pentru sprijinul acordat Comisiei în inițiativa de mediere - o inițiativă bazată pe dreptul internațional, și aici fac referire atât la Carta ONU cât și la cadrul de negociere dintre UE și Croația. Pot sublinia faptul că, indiferent de metoda aleasă, se va impune un acord bilateral între cele două țări, Slovenia și Croația. Depunem eforturi în acest sens pentru a facilita un astfel de acord.

Sper în mod sincer să puteți susține inițiativa Comisiei prin rezoluția prezentată, astfel încât să nu se ajungă la situații în care vom fi nevoiți să revenim de unde am plecat, deoarece aceasta este singura modalitate realistă și viabilă de a avansa.

Permiteți-mi să închei cu afirmația că am convingerea sinceră că încă este posibil pentru Croația de a-și îndeplini ținta ambițioasă de a încheia negocierile de aderare până la sfârșitul anului 2009, cu condiția ca negocierile respective să înceapă în cel mai scurt timp. Din acest motiv, încurajez ambele țări să ajungă rapid la un acord pentru a soluționa problema privind frontiera și să deblocheze, fără întârziere, negocierile de aderare a Croației la UE. Aș dori să vă mulțumesc pentru sprijinul acordat acestei inițiative.

Președinta – Am primit trei propuneri de rezoluție⁽²⁾ depuse în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine, 12 martie 2009.

(2) A se consulta procesul-verbal.

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, am o întrebare concretă pentru domnul comisar, și anume dacă este de acord sau propune ca sintagma „principiul imparțialității” din declarația Comisiei să fie înlocuită cu fraza „dreptul internațional și jurisprudența”.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta – Dle Posselt, dezbaterile au fost închise.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris – O felicit pe doamna Ria Oomen-Ruijten pentru acest raport excelent elaborat.

Doresc să accentuez 2 idei:

1) În primul rând, consider că UE trebuie să încurajeze dezvoltarea în continuare în Turcia a elitelor pro-europene, moderne, laice, dar și difuzarea valorilor europene și a informațiilor de calitate privind integrarea europeană. În acest scop, UE trebuie să susțină mai activ reforma învățământului din Turcia, garantarea autonomiei universitare, dezvoltarea studiilor de integrare europeană și Programul Erasmus. Studenții, cercetătorii și profesorii care doresc să studieze aprofundat instituțiile și politicile UE trebuie să fie încurajați și susținuți.

2) În al doilea rând, în paralel cu susținerea drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, UE trebuie să condamne cu hotărâre acțiunile separatiste etnice. Mă refer la separatismul kurd din Turcia și la separatismul turc din Cipru, dar mai sunt și alte exemple. UE trebuie să susțină aplicarea fermă a principiilor integrității teritoriale și bune vecinătăți în ceea ce privește Turcia, Irakul, Ciprul și celelalte țări din regiune.

Richard Corbett (PSE), în scris – Sunt încurajat de faptul că Comisia pentru afaceri externe și Comisia sunt convinse că negocierile pentru aderarea Croației la UE pot fi încheiate anul acesta. Croația a înregistrat un progres semnificativ în adoptarea acquis-ului comunitar, organismul anti-corupție USKOK și-a intensificat activitatea și a fost introdusă o nouă legislație pentru a reforma sistemul judiciar croat.

Cu toate acestea, acest progres este temperat de faptul că există cazuri în care Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie nu a avut acces la anumite documente referitoare la presupuse crime de război și, de asemenea, trebuie să se acorde mai multă atenție drepturilor minorităților precum statutul sârbilor din Krajina și întoarcerea refugiaților.

Extinderea reprezintă unul dintre cele mai mari succese ale Uniunii Europene moderne. Integrând multe națiuni europene devastate de Războiul Rece, acum trebuie să procedăm la fel cu zona Balcanilor de Vest. Aderarea Croației reprezintă un prim pas crucial.

Alexandra Dobolyi (PSE), în scris – (HU) Problema Turciei a fost întotdeauna înconjurată de îndoieli și neîncredere. Au existat întotdeauna probleme care au depășit cu mult necesitatea de a îndeplini criteriile stricte de aderare.

În acest sens, este de ajuns să observăm tipul de relații de vecinătate pe care Turcia le menține cu alte state membre ale UE precum Grecia, Cipru sau cu o țară din afara UE precum Armenia. Mai mult, dacă luăm în considerare faptul că Turcia este singurul stat care consideră că Uniunea Europeană este formată numai din 26 de state membre, este ciudat ca tocmai această țară să dorească să se alăture și să aparțină în viitor acestei comunități.

Poziția mea este că, atâta timp cât această țară nu își modifică în mod semnificativ atitudinea față de problemele fundamentale, procesul de aderare la UE va dispărea pe viitor. Atunci când UE a decis să înceapă negocierile de aderare, acest pas s-a făcut în speranța și convingerea că Turcia are într-adevăr un loc în familia europeană. Permiteți-mi să adresez următoarea întrebare: sunteți siguri că Turcia gândește în prezent în acești termeni?

Dacă și numai atunci când Turcia se va angaja în mod clar pentru stabilirea de bune relații cu țările vecine, soluționarea pașnică a problemelor majore în conformitate cu Carta ONU și cu alte documente europene, abia atunci va exista această speranță.

Dacă Turcia va îndeplini aceste criterii fără rezerve, atunci are șansa să câștige sprijinul fiecăruia dintre noi și să recâștige simpatia cetățenilor europeni.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *în scris – (PL)* În ultimul an, am observat progresul semnificativ și eforturile intensive depuse de Croația în ceea ce privește negocierile de aderare. Negocierile pentru statutul de membru UE se află pe drumul cel bun, chiar dacă această țară trebuie să se concentreze pe realizarea mai multor reforme în domenii precum administrația, sistemul juridic, economia, combaterea corupției și a crimei organizate, respectarea și protejarea minorităților și investigarea crimelor de război.

Eforturile susținute sunt esențiale pentru transpunerea completă a acquis-ului și pentru implementarea eficientă. Mai mult, este extrem de important să se realizeze o îmbunătățire a relațiilor dintre Croația și vecinii acesteia, în special cu Slovenia, și să se găsească o soluție definitivă la problema frontierelor cu alte țări învecinate.

Croația trebuie, de asemenea, să includă în propria politică de dezvoltare obiectivele pe care Uniunea Europeană le stabilește în domeniul pachetului climatic și al surselor regenerabile de energie.

Viitorul progres al Croației în ceea ce privește negocierile de aderare depinde, în special, de realizarea principalelor reforme politice, economice, legislative și administrative. În acest context, trebuie reamintit faptul că foaia de parcurs a Comisiei reprezintă un instrument extrem de util și de ajutor care susține Croația în finalizarea ultimelor etape de negociere. Sper să se poată ajunge la etapa finală a negocierilor chiar anul acesta.

András Gyürk (PPE-DE), *în scris – (HU)* Cooperarea în domeniul energiei s-a manifestat ca una dintre chestiunile majore în cadrul relațiilor UE-Turcia. Principalul motiv este faptul că Turcia, în calitate de țară de tranzit, poate contribui semnificativ la reducerea dependenței UE de sursele de energie și la diversificarea surselor de alimentare cu energie. Cooperarea strânsă cu Turcia poate constitui, în același timp, un pas important în extinderea pieței interne a energiei.

Am convingerea că obiectivele fundamentale ale Turciei și ale Uniunii Europene se îndreaptă în aceeași direcție. Am dori să facem față cererii tot mai mari de energie din cât mai multe surse posibil. Promovarea diversificării reprezintă aspectul cel mai urgent în domeniul alimentării cu gaz. În acest sens, construcția conductei Nabucco are o importanță majoră. Criza gazului din ianuarie a demonstrat mai puternic ca niciodată necesitatea infrastructurii menționate mai sus. Drept urmare, alocarea unor resurse pentru construcția conductei de gaz, prin intermediul planului european de stimulare economică, reprezintă o măsură binevenită.

În ceea ce privește conducta Nabucco, înainte de a întoarce prima lopată de pământ, avem nevoie de acorduri guvernamentale bilaterale care să implice Turcia cât mai curând posibil. Consider că sunt regretabile comentariile care leagă în mod direct atitudinea de la Ankara față de Nabucco cu aderarea Turciei la UE. Am convingerea că din cooperarea în probleme de politică energetică nu se poate ajunge la o armă a politicii externe. De aceea, este nevoie de un dialog mai intens între Uniunea Europeană și Turcia în ceea ce privește energia. O posibilă scenă a acestor dialoguri ar putea fi deschiderea capitolului referitor la energie.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris – Raportul anual al Comisiei privind progresele înregistrate de Turcia ca stat candidat în 2008 este echilibrat. Deși procesul de reformă ar trebui impulsionat și opt capitole de negociere rămân blocate, Comisia a apreciat în mod deosebit recenta activitate diplomatică a Turciei și rolul său în promovarea stabilității regionale. Evenimentele verii 2008 au subliniat rolul strategic al Turciei, inclusiv în ceea ce privește domeniul energetic.*

În domeniul cooperării regionale, este remarcat rolul constructiv pe care Turcia l-a avut în relațiile sale de vecinătate și în Orientul Mijlociu, printr-o diplomatie activă. Evoluțiile din Caucaz au relevat importanța strategică a Turciei pentru securitatea energetică a UE, în special prin diversificarea rutelor de transport. Documentul subliniază importanța unei cooperări strânse în domeniul energiei între UE și Turcia, un element cheie în acest sens fiind proiectul Nabucco. În urma lansării negocierilor dintre liderii ciprioți grec și turc pentru realizarea unei înțelegeri privind problema cipriotă, este crucial ca Ankara să continue să sprijine găsirea unei soluții și eforturile pe care le face ONU în acest scop.

Extinderea UE și continuarea integrării europene a statelor din Balcanii de Vest sunt dosare prioritare pentru România. România sprijină progresul substanțial al negocierilor cu Turcia, proces a cărui dinamică este de natură să stimuleze reformele interne

Toomas Savi (ALDE), *în scris – Pe parcursul ultimilor cinci ani, noile state membre au asistat la numeroase efecte pozitive date de statutul de membru al Uniunii Europene. Această experiență nu trebuie monopolizată și, din acest motiv, susțin vehement extinderea continuă a UE. Cu toate acestea, oricât de mult aș vrea să văd Turcia aderând la UE în viitorul apropiat, raportul privind progresele indică din păcate exact opusul.*

Am abordat această chestiune în mai multe rânduri în această Cameră, atrăgând atenția asupra genocidului din Armenia, problema kurzilor și ocuparea Ciprului.

Pe lângă toate acestea, dacă analizăm progresul înregistrat de Turcia din octombrie 2005 în ceea ce privește încheierea negocierilor referitoare la cele 35 de capitole din acquis-ul comunitar, putem observa că doar douăsprezece capitole au fost deschise până la ora actuală și că numai unul - capitolul legat de știință și cercetare - a fost închis.

Aș dori să întreb Consiliul și Comisia cum propun să se accelereze procesul de negociere și soluționarea disputei privind Cipru.

Csaba Sógor (PPE-DE), în scris – (HU) Statele membre ale Uniunii Europene ar trebui să dea dovadă de mai multă solidaritate și toleranță față de țările în curs de aderare. Țara mea, România, nu a fost pregătită de aderare și încă există deficiențe în ceea ce privește drepturile minorităților. Cu toate acestea, Ungaria nu s-a opus aderării României, deoarece a considerat că solidaritatea și toleranța europeană sunt mai importante. Este evident că țările în curs de aderare trebuie să depună mai multe eforturi în garantarea drepturilor omului și ale minorităților, dar statele membre UE trebuie să dea un exemplu bun. Consider, prin urmare, că este important să solicităm statelor membre UE, în primul rând:

- să semneze și să ratifice Carta Europeană pentru Limbile Regionale sau Minoritare,
- să se abroge legea în vigoare în unul dintre statele membre UE care introduce noțiunea de culpă colectivă,
- să învețe din exemplul Kosovo, pentru a garanta autonomia culturală și regională a minorităților naționale tradiționale care locuiesc pe teritoriul statelor membre UE.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), în scris – (HU) Stabilizarea regiunii balcanice vestice și întărirea relațiilor acesteia cu Europa reprezintă o sarcină importantă, această regiune fiind de importanță geostrategică pentru Europa. În același timp, din mai multe perspective, inclusiv în sectoarele economiei și energiei, zona Balcanilor de Vest rămâne extraordinar de vulnerabilă și de dependentă.

Sperăm totuși că Croația ni se va alătura în 2011, în cursul Președinției ungare, dar aceasta depinde de încheierea cu succes a negocierilor bilaterale recent inițiate cu Slovenia, cu mediere internațională, privind împărțirea Golfului Piran. O condiție suplimentară este colaborarea deplină a Croației cu Tribunal Penal Internațional de la Haga în căutarea și predarea criminalilor de război. În plus, trebuie să le trimitem un mesaj pozitiv acelor țări din regiune al căror grafic de aderare este încă nesigur din diverse motive externe și interne. Trebuie să ratificăm cât mai curând cu putință Acordul de stabilizare și asociere cu Serbia și Bosnia și Herțegovina, să le acordăm tuturor țărilor din regiune statut deplin de țări candidate și să stabilim un calendar precis pentru un acord cât mai rapid asupra liberalizării vizelor. Criza financiară a lovit puternic Balcanii și, dacă va fi necesar, statele membre UE va trebui să joace și ele un rol în stabilizarea regiunii, iar noi trebuie să acordăm asistență țărilor aflate în dificultate. UE trebuie să urmărească cu atenție relațiile interetnice din regiune, acordând o atenție specială situației interne foarte sensibile din Macedonia, care prezintă actualmente cel mai mare risc de conflict din regiune.

13. Mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (dezbatere)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea privind raportul (A6-0112/2009) prezentat de Annemie Neyts-Uyttebroeck, în numele Comisiei pentru afaceri externe, conținând o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, raportoare. – (NL) Doamnă președintă, domnule comisar, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, de la înființarea sa în 1993, Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie a condamnat 161 de persoane. S-au pronunțat sentințe definitive pentru 116 dintre aceștia, iar pentru alții procesul este în derulare.

Sunt doar două cazuri în care nu a început procesul, iar doi acuzați principali, Mladić și Hadžić, nu au fost încă prinși. Deși Consiliul de Securitate al ONU i-a cerut Tribunalului să își înceteze activitățile nu mai târziu de sfârșitul anului 2010, există un anume spațiu de manevră.

După un început dificil, ceea ce este de înțeles – la urma urmei, totul era nou și trebuia inventat pe loc – Tribunalul s-a dovedit a fi un organism juridic foarte solid, serios și capabil care nu și-a limitat activitățile la

administrarea justiției, lucru pe care, apropo, îl face cu foarte multă atenție, ceea ce i-a sporit legitimitatea. În plus, Tribunalul a înființat programe corecte de acțiune prin care să contribuie la procesul de asimilare și reconciliere în țările înființate după căderea fostei Iugoslavii.

Tribunalul contribuie, de asemenea, la pregătirea organismelor juridice naționale care, până la urmă, sunt însărcinate cu cea mai mare parte din dosarele privind crimele de război și crimele împotriva umanității. Nu a fost niciodată intenția tribunalului să își asume în mod permanent rolul tribunalelor naționale din fosta Iugoslavie.

Dimpotrivă. Țările în chestiune sunt cele care trebuie să se asigure că toate aceste crime – de război și împotriva umanității – sunt investigate și judecate. Ținând cont de acest lucru, Tribunalul le-a predat curților naționale mai multe dosare și s-a concentrat pe cele mai importante cazuri.

Tribunalul a stabilit, de asemenea, o strategie adecvată de finalizare în trei etape pentru îndeplinirea condițiilor impuse de Consiliul de Securitate. Acest plan prevede finalizarea tuturor procedurilor juridice până la sfârșitul anului 2011, cu posibilitate de prelungire până în 2012. Pentru a fi pregătit pentru orice eventualitate, dar mai ales pentru a se asigura că Messrs Mladić și Hadžić vor fi supuși aceleiași proceduri, va trebui implementat un mecanism eficient, calificat și bine dotat, care să poată să soluționeze restul sarcinilor, chiar și după ce mandatul Tribunalului va înceta.

Din toate aceste motive, îi solicităm Consiliului să îndemne Națiunile Unite, și mai ales Consiliul de Securitate, să prelungească mandatul Tribunalului cu cel puțin doi ani, astfel încât să se asigure că, după această perioadă, s-a prevăzut un mecanism de recepție și că arhivele Tribunalului sunt păstrate și puse la dispoziția celor interesați.

Într-un context asemănător, dar totuși mai larg, cerem ca o bună relație de lucru cu Tribunalul și dezvoltarea unui sistem judiciar eficient care să abordeze și el crime împotriva umanității să rămână criterii de evaluare în ceea ce privește relațiile noastre cu țările din zona Balcanilor de Vest. Îndemnăm aceste țări să continue să coopereze cu Tribunalul și să colaboreze cât mai mult cu puțință cu procurorul.

În cele din urmă, îi cerem Comisiei să continue să monitorizeze programele de formare și alte inițiative care vizează dialogul reciproc, căutarea în comun a adevărului și reconcilierea. La urma urmei, simpla administrare a justiției – oricât de bună ar fi – nu poate duce încă la reconciliere, care este atât de necesară pentru ca populația din zona Balcanilor de Vest să își poată face în sfârșit planuri de viitor.

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Doamnă președintă, consider că această dezbatere a sosit la timp și că raportul deputatei Neyts-Uyttebroeck include mai multe recomandări importante. Aceasta îmi dă șansa de a pune în discuție o chestiune esențială privind politica noastră față de zona Balcanilor de Vest.

Activitatea Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII) reprezintă un element esențial în ceea ce privește dreptatea, împăcarea cu trecutul și continuarea. Aceasta este, de asemenea, cheia pentru susținerea statului de drept în această regiune. Acest proces poate fi lent și uneori dificil, dar TPII a înregistrat progrese majore. Până în prezent, a finalizat procedurile intentate împotriva a 116 acuzați, cu verdicte foarte diferite. Din 161 inculpați, numai doi sunt încă în stare de libertate.

Când TPII a fost înființat în anul 1993, sistemele judiciare naționale din țările fostei Iugoslavii nu erau pregătite să soluționeze crime de acest calibr. Dar era clar că acest lucru trebuie făcut. Niciun contract, niciun acord, nicio societate nu pot fi susținute fără dreptate. Strategia noastră în regiune a fost să asistăm la stabilizarea țărilor din zona Balcanilor de Vest și să le ajutăm să aibă o perspectivă europeană. Un element central al acestei politici îl reprezintă cooperarea cu TPII. Susținem mandatul acestuia în mai multe moduri.

În primul rând, țările din zona Balcanilor de Vest fac parte din procesul de stabilizare și asociere (PSA). Acest proces depinde de respectul arătat principiilor democratice, statului de drept, drepturilor omului și drepturilor minorităților, libertăților fundamentale și principiilor dreptului internațional și cooperării regionale. El mai depinde de cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie. Condiționalitatea PSA este monitorizată prin rapoartele anuale de progres prezentate de Comisie. Următoarele asemenea rapoarte urmează să fie publicate în octombrie 2009.

În plus, chestiunile privind drepturile omului și statul de drept, inclusiv consolidarea funcționării, imparțialității și responsabilității sistemului judiciar, precum și combaterea corupției și crimei organizate, reprezintă priorități cheie ale parteneriatului european cu țările din Balcanii de Vest. Acestea sunt actualizate în mod regulat.

În plus, Consiliul a adoptat două poziții comune al căror scop este de a susține implementarea mandatului TPII prin înghețarea conturilor fugarilor condamnați și interzicerea deplasării pentru persoanele care îi ajută pe acești acuzați să se sustragă justiției. Aceste poziții comune sunt extinse și actualizate în mod regulat.

Uniunea Europeană va susține activitatea TPII până la încheierea acesteia. Eu personal sunt complet de acord că, pe termen lung, moștenirea TPII trebuie păstrată. Când se va întâmpla aceasta – și chestiunea nu este la latitudinea UE – sistemele judiciare naționale trebuie să fie pregătite să preia dosarele TPII. Acesta este unul dintre motivele pentru care accentul pe reforma judiciară și o bună guvernare în PSA este atât de important.

Activitatea ONG-urilor și a persoanelor individuale, precum Centrul pentru drept umanitar din Belgrad și Centrul de Cercetare și Documentare din Sarajevo, care caută adevărul, merită, de asemenea, susținerea noastră deplină.

Permiteți-mi să închei prin a-i mulțumi Parlamentului pentru susținerea de care a făcut dovadă în acest domeniu și în special pentru acest raport util și constructiv.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Doamnă președintă, salut inițiativa și raportul doamnei Neyts-Uyttebroeck. Această inițiativă și acest raport transmit un semnal de bun-venit angajamentului Parlamentului European de a susține Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII).

Pentru Comisie este clar că comunitatea internațională trebuie să-și mențină sprijinul complet pentru ca TPII să-și îndeplinească sarcinile rămase. Nu pot exista impunități pentru crime de război și, după cum bine știți, cooperarea deplină cu TPII este o condiție pentru realizarea progreselor în cadrul integrării europene. Această condiție necesară afectează în prezent procesul de aderare la UE al Serbiei și a afectat și Croația. Sper că nu va afecta Croația din nou, cu condiția ca aceasta să-și mențină cooperarea deplină cu TPII.

Acest principiu include, de asemenea, gestionarea cazurilor de crime de război la care TPII face referință în cadrul jurisdicției interne. Am furnizat sprijin financiar și ne intensificăm sprijinul și eforturile privind consolidarea capacității din acest domeniu important, în special în Bosnia și Herțegovina care au, de departe, cel mai mare cazier.

Comisia a aprobat recent finanțarea unui proiect inițiat de procurorul-șef Serge Brammertz privind stagiile în cadrul biroului său pentru formarea procurorilor pentru crime de război și a tinerilor profesioniști din sud-estul Europei.

Lucrăm, de asemenea, cu procurorul-șef Brammertz la alte proiecte, inclusiv la organizarea unei conferințe regionale a procurorilor pentru crimele de război din Balcanii de Vest. Aceasta va avea loc la Bruxelles la începutul lunii aprilie, luna viitoare.

Mai mult, Comisia rămâne îşi menține angajamentul deplin față de TPII și continuă să-l susțină pe dl Brammertz și pe colegii săi dedicați în eforturile de a-i aduce în fața justiției pe cei responsabili pentru încălcările grave ale dreptului umanitar internațional și, astfel, dorim să susținem această muncă importantă care contribuie la reconcilierea și menținerea păcii în Balcanii de Vest.

Sunt nerăbdător să ne continuăm colaborarea cu Parlamentul în această privință.

Ria Oomen-Ruijten, *în numele Grupului PPE-DE – (NL)* Doamnă președintă, aş dori să-mi transmit mulțumiri doamnei Neyts pentru raportul său complet. Are dreptate când spune că Parlamentul ar trebui într-adevăr să-și stabilească prioritățile foarte clar. Criminalii de război nu ar trebui scutiți de pedeapsă. Toate țările din această regiune trebuie să coopereze pe deplin, iar Tribunalului Penal Internațional ar trebui să i se acorde șansa de a-și încheia activitățile cu atenția cuvenită.

Doamnă președintă, în mod evident, Tribunalul de la Haga, cu cele 116 cazuri încheiate și o activitate importantă în regiune, poate prezenta un rezultat foarte bun. Nimeni nu mai poate spune că cei vinovați scapă basma curată. Sunt, de asemenea, încântată de accentul care s-a pus pe deplina cooperare care i se acordă Tribunalului. Aceasta se aplică tuturor țărilor din care provin suspectii. Persoanele încă fugare ar trebui deferite justiției și toate țările din regiunea respectivă au făcut o promisiune Uniunii Europene în acest scop. Nu vom fi credibili dacă nu vom fi neclintiți în această privință. De fapt, cu consimțământul raportoarei, voi depune mâine un amendament oral privind această chestiune.

Doamnă președintă, valoarea Tribunalului este considerabilă, nu în ultimul rând datorită faptului că încă mai trebuie lucrat la sistemul judiciar din Balcani. De aceea este bine că acest raport subliniază importanța funcționării corecte a unui sistem judiciar independent și imparțial. Acesta este, până la urmă, unul dintre criteriile de la Copenhaga.

Doresc, de asemenea, să subliniez două aspecte. În ceea ce privește termenul de 2010 sau 2011, sunt de părere că nu ar trebui să fim atât de stricți. Este, până la urmă, mult mai important ca Tribunalul să continue să funcționeze și după acest termen, dacă va fi necesar pentru a finaliza anumite aspecte.

În al doilea rând, în ceea ce privește terminarea, chiar și cu arestarea și judecarea domnilor Mladić și Hadžić, activitatea Tribunalului nu va fi încheiată. Mecanismul rezidual și Tribunalul Penal Internațional pot prelua sarcinile, dar experiențele bune sau mai puțin bune nu ar trebui să se piardă, din punctul meu de vedere.

Richard Howitt, în numele Grupului PSE – Doamnă președintă, de la înființarea sa în 1993, Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII) a remodelat fundamental rolul dreptului umanitar internațional și le-a oferit victimelor conflictelor tragice din Balcani, care altfel nu s-ar fi făcut auzite, o oportunitate de a da glas ororilor pe care ei și familiile lor le-au trăit și de a căuta dreptatea.

TPII a arătat că nimeni, indiferent de poziția sau statutul său la momentul conflictului, nu este imun în fața justiției – un precedent care acum are grijă ca Tribunalul Penal Internațional să promoveze respectul pentru drepturile omului în întreaga lume.

Azi, reiterăm faptul că, pentru fosta Iugoslavie, nu pot exista impunități pentru cei acuzați care sunt încă căutați. Ratko Mladić și Goran Hadžić sunt încă renegați ai justiției și trebuie predați.

Ar trebui, de asemenea, să acordăm sprijinul nostru complet apelului procurorului-șef Brammertz pentru ca documentația necesară, vitală cazului împotriva fostului general Ante Gotovina și împotriva altora, să fie pusă la dispoziția Tribunalului – un aspect pe care prietenii noștri croați, printre alții, îl știu că este important pentru procesul de aderare la UE.

Grupul Socialist a propus două amendamente în plen. Mai întâi, ar trebui clarificat faptul că orice propuneri privind o posibilă prelungire a mandatului nu ar trebui să ne distragă atenția de la sarcina cheie de finalizare a proceselor și de ajungere a la un final cât mai devreme posibil. În al doilea rând, facem apel în ceea ce privește acordarea accesului liber la arhivele TPII pentru procurori, consiliul de apărare și, eventual, istorici și cercetători.

Îi mulțumesc raportoarei și felicit aceste amendamente în fața Camerei.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE – Doamnă președintă, trebuie să susținem, pentru finalizarea sa, activitatea impresionantă a Tribunalului de la Haga de aducere în fața justiției a autorilor teribilelor crime și nu să impunem o finalizare artificială, deoarece constrângerile temporale ar cauza prejudicii proceselor corecte, în timp ce scurtăturile ar dăuna siguranței martorilor. În timp ce multe cazuri de un nivel mai scăzut au fost transferate cu succes la curțile naționale, o parte dintre acestea ar putea fi incapabile sau refractare în a realiza procedurile penale în conformitate cu standardele internaționale, ceea ce înseamnă că, uneori, victimele și martorii opun rezistență transferurilor.

Pentru a permite continuarea mandatului TPII, îndemnăm Consiliul să încurajeze Consiliul de Securitate să furnizeze suficiente resurse din bugetul său general, nu în ultimul rând pentru a-i putea păstra pe specialiștii cheie și personalul înalt calificat. Tribunalul trebuie să lase o moștenire sănătoasă, atât ca model pentru alte tribunale ad hoc potențiale, cât și pentru a contribui la întărirea justiției în țările balcanice.

Există o nevoie a unei susțineri crescute a UE față de investigațiile și procesele crimelor de război și includerea în criteriile de la Copenhaga a și mai multă susținere pentru o justiție bine formată, cu performanțe înalte, dar moștenirea acestui fapt este că Tribunalul trebuie să contribuie, de asemenea, la reconciliere și înțelegere interetnică, iar activitatea ONG-urilor merită mai multe resurse.

Comisarul Rehn ne reamintește că deplina cooperare cu TPII este o condiție a aderării la UE, dar adevărul este că, după cum mi-a comunicat candid comisarul Orban noaptea trecută în absența comisarului Rehn, nu există unanimitate în Consiliu privind semnificația acestui lucru. Acest lucru a dus la confuzie și la o amânare consecventă a termenelor. Oricât de mult ne-am dori cu toții aderarea Serbiei și Croației, Consiliul, Comisia și Parlamentul trebuie să fie unite și ferme în afirmații precum că Mladić și Hadžić trebuie deferiți și că, în cazul Croației, trebuie facilitate probele și martorii. Nu ne putem permite să relaxăm aceste condiții.

Jan Marinus Wiersma (PSE) – (NL) Doamnă președintă, aş dori să aduc în discuție în această dezbatere scurtă câteva aspecte. Activitatea Tribunalului Internațional pentru fosta Iugoslavie este de o importanță deosebită, nu doar fiindcă garantează faptul că cei responsabili pentru crimele de război din Balcani sunt deferiți justiției, dar și fiindcă servește simțului publicului pentru justiție. Mai mult, Tribunalul joacă un rol important în politica europeană cu privire la Balcanii de Vest. Acest lucru este, de asemenea, subliniat în raportul doamnei Neyts.

Acum că se apropie sfârșitul mandatului Tribunalului, trebuie să ne gândim la finalizarea activității sale. În grupul meu, ceea ce este important este faptul că această capacitate este ținută la același nivel pentru a finaliza cazurile care sunt încă în desfășurare și pentru a-i deferi Tribunalului și pe ultimii doi suspecți fugari, domnii Mladić și Hadžić.

Într-adevăr, nu ar trebui niciodată să dorim să lăsăm impresia că lungimea mandatului și expirarea acestuia vor semnifica cumva faptul că aceste persoane ar putea rămâne în libertate. Faptul că acest lucru se face prin prelungirea mandatului sau prin crearea unui mecanism rezidual nu este o chestiune de principiu pentru noi și, în ceea ce ne privește, probabil că am putea să găsim o cale de a-i pune într-un fel în așteptare pe judecători, pe avocați și secretariatul.

Véronique De Keyser (PSE) – (FR) Doamnă președintă, Uniunea Europeană aplică principiul egalității de tratament tuturor țărilor din Balcani.

Dacă, pe de o parte, insistăm ca Belgradul să-l predea pe dl Mladić înainte ca acordul interimar privind schimbul în cadrul acordului de stabilizare și asociere să poată fi pus în aplicare, este clar că solicităm totodată cooperarea deplină a Croației cu Tribunalul.

Cu toate acestea, această cooperare lasă foarte mult de dorit, ca să spunem așa. În timpul ultimei vizite a procurorului-șef, dl Brammertz, din februarie la Zagreb, unde a mers pentru a solicita documentele lipsă legate de utilizarea artileriei în „Operațiunea Furtuna”, care, o spun în scop informativ, a avut drept rezultat exodul a 200 000 de sârbi și moartea a 350 de civili, procurorul a cerut Croației cooperarea deplină și, deși Comisia Europeană tocmai acordase undă verde deschiderii capitolului 23 privind drepturile judiciare și fundamentale, o parte dintre guvernele europene nu vor auzi de aceasta și nici Parlamentul European.

De fapt, nu va exista susținere pentru noi în Balcani fără garantarea păcii, iar cea mai bună garanție o reprezintă adevărul și dreptatea pentru crimele din trecut.

Aș dori să o felicit pe dna Neyts-Uyttebroeck pentru raportul său, care a primit susținere unanimă în cadrul Comisiei pentru afaceri externe.

Alexandru Nazare (PPE-DE) - Felicit raportoarea, doamna Neyts și salut Raportul privind mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, un raport la care am contribuit și eu cu câteva amendamente și care ridică o serie de probleme reale pe care avem datoria să le luăm în considerare.

Trebuie să ne asigurăm că rezultatele obținute până acum de acest tribunal în pedepsirea crimelor de război și promovarea reconcilierii în Balcanii de Vest sunt fructificate. Munca tribunalului trebuie dusă la bun sfârșit. De asemenea, este necesară evaluarea rezultatelor de până acum, și mai ales a obiectivelor care nu au fost încă atinse. În funcție de această evaluare, Consiliul ar trebui să ia în considerare o prelungire de mandat pentru atât timp cât va fi nevoie.

Desigur, activitatea acestui tribunal nu va putea continua la nesfârșit; de aceea trebuie să ne asigurăm că va exista un mecanism care să asigure în continuare funcțiile reziduale care sunt în prezent îndeplinite, atât timp cât va fi nevoie. Consider binevenită în acest sens formularea acelei propuneri către Consiliul de securitate al Națiunilor Unite, în vederea fondării unei instituții în acest sens.

O altă măsură pe care o consider crucială pentru dezvoltarea unor capacități instituționale durabile în Balcanii de Vest ține de crearea unui set de norme și criterii de evaluare pentru sistemele judiciare din aceste țări, pentru a susține tribunalele naționale.

Bogusław Rogalski (UEN) – (PL) Doamnă președintă, Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie și-a adus o contribuție semnificativă la procesul de reconciliere în Balcanii de Vest și a ajutat la realizarea restaurării și menținerii păcii în regiune. A contribuit, de asemenea, la crearea fundațiilor unui nou standard mondial pentru rezolvarea conflictelor după terminarea unui război. Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că sprijinul pentru dezvoltarea unui potențial sistem judiciar în Balcani este o chestiune fundamentală, astfel încât curțile locale să poată continua munca pe care a început-o Tribunalul. Cooperarea adecvată între

curțile și procurorii din Balcanii de Vest reprezintă o altă provocare importantă, în special în cazurile care implică extrădarea și asistența juridică reciprocă. Există o altă nevoie evidentă de a introduce mecanisme care se vor asigura că, după închiderea Tribunalului, funcțiile acestuia și materialele pe care le-a produs vor întări principiile statelor reglementate prin legislație.

În sfârșit, aș dori să fac apel la țările din Balcanii de Vest și la țările din cadrul UE de a susține activitatea organizațiilor neguvernamentale și, de asemenea, pe cea a altor instituții care ajută victimele, propagă dialogul și înțelegerea între grupurile etnice și care susțin eforturile pentru reconciliere în Balcani.

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Doamnă președintă, în concluzie, aș dori să repet pe scurt susținerea noastră deplină pentru activitatea actuală a TPII ca parte importantă a procesului de reconciliere și vindecare în Balcanii de Vest, acum și în viitor.

Permiteți-mi doar să menționez faptul că vom avea întâlniri cu procurorul-șef, Serge Brammertz, mâine în Praga. Sunt de acord cu faptul că Tribunalul ar trebui să fie capabil să-și îndeplinească mandatul, să finalizeze procesele aflate în desfășurare și să deschide altele noi împotriva celor doi acuzați aflați încă în libertate. De asemenea, sunt de acord cu faptul că moștenirea Tribunalului trebuie păstrată prin întărirea capacității locale de a face față cazurilor nerezolvate. Până la urmă, acestea sunt cazurile care privesc țările din Balcanii de Vest și pentru care ele însele trebuie într-un final să-și asume responsabilitatea.

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Doamnă președintă, doresc să vă mulțumesc pentru dezbateră foarte concisă, dar importantă, și să o felicit pe dna Neyts Uyttebroeck pentru raportul și inițiativa sa.

TPII este într-adevăr o expresie a valorilor europene ale justiției și statului de drept, și, prin urmare, această dezbatere este foarte importantă. Este, de asemenea, un element esențial al dezvoltării politicii noastre din Balcanii de Vest.

În ceea ce privește datele, pot fi doar de acord cu TPII însuși - că datele din strategia de închidere a Tribunalului sunt doar date țintă și nu reprezintă termene absolute, după cum s-a menționat corect în raportul doamnei Neyts-Uyttebroeck.

Pentru Comisie, aspectul crucial este menținerea susținerii comunității internaționale pentru terminarea mandatului prezent al Tribunalului, astfel încât să existe siguranța faptului că, pe viitor, nu vor exista impunități pentru crimele de război.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *raportoare* – Doamnă președintă, doresc să mulțumesc tuturor celor care au contribuit la această dezbatere.

De asemenea, am dorit să spun că am găsit o dedicare și un angajament al celor care lucrează sau au lucrat în TPII pe care rareori le-am văzut în altă parte. A fost o mare plăcere.

Acesta a fost cu atât mai mult un motiv pentru a prezenta aceste propuneri.

Președinta – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc mâine, joi, 12 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), *în scris – (PL)* Domnule Președinte, activitatea Tribunalului de la Haga merită susținerea permanentă a Uniunii Europene, în primul rând datorită creării fundațiilor pentru un nou standard al rezolvării conflictelor și, de asemenea, datorită contribuției sale semnificative la procesul de reconciliere din regiunea Balcanilor de Vest.

În lumina rezoluției ONU care solicită încheierea activității TPII, sunt de acord cu raportorea că posibilitatea prelungirii mandatului acelei instituții ar trebui investigată. Este necesară continuarea activității Tribunalului, chiar și numai pentru faptul că mulți criminali rămân în libertate și un număr semnificativ de cazuri necesită încă o examinare serioasă.

Este convingerea mea că un factor cheie aici este, de asemenea, crearea unui mecanism clar de operare a sistemului judiciar în Balcani, care își va asuma funcțiile originale ale Tribunalului după închiderea acestuia. În plus, fac apel la statele membre să susțină activitatea organizațiilor neguvernamentale și, de asemenea, a altor instituții care ajută victimele, promovează dialogul și înțelegerea între grupurile etnice și care susțin eforturile de reconciliere.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris – (EL) La zece ani după războiul josnic dezlănțuit împotriva Iugoslaviei de către SUA, NATO și UE, cei vinovați de crime împotriva poporului lor salivează peste miile de oameni omorâți, inclusiv femei și copii, și peste pagubele uriașe pe care le-au cauzat în Balcani. Raportul în discuție preamărește Tribunalul de la Haga pe care l-au înființat pentru a le pune la încercare pe victimele lor și pentru a-i exonera pe imperialiștii americani și europeni de crimele lor, un tribunal care a fabricat acuzații, cu parodii de procese, care au avut drept rezultat asasinarea fostului președinte iugoslav, Slobodan Milošević. Cu o insolență de necrezut, se solicită ca funcționarea acestuia să fie prelungită astfel încât să poată stabili noi părți vinovate și să exercite presiune teroristă asupra persoanelor din Iugoslavia invitându-le să semneze o declarație de penitență pentru apărarea țării lor și de subjugare față de asasinii lor europeni.

Simpla votare împotriva acestui raport vrednic de dispreț nu este suficientă. Partidul Comunist Elen s-a abținut de la vot. Refuză chiar prin prezența sa să participe la legitimizarea crimelor imperialiste de către Parlamentul European. În acest fel, el aduce un omagiu minim celor care au plătit cu sângele lor pentru barbarismul imperialist al SUA, NATO și UE.

Adevăratele tribunale ale poporului vor fi înființate și adevărații vinovați și asasini din SUA, NATO și UE și guvernele de dreapta și de stânga vor fi judecați și condamnați pentru crimele lor.

14. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președinta. –Următorul punct este timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului (B6-0001/2009).

Întrebarea nr. 1 adresată de **Marian Harkin** (H-0040/09)

Subiect: Îmbunătățirea calității, disponibilității și finanțării îngrijirii pe termen lung

Date fiind provocările pe care le întâmpină Europa ca urmare a îmbătrânirii populației, care duce la un număr în creștere al persoanelor care au nevoie de îngrijire, combinat cu modificarea mărimilor și componenței familiilor, schimbările de pe piața muncii și mobilitatea crescută care vor avea toate un impact asupra disponibilității îngrijitorilor, raportul Comisiei privind demografia (SEC(2008)2911) a recunoscut că aceste provocări vor necesita o varietate de reacții politice, inclusiv întărirea solidarității dintre generații în ceea ce privește asistența pe termen lung, o mai mare recunoaștere a personalului de îngrijire calificat și, cel mai important, mai mult sprijin pentru cei care oferă asistență familiilor.

Președinția și-a declarat deja prioritatea sa în ceea ce privește atenția sporită acordată îmbunătățirii calității, disponibilității și finanțării îngrijirii pe termen lung. Ce măsuri trebuie să propună Consiliul pe durata Președinției sale pentru a susține îngrijitorii informali din întreaga UE, dintre care mulți furnizează deja îngrijire pe termen lung și care într-adevăr economisesc milioane de euro pentru asigurarea serviciilor noastre de asistență medicală?

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Permiteți-mi să reacționez la întrebarea doamnei Harkin.

Președinția este pe deplin conștientă de importanța îngrijirii pe termen lung în contextul unei populații care îmbătrânește. Conform Eurostat, numărul celor cu vârste de peste 65 de ani din UE se va dubla între 1995 și 2050. În concluziile sale din 16 decembrie 2008 privind strategiile de sănătate publică pentru combaterea bolilor neuro-degenerative asociate cu îmbătrânirea, Consiliul a salutat munca deja efectuată de asociațiile care apără și susțin pacienții și îngrijitorii lor și a solicitat statelor membre și Comisiei să reflecteze împreună la susținerea îngrijitorilor și să ia în considerare modalitățile de dezvoltare în continuare a acesteia.

În plus, Consiliul a invitat statele membre să stabilească, în cooperare cu părțile vizate, un plan național de acțiune strategică sau orice alte măsuri menite să îmbunătățească calitatea vieții pacienților și a îngrijitorilor lor, precum și îmbunătățirea distribuției informațiilor utile pacienților, familiilor lor și îngrijitorilor lor, pentru a-i face conștienți de principiul îngrijirii și de cele mai bune practici care au fost identificate.

Consiliul a recomandat, de asemenea, ca statele membre să evalueze complexitatea sau redundanța procedurilor administrative cu care se confruntă pacienții și îngrijitorii lor și să ia în considerare măsurile de simplificare a acestora.

Mai mult, în Raportul comun din 2008 privind protecția socială și incluziunea socială, transmis Consiliului European de către Consiliu, statele membre s-au angajat să sporească accesul la servicii de calitate. În acest scop, acestea au reafirmat că trebuie să se stabilească un echilibru adecvat între responsabilitățile publice și

private și între îngrijirea formală și informală și că se preferă asigurarea unui cadru rezidențial sau comunitar în locul unui cadru instituțional.

Consiliul a solicitat, de asemenea, Comisiei pentru protecție socială să continue să promoveze partajarea experiențelor și schimbul de cele mai bune practici privind calitatea îngrijirii pe termen lung, asistența acordată îngrijitorilor, organizarea îngrijirii pe termen lung și importanța îngrijirii integrate.

Președinția va duce mai departe obiectivul programului de 18 luni al Consiliului în domeniul sănătății publice și își va concentra eforturile la nivelul UE privind intensificarea schimbului de experiență legat de sănătate și solidaritatea cu îngrijitorii, luând în considerare provocările pentru sănătate pe care le reprezintă societățile noastre care îmbătrânesc.

Președinția cehă va acorda o atenție specială problemelor de îngrijire pe termen lung la nivelul Comunității, îngrijirii familiale informale și demnității și drepturilor persoanelor mai în vârstă. Președinția va organiza o conferință la nivel european privind demnitatea și pericolele pentru persoanele în vârstă, care va avea loc la Praga în 25 mai 2009.

Conferința se va concentra asupra reformei serviciilor de sănătate și sociale pentru a răspunde mai bine nevoilor și preferințelor persoanelor mai vârstnice și familiilor și va face față, *inter alia*, unor probleme precum îngrijirea pe termen lung la nivel comunitar, îngrijirea acordată familiilor, fragilitatea geriatrică, prevenirea abuzului și neglijării vârstnicilor, precum și rolul municipalităților.

De asemenea, Președinția va organiza conferința europeană numită „Serviciile sociale – un instrument pentru mobilizarea forței de muncă și întărirea coeziunii sociale”, care va avea loc la Praga în 22 și 23 aprilie. Conferința va acorda o atenție specială oportunităților de angajare în creștere în cadrul serviciilor sociale în contextul unei populații care îmbătrânește, susținerii îngrijitorilor informali și rolului serviciilor sociale în cadrul incluziunii sociale active și al reconcilierii îngrijirii și angajării.

Se va acorda o atenție prioritară și traiului independent din comunitate. Conferința ar trebui să contribuie la schimbul de bune practici.

Permiteți-mi să închei cu evoluțiile recente din domeniul fiscalității. Consiliul Ecofin a ajuns la un acord chiar ieri la Bruxelles, și anume că toate statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a aplica cote reduse ale TVA în mod permanent pentru serviciile de îngrijire domestică, precum ajutorul la domiciliu și îngrijirea tinerilor, vârstnicilor, bolnavilor sau persoanelor cu handicap.

Kathy Sinnott (IND/DEM) – Am fost foarte încurajată de Președinția cehă, în special în ceea ce privește accentul pe care l-a pus pe familie. Raportul Comisiei privind demografia, care arată că avem o populație care îmbătrânește, este subintitulat „solidaritate între generații”, dar familia este cadrul adevărat în care învățăm solidaritatea și faptul că aceasta se bazează pe dragoste și îngrijire.

De asemenea, sunt foarte bucuroasă că Președinția cehă a vorbit despre respectul pentru demnitatea umană, deoarece acest principiu stă la baza îngrijirii. Aș dori să comentați acest lucru deoarece, din câte înțeleg, pentru a oferi îngrijire celor care sunt dependenți de ea într-un mod care respectă demnitatea umană, trebuie să ținem cont de acest principiu.

Hubert Pirker (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, cred că este un lucru foarte bun faptul că se fac eforturi pentru a susține rudele astfel încât să preia îngrijirea pe termen lung. Din păcate, în realitate, nu sunt destule rude pentru a proceda astfel. Din contră, avem nevoie de un număr crescut de personal înalt calificat. Prin urmare, întrebarea mea este următoarea: ce inițiative va lua Președintele în exercițiu al Consiliului pentru a se asigura că sunt disponibili suficienți îngrijitori formați profesional? S-a gândit cineva la o formă de formare profesională armonizată, deoarece acestea sunt inițiative noi?

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Doamnă președintă, mulțumesc membrilor pentru comentariile lor privind eforturile Președinției de a îmbunătăți condițiile de trai pentru cei vârstnici. Problema îmbătrânirii este una pe care o împărtășim cu toții și ar trebui să o abordăm cu demnitate.

Este, desigur, adevărat că multe dintre acele provocări aparțin competențelor naționale ale statelor membre, dar, la începutul dezbaterii, am menționat cele două conferințe. Cred că statele membre ar putea furniza oportunități de formare profesională și consiliere îngrijitorilor de familie. Dezvoltarea educației de înaltă calitate este un factor cheie pentru îmbunătățirea serviciilor de îngrijire, deoarece reprezintă servicii substitut temporare de îngrijire și o formă de concediu special pentru angajații care au grijă de familiile lor. Aici, timpul

de lucru flexibil, locurile de muncă cu jumătate de normă și alte dispoziții privind ocuparea forței de muncă care facilitează îngrijirea sunt importante.

În fine, protecția socială pentru îngrijitorii de familie este, de asemenea, importantă. Îngrijirea furnizată atât de îngrijitorii informal, cât și de cei formal trebuie apreciată și organizată de societate. Prin urmare, securitatea economică este o condiție pentru asigurarea calității îngrijirii.

Președinta – Întrebarea nr. 2 adresată de **Brian Crowley** (H-0044/09)

Subiect: Șomajul în Europa

Ce inițiative ia Consiliul European în prezent pentru a combate șomajul tinerilor și pe termen lung în Europa?

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Aș dori să-i mulțumesc domnului Brian Crowley pentru adresarea acestei întrebări. Cred că sunteți desigur conștient de faptul că statele membre sunt, într-o primă instanță, responsabile pentru crearea și punerea în aplicare a politicilor lor de ocupare a forței de muncă. Cu toate acestea, Consiliul are un număr de responsabilități în domeniul ocupării forței de muncă, inclusiv adoptarea anuală a orientărilor privind ocuparea forței de muncă, în conformitate cu articolul 128 din Tratat. În special acum când Europa se confruntă cu o criză financiară și economică, Consiliul acordă o atenție specială politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre.

Ați solicitat în mod specific în întrebarea dumneavoastră informații despre inițiativele actuale ale Consiliului European care să contribuie la combaterea șomajului tinerilor și pe termen lung din Europa. În decembrie 2008, Consiliul European a convenit asupra unui Plan european de redresare economică care să furnizeze un cadru coerent de măsuri la nivelul Uniunii, cât și pentru măsurile adoptate de fiecare stat membru, luând în considerare circumstanțele lor individuale. Concluzia Consiliului European a subliniat, în special, măsurile suplimentare rapide ale Fondului Social European pentru susținerea ocupării forței de muncă, în special în beneficiul grupurilor celor mai vulnerabile din rândul populației. Consiliul European s-a angajat să evalueze punerea în aplicare a planului în cadrul Consiliului viitor din martie, ceea ce indică faptul că ar putea fi aduse adăugări sau amendamente la acesta dacă ar fi necesar.

În prima jumătate a anului 2009, Președinția cehă acordă o atenție specială și măsurilor de ocupare a forței de muncă, în contextul Consiliului European de primăvară. Consiliul European de primăvară va lua în considerare situația ocupării forței de muncă în Comunitate și va adopta concluzii în acest sens pe baza raportului comun privind ocuparea forței de muncă adoptat de Consiliu și Comisie.

Opinia Parlamentului European privind această chestiune va fi binevenită, având în vedere Consiliul European din martie. Pe baza evaluării Consiliului European, Consiliul va adopta orientări privind politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre. Orientările actuale privind ocuparea forței de muncă adoptate anul trecut, precum și versiunile precedente au subliniat în permanență importanța abordării șomajului tinerilor și pe termen lung din statele membre.

Începând cu toamna anului 2008, când efectele crizei actuale asupra șomajului au început să se manifeste, Comitetul pentru Ocuparea Forței de Muncă, care a fost înființat în conformitate cu articolul 130 din Tratat, și-a asumat noua sarcină de monitorizare continuă a situației ocupării forței de muncă din statele membre. Rezultatele comisiei sunt în curs de transmitere către Consiliu.

Mai mult, Președinția a hotărât să organizeze reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă pentru a menține o platformă de dezbateră și eventuale decizii, iar aceasta se va ține pe 7 mai. Subiectele de discuție vor fi confirmate după Consiliul European de primăvară – astfel că planificăm să ținem dezbateră privind orientările săptămâna următoare. Ar trebui menționat, de asemenea, în acest context faptul că, pe parcursul acestui an, Parlamentul European și Consiliul, în calitate de colegiitori, evaluează și iau în considerare amendamentele la Fondul european de ajustare la globalizare, un instrument menit să elimine impacturile negative ale globalizării, printre care cu siguranță se numără pierderile de locuri de muncă, precum și reducerea riscului ca angajații redundanți să devină șomeri pe termen lung. Scopul este să se evite șomajul pe termen lung prin asistența promptă acordată angajaților afectați prin programe de activare, precum formarea profesională, care ar facilita calificări îmbunătățite.

În linii mari, promovarea ocupării forței de muncă, inclusiv a luptei împotriva șomajului pe termen lung și al tinerilor, a ocupat un loc de frunte pe agenda Consiliului și a Consiliului European. Președinția susține punerea în aplicare a principiilor de flexisecuritate. Punerea lor în aplicare în cadrul politicilor naționale, împreună cu continuarea reformei structurale, va ajuta la îmbunătățirea situației grupurilor vulnerabile de pe piața muncii, care includ tinerii, vârstnicii, șomerii pe termen lung și persoanele cu calificări slabe.

Onorabilul deputat poate fi sigur că, în primăvara anului 2009, în condițiile crizei financiare și economice globale și ale șomajului în creștere, aceasta va fi situația în continuare.

Brian Crowley (UEN) – Aș dori să mulțumesc Președintelui în exercițiu pentru răspunsul dat. Cred că este un omagiu adresat Președinției faptul că au planificat o conferință privind ocuparea forței de muncă înainte ca noi să recunoaștem sau să realizăm gravitatea șomajului ce decurge în urma crizei economice.

Dar în lumina acelei reuniuni la nivel înalt care va avea loc privind ocuparea forței de muncă, există trei aspecte cheie asupra cărora trebuie să se îndrepte atenția și care trebuie tratate: mai întâi, Fondul Social European nu trebuie folosit doar pentru formare profesională, ci și pentru a asigura că această formare duce la locuri de muncă reale și nu reprezintă formare profesională de dragul formării; în al doilea rând, trebuie să se asigure faptul că Fondul pentru Globalizare devine mai activ imediat, deoarece pierderile de locuri de muncă au loc acum; și, în al treilea rând, și cel mai important, colegii noștri din Consiliu trebuie încurajați să nu se angajeze într-un protecționism național al locurilor de muncă în țările lor proprii în detrimentul locurilor de muncă din alte țări, deoarece, dacă coordonăm și cooperăm, avem șanse mai mari de reușită.

Gay Mitchell (PPE-DE) – Ar fi de acord cu mine Președintele în exercițiu că situația în care ne aflăm nu este asemănătoare cu cea din 1930, ci mai curând cu situația de la sfârșitul celui de-al doilea Război Mondial și că lucrul de care avem cu adevărat nevoie este ceva care să semene mai mult cu tipul de contribuții ale planului Marshall în vederea redresării în Europa?

Ar fi el de acord, prin urmare, cu faptul că există un potențial pentru Banca Europeană de Investiții de a aduce un investitor, precum China, pentru a împrumuta bani BEI pentru a fi investiți în Europa, care ar putea fi apoi returnați, prin intermediul unor tarife comerciale suplimentare și al TVA-ului colectat de Uniune, celui care a împrumutat acești bani Băncii Europene de Investiții? Ar fi el de acord cu faptul că, deși conferința privind ocuparea forței de muncă este binevenită, avem nevoie de o gândire nouă și de ceva la fel de dramatic ca ceea ce s-a întâmplat la sfârșitul celui de-al doilea Război Mondial?

Hubert Pirker (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, barierele existente în calea mobilității sunt, fără îndoială, parțial responsabile pentru șomajul tinerilor. Avem programe de formare profesională transfrontaliere excelente, inclusiv pentru ucenici, dar barierele din domeniul drepturilor sociale și al asigurărilor de sănătate înseamnă că tot acest potențial pentru mobilitate și formare profesională suplimentară în străinătate nu poate fi folosit. Ce face Președinția Consiliului pentru a contracara acest lucru?

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Doamnă Președintă, cred că există două chestiuni separate, una a domnului Crowley și una a domnului Mitchell. Cred că aici trebuie să evităm diversele tentații protecționiste care ar putea chiar duce la creșterea șomajului în mai multe state membre. Soluția națională nu ar trebui să fie în detrimentul vecinilor, iar prețul acestora nu ar trebui plătit de generațiile viitoare.

Trebuie să avem măsuri și trebuie să reacționăm la situația actuală și încercăm să facem acest lucru. Sunt de acord cu dl Mitchell că avem nevoie de un plan, da, și avem câteva planuri. Avem Planul european de redresare economică și trebuie să-l punem în aplicare. Desigur, purtăm discuții și lucrăm cu Banca Europeană de Investiții. Președintele acesteia, dl Maystadt, a ținut o conferință acum două zile în cadrul căreia a demonstrat cât de mult a cheltuit BEI de când a început criza – aproximativ cu 10 miliarde de euro mai mult decât în anul precedent. Există o altă inițiativă a BEI, împreună cu BERD și Banca Mondială, de a aloca resurse însumând peste 24 de miliarde de euro pentru a acoperi nevoile diverselor IMM-uri, de exemplu. Acest lucru este important pentru menținerea ocupării forței de muncă.

În ceea ce privește revizuirea regulamentelor privind Fondul Social European și Fondul European pentru Globalizare, s-a ajuns în Consiliu la un acord privind propunerea de revizuire a regulamentului privind Fondul Social European, prin care se simplifică înregistrarea cheltuielilor și se măresc plățile în contul statelor membre. În prezent se așteaptă poziția Parlamentului și regulamentul revizuit ar putea intra în vigoare în mai 2009.

Președinta – Întrebarea nr. 3 adresată de **Mairead McGuinness (H-0046/09)**

Subiect: Discrepanța dintre standardele de producție globale

Europa impune standarde înalte, pe care le aplaudăm cu toții, în ceea ce privește producția de alimente și fabricația în interiorul granițelor sale, dar nu cere ca acestea să fie îndeplinite și de importuri. Standardele europene, în special pentru producția de alimente și fabricarea hainelor și jucăriilor, sunt cele mai bune din lume; dar aceste standarde înalte adaugă costuri și fac producția din interiorul granițelor UE mai scumpă.

Produsele importate, care nu fac obiectul aceluiași standarde înalte de mediu și a altora, sunt puse pe rafturile noastre deseori la prețuri mult mai mici.

Ce face Consiliul în cadrul OMC și în cadrul altor forumuri globale pentru a sensibiliza și încuraja standarde de producție mai înalte în întreaga lume, care să ofere muncitorilor și consumatorilor o mai bună protecție?

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Apreciez din nou o altă întrebare din partea deputaților europeni irlandezi – se pare că irlandezii sunt mai activi aici în timpul afectat întrebărilor.

Așadar, în ceea ce privește inițiativa din cadrul OMC de a sensibiliza și încuraja standarde mai înalte de producție în lume, permiteți-mi să reamintesc tuturor onorabililor membri faptul că Comisia este principalul negociator comercial al Comunității europene în cadrul OMC, acționând pe baza mandatului conferit de Consiliu. Prin urmare, am avea nevoie aici de comisarul Ashton.

În ceea ce privește standardele de producție, articolul 20 din GATT permite guvernelor să ia măsuri privind comerțul pentru a proteja viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau sănătatea, cu condiția nediscriminării sau utilizării acestuia ca protecționism deghizat.

În plus, există două măsuri specifice ale OMC care tratează aceste probleme: măsurile sanitare și fitosanitare (SPS) și acordurile privind barierele tehnice în calea comerțului (TBT).

SPS este un acord separat, care conține reguli elementare privind siguranța alimentară și standarde de sănătate a animalelor și plantelor. Acesta permite țărilor stabilirea propriilor standarde, cu condiția ca acestea să se bazeze pe știință. Acordurile TBT îi obligă pe membrii OMC să se asigure că reglementările tehnice, standardele voluntare și procedurile de evaluare de conformitate nu creează obstacole inutile în calea comerțului.

Membrii OMC sunt încurajați, prin urmare, să utilizeze standarde, orientări și recomandări internaționale acolo unde acestea există. Aceștia ar putea lua măsuri care ar avea drept rezultat standarde mai înalte doar dacă există o justificare științifică pentru a proceda astfel.

Comunitatea europeană impune standarde înalte prin intermediul cărora ne protejăm consumatorii. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că standardele cerute nu contravin acordurilor menționate mai sus.

Știm cu toții că există puncte de vedere diferite privind aceste aspecte și că Comunitatea Europeană a fost de multe ori de partea defensivă a disputelor privind aceste măsuri.

Din punctul de vedere al Comunității, bunele practici de reglementare pot contribui, printre altele, la evitarea obstacolelor inutile din calea comerțului internațional și pot asigura că legislația nu este mai restrictivă decât este necesar. În același timp, pot apăra dreptul de a stabili obiectivele politicilor publice, de exemplu legate de viața oamenilor, a animalelor și a plantelor sau de mediu, la nivelurile pe care le consideră adecvate, cu condiția ca acestea să nu fie aplicate într-o manieră care ar constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată.

În contextul prezent al turbulențelor financiare și al dezastrului economic, importanța conformității depline și a punerii în aplicare eficiente a tuturor regulilor și acordurilor OMC nu poate fi supra-accentuată.

Comunitatea Europeană lucrează la o strategie de întărire a standardelor internaționale în cadrul comisiilor OMC relevante, în special TBT, SPS, TRIPS, comisiile pentru comerț și de mediu. Un caz recent care poate fi menționat este atitudinea dură a comunității europene în cadrul comisiei SPS la sfârșitul lui februarie privind problema neconformității unor membri cu standardul Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor.

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Aș dori să mulțumesc Președintelui în exercițiu pentru răspunsul tehnic și detaliat, dar permiteți-mi să vă dau un exemplu practic care ar putea să vă intereseze. În câțiva ani, Uniunea Europeană va interzice producția de ouă în cadrul sistemelor de cotețe. Cu toate acestea, sistemul va fi în continuare folosit în afara granițelor noastre și noi vom importa ouă lichide sau pudră de ouă provenind din acele cotețe care sunt interzise în Uniunea Europeană, iar producătorii se întreabă unde este logica acestui lucru.

Vă întreb, ca pe o persoană care este destul de logică și detaliată în răspunsuri, cum argumentați situația pentru acest tip de sistem, exceptând cazul în care spunem că nu puteți importa ouă lichide sau produsul pudră care provine de la un sistem de cotețe? Este ridicol să o interzicem intern.

Jim Allister (NI) – Domnule ministru, cred că obiectivul esențial al întrebării era acela al competitivității și al modului în care menținem competitivitatea pentru producătorii UE. Dat fiind faptul că producătorii UE,

în special de alimente, suportă costurile suplimentare ale îndeplinirii standardelor UE și, în același timp, concurează cu importurile din țări care nu le îndeplinesc, în aceste circumstanțe pot să vă întreb dacă sunteți convins că PAC ar trebui folosită pentru a finanța menținerea competitivității producătorilor UE? Fără această finanțare, o să avem exact soarta la care s-a referit dna McGuinness.

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – Nu mă număr printre cei mai mari apărători ai PAC. Sunt în general în favoarea continuării reformei PAC, dar sper că nu vom fi puși în situația de a importa ouă lichide sau uscate. De asemenea, cred că majoritatea standardelor CE privind plasarea pe piață se bazează nu doar pe ceea ce am convenit aici în Europa, dar și pe standardele Codex Alimentarius convenite la nivel internațional și pe standardele Comisiei Economice pentru Europa a ONU. Este important ca toți să urmeze anumite standarde și să nu creăm condițiile care ar submina grav acest lucru.

Acordurile TBT obligă OMC-ul și pe membrii săi să se asigure că reglementările tehnice, standardele voluntare și procedurile de evaluare a conformității producătorilor nu creează obstacole inutile în calea comerțului.

Președinta – Întrebarea nr. 4 adresată de **Claude Moraes** (H-0047/09)

Subiect: schimbările climatice

Ce pregătiri face Consiliul înaintea reuniunii la nivel înalt G8 din iulie și înaintea conferinței privind schimbările climatice de la Copenhaga din acest an pentru a avansa în cadrul negocierilor internaționale privind schimbările climatice? În special, poate oferi Consiliul informații cu privire la orice îmbunătățire a cooperării în acest domeniu între UE și noua administrație a Statelor Unite?

În plus, ce măsuri plănuiește Consiliul să ia continuare în lupta împotriva schimbărilor climatice pentru a consolida pachetul de măsuri convenit în decembrie?

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – La conferința care a avut loc la Poznan în decembrie 2008, s-a convenit asupra unui program de lucru pentru 2009 care a stabilit cu claritate pașii către conferința de la Copenhaga privind clima ce urmează a avea loc în decembrie 2009. Poznan a transmis, de asemenea, mesajul că actuala criză financiară nu trebuie percepută ca un obstacol în continuarea acțiunilor referitoare la schimbările climatice, ci, dimpotrivă, drept o oportunitate în plus de transformare profundă a sistemului nostru economic și de tranziție către o economie cu emisii de carbon reduse.

Acestea fiind spuse, trebuie să fim conștienți de faptul că nu ne va fi ușor să procedăm astfel. Declinul economic va afecta voința părților interesate implicate de a absorbi costuri suplimentare legate de angajamentele de reducere, cât și măsurile de ameliorare și adaptare.

Președinția cehă intenționează să continue eforturile la nivel internațional către obținerea unui acord reușit la Copenhaga în decembrie. După cum știți, ca urmare a comunicării Comisiei intitulată „Spre un acord cuprinzător privind schimbările climatice la Copenhaga” și pe baza informațiilor Comisiei temporare privind schimbările climatice înființată de Parlamentul European, Consiliul a adoptat concluzii privind această problemă săptămâna trecută, dezvoltând în acest fel poziția UE privind un acord cuprinzător pentru perioada de după 2012.

Se anticipează că se vor transmite mesaje politice cheie în cadrul următorului Consiliu European. Pe lângă viziunea împărtășită privind acțiunea pe termen lung privind diminuarea efectelor și adaptarea, precum și tehnologia, identificarea mijloacelor corespunzătoare de finanțare eficientă a politicilor pe termen lung privind clima este esențială pentru stabilirea poziției UE și va determina, într-o mare măsură, succesul conferinței de la Copenhaga.

UE a început deja să se angajeze într-o colaborare activă nu doar cu principalii parteneri de negociere și principalele economii emergente, dar și cu noua administrație a Statelor Unite, care și-a semnalat deja disponibilitatea de a se angaja din nou într-un mod semnificativ.

Președinția a avut prima întâlnire cu noua administrație a Statelor Unite și plănuiește să aibă noi schimburi cât mai curând posibil. Schimbările climatice vor fi unul dintre subiectele discutate în cadrul reuniunii informale la nivel înalt UE-Statele Unite de la Praga din 5 aprilie. Primele semnale care vin de la Washington sunt, în orice caz, încurajatoare, deci va fi crucial să asigurăm o cooperare bună între UE și Statele Unite pentru ca pozițiile noastre să fie cât mai ambițioase posibil și pentru a ne asigura că, în consecință, principalele economii emergente vor urma exemplul.

Pentru ca eforturile UE de combatere a schimbărilor climatice să aibă rezultate, este absolut crucial să fie cooptate și alte economii principale producătoare de CO₂ din lume. Din acest motiv câteva dintre aceste țări au fost, de asemenea, invitate la reuniunea la nivel înalt G8 – Africa de Sud, Egipt, China, India, Australia, Mexic, Brazilia, Indonezia și Coreea de Sud.

În ceea ce privește pachetul legislativ privind clima și energia, prin ajungerea la un acord asupra acestui pachet în decembrie 2008, UE a transmis un semnal politic foarte puternic tuturor partenerilor săi de negociere din lume. Acum vom începe punerea lui în aplicare, fapt care implică multă muncă tehnică.

Conștient de nevoia de a stabili mai în detaliu criteriile pe care Uniunea Europeană dorește să le aplice în urma deciziei de a trece de la o reducere de 20% la una de 30%, Consiliul analizează în prezent aspectele complementarității efortului și al caracterului adecvat al măsurilor posibile ale țărilor în curs de dezvoltare pe baza comunicării Comisiei. Textul relevant este inclus în concluziile Consiliului Mediu din 2 martie 2009.

Claude Moraes (PSE) – Ce ar fi timpul afectat întrebărilor fără colegii noștri irlandezi și contribuțiile lor eficiente și articulate? Vorbesc eu primul, dar doar pentru a puncta ceva în fața Președinției.

Ideea care stă la baza întrebării mele este că ar trebui să fim conștienți de faptul că în special mai tinerii noștri componenți – și sunt sigur că nu sunt singurul în această situație – vor să solicite atât acestei Președinții aflate la jumătatea mandatului său, cât și Președinției suedeze să studieze atent ceea ce încearcă să facă americanii pentru a se asigura că nu există conflicte – și dl Vondra a menționat acest lucru – între abordarea priorității urgente a crizei economice, șomajul și așa mai departe și încurajarea acțiunii privind schimbările climatice, promovarea pachetului privind schimbările climatice și încurajarea implicării industriilor în economia cu emisii reduse de carbon.

Nu cer mare lucru, dar aș vrea să zic: vă rog, asigurați-vă mereu că acestea nu sunt obiective care se exclus reciproc. Mulți dintre componenții noștri tineri din întreaga UE transmit Președinției noastre chiar acest lucru.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) – Având în vedere efectele schimbărilor climatice, precum perioade lungi de secetă, diminuarea resurselor de apă potabilă și desertificarea unor importante suprafețe de teritoriu european, aș dori să întreb Consiliul dacă are în vedere dezvoltarea unui sistem european pentru irigații.

Consider că investițiile în agricultură trebuie să fie o prioritate în această perioadă de criză economică. De asemenea, pentru balanța comercială a Uniunii Europene, agricultura reprezintă un domeniu extrem de important și trebuie să asigurăm o alimentație sănătoasă, suficientă și accesibilă pentru cetățenii europeni.

Avril Doyle (PPE-DE) – Aș dori să-i reamintesc Președintelui în exercițiu că, la reuniunea la nivel înalt din decembrie anul trecut, toți șefii de stat și de guvern au convenit asupra unei declarații care susținea, *inter alia*, că, în contextul unui acord internațional privind schimbările climatice la Copenhaga în 2009, pentru cei care au dorit astfel, o parte dintre veniturile obținute din licitație vor fi folosite pentru a facilita și finanța acțiunile de reducere a efectelor și adaptare la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare care au ratificat acordul, în special țările cel mai puțin dezvoltate.

Întrebarea mea este foarte simplă. Deoarece declarațiile adoptate în urma reuniunilor la nivel înalt nu sunt publicate în niciun Jurnal Oficial sau nu se menționează, înaintea sfârșitului Președinției dumneavoastră, domnule ministru, ați putea înregistra în Cameră conținutul complet al declarației din cadrul reuniunii la nivel înalt din decembrie anul trecut? Este foarte important ca aceste declarații importante să fie înregistrate.

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Cred că apare în concluziile Consiliului pentru mediu din luna martie a acestui an. Nu am documentele cu mine, așa că le voi studia din nou cu atenție. Sentimentul meu este că am mai citit-o. Suntem înaintea reuniunii Consiliului European de primăvară și aștept confirmarea tuturor acelor obiective ambițioase.

Nu știu – și acest lucru ridică alte întrebări – dacă vom aduce o sumă de bani adecvată pentru fondurile de ajutorare a țărilor în curs de dezvoltare pentru ameliorare și adaptare, deoarece suntem de-abia la începutul negocierilor cu Statele Unite și cu alți parteneri și nu ar avea sens să ne arătăm cărțile acum.

Dezbateră cu americanii este în curs de desfășurare. Adjunctul ministrului mediului s-a întâlnit cu Carol Browner la începutul acestei luni și Martin Bursík, care este ministrul ceh al mediului, se va întâlni cu partenerii săi în Washington – cred că spre sfârșitul săptămânii sau la începutul lunii viitoare – așa că există deja un dialog.

Da, desigur, trebuie să ajungem la un consens. Există criza economică; există acele obiective de mediu ambițioase. Aveți dreptate când spuneți că putem găsi multe sinergii și că nu trebuie să luptăm. Dacă ați citit planurile de redresare economică europene, există multe programe care au o copertă verde sau au culoare verde. În același timp, ne stau înaintea o mulțime de explicații publice. Condițiile din statele membre ale UE nu sunt neapărat mereu aceleași, așa că mă aștept la multă muncă publică și diplomatie publică în acest domeniu.

Președinta – Întrebarea nr. 5 adresată de **Liam Aylward** (H-0050/09)

Subiect: Siguranța rutieră

Conform priorităților Președinției cehă, numărul mare de persoane omorâte pe drumurile europene necesită întărirea efortului întregii Europe de a îmbunătăți siguranța rutieră.

Ce planuri are Președinția pentru a aborda această problemă?

Alexandr Vondra, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – După cum a evidențiat și onorabilul deputat, îmbunătățirea siguranței rutiere și reducerea numărului mare de accidente fatale pe drumurile comunitare se numără printre prioritățile Președinției cehă pentru sectorul transporturilor. Acest lucru nu este surprinzător, deoarece suntem țara poziționată chiar în centrul continentului. Intensitatea traficului și pericolele conexe reprezintă prioritatea noastră cea mai mare.

Împărtășind aceleași preocupări ca și dumneavoastră și în vederea îmbunătățirii situației actuale pe termen scurt, Președinția a intenționat să țină o dezbatere ministerială în cadrul reuniunii Consiliului din primăvara anului 2009 privind viitoarele evoluții din domeniul siguranței rutiere în contextul pregătirii unui nou plan de acțiune privind siguranța rutieră. Cu toate acestea, având în vedere faptul că Comisia a transmis Președinției intențiile sale de a amâna data adoptării acestui nou plan de acțiune, Președinția cehă consideră această dezbatere prematură.

Un exemplu de acțiune concretă sub Președinția noastră în domeniul siguranței rutiere este o negociere finală între Consiliu și Parlament privind o propunere de regulament privind cerințele de omologare pentru siguranța generală a autovehiculelor. După cum știți, reprezentanții Președinției și ai Parlamentului au reușit să ajungă la un acord în ceea ce privește această propunere și Parlamentul european a adoptat regulamentul ieri. Regulamentul privind siguranța generală cere dotarea obligatorie cu sisteme electronice de control al stabilității a tuturor vehiculelor, precum și un sistem de frânare de urgență avansat și un sistem de avertizare pentru părăsirea benzii pentru vehiculele de mare tonaj. Aceste noi tehnologii pot îmbunătăți semnificativ siguranța vehiculului și este clar că siguranța rutieră va beneficia de acestea atunci când vor fi introduse ca sisteme standard pe noile vehicule.

Acordul în primă lectură va permite introducerea obligatorie a sistemelor electronice de stabilitate la noile vehicule începând cu 2011, cu un an mai devreme decât s-a prevăzut în propunerea originală a Comisiei. Mai mult, Consiliul tocmai a început examinarea planului de acțiune al Comisiei pentru introducerea Sistemelor de Transport Inteligente (STI) în Europa și a propunerilor asociate de directivă de stabilire a cadrului de introducere a Sistemelor de Transport Inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport. Ambele articole numără printre obiectivele lor îmbunătățirea siguranței rutiere prin aplicarea tehnologiilor informației și comunicării în sectorul transportului rutier.

Președinția intenționează să invite miniștrii să adopte concluziile Consiliului privind planul de acțiune în cadrul reuniunii Consiliului din martie 2009 și o abordare generală sau un acord politic privind propunerea menționată mai sus în cadrul reuniunii Consiliului din iunie 2009. Rolul STI în domeniul siguranței rutiere va fi, de asemenea, discutat pe parcursul reuniunii informale a miniștrilor de transport care va avea loc la sfârșitul lunii aprilie în Litoměřice în țara mea.

Sistemele de Transport Inteligente și aplicațiile precum apelul de urgență sau sistemele de hiper-vigilență a șoferului, alertele de viteză și etilometrul „blocare de motor” ar putea contribui considerabil la întărirea siguranței rutiere. Sistemele electronice de stabilitate și serviciul eCall singure ar putea salva până la 6 500 de vieți pe an în Europa dacă sunt introduse complet. Dată fiind importanța pe care Președinția o acordă siguranței rutiere, aceasta va examina și alte propuneri privind aceste probleme pe care Comisia le poate prezenta în scurt timp, cu condiția ca timpul limitat disponibil până la sfârșitul lui iunie să o permită.

Seán Ó Neachtain (UEN) – (GA) Există o altă întrebare din partea Irlandei, deși de data aceasta este în propria noastră limbă. În opinia dumneavoastră, care sunt cele mai mari cauze ale numărului mare de victime rutiere? Intenționează Președinția cehă să dezvolte o nouă coordonare între standardele diferite aplicate în diferitele

țări europene legate de menținerea în stare bună a vehiculelor? Pe lângă aceasta, credeți că ar trebui să se utilizeze mai mult decât tehnologie pentru a reduce numărul de victime rutiere?

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Uniunea nu a făcut suficient pentru reducerea accidentelor rutiere. Siguranța rutieră poate fi îmbunătățită prin investiții în infrastructură, prin îmbunătățirea comportamentului participanților la trafic și prin respectarea legislației rutiere.

Comisia Europeană a venit cu o propunere de directivă privind urmărirea transfrontalieră a amenzilor date pentru încălcarea regulilor de circulație. Parlamentul European a votat. Care este stadiul și care sunt perspectivele de aprobare a acestui dosar în Consiliul Uniunii Europene?

Jim Higgins (PPE-DE) – Mai întâi, aș dori să întreb Consiliul dacă acceptă că lucrurile de care avem nevoie sunt obiective specifice pentru fiecare stat membru legate de reducerea numărului de victime și decese pe drumurile noastre.

În al doilea rând, ar accepta Consiliul faptul că avem nevoie de aplicarea unui sistem prin intermediul căruia, dacă se comite o infracțiune într-o jurisdicție, infractorul să poată fi acuzat de către instanțele din acea jurisdicție, chiar dacă infractorul s-a întors în țara sa de baștină?

Și nu în ultimul rând, salut informarea Consiliului legată de sistemul eCall, dar vreau să știu când va fi acesta obligatoriu în toate statele membre. Este vital din punctul de vedere al accidentelor și în special pentru accidente în care sunt implicate un singur vehicul.

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului – Mai întâi, înțeleg cât de importante sunt aceste probleme în timpul campaniei electorale, deoarece tuturor ne pasă de problema siguranței rutiere. Cred că trebuie să fim conștienți de un lucru, și anume că guvernele și Consiliul European, în special, nu pot fi trase la răspundere pentru fiecare viață de pe drumurile noastre. Este, de asemenea și în primul rând, responsabilitatea conducătorilor auto.

Dar desigur că trebuie să ne concentrăm asupra acestei probleme și, din nou, pentru noi aceasta se numără printre priorități, așa că avem nevoie să avansăm în această discuție. De aceea am selectat acest articol ca fiind unul cheie pe ordinea de zi a reuniunii informale a miniștrilor de transport de la sfârșitul lui aprilie și desigur că voi comunica colegilor mei din guvern, ministrului nostru de transport, cât de importantă este această problemă și pentru dumneavoastră.

Subiectul principal al acestei ședințe informale este introducerea Sistemului de Transport Inteligent (STI) în UE. Siguranța și securitatea rutieră reprezintă, desigur, unul dintre cele șase domenii prioritare de acțiune care au fost identificate de Comisie în planul său de acțiune STI. Dorim să progresăm în această dezbatere.

Președinta – Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 7.10 p.m. și reluată la ora 9 p.m.)

PREZIDEAZĂ: LUISA MORGANTINI

Vicepreședintă

15. Carte verde referitoare la personalul din domeniul sanitar în Europa (dezbatere)

Președinta – Următorul punct este Cartea verde referitoare la personalul din domeniul sanitar în Europa.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Doamnă președintă, sunt foarte încântată că am fost invitată să fac o declarație în fața Parlamentului cu privire la Cartea verde referitoare la personalul din domeniul sanitar în Europa, adoptată de Comisie la 10 decembrie 2008.

Invitația survine într-un moment oportun, având în vedere că ne apropiem de încheierea fazei de consultare, prevăzută la sfârșitul acestei luni.

Este clar că sistemele de sănătate din Uniunea Europeană sunt supuse unor presiuni tot mai mari din partea unei populații îmbătrânite, a amenințărilor la adresa sănătății, precum și a costului crescut al noilor tehnologii,

precum și a așteptărilor tot mai mari ale pacienților - și toate acestea în contextul unei situații economice dificile.

Fără o forță de muncă în domeniul sănătății bine instruită și motivată în întreaga Uniune Europeană, sustenabilitatea financiară a sistemelor de sănătate europene va fi amenințată, iar inegalitățile în domeniul sănătății vor crește.

Populația europeană se confruntă cu un fenomen de îmbătrânire, lucru care este valabil și pentru forța de muncă în domeniul sănătății, și nu există un efectiv suficient de noi recruți care să înlocuiască persoanele care se retrag. Trebuie să reflectăm la motivele pentru care tinerii nu sunt motivați să devină lucrători în domeniul sănătății.

Acest lucru, alături de mobilitatea lucrătorilor în domeniul sănătății în cadrul statelor membre și între acestea, creează probleme comune legate de forța de muncă în domeniul sănătății pentru majoritatea sistemelor de sănătate europene.

Preconizez că multe organizații interesate din domeniul sănătății, care și-au exprimat îngrijorarea cu privire la acest aspect important, vor adresa un mare număr de răspunsuri la Cartea verde.

De asemenea, aștept cu nerăbdare contribuțiile deputaților din acest Parlament. Aceste contribuții ne vor ușura cu adevărat munca și vor servi obiectivului nostru comun.

Analiza răspunsurilor pe care le primim ne va îndruma în dezvoltarea unor strategii la nivelul Uniunii Europene, în vederea susținerii statelor membre în abordarea acestor provocări.

Dezbateră privind forța de muncă în domeniul sănătății este diferită de aspectele reglementate de proiectul de directivă privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere.

Într-adevăr, propunerea respectivă se axează pe normele și dispozițiile necesare pentru a furniza accesul, în condiții echitabile, la o asistență medicală sigură și de înaltă calitate, pentru pacienții care circulă în întreaga Europă.

Obiectivul principal al proiectului de directivă este valorificarea, într-un mod corect și coerent, a drepturilor pacienților, astfel cum au fost recunoscute de Curtea Europeană de Justiție. Nu vizează să reglementeze prestarea transfrontalieră de servicii de sănătate, libertatea de stabilire sau mobilitatea lucrătorilor din domeniul sănătății.

Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că proiectul de directivă nu ia în seamă siguranța și calitatea îngrijirii pentru pacienții care sunt interesați de servicii de asistență medicală în altă țară - ceea ce are o legătură intrinsecă cu contextul în care lucrătorii din domeniul sănătății furnizează asistența medicală.

În această privință, proiectul de directivă prevede foarte clar o normă esențială, în temeiul căreia, în ceea ce privește asistența medicală transfrontalieră, se aplică normele țării în care se efectuează tratamentul.

Permiteți-mi, de asemenea, să menționez pe scurt alte dispoziții, precum cele de la articolul 5 din propunere: Statele membre se angajează să definească standarde naționale de calitate și siguranță, să le pună în aplicare în mod eficient și să le publice. Furnizorii de asistență medicală oferă toate informațiile relevante pentru a le permite pacienților să ia hotărâri în cunoștință de cauză - inclusiv detaliile privind asigurarea acestora sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă în ceea ce privește răspunderea civilă profesională, care trebuie să fie instituite în toate statele membre, iar pacienții au posibilitatea de a înainta plângeri și li se garantează despăgubiri și compensații în cazul unor efecte adverse ale asistenței medicale pe care o primesc.

Cu acest set de principii și norme, cred că proiectul de directivă definește o relație clară între pacient și furnizor, în scopul de a asigura o bună informare și o asistență medicală sigură și de calitate cetățenilor europeni care decid să călătorească în alt stat membru pentru tratament.

Permiteți-mi, de asemenea, să reamintesc că, sub principala răspundere a colegului meu, domnul comisar McCreevy, mai există un act legislativ european important care reglementează recunoașterea reciprocă a calificărilor medicilor, a asistenților medicali, a medicilor stomatologi, a moașelor și a farmaciștilor. Mă refer la Directiva 2005/36/CE, care este în vigoare în prezent. Directiva respectivă prevede, de asemenea, obligații specifice care le revin statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații în cazul circulației lucrătorilor din domeniul sănătății. Aceste fluxuri de date sunt facilitate de utilizarea Sistemului de informare al pieței interne (IMI), care permite deja schimbul electronic de informații cu privire la principalele cinci profesii din domeniul sănătății. Mai mult, se prevede o extindere a IMI la toate profesiile reglementate.

În concluzie, abordarea provocărilor legate de forța de muncă din domeniul sănătății în cadrul Uniunii Europene, asigurându-se în același timp sustenabilitatea financiară a sistemelor de sănătate, va fi una dintre misiunile majore ale Europei în următorul deceniu. Aceasta necesită o abordare cuprinzătoare a politicii, având în vedere că niciun stat membru nu-și poate găsi în mod realist soluția de unul singur. Soluția nu poate fi simpla atragere a lucrătorilor din domeniul sănătății din statele în curs de dezvoltare, unde criza forței de muncă este și mai pronunțată.

În acest sens, cartea verde va permite discutarea și definirea suplimentară a problemelor în cauză, conducând la elaborarea unor acțiuni comune, acolo unde va fi cazul. Sunt conștientă că aveți așteptări înalte și contez pe ajutorul dumneavoastră pentru găsirea unor soluții în vederea sprijinirii contribuției neprețuite pe care lucrătorii din domeniul sănătății o aduc în viața fiecăruia dintre noi.

Președinta – Doamnă comisar, nu mă îndoiesc că veți primi un răspuns foarte promițător din partea deputaților europeni la invitația dumneavoastră de a aduce contribuții la Cartea verde referitoare la personalul din domeniul sanitar în Europa.

John Bowis, în numele Grupului PPE-DE – Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc doamnei comisar, atât pentru că a preferat să ni se alăture în seara aceasta într-o sală ocupată la capacitate, cât și pentru că a adus și a transmis un mesaj important. Este o carte verde importantă și ar trebui să antreneze o dezbatere majoră în acest Parlament și în afara acestuia.

Doamna comisar a semnalat una sau două probleme în alocuțiunea prezentată, mai ales cea legată de motivul pentru care nu își oferă serviciile mai mulți asistenți medicali și medici. Dacă îmi permiteți, aceasta e doar o jumătate a întrebării. Cealaltă jumătate este de ce atât de mulți se retrag din acest domeniu. Cheia problemei va fi găsirea unor modalități de recrutare și de reținere a lucrătorilor din domeniul sănătății. Acest lucru este valabil, probabil, mai ales pentru asistenți, dar și pentru medici și alți terapeuți. Cred că este necesar să examinăm structurile carierelor pe care le furnizăm. Trebuie să observăm în ce măsură promovarea este percepută ca un potențial. Trebuie să eliminăm barierele din cadrul și dintre profesii. Trebuie să asigurăm că mediul de lucru este plăcut. Demersul va fi dificil, dar poate fi și liniștitor. Trebuie să ne asigurăm că există centre de cercetare în Europa, pentru a nu pierde oameni în străinătate. Probabil, înainte de toate, este necesar să ascultăm părerile lucrătorilor care întâmpină cele mai mari dificultăți. Prea frecvent – cunosc acest lucru de când am fost membru al guvernului și comisar – ascultăm persoanele aflate în poziții de conducere și nu coborâm la sursă pentru a asculta asistenții și medicii care se confruntă efectiv cu problemele specifice. Dacă am acționa mai mult astfel, atunci poate am elabora politici mai adecvate.

Desigur, aș dori să mă refer - la fel cum a făcut-o și doamna comisar - la raportul meu, examinarea de către Parlament a sănătății transfrontaliere. Am afirmat încă de la început că au fost importante cele două măsuri care nu au apărut în același timp. Una dintre acestea a fost siguranța pacientului, pentru care avem o măsură care este supusă unei proceduri accelerate ca să ajungă la noi. Aceasta este oarecum întârziată. Se referă la lucrătorii din domeniul sănătății. Trebuie să-i determinăm pe lucrătorii din domeniul sănătății care furnizează serviciul respectiv - asistența respectivă - să ofere servicii de sănătate transfrontaliere pentru a le permite pacienților să circule în siguranță și cu încredere. Într-adevăr, stând aici în Strasbourg, ne gândim la Strasbourg, Liège, Luxemburg ca exemple de locuri în care conceptul de rețea de referință poate fi de mare valoare în ceea ce privește pacienții, formarea profesională și cercetarea.

Doamna comisar s-a referit la circulația lucrătorilor din domeniul sănătății, iar noi trebuie să căutăm modalități de a o concretiza, fără a pune în pericol siguranța pacientului. Cred că aceasta presupune cu siguranță problema testelor de limbă, care nu reprezintă un obstacol, dar trebuie să fie o măsură de protecție pentru pacienți. Doamna comisar s-a referit la recunoașterea calificărilor. În mod clar, recunoașterea calificărilor este importantă, fie că pacientul este tratat acasă de către un medic venit din altă țară, fie că pacientul călătorește în altă țară pentru a fi tratat de un medic din țara respectivă. Există unele profesii - chiropractica fiind una dintre acestea - care sunt recunoscute doar în unele țări. Trebuie să căutăm căi de a aduce acești lucrători secundari în centrul planurilor noastre.

De asemenea, trebuie să ne asigurăm că siguranța pacientului nu este afectată, și anume ca pacientul să fie ferit de medici care au primit măsuri disciplinare sau cărora li s-a ridicat dreptul de liberă practică - medici, asistenți, orice lucrători în domeniul sănătății - iar în raportul meu solicit Comisiei să faciliteze acest lucru. Cred că acest lucru trebuie analizat mai mult.

Doamna comisar s-a referit pe bună dreptate la exodul de creiere. Este tragic că noi nu furnizăm un număr suficient de lucrători în domeniul sănătății, ci îi aducem din țările care își permit cel mai puțin acest lucru. Dacă vom privi cifrele, vom observa că, în medie, 1 din 4 medici și 1 din 20 de asistenți s-au specializat în

Africa și lucrează în țările OCDE. Această situație se datorează pe de o parte faptului că țările noastre sunt zgârcite cu ei, iar, pe de altă parte, faptului că ONG-urile noastre, care îi folosesc și îi recrutează în țara în cauză, îi plătesc mai bine decât ar fi plătiți în propriile lor țări. Astfel, aceștia nu se mai întorc să lucreze în țările lor.

Toate acestea sunt importante, doamnă comisar. Trebuie să avem în vedere siguranța lucrătorilor din domeniul sănătății. Trebuie să integrăm leziunile accidentale cu ace și infecțiile dobândite în spitale pe agenda noastră, precum și agresiunile împotriva personalului. Din discuțiile purtate recent cu moașele, am aflat despre dificultatea de a beneficia de asigurarea pentru răspundere profesională. Acestea sunt unele dintre problemele care sper că vor fi în prim planul discuțiilor privind această carte verde foarte binevenită.

Jules Maaten, în numele Grupului ALDE – (NL) Doamnă președintă, aș dori să susțin ceea ce a spus deja domnul Bowis. Doamnă comisar, cartea verde pe care am primit-o din partea dumneavoastră este un document foarte bun. Se înțelege de la sine că așteptăm cu nerăbdare reacțiile la aceasta, cum se întâmplă de obicei în cazul unei cărți verzi. Desigur, acestea sunt parțial previzibile, dar, în orice caz, este util să le primim, pentru a putea fi încorporate într-o eventuală legislație viitoare.

Această carte verde este importantă, având în vedere că se referă la o temă care trebuie luată în considerare. Cartea verde este rezultatul unei controverse care a apărut în legătură cu propunerile prezentate de domnul Bolkestein și salutăm faptul că Comisia a făcut acest demers, cu mare grijă, cu o carte verde și cu un spațiu amplu pentru discuții, întrucât, înainte de toate, această chestiune a provocat multă neliniște, în opinia mea. De aceea nu doresc să-mi limitez contribuția doar la subiectul lucrătorilor din domeniul sănătății, deoarece cred că vom descoperi aceeași teamă de necunoscut la nivel european și în alte domenii ale asistenței medicale.

S-au înregistrat multe realizări în ultimii ani în domeniul sănătății publice la nivelul Uniunii Europene, atât în timpul predecesorilor dumneavoastră, cât și în mandatul dumneavoastră, doamnă comisar; Prin urmare, aș dori să profit de această ocazie pentru a vă felicita, doamnă comisar, pentru accentul pe care l-ați pus pe această politică într-un timp relativ scurt. Nu am crezut că este posibil într-un timp atât de scurt și cred că putem fi cu toții mândri de modul în care ați realizat acest lucru.

S-au realizat multe în ultimii ani, de exemplu, în domeniul medicamentelor de uz pediatric, despre care publicul nici nu cunoștea că ar exista o problemă, dar pentru care o soluție europeană este pe agendă, întrucât statele membre nu pot rezolva problema singure. Tocmai economiile de scară își demonstrează adevărata lor valoare în acest caz. Sunt de părere că acest lucru se aplică și în alte domenii: în cel al politicii privind tutunul și descurajarea fumatului, de exemplu, domeniu în care Uniunea Europeană este un deschizător de drumuri, nu doar în cadrul Uniunii, ci și dincolo de granițele acesteia. Și în acest caz, tocmai economiile de scară ne conferă eficiență. De asemenea, suntem foarte implicați în asistența medicală transfrontalieră și protecția drepturilor pacienților în Europa, sub ochiul atent al domnului raportor Bowis, și sper și preconizez că vom înregistra un rezultat pozitiv și în acest domeniu.

Cu toate acestea, cu fiecare ocazie în care se discută un subiect, se observă că nu doar miniștrii, ci și colegii noștri din parlamentele naționale manifestă reticență față de intensificarea cooperării europene în domeniul asistenței medicale. Cu 27 de sisteme diferite în întreaga Uniune Europeană, toți suntem convinși că propriul nostru model de asistență medicală este cel mai bun. Orice interlocutor vă va convinge că sistemul țării sale este superior. Lucrul acesta este, desigur, imposibil. Nu este posibil să existe 27 de sisteme diferite care sunt toate cele mai bune în același timp.

Este de la sine înțeles că fiecare țară și-a gândit foarte bine sistemul. În fiecare caz, este vorba despre oameni și interese bine intenționate. Când s-a ajuns în sfârșit la un compromis dificil, Uniunea Europeană vine brusc cu o idee pe care noi o considerăm a fi cea mai bună. Pot înțelege foarte bine că acest lucru va întâmpina rezistență.

Cu toate acestea, în câteva domenii, tocmai aceste economii de scară - de exemplu, în cazul bolilor rare - pot aduce beneficii pacienților și sistemelor deopotrivă. Sunt o mulțime de motive pentru o implicare europeană mai amplă în domeniul sănătății publice. Aproape 40 000 de pacienți din Europa așteaptă organe și aproape zece persoane de pe listele de așteptare decedază în fiecare zi.

În fiecare an, alcoolismul curmă 195 000 de vieți și produce, la nivelul economiei europene, costuri de 125 de miliarde de euro. Aceasta este o chestiune care, probabil, este tratată în mod optim nu la nivel național, ci local. Dar există și tendințe europene, de exemplu în cazul alcoolismului în rândul tinerilor. Trebuie să analizăm dacă acest aspect nu ar fi mai bine abordat la nivel european în cele din urmă. Cu toate acestea, suntem constrânși pe baza prezentelor tratate să abordăm aceste probleme.

Ar trebui totuși să realizăm mai multe, de exemplu - și în aceasta rezidă valoarea unei cărți verzi - în domeniul liberei circulații a serviciilor de sănătate. Dacă am înfrunta cu hotărâre toate problemele, fiindcă în mod cert sunt câteva, și am găsi soluții, de exemplu, pentru a preveni erorile medicale sau a spori certitudinea juridică a pacienților, dar și cea a lucrătorilor în domeniul sănătății, sunt convins că, în cele din urmă, ar exista beneficii pentru toată lumea, cu condiția ca libera circulație să fie organizată într-un mod responsabil, dar să devină totuși posibilă.

Dacă nu se realizează o cooperare mai bună în domeniul donării de organe și o cooperare mai eficientă în sfera protecției contra pandemii - despre care eu vorbesc mereu - la nivel european, sunt convins că ne vom confrunta cu probleme majore, dacă, în viitor, o epidemie de gripă se va extinde spre zona noastră dinspre Thailanda. De fapt, în asemenea situații, Comisia ar trebui să fie în măsură să adopte măsuri de criză în 24 de ore.

În sfârșit, în opinia mea, articolul 152 nu corespunde cerințelor în ceea ce privește organizarea unei acțiuni europene eficiente în viitor. Dacă am lua în considerare modificarea tratatului într-un anumit moment în viitorul îndepărtat, sunt de părere că ar trebui să avem în vedere extinderea temeiului juridic pentru sănătatea publică într-un nou tratat.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE – (NL) Doamnă președintă, aș dori să mă alătur domnului Bowis și domnului Maaten și să o felicit pe doamna comisar pentru cartea verde, cu puțină întârziere, după părerea mea. Doamna comisar a afirmat că creșterea populației îmbătrânite va supune sistemele de sănătate, dar și, în principal, lucrătorii, unei presiuni mai sporite. Într-adevăr, cine ascultă părerile celor care lucrează în sector vor ști că condițiile generale de lucru sunt extrem de aspre, atât la nivel fizic, cât și, adesea, la nivel mintal.

Munca în acest sector este foarte solicitantă și este adesea subevaluată în ceea ce privește plata. Prin urmare, nu ar trebui să fie o surpriză că mobilitatea lucrătorilor în acest sector este foarte ridicată. De asemenea, este o realitate frecvent întâlnită că contractele sunt foarte precare, ceea ce determină retragerea timpurie a multor persoane din acest sector. În opinia mea, Uniunea va trebui să urmărească mai multe aspecte în politica sa: ocuparea durabilă a forței de muncă, un mediu de lucru bun, muncă în condiții de siguranță, evitarea exodului de creiere și o muncă decentă.

Doamna comisar a făcut în mod just trimitere la directiva la care lucrează în prezent domnul Bowis, directiva privind asistența medicală transfrontalieră. Cu toate acestea, în contactele pe care le-am avut cu oamenii din cadrul sectorului, aceștia au dorit să sublinieze, de asemenea, relația dintre munca în calitate de lucrător în domeniul sănătății și directiva privind timpul de lucru. În directiva privind timpul de lucru, se folosesc în prezent contractele, și nu oamenii, pentru a determina durata de muncă.

Am aflat că există medici polonezi care muncesc în spitale din Polonia pe baza unor contracte normale în timpul săptămânii și călătoresc în Regatul Unit pentru a face o tură de 48 de ore la sfârșit de săptămână. Lucrul acesta este, desigur, nemaiauzit. Directiva privind timpul de lucru ar trebui cu siguranță să ia în considerare această stare de fapt. Prin urmare, sper că acest subiect va fi, de asemenea, abordat în momentul în care vom dezbate cartea verde.

Konstantinos Droutsas, în numele Grupului GUE/NGL – (EL) Doamnă președintă, Cartea verde referitoare la personalul din domeniul sanitar în Europa dezvăluie planurile mediului capitalist și ale Uniunii Europene de a privatiza sănătatea și bunăstarea, cu consecințe dureroase pentru familiile lucrătoare și fundamentale din sectorul sănătății.

Aceste schimbări fac parte din curentul mai general de răsturnare a intereselor locale în domeniul asigurărilor sociale și al serviciilor sociale care se promovează în toate statele Uniunii Europene, cu sprijinul activ și complicitatea forțelor de centru-stânga și centru-dreapta, care tratează sănătatea ca pe o marfă, o sursă de rentabilitate a capitalului, iar pe pacienți și pe familiile acestora ca pe niște clienți.

Obiectivul fundamental este extinderea activității comerciale și elaborarea unui sistem în care serviciile publice de sănătate să funcționeze conform criteriilor sectorului privat, în concurență cu sectorul privat.

Primele victime ale acestui sistem de sănătate supus regulilor comerțului sunt chiar persoanele care lucrează în cadrul sectorului. Reprezentând 10% din forța de muncă a Uniunii Europene, acești lucrători muncesc adesea în condiții inacceptabile, care sunt periculoase pentru pacienți. Încălcarea constantă a programelor de muncă este probabil regula și nu excepția. Cel puțin în sectorul public, retribuirea lucrătorilor este redusă, la fel ca eficiența lor, din cauza alegerilor societăților de asigurare private. Tema centrală a cărții verzi este mobilitatea lucrătorilor și aplicarea normelor Directivei Bolkestein în sectorul sănătății.

Sănătatea este o valoare socială, nu o marfă comercială. Lucrătorii din domeniul sănătății prestează un serviciu social și nu sunt un mijloc de generare a profitului. Doar prin eforturi asidue vor reuși lucrătorii acestui domeniu să asigure servicii gratuite de înaltă calitate, furnizate doar de guvern, și care să excludă orice activitate comercială privată.

Kathy Sinnott, în numele grupului IND/DEM – Doamnă președintă, în domeniul sănătății muncesc mai mulți oameni decât în orice alt sector. Lucrătorii în domeniul sănătății la care ne gândim imediat sunt medicii, asistenții, farmaciștii și medicii stomatologi, care sunt asistați de radiologi, tehnicieni de laborator, terapeuți, biochimisti și o armată de administratori și funcționari care asigură buna funcționare a serviciilor de sănătate.

Mai există un alt grup de lucrători: medicii naturaliști, chiropracticienii, osteopații, homeopații și nutriționiștii, care se axează pe o abordare mai naturală a sănătății.

În cele din urmă, sunt îngrijitorii familiali, cel mai numeros și singurul grup de lucrători care muncesc zi și noapte, fără a fi remunerați, în domeniul sănătății.

Întorcându-mă la primul grup, în acest raport, Comisia își exprimă neliniștea că numărul lucrătorilor din domeniul asistenței medicale de bază nu este suficient pentru a îndeplini exigențele unei cereri crescânde. Comisia subliniază în plus necesitatea de a atrage tinerii să aleagă aceste profesii. Cu toate acestea, în unele țări, acest lucru nu reprezintă o problemă.

Luna trecută, în Irlanda, 3 500 de tineri au participat la un examen, în speranța de a obține unul dintre cele câteva sute de locuri la o școală de medicină. În mod similar, mult mai mulți tineri vor urmări o carieră ca asistenți medicali, ca terapeuți etc. decât intenționează universitățile să instruiască.

Doamnă comisar, nu se pune problema atragerii tinerilor. Este vorba despre a le permite acestora să se instruiască. Liceenii din Irlanda se pregătesc pentru o carieră în medicină, dar, din păcate, sunt împiedicați de un sistem de raționalizare care nu ține seama de cerere, ceea ce provoacă o criză gravă de lucrători calificați.

Știu că și în alte țări europene există desincronizări similare între formarea profesională și cerere. Aș spune că, prin eforturile de atragere a tinerilor spre această profesie, nu vom face decât să îi frustrăm până când le vom oferi ocazia de a dobândi competențele necesare.

Din cauză că nu le-am permis acestor studenți să se instruiască, creând astfel o criză artificială a lucrătorilor, angajăm, din necesitate, personal medical din țări terțe - chiar din cele mai sărace - lăsând propria lor populație fără asistență medicală și cauzând un exod de creiere.

Al doilea grup de lucrători în domeniul sănătății pe care l-am menționat, precum medicii naturaliști, au fost, din păcate, complet ignorați de acest raport. Prin ignorarea acestui grup, nu recunoaștem valoroasa contribuției pe care o aduc aceștia la păstrarea sănătății europenilor și nu ținem seama de dorințele multor europeni care caută ajutorul acestora.

Acest sector este foarte important. Încercările aparente ale Comisiei de a-l suprima prin directive, precum Directiva privind suplimentele de vitamine și minerale, adâncesc mai mult această prăpastie dintre politica Uniunii Europene și alegerile zilnice ale oamenilor privind sănătatea.

În final, aș dori să mă refer la al treilea și cel mai mare grup de lucrători din domeniul sănătății. Îngrijitorii familiali. Sunt persoanele care îngrijesc vârstnicii în întreținere și persoanele cu handicap. Avem tot mai multă nevoie de ei de la un an la altul. Pe măsură ce Europa îmbătrânește și numărul persoanelor cu handicap crește, nu putem neglija contribuția acestora. Singura modalitate prin care îi putem păstra pe acești îngrijitori importanți este să le acordăm sprijin în munca pe care o desfășoară.

În final, sănătatea noastră este mai importantă ca niciodată. Comisia afirmă pe bună dreptate că apar amenințări noi și reemergente la adresa sănătății, cum ar fi bolile transmisibile. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să ia notă că fiecare afecțiune cronică legată de disfuncția sistemului imunitar se află pe o pantă crescătoare, de exemplu astmul, alergiile, scleroza multiplă, autismul, diabetul, epilepsia, fibromialgia și multe altele.

Aș recomanda Comisiei să examineze fiecare dintre bolile amintite a căror incidență este în creștere și să încerce să înțeleagă care este cauza acestor epidemii, deoarece să permitem răspândirea acestora în mod necontrolat și îmbolnăvirea tot mai multor persoane este o atitudine atât cinică, cât și neviabilă.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) – Doamnă președintă, salut cartea verde a Comisiei și obiectivul acesteia de a spori vizibilitatea chestiunilor referitoare la forța de muncă din domeniul sanitar din Uniunea Europeană și de a identifica provocările și acțiunile ce se pot întreprinde.

Cu toate acestea, doresc să profit de ocazie pentru a evidenția un aspect al cărții verzi, și anume formarea profesională a forței de muncă din domeniul sanitar. Am inițiat Declarația scrisă nr. 0095/2008 în privința acestei chestiuni, care se află în curs de elaborare. Susțin cu tărie ideea că este absolut esențial să se elaboreze cursuri de formare în comunicare destinate lucrătorilor din domeniul sănătății pentru o informare mai clară și mai completă a pacienților. Abilitatea pacienților de a înțelege aspectele și instrucțiunile medicale și sanitare este strâns corelată de claritatea comunicării. În ciuda variatelor inițiative de îmbunătățire a calității și disponibilității informațiilor referitoare la sănătate, studiile indică faptul că pacienții doresc mai multe informații decât primesc în prezent și că lucrătorii sanitar tind să supraestimeze volumul de informații pe care îl furnizează.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă președintă, criza personalului din domeniul asistenței medicale este un fenomen global. Simțim acest lucru cel mai acut în propria noastră curte. Absența asistenței medicale specializate, lipsa experienței clinice în anumite specialități și a anumitor servicii medicale determină oamenii să apeleze la ajutor medical în alte țări.

Prin urmare, este foarte important să se reglementeze principiile îngrijirii medicale transfrontaliere. Pacientul are dreptul să știe ce standarde au serviciile oferite de centre specifice, cum se va finanța asistența medicală, cât va plăti sistemul de sănătate al țării pacientului pentru tratament sau recuperare și cât va trebui să plătească pacientul. Este esențială o directivă în acest sens.

O chestiune suplimentară se referă la sporirea calificărilor personalului medical, inclusiv a ajutorului legat de cursurile de limbă, care ar trebui să faciliteze mobilitatea. Consider că propunerea de a stabili o rețea de referință pentru lucrătorii din domeniul sănătății este avantajoasă. Doamnă comisar, vă mulțumesc pentru cartea verde prezentată.

Colm Burke (PPE-DE) – Doamnă președintă, promovarea unei forțe de muncă durabile în domeniul sănătății în Europa este esențială pentru continuarea îmbunătățirii serviciilor și centrelor de sănătate în toate cele 27 de state membre.

Europa se confruntă cu mai multe provocări în ceea ce privește sprijinirea și îmbunătățirea serviciilor noastre de asistență medicală. Demografia statelor membre ridică o problemă majoră pentru lucrătorii din domeniul sănătății, pe măsură ce populația Europei îmbătrânește, iar speranța de viață crește cu 2,5 ani în fiecare deceniu. Forța de muncă este supusă unor presiuni crescute, deoarece tendința de îmbătrânire a populației se regăsește și în rândul lucrătorilor. Soluția pentru menținerea unei forțe de muncă adecvate care să compenseze această pensionare iminentă este asigurarea disponibilității unui număr suficient de recruți tineri care să-i înlocuiască pe cei care se pensionează.

Subliniem neîncetat importanța îmbunătățirii cercetării și datelor din domeniul asistenței medicale în Europa. În prezent, statele membre nu realizează un schimb de date și informații comparabile actualizate cu privire la o serie de aspecte cheie privind asistența medicală, cum ar fi formarea și angajarea lucrătorilor, vârsta, genul și fluxul internațional de lucrători în domeniul sănătății. Disponibilitatea informării la nivel european este extrem de importantă pentru planificarea și furnizarea viitorilor lucrători și pentru toate autoritățile din domeniul sanitar.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, este în interesul nostru să asigurăm că sistemul nostru de sănătate funcționează cât se poate de eficient. Prin urmare, este necesar, în conformitate cu orientările cărții verzi, să se asigure calificări înalte personalului medical și să i se ofere confort și condiții de lucru corespunzătoare. Nu le putem permite medicilor să fie de serviciu o perioadă prea lungă.

Aș dori să atrag atenția asupra chestiunii promovării sănătății. Promovarea unui stil de viață sănătos este o bună metodă profilactică, care poate preveni o varietate de boli și afecțiuni. De aceea, ținând seama de faptul că prevenirea este mai bună decât tratarea, trebuie să se susțină toate tipurile de publicitate și de campanii de promovare a sănătății. Să reținem că investirea în orice fel de metodă de tratament inovatoare, aparatură clinică și noi tehnologii înseamnă să investim în noi înșine.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Doamnă președinte, doresc să le mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru contribuțiile lor valoroase. Acest lucru arată că contribuțiile dumneavoastră pot fi foarte folositoare, deoarece s-au prezentat puncte foarte importante.

De exemplu, este vorba de felul în care putem crea mediul de lucru adecvat pentru a păstra lucrătorii în țările proprii și, de asemenea, felul în care tratăm problema foarte serioasă a exodului de creiere.

Am fost în Liberia săptămâna trecută și am fost șocată să aud că, la o populație de trei milioane de locuitori, au doar 150 de medici. Restul medicilor lor sunt toți în Statele Unite ale Americii. Aceasta este o problemă foarte însemnată - nu doar în țările Lumii a Treia, ci și în Uniunea Europeană, întrucât are loc un exod de creiere foarte important dinspre est spre vest. Trebuie să găsim o modalitate de a încuraja lucrătorii și specialiștii din domeniul sănătății să rămână în țările lor natale. În acest scop, trebuie să creăm condiții de muncă mai bune pentru aceștia.

Îngrijirea formală nu poate fi abordată fără a lua în seamă nevoia și capacitatea de îngrijire informală, pe care le reconciliem în cartea verde.

Doamna Sinnott a ridicat importanta problemă a modalității de a forma mai multe persoane și de a oferi oamenilor mai multe oportunități de a se instrui. Acesta este reversul monedei. Pe de o parte, dorim mai mulți lucrători în domeniul sănătății, dar, pe de altă parte, nu avem capacitatea de a-i forma. Toate acestea sunt întrebări foarte importante la care trebuie să putem răspunde și la care să găsim soluții, de îndată ce vom colecta toate comentariile importante pe care dumneavoastră și celelalte părți interesate le adresați cu privire la cartea verde. La sfârșitul procesului, sperăm să găsim soluții la problemă înainte de a deveni cu adevărat insurmontabilă.

Președinta. – Dezbateră este închisă.

16. Cel de-al cincilea forum mondial al apei de la Istanbul, 16-22 martie 2009 (dezbateră)

Președinta – Următorul punct este dezbateră privind întrebarea orală adresată Comisiei privind cel de-al cincilea forum mondial al apei de la Istanbul, 16-22 martie 2009, adresată de Josep Borrell Fontelles, în numele Comisiei pentru dezvoltare (O-0026/2009 - B6-0015/2009).

Pierre Schapira, autor –(FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, în câteva zile, o delegație a parlamentului va călători la Istanbul pentru a lua parte la cel de-al cincilea forum mondial al apei, un eveniment care va aduna laolaltă toți actorii mondiali cu un interes în domeniul apei: agenții ale ONU, bănci de dezvoltare, state, organizații profesionale, ONG-uri și autorități locale.

Într-un moment în care apa devine o resursă din ce în ce mai rară, iar accelerarea schimbărilor climatice prevestește tot mai multe conflicte legate de accesul la apă, am dorit să mă pregătesc pentru această reuniune, propunând un text puternic spre votare în cadrul instituției, pentru a defini bazele acțiunii europene în acest domeniu.

Situația este gravă, după cum știți. Penuria de apă s-a generalizat dincolo de regiunile tradițional aride. Accesul la apă, a cărei calități se deteriorează în mod constant, a devenit o preocupare pentru toți. Cifrele oferite de ONU vorbesc de la sine. Un miliard de persoane nu au acces la apă potabilă; două miliarde și jumătate de oameni nu au acces la canalizare; cinci mii de copii cu vârsta sub șase ani mor în fiecare zi de boli cauzate de lipsa apei potabile curate sau a serviciilor de igienizare sau de calitatea precară a acestora.

Scandalul este că primele victime sunt mereu cele mai sărace. Accesul la apă, care va fi una dintre principalele provocări în anii următori, ar putea întârzia mai mult realizarea obiectivelor mileniului pentru dezvoltare. Următorul forum mondial al apei trebuie să fie o ocazie de a găsi împreună soluții pentru a răspunde la această enormă provocare.

Prioritatea mea a fost inițial de a sublinia că apa este o resursă comună a umanității care trebuie să fie un drept universal. Este primul paragraf al rezoluției propuse și este esențial, întrucât politicile pe care le aplicăm depind de acesta. Reamintirea acestui principiu de bază înseamnă a zice „nu” la transformarea apei în marfă, deoarece, din păcate, cunoaștem foarte bine consecințele dezastruoase ale acestui lucru.

Raportul Programului de dezvoltare al Organizației Națiunilor Unite din 2006 dezvoltă o injustiție flagrantă. Privarea de sistemele de distribuție s-a tradus adesea printr-o lipsă a apei potabile pentru populațiile cele mai defavorizate. În consecință, milioane de oameni trebuie să recurgă la surse neoficiale care, ținând seama de intermediari, propun prețuri de cinci sau zece ori mai ridicate.

Luptăm pentru accesul la apă potabilă și la canalizare pentru toată lumea. Aceasta înseamnă că apa trebuie să rămână sub control public, singurul care poate promova interesul general. Acest principiu ar trebui să orienteze politicile noastre și sunt încântat că rezoluția face trimitere la acesta.

Intervenția publică poate într-adevăr să rezolve problema accesului. O tarifare justă și durabilă pentru toți ar fi mai puțin costisitoare pentru populațiile sărace decât recursul la sectorul neoficial și ar permite investiția în infrastructuri necesare.

Acest obiectiv poate fi atins doar prin contribuția tuturor. Astfel, ajutorul public pentru dezvoltare trebuie utilizat alături de resursele colectivităților locale, împrumuturile bancare, capitalurile private și parteneriatele inovatoare.

Aș dori mai ales să insist asupra importanței finanțării solidare, după modelul legii Houdin din Franța. Legea menționată dă posibilitatea colectivităților locale de a preleva o centime pe metru cub din facturile de apă ale utilizatorilor pentru a finanța acțiuni de cooperare internațională dedicate exclusiv apei.

Doamnă comisar, este Comisia pregătită să încurajeze dezvoltarea acestui tip de instrument? Aceasta trebuie să se realizeze în conformitate cu noțiunea de bun public și de aceea sunt încântat că textul rezoluției amintește că parteneriatele public-privat trebuie să fie strict definite și supuse reglementării.

De la ultimul forum mondial, rolul colectivităților locale a fost recunoscut de către toate părțile interesate, inclusiv de către parlamentari și miniștri. Următorul forum, din Istanbul, va fi marcat de două progrese majore: semnarea unui acord privind apa de către autoritățile locale și organizarea a două zile integral dedicate rolului colectivităților locale.

Doamnă comisar, sunteți pregătiți să folosiți rezervorul formidabil de expertiză și de resurse umane și financiare ale colectivităților locale pentru a încuraja parteneriatul nord-sud? Având la bază experiența lor reușită și competențele lor tehnice, orașele din nord sunt dornice să își ajute partenerii din țările aflate în curs de dezvoltare.

În final, ONU a publicat astăzi un raport privind apa, care prezintă proiecții alarmante pentru viitor. Sub dubla presiune a creșterii demografice și a schimbării climatice, criza apei este agravată de deficiența reacției politice. Cu toate că apa este prioritatea pentru toate politicile de dezvoltare, doar 6% din ajutorul internațional îi este consacrat.

De aceea doresc ca Europa, Parlamentul nostru și Comisia să transmită un mesaj puternic populațiilor din sud, deoarece această inegalitate a accesului la apă nu poate continua.

Președinta – Aș dori să fac un scurt comentariu personal: Sper în mod sincer că apa nu va înceta să fie o resursă comună și că va fi un drept pentru toți.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, în primul rând, aș dori să transmit scuzele colegului meu, Louis Michel, pentru că nu a fost în măsură să participe la această ședință, deoarece se află în Congo. Însă voi răspunde cu mare plăcere la întrebările ridicate, fiindcă sunt foarte importante.

Comisia este total de acord că furnizarea de servicii de distribuție a apei și de canalizare este în mod firesc tratată la nivel local, prin administrații locale, municipalități și comunități. Totuși trebuie să recunoaștem că există unele deficiențe între respectivele niveluri diferite, mai ales în țările mai slabe, unde furnizarea unor servicii de bază nu este o prioritate importantă.

Anul trecut, Zilele dezvoltării europene de la Strasbourg s-au axat pe rolul colectivităților locale, care asigură accesul la serviciile esențiale, precum și pe importanța administrației locale și participării cetățenilor. În mod evident, acesta este un aspect central pentru sectorul apei, iar Comisia, prin instrumentele sale diferite, are în vedere să crească sprijinul către autoritățile locale și să consolideze parteneriatele dintre actorii locali din nord și sud.

La nivelul Uniunii Europene, politica europeană privind apa se bazează, de asemenea, pe principiul bunei guvernări, încurajând implicarea și participarea cetățenilor, comunităților locale, ONG-urilor și părților interesate. Acest lucru este reflectat nu doar în Directiva-cadru privind apa, ci și în inițiative precum Inițiativa Uniunii Europene privind apa, lansată la Reuniunea mondială la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă de la Johannesburg, care cuprinde consolidarea rolului actorilor locali printre obiectivele afirmate.

În Africa, unde obiectivele de dezvoltare ale mileniului legate de apă și de canalizare încă nu sunt promovate, investițiile trebuie să crească, iar Comisia și-a demonstrat angajamentul politic prin crearea unui mecanism financiar.

Facilitatea pentru apă de o jumătate de miliard de euro a permis mobilizarea unei sume duble prin cofinanțarea unui mare număr de programe, cu scopul de a îmbunătăți situația apei, canalizării și igienei a milioane de

oameni. De asemenea, a îmbunătățit guvernarea și gestionarea în domeniul apei în țările ACP. Interesul pentru implicarea actorilor locali a fost una dintre valorile adăugate ale acestei facilități.

Uniunea Europeană va fi reprezentată în segmentul ministerial al forumului mondial al apei de către prezenta Președinție cehă. Declarația care se pregătește cuprinde referiri la nevoia unei bune guvernări prin dezvoltarea capacităților și o reformă instituțională la toate nivelurile.

Politica Comisiei, aprobată în 2002, promovează o gestionare integrată a resurselor de apă în țările în curs de dezvoltare. Tocmai în acest cadru diferitele utilizări ale apei - precum apa potabilă, canalizarea, irigarea etc. - trebuie abordate, pentru a realiza o alocare optimă a beneficiilor în rândul tuturor utilizatorilor.

În plus, cele mai bune practici ale unor experiențe diferite de centuri verzi în jurul orașelor, în special în Africa, sunt în prezent analizate în contextul inițiativei „Marele zid verde pentru Sahara și Sahel”, ca parte dintr-un studiu de fezabilitate sprijinit de Comisia Europeană. Se va avea în vedere un sprijin suplimentar pentru această inițiativă în cadrul Parteneriatului Africa-UE privind schimbările climatice.

Sunt încântată să vă anunț că Facilitatea pentru apă se va derula în continuare în cadrul celui de-al zecelea Fond european de dezvoltare și că s-au rezervat în acest scop 200 de milioane de euro. Statele membre sunt invitate să participe cu fonduri suplimentare.

Strategia Comisiei se bazează pe un cadru integrat de colaborare cu guvernele partenere, statele membre ale Uniunii Europene și toate părțile interesate.

Facilitatea pentru apă completează programele naționale, prin capacitatea sa de a colabora cu actori descentralizați și a dezvolta soluții inovatoare. Elaborarea în curs a Facilității pentru apă din cadrul celui de-al zecelea Fond european de dezvoltare identifică, în special, potențialul oferit de operatorii publici de distribuție a apei care furnizează 90% din serviciile de apă și canalizare la nivel mondial.

Prin urmare, parteneriatele public-public pot constitui o abordare foarte rentabilă în ceea ce privește promovarea principiului relevant de „bună guvernare” în sectorul apei din țările ACP, cu eventuale impacturi pe termen lung și durabile asupra schimbărilor instituționale și organizaționale. Asemenea parteneriate de „înfrățire” - de exemplu prin formare profesională și asistență tehnică - pot fi moduri eficiente de a promova principiile unei bune guvernări în sectorul apei în țările ACP.

În final, permiteți-mi să vă confirm că eficacitatea ajutorului și diviziunea muncii sunt discutate cu parteneri relevanți din cadrul mecanismelor Inițiativei Uniunii Europene privind apa. S-a elaborat un plan al asistenței Uniunii Europene pentru dezvoltare în sectorul apei pentru a îmbunătăți acest dialog continuu. Chestiunea țărilor orfane este importantă în sectorul apei, iar Comisia intenționează să o ia în considerare în elaborarea noii Facilități pentru apă din cadrul celui de-al zecelea FED.

José Ribeiro e Castro, în numele Grupului PPE-DE – (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, aș repeta cuvintele rostite în această sală acum câțiva ani, la 13 martie 2006, de Eija-Riitta Korhola. A descris situația legată de accesul la apă curată după cum urmează: „Cifrele sunt alarmante: 3 900 de copii mor în fiecare zi din cauza penuriei de apă curată. O cincime din populația lumii, adică 1,1 miliarde de oameni, suferă din cauza lipsei apei curate. Între timp, peste 40% nu beneficiază de servicii corespunzătoare de apă și de canalizare.”

Trei ani au trecut de la prezentarea acestei declarații și ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat este că scenariul global a rămas în mod alarmant neschimbat, ceea ce provoacă multă îngrijorare. În prezent, ne confruntăm cu o criză gravă a serviciilor de igienizare de bază, care ne privește pe toți. Aș sublinia că această problemă afectează în special regiunile mai sărace și mai puțin dezvoltate ale lumii, mai ales Africa Subsahariană. Aceasta continuă să fie zona cea mai afectată de calitatea redusă a apei, mai ales în regiunile rurale și în cartierele sărace din jurul marilor orașe. Însă problema este foarte complexă. Am adus o broșură UNICEF care datează din 2001. În esență, mesajele sunt încă adevărate și șocante. Ce ne transmite aceasta? Broșura ne relatează că cele un miliard de persoane sunt răspândite practic în întreaga lume. Cei un miliard de oameni nu au acces la apă curată: 4% în Orientul Mijlociu și Africa de Nord, 4% în Europa Centrală și de Est, 19% în Asia de Sud, 25% în Africa Subsahariană și 42% în Africa de Est și Pacific. Dacă analizăm cifrele pentru fiecare dintre aceste zone, observăm că regiunile din Africa de Est, Pacific și Africa Subsahariană prezintă valori alarmante, și anume 24% și 43% din populațiile respective nu au acces la apă curată și sigură, la începutul deceniului 2000.

Este esențial să ne reamintim complicațiile pentru sănătate, unele chiar fatale, care apar din cauza lipsei apei, și ce impact au acestea asupra dezvoltării și progresului populațiilor care sunt private de acest bun vital, atât

în ceea ce privește calitatea, cât și cantitatea, precum și tensiunile la granițe cauzate de accesul la apă, și în ce măsură acestea riscă să se acutizeze dacă nu se acționează în scopul prevenirii lor.

Uniunea Europeană, ca actor global și ca participant activ prin excelență la efortul mondial în scopul soluționării acestei probleme, nu se poate sustrage de la participarea la dezbaterile majore pe acest subiect. Salut rapoartele pe care le-a prezentat doamna comisar în această ședință. Prin urmare, salut organizarea celui de-al cincilea Forum mondial al apei și participarea europeană la acesta. Toți actorii principali vor avea o nouă ocazie de a dezbate problema în mod obiectiv și de a pregăti o abordare clară a acesteia. Nu pot decât să sprijin acest efort, la fel cum a făcut-o și Comisia pentru dezvoltare în sensul promovării subsidiarității. În afară de aceasta, întrucât există multe responsabilități în acest domeniu la nivel local, susțin și celelalte preocupări ale comisiei noastre. Doamnelor și domnilor, apa este un bun esențial pentru viață, pentru viața fiecăruia dintre noi și pentru cea a umanității.

Inés Ayala Sender, în numele Grupului PSE – (ES) Doamnă președintă, în general, mă bucur că acest al cincilea Forum mondial al apei se va ține la Istanbul și, înainte de toate, că Uniunea Europeană va participa cu o delegație din cadrul Comisiei și o delegație din partea Parlamentului European. De asemenea, înțeleg și aprob necesitatea de a sprijini autoritățile publice locale în încercările lor de a institui sisteme democratice, participative și de a realiza îmbunătățiri sau inovări ale gestionării apelor, precum și necesitatea de a susține procesele de descentralizare.

Obiectivul principal și fundamental al acestor acțiuni este protecția dreptului fundamental de a avea acces la servicii de apă și de canalizare, dar, în mod clar, acesta trebuie îndeplinit într-un cadru riguros de respectare a dezvoltării durabile care, în Uniunea Europeană, este prevăzut în Directiva-cadru privind apa ca punct de referință, cu obiectivele de dezvoltare ale mileniului ca bază pentru dezvoltare.

Trebuie să menționez că toate acestea - și voi expune totul mâine într-un amendament pe care sper că această cameră îl va adopta - au făcut obiectul unei dezbateri toamna trecută, la Expoziția Internațională „Expo 2008” de la Zaragoza, la care a participat pentru prima dată Parlamentul European alături de Comisie, în condiții de egalitate. La Expo, peste 2 000 de experți din Tribuna apei și ONG-uri din forumul denumit Agora, precum și delegațiile Comisiei și Parlamentului European au dezbătut și au generat un volum enorm de discuții și propuneri foarte interesante și creative privind gestionarea apei.

Acestea s-au concretizat în „Carta de la Zaragoza 2008”, adoptată la 14 septembrie 2008. Această carte conține 17 puncte, dintre care aș dori să evidențiez câteva. Carta prevede că:

- „accesul la apă potabilă și la canalizare este un drept al omului care trebuie garantat de către toate autoritățile publice”;
- „accesul la apă este un vector puternic de dezvoltare”;
- „previziunile arată că schimbările climatice riscă să modifice disponibilitatea și nevoile de apă la scară mondială”;
- „producția durabilă de alimente este direct legată de utilizarea eficientă a apei”;
- „bazele hidrografice sunt cele mai eficiente sisteme pentru utilizarea apei și buna lor gestionare permite rezolvarea conflictelor între țări, regiuni și utilizatori” și, în final,
- „autoritățile publice trebuie să dezvolte inițiative menite să favorizeze legislația și structurile necesare pentru a asigura accesul tuturor la apă”.

O invit pe doamna comisar să țină seama de concluziile Cartei de la Zaragoza, la redactarea căreia am participat noi, Comisia și Parlamentul, alături de experți, ONG-uri și asociații, și care, de fapt, a constituit un forum pentru o dezbatere preliminară în vederea celui de-al cincilea Forum mondial al apei de la Istanbul.

Cred că merită să includem concluziile Cartei și ale Tribunei apei în materialele relevante de dezbatere pe care Uniunea Europeană le va expune la pavilionul acestei expoziții internaționale.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, acum doi ani, am ținut o dezbatere în această cameră și am adoptat o rezoluție interesantă în materie de apă cu ocazia celui de-al patrulea Forum mondial al apei de la Mexico City. Am scris atunci că apa trebuie să fie considerată un drept al omului și că trebuie să se elaboreze politici active în vederea realizării acestui drept, prin forme de cooperare public-privat, vizându-se în special comunitățile locale.

Din păcate, rezoluția respectivă nu a fost susținută de Comisia Europeană, care a fost prezentă în Mexico City - aș reaminti astăzi acest lucru doamnei comisar - în ciuda faptului că a fost extrem de apreciată de multe țări, mai ales din America Latină. Natura acestui tip de forum, o structură privată, s-a impus, din păcate. Acum avem ocazia de a trimite o delegație parlamentară la Istanbul și ar fi avantajos dacă prezența noastră acolo ar fi susținută de o rezoluție la fel de puternică precum cea din 2006: încă nu am ajuns la un acord în această privință, tocmai de aceea vă prezint aceste amendamente.

Trebuie să ne schimbăm radical modul de acțiune în ceea ce privește problematica apei. Statisticile îngrijorătoare privind penuria de apă sunt bine cunoscute, fiind menite să se înrăutățească prin influența schimbărilor climatice. Într-adevăr, sunt necesare noi acțiuni în domeniul schimbărilor climatice. Schimbările climatice îngreunează accesul la apă, iar accesul insuficient la apă agravează la rândul său schimbările climatice. Astfel, pe lângă tema drepturilor și a celei a colaborării public-privat, mai trebuie să luăm în considerare stabilirea unei relații puternice cu Protocolul de la Kyoto. ONU trebuie să se implice activ în fondul problemelor privind apa. S-ar putea atribui guvernarea globală a apei unui organism ONU dedicat, eliminând-o din filozofia privată care încă persistă în forumul actual. Acest lucru ar încuraja asocierea cu convențiile importante privind schimbările climatice și deșertificarea care fac parte din cadrul ONU.

Desigur, vor fi necesare fonduri corespunzătoare. Acestea ar putea proveni din impozite și taxe generale, de exemplu, pe apa minerală pe care - aș dori să le atrag atenția colegilor mei - o folosim în exces în acest Parlament. Trebuie să se contracareze privatizarea apei: ar transforma accesul la o resursă vitală din drept într-o piață. În opinia mea, întreaga istorie a Europei ne învață că sectorul public a garantat dreptul la apă în casele noastre, ceea ce nu este cazul pe alte continente care sunt amenințate tot mai mult de infiltrarea sectorului privat.

Acestea sunt probleme de natură practică, dar au și o enormă importanță morală. Nu este întâmplător că dreptul la apă este susținut de importante mișcări laice și religioase și de celebrități. Recent și în repetate rânduri în ultimii câțiva ani, camera Parlamentului European a fost arena unor importante reuniuni ale organizațiilor activiste globale, pe bună dreptate, și le mulțumesc președinților pentru aceasta. La ultima asemenea reuniune, s-a avansat ideea unui protocol real privind dreptul la apă, pe care cred cu tărie că ar trebui să îl susținem cu toții.

Filip Kaczmarek (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, majoritatea putem considera accesul liber la apă ca ceva care ni se cuvine. Folosim cantități uriașe de apă în fiecare zi. Cu toate acestea, merită să ne reamintim că, în conformitate cu estimările Organizației Mondiale a Sănătății, o șesime din populația Pământului, și anume peste un miliard de oameni, nu are acces la apă conformă cu standardele minime de salubritate. Acest lucru înseamnă că, în civilizația secolului al XXI-lea, milioane de oameni suferă de sete și mor în urma unor boli cauzate de consumul de apă contaminată. Recent am fost în Lagos, cel mai mare oraș din Africa, unde doar 1% din oameni au acces la apă curentă.

Astfel de statistici sunt înspăimântătoare, și totuși problematica apei nu face prima pagină a ziarelor, nu suscită interesul general al mediei și nu este un subiect de discuție și de controverse, ca în cazul, de exemplu, al SIDA, al luptei contra malariei sau al încălzirii globale. Cu siguranță, acest lucru se datorează faptului că problema privește doar 2% din europeni, în comparație cu 27% din populația Africii. Se estimează că, doar în Africa, mai mulți oameni mor anual de boli cauzate de consumul de apă murdară decât de SIDA și malarie la un loc.

Prin urmare, se poate spune că lipsa accesului la apă potabilă nu omoară într-un mod spectaculos, care să fie tratat ca subiect de primă importanță în media, și nu generează un interes la fel de puternic precum o catastrofă cum ar fi cutremurele, tsunami-urile, inundațiile sau conflictele armate. După cum a ilustrat deja domnul Ribeiro Castro, realitatea este că, în medie, 6 000 de copii mor zilnic de boli cauzate de lipsa de apă. Aceasta înseamnă că un copil moare la fiecare 15 secunde. Vă puteți închipui reacția lumii, răspunsul, gradul de mobilizare și de determinare, dacă acest lucru s-ar întâmpla în Europa, și nu în Africa Subsahariană sau în Asia?

În consecință, problema accesului la apă nu este doar o problemă a țărilor în curs de dezvoltare, ci și a țărilor dezvoltate. Accesul universal la apă potabilă este o condiție esențială pentru dezvoltarea țărilor și combaterea sărăciei. Dacă această necesitate nu este îndeplinită, nu are sens să discutăm despre îmbunătățirea asistenței medicale sau dezvoltarea educației. Dacă nu se poate asigura apă pentru agricultură sau industrie, societăți întregi sunt condamnate la o luptă pentru supraviețuirea de zi cu zi. În aceste condiții, izbucnesc conflicte armate, apar fenomene de migrație și destabilizare. Cu alte cuvinte, împiedică dezvoltarea și crește inegalitățile în ceea ce privește dezvoltarea.

Și politicienii vor participa la dezbaterile din cadrul forumului. Aceștia vor discuta probleme de importanță actuală. Una dintre aceste probleme este situația din Darfur, unde președintele al Bashir alungă organizații care, printre altele, au contribuit la asigurarea accesului la apă al populației din Darfur. Prin urmare, va fi o ocazie de a-l convinge pe președintele al Bashir, printre alții, să permită organizațiilor internaționale să distribuie apă populației din Darfur.

Giulietto Chiesa (PSE) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, la fel ca domnul Musacchio, și eu aș dori să vă reamintesc că, în februarie, Parlamentul, alături de forumul politic mondial al lui Mihail Gorbaciov, a găzduit o conferință cu un titlu plin de semnificație: „Pace și apă”, o conferință care a produs un memorandum pentru un protocol mondial privind apa, care merită să fie luat serios în considerare și care a fost sprijinit de toate grupurile politice majore din acest Parlament, dar care pare că a fost ignorat de Comisia pentru dezvoltare, care a întocmit acest document.

Nu cred că acest lucru a fost întâmplător: textul pe care îl dezbaterem azi pare, de fapt, slab și vag în toate punctele esențiale care vor fi pe agenda de la Istanbul. Să luăm exemplul apei ca un drept fundamental al omului. Dacă este un drept, și este absurd să negăm acest lucru, atunci nu poate fi și o marfă. Un drept nu poate fi cumpărat sau vândut într-o societate liberă. Un drept se cumpără doar într-o societate sclavagistă. Cu toate acestea, suntem foarte conștienți că uriașele interese private doresc să pună stăpânire pe acest drept. Deci ce va spune Europa la Istanbul? Cine, de exemplu, în conformitate cu considerentul J, are nevoie să crească prioritatea financiară a apei? Acesta este un prim exemplu de formulare ambiguă. Mai mult, statul, adică proprietatea de stat, este singurul actor în politica privind apa? Sau, în conformitate cu punctul 12 din rezoluție, este „actorul principal”? Ce sens are cu adevărat această frază? Restul contrazice punctul 2 din același document, unde se menționează, în mod just, că apa este „un bun public” și că „trebuie supusă controlului public”.

Pe scurt, suntem în toiul unei crize generale a modelului de dezvoltare al societății noastre, dar încă suntem tributarii unei idei de piață care folosește natura însăși în scopuri private. În cele din urmă, mai există un punct foarte nesatisfăcător: documentul nu conține nicio propunere organizațională pentru gestionarea mondială a apei. Cu toate acestea, memorandumul menționat anterior a schițat o propunere pentru o agenție mondială, care este repetată în modificările pe care le voi susține prin votul meu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, al cincilea Forum mondial al apei este un eveniment care ar trebui să se prezinte ca o ocazie de a dezvolta sisteme de gestionare publică a apei care să fie eficiente, transparente, reglementate și conforme cu obiectivele de dezvoltare durabilă pentru a îndeplini nevoile societății. Un rol special și atribuții specifice le revin autorităților locale din acest domeniu. În plus, criza alimentelor a arătat că este necesar să se dezvolte noi tehnici, precum cele pentru irigarea suprafețelor agricole. În același timp, este important să se asigure utilizarea unor îngrășăminte naturale sau îngrășăminte care se descompun rapid în sol și nu contaminatează apele subterane.

În cele din urmă, cum intenționează Comisia să țină seama de voința Parlamentului European, exprimată în rezoluția sa din 15 martie privind cel de-al patrulea Forum mondial al apei, în ceea ce privește sprijinul și modalitățile de finanțare comună a gestionării apei? Problema apei este cea mai importantă provocare cu care se confruntă lumea și Europa.

Alessandro Battilocchio (PSE) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, colegii mei au dreptate, cifrele sunt alarmante și motivează o reflecție profundă asupra situației. Prea mulți oameni în întreaga lume li se refuză dreptul fundamental la apă. În ultimii ani, s-au extins semnificativ reglementările în acest domeniu. La Istanbul, aș dori să se pună accentul pe necesitatea de a raționaliza numeroasele organisme internaționale care joacă un rol în guvernarea, orientarea și controlul dinamicilor mondiale asociate cu apa, ale căror activități și competențe adesea se suprapun în prezent. Această reformă nu se mai poate amâna.

De asemenea, sper că cel de-al cincilea Forum mondial al apei va recunoaște conceptul de apă ca o resursă publică globală și că această idee va beneficia de susținere, adoptându-se în consecință politici adecvate privind protecția apei, proprietatea publică și modalitățile de utilizare și de distribuție.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, cred că repetăm cu toții în această cameră aceleași lucruri de ani de zile.

Cred că deja s-a spus totul despre apă, despre acest bun comun al umanității, și, din păcate, aceste lucruri trebuie repetate, deoarece situația este departe de a se îmbunătăți, dimpotrivă. Ultimul raport ONU arată că, de fapt, situația pare să se înrăutățească. Prin urmare, cred că, în ciuda propunerilor făcute și a politicilor care au fost puse în aplicare de Uniunea Europeană, care sunt un prim pas înainte, trebuie să avansăm mai mult,

deoarece, fără apă, nu există viață. Trebuie să fim conștienți că multe populații, mai ales în țările cu care avem schimburi comerciale și cu care dialogăm, suferă din cauza întreruperii alimentării cu apă sau încă nu au acces la apă potabilă.

Acest lucru este absolut inadmisibil și inacceptabil. În opinia mea, trebuie cu adevărat să susținem - și cred că Uniunea Europeană trebuie să susțină la nivel internațional și la Istanbul - statutul apei de resursă comună a umanității. Nu este o marfă ce se poate vinde sau care ar putea fi vândută de companiile noastre multinaționale. Pentru acest lucru trebuie să luptăm la Istanbul și eu cred că colegii noștri vor lupta.

John Bowis (PPE-DE) – Doamnă președintă, i-am ascultat pe colegii mei evidențiind în mod just penuria de apă, lipsa accesului la apă, bolile cauzate de lipsa apei. Toate acestea sunt fundamental importante pentru acest forum al apei.

Nu am vrut decât să arăt o altă latură a situației, deoarece aceia dintre noi care am fost recent în Guyana, cu ocazia conferinței regionale ACP, am fost sensibilizați cu privire la țările care au prea multă apă din cauza schimbărilor climatice. Domnul Musacchio a vorbit despre impactul schimbărilor climatice asupra apei; cum se poate contamina, cum poate seca, cum se poate pierde accesul la apă, dar situația este deja prea gravă și trebuie să avem în vedere în ce măsură contribuie aceasta la poluarea apelor, prejudicierea culturilor și la toate celelalte.

În opinia mea, trebuie să adăugăm la această listă pentru forumul apei problema împăduririi/defrișării, deoarece, dacă nu îndreptăm situația, vom continua să avem inundații și secete.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Doamnă președintă, nimeni nu poate subestima importanța apei și necesitatea de a gestiona adecvat sursele de apă. Cu toate acestea, cum am spus deja în discursul meu introductiv, trebuie, de asemenea, să ajutăm părțile mai sărace ale lumii să obțină acces la apă potabilă curată. Comisia va continua să ajute aceste țări.

Apa este o nevoie umană de bază, astfel cum a fost recunoscută și reafirmată în timpul celui de-al patrulea Forum al apei de la Mexico, din 2006. Desigur, după cum am spus deja, Uniunea Europeană va fi reprezentată și va expune argumente solide cu privire la toate punctele prezentate, la apropiatul forum de la Istanbul.

Domnul Bowis s-a referit la o altă chestiune foarte importantă - și sunt de acord cu domnia sa - și anume că, din cauza schimbărilor climatice, observăm că alte părți ale lumii sunt afectate de inundații. Trebuie cu adevărat să întreprindem acțiuni în acest sens. După cum a declarat foarte clar, împădurirea este una dintre soluțiile la această problemă.

Președinta. – Am primit o propunere de rezoluție ⁽³⁾ depusă în conformitate cu articolul 103 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 12 martie 2009.

17. Raportul nr. 10/2008 al Curții de Conturi privind ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană (dezbateră)

Președinta – Următorul punct este dezbateră privind întrebarea orală adresată Comisiei cu privire la Raportul special al Curții de Conturi nr. 10/2008 privind ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană, adresată de Josep Borrell Fontelles, în numele Comisiei pentru dezvoltare (O-0030/2009 – B6-0016/2009).

Anne Van Lancker, autoare – (NL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, Africa este singurul continent care nu a înregistrat niciun progres notabil în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor mileniului, mai ales în domeniul sănătății, și anume mortalitatea mamei și mortalitatea infantilă, combaterea HIV/SIDA, a TBC-ului și a malariei. Acest lucru se datorează în întregime sistemelor lor de sănătate deficiente și crizei de resurse umane care afectează acest sector. Prin urmare, este foarte clar că investiția în sistemele de sănătate este esențială în lupta împotriva sărăciei.

(3) A se consulta procesul-verbal.

În plus, aceasta este și viziunea Comisiei, dar, în conformitate cu raportul Curții de Conturi, chiar dacă Comisia a abordat această problemă de mai mulți ani, a acționat foarte modest în sensul unor schimbări practice. Comisia depune eforturi, în principal, prin fonduri verticale pentru combaterea SIDA, și suntem de părere că acest lucru poate fi necesar, dar nu ar trebui să fie în detrimentul pachetului general de investiții în asistența medicală de bază.

Doamnă comisar, bugetul pentru asistența medicală de bază nu a crescut nici măcar proporțional din 2000 în cadrul întregului pachet de ajutor pentru dezvoltare oficial. Prin urmare, Parlamentul are suficiente motive, pe baza raportului Curții de Conturi, de a adresa Comisiei câteva întrebări și de a face unele recomandări. Doresc să evidențiez patru aspecte.

În primul rând, bugetul pentru asistență medicală trebuie crescut. Este limpede că este necesară o inițiativă comună din partea Uniunii Europene și a țărilor partenere. Țările în curs de dezvoltare s-au angajat să investească 15% din bugetele lor în cadrul Declarației de la Abuja. Acest lucru nu se poate realiza, doamnă comisar, dacă Comisia și Europa sunt pregătite să cheltuiască doar 5,5% din Fondul European de Dezvoltare (FED) în acest scop. Astfel, aș dori să aflu de la dumneavoastră în ce mod dorește Comisia să asigure că, în cadrul celui de-al zecelea FED, investițiile în sănătate vor crește.

În al doilea rând, ar trebui să se utilizeze mai bine și mai eficient sprijinul bugetar. Chiar dacă acesta este unul dintre atuurile Comisiei, el are parte de aprecieri modeste în raportul Curții de Conturi. Totuși, suportul bugetar are un mare potențial de a compensa deficiențele din cadrul sistemelor de sănătate din sud. Deși suportul bugetar sectorial poate cu adevărat să vizeze sistemele de sănătate, acesta nu prea este folosit în Africa Subsahariană.

Și suportul bugetar general se poate dovedi util, cu condiția ca Comisia să încurajeze și să însușească partenerii să aleagă sănătatea ca un sector central, iar noi am îndemna Comisia să acționeze astfel. Întrebarea pe care o adresez Comisiei este următoarea: în ce mod veți asigura că se va întreprinde o acțiune mai bună și mult mai orientată prin sprijin sectorial și sprijin bugetar general?

Contractele din cadrul obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) sunt unul dintre instrumentele promițătoare ale Comisiei. Le susțin în totalitate, dar, cu toată sinceritatea, sunt oarecum prea lipsite de substanță și prea mărginite, fiindcă sunt menite doar pentru elevii buni, astfel că pentru ceilalți sunt necesare alternative.

În al treilea rând, trebuie să sporească expertiza. În conformitate cu raportul, Comisia nu dispune de expertiză suficientă pentru a-și pune în aplicare propunerile de politici în sectorul asistenței medicale. De aceea am solicitat Comisiei să asigure această expertiză, prin recrutarea mai multor experți în domeniul sănătății și printr-o cooperare mai eficientă cu Organizația Mondială a Sănătății și statele membre.

În al patrulea rând, sectorul sănătății trebuie să fie mai bine coordonat. Doamnă comisar, este absolut esențial să se pună în aplicare Codul european de conduită privind diviziunea muncii și să se coordoneze mai bine investițiile și programele în domeniul sănătății între diferitele state membre ale Uniunii Europene. În plus, trebuie să asigurăm că așa-numitele orfane din rândul țărilor sărace pot, de asemenea, garanta ajutorul în domeniul sănătății.

Aș dori să închei printr-un cuvânt de mulțumire adresat domnului Staes, care, în numele Comisiei pentru control bugetar, simpatizează cu preocuparea exprimată de Comisia pentru dezvoltare, și care a solicitat Comisiei să își clarifice planurile pentru procedura de descărcare de gestiune, preferabil înainte de sfârșitul anului 2009.

Doamnă comisar, doamnelor și domnilor, este clar că Parlamentul îndeamnă Comisia să își traducă în final prioritățile politice în realitate cu mai multă convingere și prin instrumente mai bune. Acest lucru este mai mult decât necesar, dacă vrem să avem șansa de a realiza obiectivele mileniului până în 2015, deoarece, doamnă comisar, asistența medicală de bază merită investiții durabile pe termen lung.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei –Doamnă președintă, Comisia salută raportul special al Curții Europene de Conturi privind ajutorul acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa. Dezbateră privind această întrebare orală ne oferă ocazia de a discuta ajutorul acordat Africii în domeniul sănătății cu Parlamentul European.

Nu voi repeta reacția formală pe care a avut-o deja Comisia privind raportul special al Curții de Conturi, care a fost deja publicat pe internet.

Din păcate, acest raport nu a beneficiat de un spațiu larg în presă și, când a fost menționat, totul era simplificat excesiv, reducându-se la „Europa nu și-a ținut promisiunile în Africa”. Prin urmare, permiteți-mi să clarific câteva puncte esențiale înainte de a intra în dezbateră.

Comisia continuă să susțină cu tărie obiectivele de dezvoltare ale mileniului, obiectivele 4, 5 și 6 privind sănătatea făcând parte integrantă din acestea: reducerea mortalității infantile cu două treimi, reducerea mortalității materne cu trei pătrimi și stoparea și inversarea răspândirii HIV / SIDA. Aceasta urmărim prin cooperarea pentru dezvoltare, dar angajamentul nostru nu trebuie să fie măsurat prin alocări bugetare direcționate doar către sectorul sănătății.

Fără îndoială, mortalitatea infantilă se va reduce prin intervenții eficiente în domeniul serviciilor de sănătate, în special, vaccinările. Prin urmare, monitorizăm gradul de vaccinare nu doar în cadrul programelor noastre de sănătate, ci și în cadrul multora dintre operațiunile noastre de sprijin bugetar general. Cu toate acestea, mortalitatea infantilă depinde și de alți factori cum ar fi alimentația, locuințele, accesul la apă sigură, canalizare și educație. Prin urmare, contribuția noastră poate fi și va fi în mod frecvent în afara sectorului sănătății.

Când am decis cu privire la alocările sectoriale și modalitățile de asistență pentru dezvoltare, am convenit la Paris și Accra să respectăm tot mai mult principiile de bază ale eficacității ajutorului. Vă prezint doar două exemple. Primul este coordonarea planificată de guvernele partenere. Aceasta înseamnă că, după o discuție detaliată cu țara parteneră, sectoarele propuse pentru a beneficia de sprijin sunt acceptate. Poate să nu fie sectorul sănătății, ci cel al educației sau al apei și canalizării.

Al doilea este alinierea la sistemele naționale. Aceasta înseamnă alocarea ajutorului nostru, preferabil ca sprijin bugetar (cu condiția ca criteriile de bază să fie îndeplinite). Dacă țara are o strategie de combatere a sărăciei suficient de bine formulată, sprijinul nostru poate fi alocat de preferință ca sprijin bugetar general.

Deși acest ajutor nu va fi alocat ca sprijin pentru sectorul sănătății, este legat de obiectivele referitoare la sănătate, precum ratele de vaccinare sau proporțiile nașterilor asistate de lucrători competenți din domeniul sănătății. Asemenea obiective fac de obicei parte din strategia de combatere a sărăciei și sunt monitorizate, iar plata sprijinului bugetar este adesea legată de progresul înregistrat în atingerea acestora.

Pe lângă angajamentele globale privind eficacitatea ajutorului luate la Accra și Paris, noi, Uniunea Europeană, am convenit colectiv asupra unui cod de conduită care prevede, de exemplu, o reducere a numărului de sectoare în care fiecare donator este activ, pentru a micșora povara administrativă și managerială asupra țărilor noastre partenere din cauza multitudinii donatorilor. Acesta este sensul abordării divizionii muncii la care au convenit statele membre ale Uniunii Europene și Uniunea Europeană. Știm că nu va fi mereu ușor să ajungem la un consens în această privință la nivel de țară, mai ales pentru că sănătatea ocupă un loc important în opinia publică, și toți donatorii și țările donatoare doresc să fie prezente și observate. Uneori, va trebui să rezistăm unei asemenea tendințe și să le permitem celorlalți donatori să acționeze.

Prin urmare, sper că dezbateră de astăzi va contribui la o clarificare mai profundă a acestor probleme și va ajuta Europa să își îndeplinească promisiunile față de Africa.

John Bowis, în numele Grupului PPE-DE – Doamnă președintă, mulțumesc doamnei comisar pentru acest răspuns. Doamnă comisar, aveți dreptate că cifrele pot însemna multe lucruri și trebuie să le examinăm foarte atent. Dar, desigur, astăzi luăm în considerare Curtea de Conturi, deci trebuie să analizăm cifrele. Uneori doresc să luăm în considerare oamenii și nu cifrele, dar suntem de acord că „nu există prosperitate, fără sănătate”. Acesta nu este doar un slogan, ci o realitate în multe țări cu venituri reduse.

Suntem de acord că Curtea de Conturi declară că doar un procent de 5,5% din finanțarea FED este alocat pentru sănătate, în timp ce politica Uniunii Europene - și politica Parlamentului - este că 35% ar trebui să se cheltuiască pentru sănătate și educație. Cifra nu este cea adecvată și este posibil ca situația să nu fie atât de gravă pe cât sugerează cifra. Cu toate acestea, arată că trebuie să ne străduim mai mult, ceea ce implică cooperare - dacă pot folosi acest termen - cu garanția de 15% susținută în Declarația de la Abuja chiar de către țări.

Dar, doamnă comisar, doresc să mă întorc la oameni. Mergeți la Mali și veți observa că diabetul a scăpat de sub control și analizați costul pe care îl implică pentru familii: peste 30% din venitul familial se cheltuiește pe insulină, dacă trebuie să o cumpere - și chiar trebuie să o cumpere. Mergeți la Chad și întrebați despre serviciile de sănătate mintală și vă vor răspunde că aveau asemenea servicii înainte de războiul civil. Mergeți oriunde în Africa și veți observa tratamentul inuman la care sunt supuși bolnavii de epilepsie, deși, pentru câțiva cenți, am putea să le eliminăm accesele majorității dintre ei. Mergeți oriunde în Africa și veți observa

orfanii rămași în urma decesului părinților din cauza SIDA și vă veți întâlni cu bunicii care încearcă să își crească nepoții, fiindcă părinții lor sunt morți.

Statisticile vorbesc de la sine. Știm că, în Americi, 14% din populația lumii se confruntă cu 10% din morbiditatea globală și beneficiază de asistența a 42% din lucrătorii în domeniul sănătății. Africa Subsahariană are 11% din populația lumii, este afectată de 25% din morbiditatea globală și dispune de 3% din lucrătorii în domeniul sănătății. Aceste aspecte reflectă dezbaterile anterioare. Dar trebuie să luăm în considerare aceste lucruri, întrucât nu poate exista sănătate fără servicii de sănătate, fără lucrători în domeniul sănătății și fără educație în domeniul sănătății.

De asemenea, trebuie să analizăm unele proiecte în care ne implicăm. Nu este vorba doar despre TBC, SIDA și malarie, ci despre toate celelalte boli. Este vorba despre bolile neglijate, în privința cărora Comisia se mândrește cu cooperarea pe care o are cu companiile farmaceutice privind inițiativa de a acorda ajutor oamenilor care au nevoie de medicamentele respective. Trebuie să examinăm cauzele unei sănătăți precare, lucru pe care l-am realizat prin dezbaterile din această seară.

Doar dacă ne unim eforturile pentru aceste lucruri, se vor îndrepta statisticile - ceea ce înseamnă că și starea oamenilor va fi conformă cu așteptările. Dacă noi conlucrăm mai eficient, și oamenii o vor duce mai bine, iar economiile acestora ar putea prospera.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul Curții de Conturi nu va fi prezentat în mod oficial în cadrul Comisiei pentru control bugetar înainte de săptămâna viitoare. Aș dori să felicit Comisia pentru dezvoltare și pe doamna Van Lancker, care au făcut tot posibilul ca această dezbatere să aibă loc azi aici, iar mâine vom adopta o rezoluție care să explice în detaliu ceea ce nu a mers bine.

Ar trebui să analizăm cu atenție lungul discurs al doamnei Van Lancker și recomandările pe care aceasta le-a făcut. Doamnă comisar, ar trebui să acordăm atenție discursului domnului Bowis, care a reușit să enumere deficiențele cu deosebită pricepere.

Oricine citește raportul Curții de Conturi nu poate să trateze problema cu ușurință. Toate lumea poate examina cifrele, iar doamna Van Lancker a subliniat în mod just că obiectivele mileniului pentru acest sector se vor realiza cu mare dificultate, dacă se vor realiza vreodată. Studiarea cifrelor pe care le-a menționat Curtea de Conturi pentru fiecare țară vă va aduce în mod brutal cu picioarele pe pământ.

În ceea ce privește prevalența SIDA, 34% din populație din Swaziland, 23% din Lesotho și 14% din Malawi este afectată. Mortalitatea infantilă în Swaziland a fost de 78/1 000 în 1997, în comparație cu 86/1 000 în prezent. În Lesotho, speranța de viață la mijlocul anilor '90 a fost de 60 de ani, iar acum este de doar 41 de ani. În Kenya, mai mult de unul din 10 copii mor înainte de vârsta de cinci ani. Recomandarea, analiza pe care a făcut-o Curtea de Conturi cu privire la eficiența politicii UE a fost dureros de neliniștitoare în ultimii câțiva ani.

Doamnă comisar, sper că Comisia va reuși să răspundă, până la 10 aprilie, la întrebările pe care eu, ca raportor al Comisiei pentru control bugetar, le-am inclus în această rezoluție, pentru a putea integra răspunsurile în procedura de descărcare de gestiune, care este planificată la sfârșitul lunii aprilie.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) – (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, oricine vizitează Africa Subsahariană poate observa cu ușurință, în majoritatea țărilor, deficiențele enorme ale sistemelor lor de sănătate și impactul extrem de negativ pe care îl au aceste deficiențe asupra vieților și sănătății oamenilor care ar trebui să fie ajutați de aceste servicii.

Cifrele publicate în mod regulat la nivel internațional confirmă în mod constant acest lucru. În acest sens, ideea că niște gesturi simple și practice, care nu sunt deosebit de elaborate sau costisitoare, pot fi suficiente pentru a salva multe vieți este extrem de tulburătoare. Sprijinul financiar european poate fi vital în acest sens și trebuie să reținem mereu că cooperarea în domeniul sănătății este cu adevărat strategică și implică în mod direct nu doar unul dintre obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), ci multe dintre acestea. Curtea de Conturi a descoperit, și citez, că „ponderea finanțării pentru sectorul de sănătate în cadrul ajutorului total pentru dezvoltare acordat de CE nu a înregistrat creșteri din anul 2000, în pofida angajamentelor Comisiei cu privire la ODM și a crizei sanitare din Africa Subsahariană”. Închei citatul. A mai recunoscut, și citez din nou, că: „Comisia a contribuit cu sume substanțiale pentru lansarea Fondului Global [pentru combaterea SIDA, a tuberculozei și a malariei], dar nu a acordat aceeași atenție și consolidării sistemelor sanitare, deși se intenționase ca aceasta să fie prioritatea sa.” Am încheiat citatul.

În conformitate cu Curtea, acest lucru se va fi întâmplat, și citez din nou, deoarece „Comisia nu a dispus de competențe (capacități) suficiente în domeniul sănătății pentru a asigura utilizarea cu eficacitate optimă a fondurilor destinate acestui domeniu”. Am încheiat citatul.

Prin urmare, Curtea de Conturi prezintă Comisiei Europene o uriașă provocare, pe care o susțin. În ceea ce ne privește, doresc să reiterez această provocare, pe baza obiectivității acestor date și a acestei evaluări. Serviciile de sănătate sunt deja incluse, dar trebuie să fie tot mai integrate în prioritățile noastre de ajutor pentru dezvoltare și, prin urmare, o creștere a finanțării acestora se justifică. Dacă se optimizează acordarea asistenței, se ține seama de nevoile aparent opuse de coordonare a gestionării și proximității față de populațiile beneficiare, rezultatul va fi furnizarea unui serviciu care poate salva multe vieți.

Comisia Europeană trebuie să răspundă pozitiv la această provocare și îi recomand să acționeze în acest sens. Acum câteva clipe, domnul Bowis a ținut un discurs impresionant în care a reușit să asocieze chipuri umane răcelii seci a cifrelor prezentate de Curtea de Conturi. Doamnă comisar, provocarea cu care ne confruntăm este de a asigura că, prin cooperare, putem aduce fericirea și speranța pe aceste chipuri. Iată de ce, doamnă comisar, este esențial să modificăm cifrele în ceea ce privește cooperarea în domeniul sănătății.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, nu am dorit să intervin cu privire la acest raport, ci doar să adaug un punct care mă sensibilizează foarte mult și pe care l-am menționat cu diferite ocazii la reuniunile ACP. Este vorba despre problema situației sanitare a populațiilor tuareg din Niger. În acest context, doamnă comisar, aș dori să ridic problema companiilor europene care exploatează resursele naturale în țările africane, în special societatea franceză Areva, care va exploata uraniu în Niger, fără a da nicio informație comunităților locale, astfel încât populațiile care trăiesc acolo folosesc, de exemplu, materiale sau deșeuri metalice radioactive pentru a-și confecționa ustensile de bucătărie.

În prezent, autoritățile nigeriene nu permit să se realizeze studii serioase privind situația radioactivității în rândul acestor populații, dar știm că sunt într-o situație alarmantă.

În timpul unei reuniuni ACP, noi solicitasem să se efectueze un studiu epidemiologic asupra acestor populații. Adresez din nou Comisiei această solicitare.

PREZIDEAZĂ: MANUEL ANTONIO DOS SANTOS

Vicepreședinte

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Domnule Președinte, nu numai că am ascultat cu atenție ceea ce s-a discutat în această seară și nu numai că am acordat atenție la ceea ce s-a stipulat în raportul Curții de Conturi, dar, de asemenea, așa cum am spus mai devreme, tocmai m-am întors dintr-o vizită de pe Coasta de Fildeș și din Liberia, unde am văzut cu ochii mei care sunt nevoile acestor țări în domeniul sănătății. Acestea se confruntă cu nevoi în materie de infrastructură, nevoi în materie de furnizori de servicii de sănătate instruiți, despre care deja am discutat, precum și nevoi în materie de medicamente.

Aceste nevoi sunt foarte mari și nu pot decât să fiu de acord cu dumneavoastră că trebuie să ne intensificăm eforturile pentru a ne oferi ajutorul, în domeniul sănătății, țărilor sărace din Africa.

Vă asigur că voi transmite comentariile dumneavoastră colegului meu, Louis Michel, și sunt convins că și dumnealui va analiza cu mare atenție toate sugestiile și comentariile dumneavoastră, așa cum am procedat și eu.

Președintele – Am primit o propunere de rezoluție ⁽⁴⁾ depusă în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de Procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

(4) A se consulta procesul-verbal.

18. Implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA) (dezbatere)

Președintele – Următorul punct îl constituie întrebarea orală adresată Comisiei de Pervenche Berès, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA) (O-0018/2009).

Pervenche Berès, autoare –(FR) Domnule președinte, iau cuvântul în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Doamnă comisar, Parlamentul European, sub autoritatea raportorului nostru, dl Gauzès, a depus toate eforturile pentru a se asigura că măsurile legislative necesare pentru implementarea proiectului SEPA – spațiul unic de plăți în euro – sunt puse în aplicare.

Când am întocmit legislația însoțitoare, Directiva privind serviciile de plăți, ne-am pus câteva întrebări. Acum ne dăm seama că acele întrebări au fost probabil justificate.

Acum, când urmează ca acest proiect să fie lansat, avem câteva motive de îngrijorare, deoarece avem impresia că nivelul de mobilizare, care mie mi se pare că nu are nicio legătură cu provocările crizei, nu s-au materializat așa cum ar fi trebuit.

Practic, acest proiect, care s-a bucurat de mult sprijin din partea celor din sectorul respectiv și din partea legislatorului, dar care, mai presus de toate, trebuie să furnizeze un instrument modern de plăți, care să fie adecvat circumstanțelor monedei noastre unice, euro, este în pericol de a nu atinge masa critică pe care ar trebui s-o atingă pentru a fi în totalitate operațional.

În special, suntem îngrijorați de faptul că lansarea sistemului de debitare directă SEPA, care, fără îndoială, este unul dintre cele mai originale aspecte ale acestui proiect, întâmpină unele dificultăți.

Considerăm că, în ceea ce privește responsabilitatea Comisiei, se nasc două întrebări. În primul rând, cum intenționează Comisia să promoveze și să sprijine migrarea spre instrumentele de plată SEPA? A fost stabilit un calendar și este evident că acesta nu ține cont de toate aspectele practice. În al doilea rând, este Comisia de părere că migrarea unei mase critice de tranzacții către instrumentele SEPA ar fi trebuit realizată până în anul 2010 și, dacă nu, ce ar trebui întreprins pentru a se realiza acest lucru?

Când am adoptat această legislație, nu ne-am hotărât asupra unei date limită precise și obligatorii pentru migrarea spre instrumentele SEPA. Considerăm că, fără îndoială, este timpul să facem acest lucru. Înțelegem că vor mai rămâne unele întrebări legate de compatibilitatea sistemelor naționale cu sistemul SEPA și de ce anume se înțelege prin migrare definitivă, însă noi credem că este responsabilitatea Comisiei să sprijine industria în găsirea soluțiilor la problemele cu care încă se confruntă.

Apoi, se mai pune problema taxelor de interschimb, care în mod clar a fost ignorată și neglijată, în timp ce, pentru mulți actori, este de o importanță centrală pentru succesul proiectului SEPA. Din acest punct de vedere, se pare uneori că diferitele organisme competente, fie că sunt din sectorul profesional bancar, Direcția Generală Piață Internă și Servicii sau Direcția Generală Concurență, într-un fel ne pasăm responsabilitatea de la unul la altul.

Probabil că este în responsabilitatea legislatorului să discute cu acești actori și să le ceară să dea dovadă de responsabilitate. Avem impresia că, în aceasta etapă, nu putem discuta o legislație consecventă fără a sprijini operatorii de piață în eforturile lor de a dezvolta un sistem alternativ. Aceasta este exact dificultatea de care ne lovim în această problemă a taxelor de interschimb.

Direcția Generală Concurență a indicat, în unele cazuri, că este de părere că această parte a legislației contravine normelor concurenței, dar că totuși este de datoria industriei să găsească o soluție alternativă. Realitatea este că, soluțiile alternative care există la nivel de state membre nu au fost testate de către Direcția Generală Concurență. Așadar, nu se poate ști dacă Direcția Generală Concurență le-ar putea sprijini sau dacă unele dintre soluții sunt potrivite pentru problemele cu care ne confruntăm.

De exemplu, să ne imaginăm că finanțarea unui sistem de interschimb s-ar baza pe penalizările impuse prin legislație, cu alte cuvinte pe erorile comise, în practică, aceasta ar însemna, cel mai adesea, a-i face pe oamenii cei mai vulnerabili să plătească, iar acest fapt nu mi se pare rezonabil sau corect din punct de vedere social.

Drept urmare, fac apel la Comisie să acționeze asupra a două puncte importante: să stabilească o dată limită pentru migrare și să ajute la dezvoltarea unui sistem alternativ sau a unui sistem care să fie acceptabil din punctul de vedere al normelor stabilite prin Tratat privind interschimburile.

Androulla Vassiliou, *membră a Comisiei* – Domnule președinte, în primul rând aș dori să vă comunic regretul comisarului McCreevy de a nu putea participa la această reuniune.

Într-adevăr, aceasta este o întrebare lungă, dar cred că ambele întrebări și propunerea de rezoluție referitoare la implementarea instrumentelor SEPA identifică în mod corect problemele cheie pe care trebuie să le rezolvăm pentru a asigura succesul SEPA.

Prima întrebare se referă la modul în care Comisia intenționează să promoveze și să adopte migrarea spre instrumentele SEPA.

SEPA este în primul rând un proiect orientat către piață, însă, date fiind avantajele substanțiale pentru economia mai largă, Comisia a căutat să încurajeze migrarea către SEPA, de exemplu acționând ca un catalizator pentru a mări profilul politic al SEPA prin raportul nostru de progrese privind SEPA și prin încurajarea autorităților publice să migreze cât mai devreme spre produsele SEPA. Și, de asemenea, prin eforturile proprii de a adopta mai devreme instrumentele SEPA. În cele din urmă, după cum s-a anunțat în propunerea de săptămâna trecută a Comisiei intitulată „Stimularea redresării economice europene”, prin prezentarea de propuneri care să asigure realizarea tuturor avantajelor SEPA.

Cea de-a doua întrebare se referă la faptul dacă o masă critică de plăți va fi migrat până la sfârșitul anului 2010. În mod clar, noi suntem în favoarea unei migrări rapide, pentru a menține la un nivel minim costurile suplimentare din timpul migrării. Deși sistemul SEPA Credit Transfer (SCT) a fost lansat cu succes, au migrat mai puțin de 2% din plăți. Mai mult, sistemul Sepa Direct Debit nu va fi lansat decât mai târziu anul acesta. Așadar, ritmul actual al migrării este prea încet pentru a se realiza migrarea masei critice până în anul 2010.

Cea de-a treia întrebare se referă la necesitatea unei date finale precise și obligatorii. Înțelegem avantajele puternice ale stabilirii unui termen și, desigur, anul 2012 pare rezonabil. Cu toate acestea, pentru multe state membre aceasta rămâne o întrebare extrem de sensibilă. Așadar, noi suntem în favoarea stabilirii unei proceduri clare de examinare a acestei întrebări, prin strângerea de informații cu privire la impactul pe care l-ar avea asupra celor interesați impunerea unei date finale și lansarea unei dezbateri semnificative cu aceștia.

Acest lucru ar putea pregăti calea pentru unele aprobări politice și, dacă este cazul, o posibilă propunere legislativă, de exemplu, la sfârșitul anului.

și medicamente Cea de-a patra întrebare a dumneavoastră se referă la modul în care se poate mări certitudinea juridică pentru debitările directe în cadrul SEPA, în legătură cu comisioanele multilaterale interschimb (CMI) și cu mandatele existente.

Avem nevoie de o soluție temporară la problema modelului economic pentru a asigura certitudinea juridică și pentru a lansa cu succes sistemul de debitări directe SEPA. De aceea, Comisia sprijină în totalitate eforturile Parlamentului și ale Consiliului de a găsi o soluție temporară în contextul revizuirii regulamentului privind plățile transfrontaliere.

Comisia sprijină, de asemenea, valabilitatea juridică continuă a actualelor mandate naționale de debitare directă în cadrul migrării SEPA. Totuși, aceasta este o chestiune juridică pe care trebuie să o rezolve autoritățile naționale, de exemplu utilizând oportunitatea oferită de implementarea directivei privind serviciile de plăți.

Cea de-a cincea întrebare se referă la modul în care Comisia abordează subiectul comisioanelor multilaterale interschimb pentru plățile efectuate cu cardul.

Această activitate se desfășoară în primul rând prin evaluarea Comisiei, din perspectiva normelor de concurență, a două sisteme importante de carduri internaționale, și anume MasterCard și Visa.

La 19 decembrie 2007, Comisia a hotărât că comisioanele multilaterale interschimb MasterCard pentru plățile transfrontaliere efectuate prin carduri de credit și debit marca MasterCard și Maestro nu sunt compatibile cu normele de concurență. MasterCard contestă decizia Comisiei.

În martie 2008, Comisia a inițiat procedurile pentru a stabili dacă problema comisioanelor multilaterale interschimb Visa Europe încalcă articolul 81. De asemenea, discuțiile cu Visa sunt în curs de desfășurare.

Comisia caută să mențină un mediu concurențial echitabil pentru MasterCard și Visa Europe, precum și pentru alte sisteme de plăți prin card care ar putea apărea pe viitor.

Penultima dumneavoastră întrebare se referă la faptul dacă ar trebui să se propună de către Comisie o soluție concretă la problema comisioanelor multilaterale interschimb. Într-o economie de piață, este obligatoriu ca

industria să propună un model economic corespunzător. Referitor la carduri, după cum am spus, discuțiile cu MasterCard și Visa sunt în curs de desfășurare. În ceea ce privește sistemul SEPA direct debit, Comisia este dispusă să ajute industria prin furnizarea de orientări rapide în cadrul unui dialog susținut purtat cu industria bancară și pe baza contribuțiilor din partea actorilor relevanți de pe piață. Această îndrumare trebuie asigurată cel târziu până în noiembrie 2009.

Ultima dumneavoastră întrebare este legată de măsurile speciale pe care Comisia intenționează să le propună pentru a se asigura că migrarea către instrumentele SEPA nu conduce la un sistem de plăți mult mai costisitor.

În opinia Comisiei, acest lucru n-ar trebui să se întâmple. În primul rând, instrumentele SEPA ar trebui să adopte normele de concurență și să sporească eficiența operațională prin economii de scară - ambele producând o presiune descendentă asupra prețurilor.

În al doilea rând, SEPA ar trebui să sporească și transparența, care va limita subvenționările încrucișate și prețurile ascunse, deși, practic, unii utilizatori pot percepe ca pe o creștere trecerea de la prețuri mari ascunse la prețuri scăzute vizibile. În acest caz, un rol important îl va avea comunicarea clară din partea băncilor.

În al treilea rând, Comisia monitorizează cu atenție impactul instrumentelor SEPA asupra consumatorilor, prin lansarea de studii.

În cele din urmă, suntem de acord că există motive de îngrijorare legate de faptul că sistemele naționale eficiente de carduri de debit ar putea fi înlocuite cu alternative mult mai costisitoare. Cu toate acestea, există inițiative care ar putea rezulta într-un sistem pan-european de carduri de debit și se asigură o protecție generală din partea puterilor existente ale Uniunii Europene și autoritățile naționale din domeniul concurenței.

Așadar, sistemul SEPA trebuie să se materializeze într-un sistem de plăți mult mai eficient și măsuri de protecție adecvate în cadrul Uniunii Europene și al politicii naționale în domeniul concurenței.

Drept urmare, eu întâmpin cu bucurie această rezoluție și sprijinul puternic din partea Parlamentului pentru produsele SEPA.

Jean-Paul Gauzès, în numele Grupului PPE-DE – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, s-au spus multe referitor la ce a rezultat din această directivă privind serviciile de plăți pentru care eu am fost raportorul Parlamentului și care a fost adoptată în primă lectură în anul 2007.

Scopul acestei directive a fost, printre altele, acela de a oferi diverselor instituții bancare, grupate în interiorul Comitetului pentru politică economică (CPE), instrumentele juridice necesare pentru implementarea sistemului SEPA. Drept urmare, a fost adoptată un regulament european pentru carduri bancare, pentru transferuri de credit sau pentru debitări directe.

SEPA reprezintă o piață integrată pentru serviciile de plăți în euro, unde nu vor exista diferențe între plățile transfrontaliere și plățile naționale. Aceasta situație prezintă avantaje atât pentru sectorul bancar, cât și pentru consumatori.

După cum ați spus, Comisia s-a angajat să se asigure că migrarea către instrumentele SEPA nu va avea ca rezultat un sistem de plăți mai costisitor pentru cetățenii Uniunii Europene.

De la adoptarea acestui raport, migrarea către SEPA a progresat foarte încet, mult prea încet. La 1 octombrie 2008, doar 1,7% din tranzacții s-au efectuat în format SEPA Credit Transfer.

De aceea, astăzi, suntem de acord cu rezoluția Parlamentului European prin care se face apel la Comisie să stabilească o dată limită pentru migrarea spre produsele SEPA. Această dată nu trebuie să depășească 31 decembrie 2012, după care toate plățile în euro trebuie efectuate utilizând standardele SEPA.

Totuși, înainte ca migrarea să se producă, trebuie rezolvată problema stringentă, aspectul sensibil al comisioanelor multilaterale de interschimb. Aceste comisioane nu ar trebui desființate. Serviciile de plăți constituie o activitate comercială. Este normală acoperirea costurilor și menținerea unei marje de profit pentru participanți.

Pe de altă parte, trebuie evitată lipsa de transparență sau caracterul arbitrar. Așadar, Comisia trebuie să stabilească orientări referitoare la modalitatea de aplicare a acestor taxe de interschimb.

Pentru o mai mare certitudine juridică, aceste orientări trebuie publicate înainte de lansarea sistemului SEPA pentru debitări directe. Fără o astfel de certitudine juridică, băncile din numeroase țări ar putea să nu lanseze sistemul de debitare directă, iar acest fapt ar duce la oprirea implementării sistemului SEPA.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni și Grupul Socialist din Parlamentul European au depus amendamente foarte similare în această direcție pentru votul de mâine. Evident, sperăm că acestea vor fi luate în considerare.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE) – (LT) În această perioadă grea, este foarte important să se găsească surse posibile de dezvoltare economică. Dezvoltarea pieței noastre financiare europene reprezintă pentru economia europeană tocmai o sursă de posibilă dezvoltare. În acest caz, discutăm despre piața de plăți și este regretabil faptul că deciziile pe care le-am luat se implementează destul de lent. Posibilitățile de ordin tehnic ale băncilor sunt de obicei invocate ca principal motiv, deoarece acestea sunt în general soluții tehnice, dar aș dori să spun că modernizarea tehnică a băncilor este în interesul sectorului bancar și a băncilor însele și, astfel, acestea își pot moderniza piața, sistemele de plăți și își pot mări profitul. Așadar, este foarte important ca statele membre să pună în aplicare cu mai multă hotărâre planul de implementare a spațiului unic de plăți în euro.

Paul Rübig (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, știm că spațiul unic de plăți în euro reprezintă o adevărată provocare pentru întreprinderile mici și mijlocii. Acestea au lucrat în ultimul timp foarte intens cu sistemul de carduri de credit, iar prețurile și costurile care rezultă din aceste sisteme diferă mult. Consider că aici nu există acel nivel de transparență necesar.

Tocmai într-o perioadă de criză avem nevoie de sprijin potrivit pentru afaceri. Trebuie să fie posibil să îmbunătățim solvabilitatea companiilor reducând costurile, pentru că atunci, bineînțeles, pot avea din nou acces la credit. Cred că pentru aceasta SEPA ar fi un instrument bun. Trebuie implementat cât mai curând posibil pentru a se ajunge nu numai la situația în care întreprinderile mici și mijlocii pot lucra la prețuri ieftine și în mod eficient, ci și în care aceasta se aplică și pentru tranzacțiile dintre afacerile mici și cele mari.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Domnule președinte, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru afaceri economice și monetare și președintei acesteia, Pervenche Berès, pentru această dezbatere. Comisia salută sprijinul Parlamentului pentru sistemul SEPA, care nu reprezintă numai o inițiativă autoreglementativă, ci și o inițiativă majoră de politică publică ce vine să întărească uniunea economică și monetară, precum și agenda de la Lisabona. Parlamentul și Comisia împărtășesc în mod clar aceeași viziune și același scop în ceea ce privește sistemul SEPA.

Cu toate acestea, vă rog să-mi permiteți să amintesc trei puncte importante. În primul rând, așa cum s-a menționat mai devreme, Comisia a fost extrem de activă în a oferi ajutorul său pentru avansarea procesului de migrare către SEPA, în special prin exercitarea de presiuni asupra autorităților pentru adoptarea acestora mai devreme. Noi vom continua eforturile noastre neobosite în calitate de catalizator SEPA.

În al doilea rând, deși împărtășim interesul Parlamentului privind stabilirea unei date limită pentru SEPA, nu credem că este momentul potrivit să batem în cuie o dată limită. Am pus în mișcare un proces și avem convingerea că mai este nevoie de multă muncă de pregătire înainte ca un astfel de angajament să poată fi luat în calcul.

În al treilea rând, pot să confirm faptul că se va asigura îndrumare din partea Comisiei în ceea ce privește compatibilitatea procedurilor de remunerare interbancară, multilaterală, cu normele concurenței. Știm că a mai rămas puțin timp până la intrarea în vigoare a sistemului SEPA de debitare directă și că, în consecință, orientările noastre trebuie să fie disponibile înainte de noiembrie 2009. Totuși, vă rog să-mi permiteți să insist asupra unui punct: acela că îndrumarea poate fi asigurată numai dacă industria ne furnizează mai întâi idei concrete pentru posibilele modele economice.

Președintele - Am primit o propunere de rezoluție ⁽⁵⁾depusă în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc mâine, 12 martie 2009.

(5) A se consulta procesul-verbal.

19. Deteriorarea situației umanitare în Sri Lanka (dezbateri)

Președintele – Următorul punct îl reprezintă dezbateri privind propunerea de rezoluție depusă de Comisia pentru afaceri externe referitoare la situația umanitară aflată în continuă deteriorare din Sri Lanka (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să mulțumesc președintelui Comisiei pentru afaceri externe pentru că a acceptat procedura stabilită la articolul 91 și pentru că a plasat această rezoluție de urgență pe ordinea de zi de luna trecută, cu toate că, la ultima noastră ședință plenară de aici, de la Strasbourg, am avut deja o rezoluție de urgență referitoare la această problemă din Sri Lanka. De asemenea, aș dori să aduc mulțumiri Parlamentului pentru că a acceptat ca această dezbateri să aibă loc în această seară și vă mulțumesc, doamnă comisar, că ați venit la această dezbateri, pentru că știu că timpul reprezintă o mare problemă pentru dumneavoastră.

Am dorit această rezoluție pentru că trebuie să transmitem un semnal politic puternic guvernului și reprezentanților grupării Tamil din Sri Lanka, deoarece situația se înrăutățește pe zi ce trece. Avem primele mărturii directe de la familiile Tamil și de la oamenii care se află în Europa și care ne trimit mereu mesaje și mărturii despre ceea ce li se întâmplă lor și familiilor lor prinse în conflictul dintre Tigrii Tamil și armata din Sri Lanka. Acești oameni îndură suferințe cumplite.

Nu știm câți oameni sunt afectați, dar estimăm că între 150 000 și 200 000 de persoane trebuie evacuate. Totuși, ce se înțelege prin „evacuate”? Organizațiile neguvernamentale ne cer să-i evacuăm pe mare, dar și aici sunt nevoie să întreb: unde să se ducă? Unde se vor duce acești oameni?

În această după-amiază, am întâlnit o fetiță care s-a născut într-un lagăr de refugiați din Sri Lanka și care acum este în Europa. Dacă trebuie ca acești oameni să-și părăsească țara lor și să trăiască în lagăre de refugiați, atunci nici aceasta nu este soluția.

Așadar, prin această rezoluție cerem încetarea reală a focului. Cu siguranța, vor fi dezbateri cu Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni legate de o încetare imediată sau temporară a focului. Noi cerem autorităților să înceteze focul imediat astfel încât civilii să poată fi îndepărtați de pericol, pentru că știm că sunt oameni care au fost uciși. Astăzi, prin aceste mărturii, am avut un alt exemplu al acestui fapt. Prin această rezoluție, cerem guvernului din Sri Lanka să colaboreze cu organizațiile neguvernamentale și cu țările care sunt dispuse să ajute în vederea soluționării acestui conflict. De asemenea, adresăm Uniunii Europene întrebarea dacă poate să ajute să livreze hrana și medicamentele extrem de necesare.

În cele din urmă, vă rog să-mi permiteți să spun, în numele grupului meu - din moment ce la inițiativa Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană am depus această rezoluție de urgență luni în cadrul Comisiei pentru afaceri externe - că cerem ca această problemă să fie luată foarte în serios de către unii dintre colegii noștri membri, care au alte interese în această țară. V-aș reaminti că, de ceva timp, unele grupuri politice au cerut posibilitatea de a vorbi despre situația din Sri Lanka și că, din motive de ordin intern în unele țări, nu am reușit să dezbateri această problemă a tamiilor și a situației lor, care s-a deteriorat începând cu anii '80.

Din moment ce sunteți aici cu noi, doamnă comisar, probabil ne putem pune o altă întrebare. Uniunea Europeană pare a avea posibilitatea de a ajuta la soluționarea conflictului. Probabil a sosit timpul să luăm în considerare posibilitatea constituirii în cadrul Uniunii Europene a unei unități de soluționare a conflictelor.

Putem vedea că în Caucaz, putem observa că peste tot în lume, Uniunea Europeană este luată în serios pentru propunerile pe care le emite. În rezolvarea conflictului de astăzi, nu trebuie să fim doar un participant susținător, ci un real promotor al soluționării conflictului. Dacă astăzi putem începe să așezăm temeliile pentru soluționarea acestui conflict, cu o puternică prezență a Uniunii Europene și cu un mesaj puternic către autorități, eu cred că ne-am sporit, de asemenea, și reputația în ceea ce privește uniunea politică.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – Domnule președinte, în calitate de copreședinte al grupului de la Tokyo pentru lansarea procesului de pace în Sri Lanka, Uniunea Europeană și eu personal urmărim cu atenție evoluția situației din această țară. Suntem profund îngrijorați de actuala situație și de consecințele umanitare tragice ale conflictului, după cum s-a afirmat în concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 23 februarie și în declarația făcută local de către copreședinți la 3 februarie.

Suntem preocupați în special de situația miilor de persoane strămutate pe plan intern - aveți dreptate - și care sunt prinse în conflictul din nordul Sri Lankăi. Nu ne mai confruntăm cu o criză, ci cu ceea ce eu consider

că este deja o catastrofă umanitară. Acest fapt ne-a fost confirmat printr-o gamă largă de surse independente, inclusiv Națiunile Unite și Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR). Recentul anunț al guvernului referitor la deschiderea a două drumuri de evacuare în partea de nord și de sud a zonei de siguranță reprezintă un pas pozitiv, însă dorim să știm cum va funcționa acest lucru în practică.

Am făcut apel la ambele părți - Tigrii Eliberării Tamilului Eelam (TETE) și la autoritățile din Sri Lanka - să protejeze populația civilă, conform principiilor dreptului umanitar internațional, și să permită deplasarea în condiții de siguranță și în mod voluntar a civililor, departe de zona de conflict. Atât TETE, cât și armata din Sri Lanka sunt responsabile pentru creșterea dramatică din ultimele luni a numărului victimelor din rândul populației civile. Trebuie să se acționeze imediat și urgent pentru salvarea vieților din Sri Lanka, după cum s-a confirmat chiar și de către Subsecretarul Națiunilor Unite, Sir John Holmes, care a atras atenția asupra numărului mare de victime, și chiar și de către CICR.

Comisia este convinsă că rezultatul acestui conflict va avea consecințe de durată pentru pace, pentru reconciliere și pentru unitate în Sri Lanka și, în acest context, sprijină vehement apelul lansat de Sir John Holmes către guvernul din Sri Lanka pentru a întrerupe ostilitățile, astfel încât să se acorde timp populației civile să plece în condiții de siguranță, și către TETE pentru a lăsa civilii să plece și să cadă de acord asupra încetării pașnice a luptelor.

Copreședinții au făcut, de asemenea, apel la TETE să depună armele, însă, din nefericire, acest apel a fost respins, ba chiar ignorat. Considerăm că guvernul de la Sri Lanka are obligația de a-și proteja toți cetățenii și de a fi de acord cu încetarea focului - acest lucru s-a spus și în concluziile Consiliului de data trecută - să le permită bolnavilor și răniților să părăsească Vanni și să facă demersuri pentru a permite primirea de hrană și medicamente. Aceasta este ceea ce a sugerat și India, la sfârșitul săptămânii trecute.

Continuăm să fim alarmați de situația nerespectării drepturilor omului în Sri Lanka, pe fondul unor relatări privind crime extrajudiciare, răpiri și grave intimidări ale mass-media. Este esențial ca guvernul să investigheze cazurile cele mai grave de acest gen. Nu poate exista impunitate pentru astfel de crime.

La sfârșitul zilei, Comisia Europeană continuă să fie convinsă, după cum aș spune și eu, că nu poate exista o soluție militară la conflictul interetnic din Sri Lanka. Este necesar un dialog de fond pentru a se ajunge la un acord politic. Se pot obține o pace durabilă și o reconciliere numai prin abordarea chestiunilor care au dus la revoltă, în primul rând, și prin asigurarea unui spațiu adecvat tuturor comunităților. Calitate de copreședinte, am spus întotdeauna că poate exista numai o soluție politică, cu ajutorul unui pachet de soluții de descentralizare, care a fost luat în discuție, a fost abandonat și acum reluat.

Charles Tannock, în numele grupului PPE-DE – Doamnă comisar, conflictul civil brutal din Sri Lanka se apropie în cele din urmă de final. Desigur, este prea devreme pentru a spune dacă aceasta va însemna încetarea activității teroriste a grupării Tigrilor Tamil.

Cu siguranță nu trebuie să sprijinim încetarea permanentă a focului în această etapă în cazul în care acest lucru le permite Tigrilor să se regroupeze. În opinia mea, singura lor opțiune în acest moment este să depună armele sau să fie înfrânți pe cale militară, ceea ce ar presupune mai multe victime. O încetare a focului pe termen lung ar fi un dezastru, deoarece - după cum ne demonstrează atacul sinucigaș din Sri Lanka de la începutul acestei săptămâni - gruparea TETE este nemiloasă, este însetată de sânge și este pe bună dreptate identificată drept organizație teroristă de către Uniunea Europeană și de către Statele Unite.

Trebuie să fim fermi în acordarea sprijinului nostru președintelui Rajapaksa în eforturile sale de a pune capăt insurgenței care a adus numai suferință umană pentru Sri Lanka și care a întârziat sever dezvoltarea economică pe acea frumoasă insulă. Cu toate acestea, mii de civili nevinovați strămutați rămân încă prinși pe o fâșie îngustă de coastă. Acestor civili trebuie să li se permită să plece, astfel încât armata să își poată încheia ofensiva. Este reprobabil, dar în totalitate de așteptat din partea grupării Tigrilor să exploateze civilii ca scuturi umane. Tigrii nu au ascultat apelurile lansate de comunitatea internațională de a se preda și de a constitui un coridor umanitar temporar.

Cu toate acestea, este esențial să se acorde permisiunea Națiunilor Unite și altor organizații de a asigura plecarea în siguranță din zona de conflict a civililor, pentru evitarea băilor de sânge. Sri Lanka apreciază responsabilitatea proprie în această privință și dorește să evite producerea de victime în rândul civililor, dar, așa cum este de înțeles, răbdarea armatei are o limită și există teama că Tigrii vor încerca să scape cu ajutorul procedurii de evacuare pe apă, amestecându-se cu civilii.

Astfel, noi, cei de pe această parte a baricadei, aprobăm constituirea unui coridor umanitar și o încetare temporară și imediată a focului sau încetarea ostilităților, însă dorim să vedem înfrângerea grupării TETE și,

în locul ei, stabilită o Sri Lanka pașnică, dreaptă și multiethnică, unde să existe autonomie maximă pentru zonele majoritare Tamil și o împărțire echitabilă a resurselor și puterii în cadrul unui stat unitar.

Robert Evans, în numele Grupului PSE – Domnule președinte, salut această dezbatere care are loc în prezența doamnei comisar, căreia îi mulțumesc foarte mult pentru declarația sa fermă, puternică și profundă. În mod evident, este un subiect foarte important, deși este regretabil că îl discutăm la ora 11 noaptea cu atât de puțini oameni prezenți. Însă, cred eu, prezența nu reflectă interesul față de acest subiect și nici seriozitatea cu care este privit de către numeroși deputați. Pentru a folosi cuvintele doamnei comisar, suntem profund îngrijorați de această situație. Dezbateră din această seară recunoaște și faptul că situația s-a schimbat și, așa cum a spus la început dna Isler Béguin, noi trebuie să transmitem un semnal puternic referitor la situația aflată în proces de deteriorare, care se înrăutățește de la o zi la alta.

Eu sprijin rezoluția originală depusă, cu excepția unui singur termen, „temporar”. Compătimeșc profund limbajul pe care dl Tannock tocmai l-a utilizat atunci când a spus că o încetare a focului pe termen lung ar fi un dezastru. În mod sigur - fac apel la dumneavoastră - nu ne interesează doar o încetare temporară a focului. În fiecare caz de conflict de pe întreg mapamondul, acest Parlament, alcătuit din oameni sufletești, a pledat pentru o încetare permanentă a focului, care să poată pregăti calea pentru reconstrucție diplomatică, astfel încât să poată începe un dialog - și, da - astfel încât să obținem acea societate pașnică, dreaptă și multiethnică despre care a vorbit dl Tannock și cu care sunt de acord.

Așadar, aplaud Verzii pentru primul lor amendament, amendamentul 1, și sunt convinsă că o vor face și toți cei de bună credință prezenți aici și care sunt preocupați de soarta civililor din Sri Lanka. O încetare temporară a focului, prin natura sa, implică o întoarcere ulterioară la arme, pe care nimeni nu o dorește. O întoarcere la arme va însemna mai multă moarte, mai multă suferință, o tragedie umanitară mai mare și nu pot să cred că cineva din această Cameră își dorește cu adevărat așa ceva.

În mod asemănător, amendamentul 2: Eu sprijin acest amendament deoarece condamnă toate actele de violență indiferent de cine le comite și indiferent de partea frontului pe care s-ar afla. Nu putem trece cu vederea niciun fel de act de violență, nici recentul atac sinucigaș despre care s-a vorbit.

Îmi îndrept apoi atenția spre amendamentele 3, 4 și 5. Aș dori să citesc un fragment scurt pe care l-am primit de la un deputat în Parlamentul din Sri Lanka, districtul Jaffna, dl Selvarajah Kajendren, din 10 martie. Acesta spune: „Doresc să supun atenției dumneavoastră urgente faptul că în Sri Lanka mor civili. Săptămâna aceasta, marți, 10 martie 2009, armata a tras cu muniții cu dispersie de la ora 2 a.m. până la ora 10 a.m. Forțele guvernului din Sri Lanka au atacat, fără să facă deosebire, toate părțile „zonei sigure”, utilizând toate tipurile de obuze letale, unele dintre ele fiind interzise în numeroase țări. În acest bombardament au fost uciși, fără discriminare, peste 130 de civili, inclusiv copii, și mai bine de 200 de persoane au fost grav rănite”.

Mă îndoiesc că cineva ar putea insinua că acestea sunt trucaje. Mai mult, aș vrea să spun că noi toți dorim să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajuta la încheierea acestui tip de violență. El se mai referă și la colegul său, dl S. Kanakaratanam, care locuiește chiar în mijlocul „zonei sigure”. Menționează că de la 1 ianuarie și până la 6 martie anul acesta, 2544 de civili au fost uciși în aceste „zone sigure” prin bombardamente și mai mult de 5828 de civili au fost grav răniți. Armata din Sri Lanka, spune acesta, efectuează bombardamente aeriene și trage focuri de artilerie, ucigând în medie 30 până la 40 de civili pe zi.

Nu cred că ar inventa astfel de fapte. Din ceea ce a spus dna comisar, din toate dovezile pe care le avem de la toate ONG-urile care au ajuns în apropierea acelor zone, toate acestea par să reflecte ceea ce se întâmplă.

Amendamentul 6: fac referire aici la raportul întocmit de Sir John Holmes, care mi-a fost transmis de către Excelența Sa, Ambasadorul Sri Lankăi la Bruxelles. În raport, acesta susține că există o suprapopulare gravă în unele din zonele de tranzit. Spusele dumnealui se reflectă în amendamentul meu și este drept că ar trebui să fim îngrijorați de soarta acestor tabere. Am câteva fotografii cu taberele. Vă invit să priviți aceste fotografii care mi-au fost transmise. Din nou spun că ele sunt reale și nu trucate. Știu că biroul comisarului de la Colombo urmărește îndeaproape această situație și are contacte strânse în interiorul adevăratei zone de pericol.

Amendamentele 7 și 8 întăresc referirea inițială la zona de război, astfel încât nevoile civililor să poată fi pe deplin rezolvate. Solicităm accesul fără obstacole, nu numai în zona de conflict, dar și în taberele de refugiați, astfel încât agențiilor umanitare, pe care toți membrii acestei Camere le sprijină, să li se permită accesul deplin. Toți deputații din această Cameră ar sprijini munca depusă de organizațiile umanitare.

În cele din urmă, în amendamentul 9 se propune să transmitem această rezoluție Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, deoarece consider că aceasta este o criza umanitară internațională, după cum

îi o spune și titlul, și ca atare trebuie să ajutăm cu tot ceea ce putem. De aceea le mulțumesc Verzilor pentru inserarea acestui punct pe ordinea de zi și îi rog pe toți colegii să sprijine amendamentele depuse de către toate grupurile politice.

Marie Anne Isler Béguin, în numele Grupului Verts/ALE – (FR) Domnule președinte, doresc să-i mulțumesc dnei Ferrero-Waldner pentru discursul său și pentru răspunsul acesteia la apelul venit din partea ONG-urilor și a oamenilor care sunt prinși acolo.

Ne temem că ne aflăm într-o situație oarecum similară celei din Birmania de după tsunami-ul din 2006, când junta a împiedicat accesul ajutoarelor umanitare. Așadar, acum trebuie să facem tot ce este posibil pentru ca ajutoarele umanitare și sprijinul nostru să ajungă la oamenii care au nevoie de ele.

Totuși, aș dori, de asemenea, să le vorbesc colegilor mei deputați din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene și din Grupul Socialist din Parlamentul European, deoarece consider, doamnelor și domnilor, că trebuie să facem apel la înțelepciune. Într-adevăr, am depus această propunere de rezoluție de urgență pentru a permite Parlamentului să-și exprime părerea și să adopte o poziție în cursul zilei de mâine.

Ceea ce nu aș dori, în niciun caz, este ca una dintre părți să nu voteze pentru această rezoluție din cauza diferențelor de opinie legate de o încetare imediată sau temporară a focului, pe care o înțelegem, căci dezbaterea deja a avut loc. Drept urmare, fac apel la dvs. și vă rog să acționați în mod înțelept.

Pe de altă parte, aș dori să spun, în special dlui Tannock, că, și aici reiau cuvintele dnei Ferrero-Waldner, conflictul armat nu a soluționat niciodată niciun fel de problemă. Știm acest lucru. Războiul nu rezolvă niciodată nimic.

După părere mea, o încetare temporară a focului reprezintă un gest iresponsabil în ceea ce-i privește pe oamenii implicați. Acest lucru ar însemna, de fapt, întoarcerea lor înapoi la luptă la un moment dat în viitor - și ce viitor ar mai fi - de îndată ce oamenii au fost evacuați. Ne putem permite să lăsăm ca oamenii să fie evacuați? Populația Tamil este alcătuită din proprietari de pământ. Așadar, ei vor să se întoarcă la pământul lor. Ei aparțin Sri Lankăi.

Drept urmare, eu consider că trebuie să acordăm mare atenție acestei probleme, însă sunt dispus să fac concesii și să retrag amendamente, cu condiția ca, împreună, să adoptăm o poziție comună, astfel încât să transmitem acest puternic semnal politic întregii lumi.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE) – Domnule Președinte, nu ar trebui să ne facem iluzii despre impactul groaznic al războiului asupra civililor nevinovați și este datoria noastră morală să facem tot ce putem pentru a le reduce vulnerabilitatea și pentru a ajuta la acordarea de asistență umanitară. Acesta este motivul pentru care Parlamentul, cu mai puțin de trei săptămâni în urmă, a adoptat această rezoluție de urgență referitoare la situația din Sri Lanka.

De zeci de ani, Sri Lanka suferă de pe urma campaniei teroriste conduse de gruparea TETE, condamnată la nivel internațional. Nu există nicio echivalență între teroriști și forțele legitime ale unui guvern democratic. Să ne aducem aminte că gruparea TETE a fost cea care a pus la punct atacul sinucigaș cu bombă ca tactică, că a inițiat folosirea femeilor în atacurile sinucigașe și că folosește nestânjenit copii soldați și scuturile umane. În ultimii 26 de ani, aceasta a organizat sistematic mii de crime deliberate pe întreg teritoriul Sri Lanka și, cu doar două zile în urmă, 14 persoane au fost ucise într-un atac sinucigaș în timpul unui festival islamic din districtul Matara.

Acum gruparea TETE, într-un joc final disperat și obișnuit în astfel de situații, apelează la susținători internaționali pentru a scăpa. O mică minoritate a deputaților din această Cameră s-au arătat nemulțumiți de rezoluția adoptată de majoritatea acestui Parlament și, în mod rușinos și nepotrivit, au dorit să condamne guvernul de la Sri Lanka. Nu putem sprijini amendamentele bazate pe niște afirmații ce nu pot fi susținute - și de cele mai multe ori absurde - așa cum am auzit din partea dlui Evans, sau în baza unor citate selectiv din cadrul raportului unei organizații neguvernamentale. Nu avem niciun motiv întemeiat de a contesta afirmația fermă a guvernului conform căreia trupele sale nu au tras asupra zonelor sigure și nici nu o vor face.

Acum șase zile, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite a făcut apel la gruparea TETE să înlăture armele și luptătorii din zonele ocupate de civili și să colaboreze la toate eforturile umanitare menite să ușureze suferința civililor. Uniunea Europeană a condamnat acțiunea TETE de a nu le permite civililor să părăsească zona de conflict.

Cel mai mare serviciu pe care toți cei din cadrul acestei Camere îl pot face este să lanseze un apel către gruparea TETE cerându-i să depună armele și să elibereze populația civilă de sub controlul său. După aceasta, ajutorul umanitar mult așteptat poate fi asigurat, oamenii pot începe să privească înainte spre o viață mai bună și întreaga Sri Lanka se poate întoarce pe calea politicii democratice și își poate construi o societate corectă și mai prosperă pentru toți cetățenii săi, fără opresiuni teroriste.

Jo Leinen (PSE) – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, sunt în totalitate de acord cu dumneavoastră că ne trebuie o soluție politică în Sri Lanka, și nu una militară. În calitate de membru al delegației în Asia de Sud, am efectuat vizite de multe ori în aceasta țară. Știu cât de mult își doresc pacea oamenii de acolo, după 25 de ani de violență.

Cu toate acestea, trebuie să spun că, în acest tip de război, gruparea TETE trebuie să facă o mișcare, iar, din păcate, acest lucru nu se întâmplă. Chiar și dumneavoastră ați menționat că miniștrii de externe au făcut un apel urgent, la 23 februarie, la această organizație pentru a depune armele și pentru a pune capăt terorii. Imaginați-vă numai un stat membru al Uniunii Europene în care teroarea continuă de 25 de ani. Este ușor de imaginat că acolo există mult haos și tulburări. Sprijin cauza Tamililor, dar resping cu aceeași hotărâre metodele organizației TETE. Am auzit că în acest district mic, în câteva săptămâni, peste 100 000 de persoane au fost pur și simplu capturate. Reuters relatează chiar ieri, conform declarațiilor martorilor oculari, că oamenii sunt împușcați dacă încearcă să părăsească această zonă. Așadar, trebuie să facem apel la TETE și la forțele care se află în spatele grupării TETE să pună capăt acestor fapte. Jocul s-a terminat; nu mai poate continua astfel.

În mod clar, civilii din această zonă de război sunt expuși focurilor din ambele părți. Trebuie, de asemenea, să facem apel și la guvern să respecte principiile dreptului internațional și să permită acțiunile umanitare. Fundamentalismul de ambele părți este cel care cauzează atâtea victime. Cred că ar trebui să ne pregătim pentru ordinea de după război. Așa cum ați spus, trebuie pus în aplicare articolul 13 din constituția din Sri Lanka, care prevede descentralizarea în sensul administrării regionale de către oamenii care trăiesc acolo, iar Uniunea Europeană poate asigura aici un sprijin valoros. Sunt sigur că dumneavoastră, în cadrul Comisiei, și noi, în cadrul Uniunii Europene, suntem pregătiți să facem aceasta.

Paul Rübig (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar Ferrero-Waldner, doamnelor și domnilor, eu cred că ceea ce a spus doamna comisar, și anume că o soluție militară nu este posibilă, trebuie să fie relatat pe primele pagini ale ziarelor din Sri Lanka. Adică, în ceea ce privește tensiunile din această țară și problemele care s-au acumulat de-a lungul anilor, guvernul, de fapt, continuă să încerce să facă o ofertă. Pur și simplu se împiedică în strategia de comunicare.

Bineînțeles, trebuie să înțelegeți și că poziția strategică adoptată de Sri Lanka face loc și factorilor externi, punând în mișcare factori externi care sunt foarte greu de controlat în interiorul țării singure. De aceea, trebuie avut grijă ca situația economică să se îmbunătățească și ca, de asemenea, infrastructura din aceste zone să se îmbunătățească, astfel încât să fie posibilă comunicarea între părțile conflictului. Probabil că aici ar putea fi folosit unul dintre mediatori.

Erik Meijer (GUE/NGL) – (NL) Domnule președinte, ceea ce se întâmplă acum în Sri Lanka durează de câțiva ani buni. Nu este pur și simplu numai o problemă umanitară, ci în principal un grav eșec politic. După ani de lupte violente pentru separarea zonei de nord-est a țării, o administrație anterioară a Norvegiei a oferit o mediere între guvernul majoritar Sinhalese și mișcarea rebelă Tamil. Negociatorul norvegian, care a lucrat îndelung pentru a găsi soluții de pace, este acum ministru în cadrul noului guvern. Din nefericire, această opțiune pentru o soluție pașnică a fost abandonată încă de atunci.

În vara anului 2006, guvernul din Sri Lanka a pus capăt încercărilor de pace și a optat din nou pentru o soluție militară impusă în mod unilateral. Acest guvern probabil lucrează acum cu iluzia că a reușit să obțină un succes major, pe când, în realitate, o coexistență pașnică și armonioasă a celor două popoare, ca parteneri egali va fi și mai dificilă pe viitor. În lipsa unui compromis cu privire la o soluție pașnică, viitorul pare înspăimântător de violent. Trebuie să ne întoarcem la procesul de mediere a păcii, fără învingători sau învinși.

Michael Gahler (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, vă mulțumesc doamnă comisar pentru discursul atât de clar. Cred că acum trebuie să ne concentrăm atenția asupra sortii populației civile și singurul lucru care s-ar putea aplica, de fapt, aici este ceea ce s-a spus în cadrul Consiliului de Miniștri din 23 februarie, și anume că Uniunea Europeană trebuie să ceară încetarea imediată a focului. Sunt împotriva adăugării cuvântului „temporar”, căci altfel dezastrul umanitar la care v-ați referit va continua.

De asemenea, cred că, în această situație, în care oamenii sunt prinși în această zonă, trebuie să ne opunem tuturor actelor de violență care îi împiedică pe aceștia să părăsească zona de conflict. În acest caz, pentru mine nu contează dacă violențele sunt săvârșite de către organizația TETE sau de către trupele guvernamentale. Atenția noastră trebuie să fie îndreptată asupra populației înseși.

Probabil aș putea să fac un comentariu la adresa stimabililor mei prieteni din fosta putere colonială, care se pregătesc să părăsească grupul nostru. Sper că impresia care mi-a fost lăsată, și anume că există o anumită stimulare internă de a critica aspru unilateral numai organizația TETE, este greșită. Sper, de asemenea, că aceștia nu țin cont de un anumit segment electoral.

Robert Evans (PSE) – Domnule președinte, aceasta nu este o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. Îi arătăm colegului dumneavoastră că doresc să vorbesc în conformitate cu procedura „catch the eye”, lucru care îmi este permis și care cred că am și făcut.

Doresc să-i mulțumesc domnului Meijer pentru observațiile sale. Dumnealui a făcut, de asemenea, referire la munca valoroasă depusă de dl Erik Soldheim, din Norvegia, pe care l-am întâlnit acum 10 zile la Oslo.

Sunt în totalitate de acord cu dl Gahler, care a vorbit cu multă rațiune: pe noi ne îngrijorează soarta civililor. Consider că, dintre toate amendamentele, cel mai important este amendamentul 1, prin care se solicită încetarea imediată și totală a focului și care trebuie să fie în interesul tuturor cetățenilor din Sri Lanka.

Există numeroase dovezi. Nu sunt circumstanțiale. Unele dintre ele provin de la biroul directorului regional al serviciilor de sănătate din cadrul guvernului din Sri Lanka, unde se vorbește despre o catastrofă umanitară și despre condițiile subliminale în care trăiesc oamenii. Acest fapt are ecouri puternice la Comisia Europeană, la CICR, Organizația Națiunilor Unite, Grupul Internațional de Criză și Îngrijirea refugiaților Olanda. Titlul dezbaterii din această seară este deteriorarea situației umanitare din Sri Lanka și noi avem datoria de a face tot ce este posibil pentru a preveni aceasta, iar eu cred că putem, dacă găsim calea corectă.

Președintele – Doamnelor și domnilor, eu am aplicat strict Regulamentul de procedură. Deoarece am acordat cuvântul pentru cinci vorbitori și fiindcă, de fapt, numai trei au vorbit, am hotărât să-i dau cuvântul și domnului Evans.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – Domnule președinte, aș dori să mulțumesc onorabililor membri pentru această dezbatere extrem de importantă, chiar dacă a fost succintă și s-a desfășurat la o oră târzie în noapte.

Încă de la începutul mandatului acestei Comisii, în calitate de copreședintă, am fost foarte preocupată de situația din Sri Lanka. Au existat momente când am avut ceva speranțe - mai degrabă la început - însă acum speranțele se sting. Am dorit să particip la Procesul de la Geneva, dar se pare că acest lucru a fost dificil pentru guvernul din Sri Lanka. În orice caz, din nefericire acest proces a fost oprit. De asemenea, am fost pregătită să merg în zona de nord pentru a începe o mediere, asemenea predecesorului meu, Chris Patten. Însă, zona de nord nu era pregătită - oficial, dl Prabhakaran suferea de pojar sau varicelă. În orice caz, sunt în totalitate de acord cu dl Gahler, care a spus - și aceasta este și îngrijorarea mea proprie - că trebuie să punem pe primul loc oamenii și interesele umanitare.

Așa cum se întâmplă adesea, noi am fost cei mai mari donatori de ajutoare umanitare în Sri Lanka. În perioada 2008-2009, am alocat 19 milioane de euro pentru asistență umanitară, care au fost direcționați atunci prin parteneri precum CICR, Organizația Națiunilor Unite și câteva organizații neguvernamentale internaționale. Aceste organizații sunt pregătite să acorde ajutor populației afectate, însă - din câte ne spun - se confruntă cu mari probleme în obținerea accesului în zona de conflict. Din luna septembrie 2008, CICR a fost singura agenție căreia i s-a permis să acționeze în zonele controlate de gruparea TETE din Vanni. Programului Mondial pentru Alimentație i s-a permis să trimită câteva convoaie cu alimente, însă acestea au acoperit doar 50% din necesități. Din anul 2008, am asigurat alte 7 milioane de euro ca asistență umanitară celor două organizații. De asemenea, am făcut presiuni neîncetate, atât la Colombo, cât și la Bruxelles, pentru ca organizațiile umanitare să poată ajunge mai ușor la această populație.

Ca urmare, nu pot decât să spun - împreună cu ceilalți copreședinți și, mai ales, împreună cu Norvegia - că ne-am folosit de orice ocazie pentru a face presiuni asupra părților implicate în conflict pentru aplicarea acordului din 2002 cu privire la încetarea focului și soluționarea conflictului utilizând mijloace pașnice, însă nimic nu a funcționat. Nenumăratele apeluri pentru întoarcerea la negocieri au fost total ignorate și, din nefericire, calea militară a învins. Domeniul de intervenție al comunității internaționale s-a redus din ce în ce mai mult pe parcursul ultimilor trei ani, însă niciunul dintre copreședinți nu a abandonat misiunea. Toți

am rămas devotați ideii de a contribui la găsirea unei soluții pașnice în acest conflict, după cum se poate vedea din declarația de presă a ultimilor copreședinți, acordată în data de 3 februarie, despre care sunt convinsă că știți cu toții.

Ca urmare, ceea ce trebuie să facem acum este să insistăm pentru obținerea accesului umanitar, să evacuăm populația civilă și umanitară și apoi să încercăm, la momentul potrivit, să căutăm să inițiem un dialog politic cu părțile implicate în conflict și să încercăm să le convingem că singura soluție este una politică. În caz contrar, va izbucni un război de gherilă, care nu va duce la niciun rezultat pentru această frumoasă insulă. A fost cândva un paradis și ar putea redeveni un paradis.

Președintele – Dezbaterile a fost închise.

Votul va avea loc mâine, 12 martie 2009.

20. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

21. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 11.35 p.m.)